

"VAR HERDAR FÖR GUDS HJORD"

(1 PETRUS 5:2)

**ORGANIZED
TO DO JEHOVAH'S WILL**

1 TIMOTHY 3:1-6

1 If anyone desires the office of a bishop, he must be blameless, as God's steward, who is self-controlled, sober-minded, a man of good behavior, hospitable, able to teach, who holds fast to the faithful word which was preached, who loves good works, who is temperate, who is holy, who is married as the Lord's church is, which is saved without spot, which cleanses herself by water with the word, who presents herself to God as a peculiar people, zealous of good deeds.

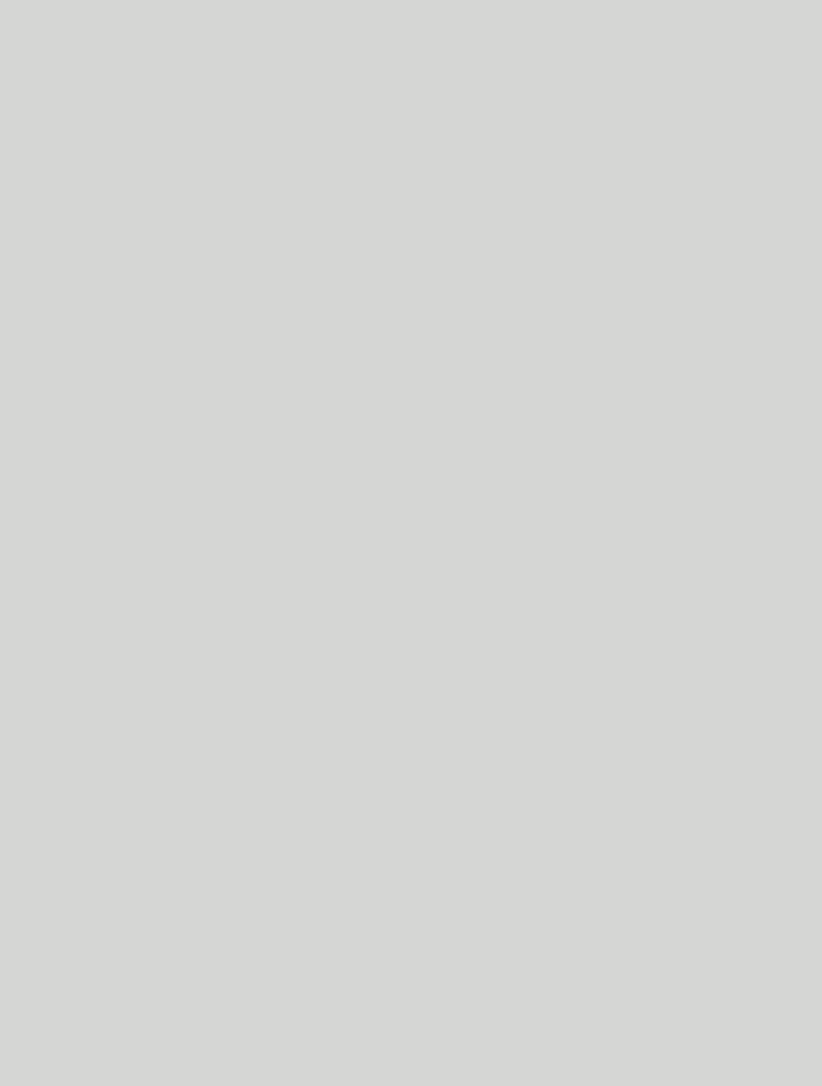
2 First of all, then, let a bishop be blameless, as God's steward, who is self-controlled, sober-minded, a man of good behavior, hospitable, able to teach, who holds fast to the faithful word which was preached, who loves good works, who is temperate, who is holy, who is married as the Lord's church is, which is saved without spot, which cleanses herself by water with the word, who presents herself to God as a peculiar people, zealous of good deeds.

3 Just as the church is cleansed by the word, so to present herself to God a peculiar people without spot or wrinkle or anything of the kind, that she may show herself to God as a peculiar people, zealous of good deeds.

4 A bishop must be blameless, as God's steward, who is self-controlled, sober-minded, a man of good behavior, hospitable, able to teach, who holds fast to the faithful word which was preached, who loves good works, who is temperate, who is holy, who is married as the Lord's church is, which is saved without spot, which cleanses herself by water with the word, who presents herself to God as a peculiar people, zealous of good deeds.

5 Just as the church is cleansed by the word, so to present herself to God a peculiar people without spot or wrinkle or anything of the kind, that she may show herself to God as a peculiar people, zealous of good deeds.

6 A bishop must be blameless, as God's steward, who is self-controlled, sober-minded, a man of good behavior, hospitable, able to teach, who holds fast to the faithful word which was preached, who loves good works, who is temperate, who is holy, who is married as the Lord's church is, which is saved without spot, which cleanses herself by water with the word, who presents herself to God as a peculiar people, zealous of good deeds.

sf-Z
200414

”VAR HERDAR FÖR GUDS HJORD”

(1 PETRUS 5:2)

April 2020

DEN HÄR BOKEN HAR LÄMNATS UT TILL

Den här publikationen får inte säljas. Den ges ut som en del av ett världsvitt bibliskt undervisningsarbete som understöds genom frivilliga bidrag.

Om man önskar ge ett ekonomiskt bidrag kan man gå in på donate.jw.org.

Om inget annat anges är bibelcitaten hämtade från *Nya världens översättning av Bibeln*.

”Var herdar för Guds hjord” (1 Petrus 5:2)

“Shepherd the Flock of God”—1 Peter 5:2

2020 års tryckning (april)

Swedish (*sfl-Z*)

© 2020

WATCH TOWER BIBLE AND TRACT SOCIETY OF
REPUBLIC OF KOREA, INCORPORATED ASSOCIATION

Utgivare

© Druck und Verlag: Wachturm Bibel- und Traktat-Gesellschaft, Selters/Ts.,
V. i. S. d. P. Manfred Steffensdorfer, Selters/Ts.

Printed in Germany.

Tryckt i Tyskland.

Innehåll

ÄMNE	KAPITEL
INTRODUKTION	
HUR DE ÄLDSTE SAMARBETAR SOM ÄLDSTEKRETS	1
TJÄNSTEKOMMITTÉN	2
SAMORDNAREN FÖR ÄLDSTEKRETSEN	3
SEKRETERAREN	4
TJÄNSTETILLSYNINGSMANNEN	5
VAKTTORNSSTUDIELEDAREN	6
GRUPPTILLSYNINGSMANNEN	7
FÖRORDNANDEN OCH AVREGISTRERINGAR AV ÄLDSTE OCH FÖRSAMLINGSTJÄNARE	8
PIONJÄRER	9
KRETSTILLSYNINGSMANNEN	10
HÄLSOFRÅGOR	11
HUR MAN AVGÖR OM EN DÖMANDE KOMMITTÉ SKA TILLSÄTTAS	12
PORNOGRAFI	13
ÖVERGREPP MOT BARN	14
HUR MAN FÖRBEREDER KOMMITTÉFÖRHÖR	15

Innehåll

ÄMNE	KAPITEL
HUR KOMMITTÉFÖRHÖR GÅR TILL	16
ÖVERKLAGNINGSFÖRHÖR.....	17
AVSTÅNDSTAGANDEN	18
ÅTERUPPTAGANDEN	19
MÖTEN	20
RIKETS SALAR	21
KORRESPONDENS OCH ARKIVERING	22
TJÄNST PÅ FÄLTET	23
MÖTEN OCH TJÄNST PÅ ANDRA SPRÅK	24
HERDEVERKSAMHET	25
KATASTROFER OCH NÖDSITUATIONER	26
BRÖLLOP	27
FÄNGELSER	28
JURIDISKA FRÅGOR.....	29
TILLÄGG	
A. ARBETE SOM UTFÖRS PÅ RIKETS SALAR	
REGISTER	

Introduktion

- 1.** Som förordnade äldste är det viktigt att ni är ”herdar för Guds hjord som ni har fått ansvar för”. (1 Petr. 5:2, 3) Det är ett stort ansvar att ge god andlig vägledning till bröderna och systrarna. Det är viktigt att ni som äldste lyfter fram råden från Bibeln i rätt tid för att hjälpa alla att vara ”förenade i ... samma uppfattningar”. (1 Kor. 1:10) Vi är glada att kunna tillhandahålla den här boken för att hjälpa er med det.
- 2.** Även om den här boken behandlar de flesta sidorna av vårt arbete som äldste så kan ni ibland behöva söka i annat material med teokratiska anvisningar, till exempel *Organiserade för att göra Jehovas vilja* och formulär och brev från avdelningskontoret. Var uppmärksamma på justeringar så att ni håller er i linje med de senaste anvisningarna. Försäkra er om att ni använder den senaste versionen av den här boken. Ytterligare anvisningar som specifikt gäller ert avdelningskontors område finns i *Bilaga till ”Var herdar för Guds hjord”* (1 Petrus 5:2). Det är bra om alla äldste gör noteringar i boken som refererar till det dokumentet.
- 3.** Den här publikationen är upphovsrättsskyddad och konfidentiell. Den lämnas ut till varje förordnad äldste. Om en äldste blir avregistrerad av någon annan orsak än att han flyttar till en annan församling med ett positivt rekommendationsbrev, ska han lämna tillbaka sitt exemplar av den här publikationen till församlingens tjänstekommitté som makulerar den, och alla elektroniska exemplar som han har ska raderas.
- 4.** Vår bön är att den här boken ska hjälpa er att efterlikna Jehova Gud och Jesus Kristus när ni tar hand om fåren. (Joh. 10:11; Ef. 5:1; 1 Petr. 2:21, 25; 5:4) Använd er av principerna i Bibeln och anvisningarna från Jehovas organisation i stället för att sätta upp egna regler för församlingen. (2 Kor. 1:24)

Hur de äldste samarbetar som äldstekrets

	Paragraf
Uppgifter	2
Äldstemöten	3–11
När de ska hållas	4
Vad som ska tas upp	5, 6
Dagordningen	7
Under äldstemötet	8–11
Håll fred med varandra	12, 13

1. Jehova har förordnat Jesus Kristus som huvudet för den kristna församlingen. (Ef. 1:22, 23; Upp. 1:20) När ni erkänner Jesus som församlingens huvud bidrar det till gott samarbete och enhet i äldstekretsen. Ni visar att ni underordnar er Kristus ledarskap när ni gör följande:

1. Ni försöker förstå och tillämpa Bibelns lagar och principer. (Joh. 7:16–18; Ef. 5:17)
2. Ni följer anvisningar från ”den trogne och förståndige tjänaren” och från tillsyningsmän som har utsetts att ha ledningen, som till exempel bröder vid avdelningskontoret och kretstillsyningsmannen. (Matt. 24:45–47; Hebr. 13:17)
3. Ni lyssnar noga på det som era medäldste säger. (Rom. 12:10b; Jak. 1:19)
4. Ni behandlar alla i församlingen, även medäldste, på ett vänligt och kärleksfullt sätt. Ni tvingar inte på andra

era personliga åsikter och regler. (Matt. 11:28–30; 1 Kor. 4:6; 1 Petr. 5:1–3, 5)

5. Ni inleder och avslutar alla äldstemöten med bön. Ni ber igen när äldstekretsen inte tycks kunna komma fram till ett enhälligt beslut. (Jak. 1:5)

UPPGIFTER

2. Äldstekretsen har bland annat följande uppgifter:

1. Ni rekommenderar att bröder förordnas eller avregistreras som äldste och församlingstjänare. (Se kapitel 8.)
2. Ni beslutar hur många tjänstegrupper det ska finnas och vilka som ska vara grupptillsyningsmän och biträden. (Se kapitel 7.)
3. Ni beslutar vad som ska tas upp på "Församlingens behov" och vilka bröder som ska hålla de punkterna. (Se 20:14, 15.)
4. Ni beslutar vem som ska vara sekreterare, tjänstetillsyningsman, vaktornsstudieledare och mötestillsyningsman. Ni avgör om dessa bröder och även samordnaren ska ha några ersättare eller några som hjälper dem, och i så fall vilka som ska göra det. (Se kapitel 3–6 och *Anvisningar för veckomötet* [S-38].)
5. Ni beslutar vem som ska vara biträdande rådgivare och vilka som ska vara rådgivare i eventuella extraklasser. (Se *Anvisningar för veckomötet*.)
6. Ni utser en broder till underhållssamordnare om det bara är en församling som använder Rikets sal. Om Rikets sal används av flera församlingar utser ni en broder som ska ingå i driftgruppen. (Se 21:14–20.)

7. Ni beslutar vem som ska vara distriktstjänare, litteratur-tjänare, räkenskapstjänare, föredragssamordnare och städsamordnare och vilka bröder som kan hjälpa dem.
8. Ni beslutar vilka som ska få ytterligare ansvarsuppgif-ter, som till exempel att högläsa under vaktornsstudiet eller församlingens bibelstudium, leda församlingens bibelstudium, vara ordförande under veckomötet och helgmötet, ha uppgifter på podiet under veckomötet utöver elevuppgifterna, vara mötesvärdar, gå med svarsmikrofonerna, frambära bön, hålla möten för tjänst osv.
9. Ni beslutar vilka som får hålla offentliga föredrag i den egna församlingen och vilka som får resa ut till andra församlingar för att hålla föredrag. Ni beslutar om en församlingstjänare ska hålla sitt första offentliga föredrag själv eller dela det med en annan broder. (Se 20:1, 2, 4.)
10. Ni utser två äldste till att undersöka anklagelser om allvarliga överträdelser och avgör om de kräver en dömande kommitté, och ni utser vilka som ska ingå i kommittén och vem som ska vara ordförande. (Se kapitel 12 och 15.) Ni utser vilka som ska ingå i en kommitté som behandlar ett avståndstagande. (Se kapitel 18.) Ni utser två äldste till att tala med en förkunnare som avsiktligt har tittat på pornografi. (Se kapitel 13.)
11. Ni avgör om ett varnande tal ska hållas i församlingen och vem som ska hålla det. (Se 12:77–80.)
12. Ni avgör vilka äldste som ska hålla det årliga mötet med reguljära pionjärer, specialpionjärer och missionärer på fältet i december/januari.

HUR DE ÄLDSTE SAMARBETAR SOM ÄLDSTEKRETS

13. Ni utser talare till specialföredraget och minneshögtiden, utser de som ska frambära böner över brödet och vinet vid minneshögtiden och väljer vilken tid minneshögtiden ska hållas. (Se 20:6–8.)
14. Ni avgör om en förkunnare är bibelenligt fri att gifta om sig. (Se 12:71–76.)
15. Ni går igenom församlingens beslutade gåva till den globala byggverksamheten med Rikets salar och sammankomsthallar. (Se *Anvisningar för församlingarnas räkenskaper* [S-27].)
16. Ni går igenom och beslutar hur mycket församlingen ska bidra med varje månad under det kommande tjänsteåret till driftgruppen om Rikets sal används av flera församlingar. (Se 21:20 och *Anvisningar för driftgruppens räkenskaper* [S-42].)
17. Ni avgör om ni har möjlighet att ha en förgrupp eller grupp i församlingen och vilka möten förgruppen eller gruppen ska hålla. (Se kapitel 24.)
18. Ni avgör hur man ska visa gästfrihet mot besökande talare. (Se 20:5.)
19. Ni beslutar vem som ska tjäna som tillfällig samordnare för äldstekretsen om man måste göra ett byte mellan kretsveckor. (Se 3:1.)
20. Ni avgör om församlingen som helhet ska engagera sig för att hjälpa vissa behövande bröder och systrar som har haft en lång och trogen tjänst, särskilt om det inte finns några familjemedlemmar eller andra släktingar som kan hjälpa dem och det inte finns tillräcklig hjälp att få från myndigheterna. (od 12:12–15)

ÄLDSTEMÖTEN

3. När äldstekretsen resonerar om en sak kan Kristus med hjälp av den heliga anden påverka vem som helst av de äldste att säga något som bidrar till ett förståndigt beslut. Ett sådant beslut kanske man inte hade kunnat komma fram till om de äldste hade rådfrågats individuellt. (Apg. 15:6–21) Mötena ska vanligtvis inte ta mer än två timmar.
4. **När de ska hållas.** Förutom det möte som hålls under kretstillsyningsmannens besök bör man ha ett möte omkring tre månader efter varje besök. Äldstekretsen kan ha ytterligare möten närhelst omständigheterna kräver det.
5. **Vad som ska tas upp.** Äldstekretsen kan resonera om vilka frågor som helst som gäller församlingen. Generellt sett handlar det om sådant som inte kan hanteras av enskilda äldste eller grupper av äldste, till exempel tjänstekommittén eller driftgruppen. (Se 2:1; 3:3.4.)
6. Här följer några exempel på saker som man regelbundet behöver resonera om i äldstekretsen:
 1. Vid mötet som hålls ungefär tre månader efter kretstillsyningsmannens besök bör man gå igenom hans rapport från förra besöket. Som en förberedelse för nästa besöksvecka bör man begrunda rekommendationer om förordnanden och avregistreringar av äldste och församlingstjänare. (Se kapitel 8.)
 2. Om och hur församlingen kan göra mer för att vittna grundligt på sitt tilldelade distrikt. (Apg. 20:24; se kapitel 23.)
 3. De andliga och fysiska behoven hos änkor, föräldralösa, blinda, de som är bundna till hemmet, de som bor på äldreboenden och andra förkunnare med särskilda omständigheter. (Jak. 1:27)

4. Vilken ytterligare övning som behövs för att hjälpa bröder att ta hand om sina uppgifter och för att hjälpa bröder med potential, inbegripet nydöpta och yngre bröder, att ta på sig större ansvar. (2 Tim. 2:2; se 25:4–6.)
5. Vilka uppgifter alla föredömliga, döpta bröder har. Behöver man till exempel fördela arbetsbördan bland de förordnade bröderna eller göra justeringar så att mindre erfarna bröder kan få större erfarenhet? (2 Mos. 18:17, 18; Ords. 11:2b; se 1:2.8.)
6. Publicerad information om katastrofberedskap. (Se 26:1–6.)

7. Dagordningen. Inför mötet som hålls ungefär tre månader efter kretstillsyningsmannens besök ska samordnaren för äldstekretsen fråga de andra äldstebröderna om vilka ämnen de skulle vilja ta upp. De ska få möjlighet att föreslå bröder som de vill resonera om för att rekommendera som äldste eller församlingstjänare. (Se kapitel 8.) Samordnaren för äldstekretsen ska ge ett exemplar av dagordningen till alla äldste några dagar före mötet så att de hinner göra efterforskningar och under bön tänka igenom det som ska behandlas. (Ords. 21:5) Kretstillsyningsmannen gör upp dagordningen för det möte som hålls under hans besöksvecka efter att ha hört sig för om äldstekretsen har ytterligare frågor som de vill ta upp. Om tiden tillåter kan kretstillsyningsmannen gå med på att ta med en eller två viktiga frågor på dagordningen. I annat fall kommer han att be de äldste begrunda dessa frågor vid ett annat tillfälle.

8. Under äldstemötet. Samordnaren bör sätta tempot för resonemanget genom att hålla sig till dagordningen så mycket som möjligt och ha huvudtankarna i fokus. Sekreteraren eller en annan äldste ska skriva protokoll under mötet och ta med alla beslut, vilka bröder som ska genomföra dem och när de ska vara genomförda. Ibland kan samordnaren be den broder som föreslår

en punkt till dagordningen att leda resonemanget kring den punkten.

- 9.** Alla äldste ska kunna känna sig fria att uttrycka sig om de har något meningsfullt att tillägga. (Ords. 10:19) De bör uttrycka sig kortfattat och bara om det som har med saken att göra. Samordnaren bör undvika att dominera samtalet och tänka noga på när och hur han väljer att uttrycka sig. Ilska och debatter bör inte förekomma under äldstemöten. (1 Tim. 2:8)
- 10.** Äldstekretsen ska kunna vara enig i de flesta beslut. (Apg. 15:25) Den ska alltid grunda sina beslut på bibliska principer och skriftliga anvisningar från ”den trogne och förståndige tjänaren”. (Matt. 24:45) I de fall där inga bibliska föreskrifter är inbegripna och det inte finns några anvisningar från den trogne tjänaren att gå efter måste äldstekretsen använda sitt gemensamma omdöme och samvete. Om en fråga kräver hjälp från avdelningskontoret är det vanligtvis bäst att skriva till avdelningskontoret om det. Om det är brådskande ska två äldste tillsammans ringa för att förklara situationen och skriva ner den vägledning som ges. (Se 14:6–30; 29:1.)
- 11.** Ingen bör insistera på sin egen personliga uppfattning. Om de äldste inte är eniga i ett beslut bör minoriteten villigt understödja det slutgiltiga beslutet. Om minoriteten av bröderna anser att ett beslut inte är i överensstämmelse med Bibeln, ska de fortsätta att samarbeta med de andra äldstebröderna och sedan ta upp saken med kretstillsyningsmannen under hans besök.

HÅLL FRED MED VARANDRA

- 12.** Om ni låter svagheter hos andra bröder i äldstekretsen leda till spända förhållanden kan det fria flödet av Jehovas ande hindras och församlingen påverkas negativt. Arbeta hårt på att hålla fred med era medäldste. (Rom. 14:19) Utveckla och bevara en vänskap med varandra. Samtidigt bör ni inte dra er för att ge medäldste råd när så behövs. (Ps. 141:5)

- 13.** Ta ledningen i att bevisa era medäldste ära. (Rom. 12:10) Det kan ni göra bland annat genom att ha ett fritt och öppet kommunicerande, särskilt om er bakgrund skiljer sig åt. Yngre äldstebröder bör visa de äldre och mer erfarna äldstebröderna respekt och tålmod. (3 Mos. 19:32) Äldre äldstebröder bör inte vara lättstöta när yngre kommer med förslag eller ger råd på ett respektfullt sätt. (Pred. 7:9) Ödmjukhet hjälper er att ta emot råd. (Ords. 12:15) Även om ni anser att ett råd inte är helt befogat bör ni försöka lära er något av det. Kom ihåg att friden i församlingen och vännernas välbefinnande är mycket viktigare än personliga intressen. (1 Kor. 10:23, 24)

Tjänstekommittén

- 1.** Tjänstekommittén arbetar under äldstekretsens ledning och består av samordnaren, sekreteraren och tjänstetillsyningsmannen. Om en medlem av tjänstekommittén är frånvarande kan en annan äldste fungera som ersättare. Vissa ansvarsuppgifter är delegerade till tjänstekommittén. De här bröderna försöker fatta beslut som är i linje med bibelenlig och teokratisk vägledning och som stämmer överens med övriga äldstebröders uppfattningar. De här bröderna arbetar inte åtskilda från äldstekretsen, och deras åsikter väger inte tyngre än de andra äldstebrödernas. Tjänstekommittén använder gott omdöme när de avgör om de ska resonera om en sak med de andra äldstebröderna. Om ovanliga faktorer finns med i bilden eller om tjänstekommittén är osäker på äldstekretsens uppfattning ska hela äldstekretsen resonera om saken och fatta ett beslut. (Se 1:5; 9:4; 23:5; od 5:35–37.)
- 2.** I församlingar där det inte finns tillräckligt med äldstebröder för att fylla en tjänstekommitté kan kvalificerade församlingstjänare tillfälligt tjäna som medlemmar av tjänstekommittén. De kan till exempel underteckna ansökningsblanketter och introduktionsbrev så länge de inte innehåller känslig eller konfidentiell information. Om man behöver skicka känslig eller konfidentiell information är det bara äldste som får utarbeta och underteckna sådan korrespondens. Om det inte finns några äldste i församlingen kan det skötas av en äldste i en grannförsamling som känner till omständigheterna, eller så kan det skötas av kretstillsyningsmannen.
- 3.** Tjänstekommittén har bland annat följande uppgifter:
 - 1.** Efter att ha talat med berörda grupp-tillsyningsmän beslutar de om tider och platser för alla möten för tjänst och utser vilka tjänstegrupper alla förkunnare, inbegripet de överksamma, ska tillhöra. (Se 1:2.8; 25:14.)

2. De utser förkunnare som leder bibelstudier med överksamma som tillfälligt behöver andlig hjälp. (Se 25:16.)
3. De avgör om det skulle vara förståndigt att en annan förkunnare leder ett bibelstudium med ett barn till en förälder som är ett vittne. När en sådan anordning görs ska hela äldstekretsen informeras.
4. De godkänner att vissa förkunnare kan rapportera sin tjänst i 15-minutersperioder. (Se 22:14.)
5. De godkänner förkunnare som har behov av särskilt logi vid sammankomster. (Se *Anvisningar för Särskilt logibehov* [CO-5ai].)
6. De undertecknar korrespondens för äldstekretsens räkning. (Se 22:1–8.)
7. De sänder ett rekommendationsbrev till det aktuella avdelningskontoret när en förkunnare planerar att flytta och vill ha information om behovsförsamlingar. (od 10:9)
8. De fattar det avgörande beslutet när det gäller platser för offentligt vittnande, vilken utrustning som ska användas, var den ska förvaras och vilka förkunnare som är godkända att delta i offentligt vittnande. (Se 23:5–17.)
9. De godkänner vilka förkunnare som kan vittna i fängelser, i skolor, på universitet, på vårdhem och på äldreboenden. (Se 23:18, 19; 28:1–20.)
10. De godkänner förordnanden och avregistreringar av reguljära pionjärer (Se 9:1–5.) De godkänner ansökningar om tjänsteprivilegier som till exempel hjälppionjärtjänst. (Se 22:31.) De går igenom

verksamheten för eventuella pionjärer som inte nådde årskravet. (Se 9:16, 17.)

11. De avgör om Rikets sal kan användas vid en vigsel eller en begravning. (Se 27:6.)
 12. De avgör vilka ytterligare roller på jw.org som äldste och församlingstjänare ska ha. (Se *Anvisningar för församlingens användning av jw.org* [S-135].)
 13. De utser äldste som avgör hur man ska hantera material i församlingens konfidentiella arkiv när de bröder som hanterade ett fall inte är tillgängliga eller inte längre är kvalificerade. (Se 22:26.)
 14. De ordnar med att äldste kontaktar de hushåll där man har uppgett att man inte vill ha besök. (Se 23:22.)
 15. De utarbetar tillsammans med grupp tillsyningsmännen en plan för att hjälpa dem som har särskilda behov vid nödsituationer och katastrofer. (Se kapitel 26.)
 16. De förbereder en plan för hur man ska skydda församlingens arkiv när risken för en katastrof är överhängande. (Se kapitel 26.)
- 4.** Ibland behöver tjänstekommittén eller äldstekretsen avgöra om en förkunnare har "en god ställning". Då behöver de äldste väga in olika faktorer och omständigheter som är unika i det aktuella fallet. Om en person inte har restriktioner från församlingen eller avdelningskontoret, om han inte drar skam över församlingen och om det inte skulle väcka allvarliga frågor eller få andra att snäva om han skulle få ett visst privilegium kan de äldste komma fram till att han har en god ställning. Som en jämförelse kan det sägas att det att vara "föredömlig" innebär mer än att bara ha en god ställning. En föredömlig person uppför sig och lever på ett sätt som är värt att efterlikna. Hans mötesnärvaro, tjänsteinsats,

TJÄNSTEKOMMITTÉN

familjeliv, val av underhållning, klädsel och yttre osv. är bra exempel för andra. En person måste vara föredömlig för att få företräda församlingen i bön, vara hjälppionjär eller reguljär pionjär eller få andra särskilda privilegier.

Samordnaren för äldstekretsen

	Paragraf
Förordnande	1
Kvalifikationer	2
Uppgifter	3

FÖRORDNANDE

1. Det är kretstillsyningsmannen som förordnar samordnaren för äldstekretsen, och han väger in äldstekretsens rekommendation. Om man behöver byta samordnare görs det under en vanlig besöksvecka. Äldstekretsen kan förordna en annan äldste som hjälper samordnaren. Om man behöver göra en tillfällig justering mellan vanliga besöksveckor ska tjänstekommittén omedelbart kontakta kretstillsyningsmannen och förklara varför de behöver byta samordnare. Oavsett om bytet av samordnare är permanent eller tillfälligt ska *Adressändring för samordnaren för äldstekretsen/sekreteraren (S-29)* skickas in till tjänsteavdelningen. Om samordnaren kommer att vara borta tillfälligt kan äldstekretsen utse en annan äldste som kan ersätta honom medan han är borta.

KVALIFIKATIONER

2. Samordnaren måste vara under 80 år gammal. Han ska vara känd som en som är lojal mot Jehova och organisationen. Han ska om möjligt ha varit äldste i flera år. Han ska vara öppen och tillgänglig och respekterad för sitt hårda arbete i tjänsten och

herdeverksamheten. Han ska vara en god organisatör och flitigt sköta sina ansvarsuppgifter. Han är inte samordnare för församlingen utan samordnare för äldstekretsen. Han ska ha en blygsam syn på sin roll i församlingen och ödmjukt värdesätta sina medäldste och villigt ta emot deras råd och förslag. (Ords. 15:22; Matt. 23:8)

UPPGIFTER

3. Samordnaren har bland annat följande uppgifter:

1. Han ser tillsammans med sekreteraren till att alla äldste har tillgång till korrespondens riktad till äldstekretsar. (Se kapitel 22.)
2. Han godkänner sådant som får sättas upp på församlingens anslagstavla. (Se 21:34.)
3. Han utser äldstebröder som går igenom frågorna med dem som vill bli döpta. Om det bara finns några få äldste kan kvalificerade församlingstjänare användas till att gå igenom frågorna i "Del 1: Kristna läror" i tillägget till *Organiserade för att göra Jehovas vilja*.
4. Han ordnar med äldstemöten och möten i tjänstekommittén och är ordförande vid dessa möten. Han sammanställer och lämnar ut dagordningen för planerade äldstemöten. (Se 1:3–11.)
5. Han utser två äldste, varav en ska ingå i tjänstekommittén, som sammanträffar med någon som önskar börja som förkunnare. (od 8:6–12) I församlingar med mycket få äldste kan det i stället vara en lämplig församlingstjänare som har visat att han har gott omdöme och urskillningsförmåga som är med på det här mötet tillsammans med en av bröderna i tjänstekommittén.

6. Han utser två äldste som sammanträffar med varje döpt förkunnare ett år efter förkunnarens dop. En av äldstebröderna ska vara förkunnarens grupp tillsyningsman. (Se 4:2.7; *od* s. 211, 212)
7. Han utser två äldste som ställer de nödvändiga frågorna till en broder som har godkänts för förordnande som äldste eller församlingstjänare men som inte var närvarande under kretstillsyningsmannens besök. (Se 8:17, 18.)
8. Han utser två äldste som informerar en broder om hans avregistrering som äldste eller församlingstjänare mellan kretstillsyningsmannens besöksveckor och informerar kretstillsyningsmannen om brodern överklagar beslutet. (Se 8:35, 39.)
9. Han kontaktar kretstillsyningsmannen när en dömande kommitté måste hantera överträdelser som inbegriper sexuella övergrepp mot barn. (Se 14:19–21.)
10. Han skiljer mellan ärenden som enskilda äldste kan hantera och ärenden som hela äldstekretsen behöver uppmärksammas på, i linje med skriftliga anvisningar. (Se 2:1.)
11. Han ser till att anvisningar från avdelningskontoret följs och att beslut av äldstekretsen genomförs på lämpligt sätt.
12. Han ser till att nyförordnade och nyinflyttade äldste känner till tjänsteavdelningens anvisningar när det gäller personer som har fått restriktioner av avdelningskontoret. (Se 14:22–24.)
13. Han håller kontakten med grupp tillsyningsmännen och kretstillsyningsmannen i samband med katastrofer. (Se kapitel 26.)

SAMORDNAREN FÖR ÄLDSTEKRETSEN

14. Han granskar och godkänner alla pålysningar som ska göras för församlingen.
15. Han är om möjligt en av domänadministratörerna för församlingens domän på jw.org. (Se *Anvisningar för församlingens användning av jw.org* [S-135].)
16. Han tar initiativet till de förberedelser som behöver göras inför kretstillsyningsmannens besök. (Se kapitel 10 och *Information inför kretsbesök* [S-61].)
17. Han fördelar alla uppgifter på veckomötet utom elevuppgifterna. Det inbegriper vem som ska vara ordförande för veckomötet bland dem som äldstekretsen har godkänt. I samarbete med mötestillsyningsmannen ser han till att hela programmet för veckomötena sätts upp på anslagstavlan.
18. Han har tillsyn över mötesvärdarna, föredragssamordnaren och de som arbetar med podium, ljud och bild.
19. Han fördelar uppgifterna som ordföranden till föredragen och läsare vid vaktornsstudiet. En annan äldste eller församlingstjänare kan hjälpa honom med det. (Se 6:9.)
20. Han godkänner utgifter och ser till att revisionen görs. (Se *Anvisningar för församlingarnas räkenskaper* [S-27].)

Sekreteraren

	Paragraf
Kvalifikationer	1
Uppgifter	2

KVALIFIKATIONER

1. Äldstekretsen beslutar vem som ska vara sekreterare. Han ska ha god organisationsförmåga och inte ha för vana att skjuta upp saker. (Rom. 12:11) Han ska kunna skriva på ett tydligt och förståeligt sätt. Äldstekretsen kan utse en annan äldste som hjälper honom. Vid behov kan äldstekretsen utse en lämplig församlingstjänare som hjälper honom med sådant som att sammanställa, fylla i och skicka in församlingens tjänsterapport till avdelningskontoret. Avdelningskontoret ska informeras när man byter sekreterare via *Adressändring för samordnaren för äldstekretsen/sekreteraren* (S-29).

UPPGIFTER

2. Sekreteraren har bland annat följande uppgifter:
 1. Han ser tillsammans med samordnaren till att alla äldste har tillgång till korrespondens riktad till äldstekretsar. (Se kapitel 22.)
 2. Han går igenom de reguljära pionjärerens verksamhet i mitten av tjänsteåret tillsammans med tjänstetillsyningsmannen. (Se 9:15.)
 3. Han sammanställer, fyller i och skickar in församlingens tjänsterapport till avdelningskontoret. Innan han skickar

in rapporten informerar han grupptillsyningsmännen om förkunnare i deras grupp som inte lämnat in en rapport för månaden. (Se 22:12–17.)

4. Han ser till att de eventuella juridiska och ekonomiska åtaganden som församlingen kan ha fullföljs i god tid. (Se kapitel 21.)
5. Han sköter församlingens arkiv på ett ordnat sätt. Det inbegriper att arkivera förslutna kuvert med konfidentiella handlingar och följa de anvisningar för lagring av dokument som anges i kapitel 22, paragraf 8–27.
6. Han förser alla nydöpta förkunnare med ”Sjukvårdskortet” och tillhörande material. (Se 11:1.)
7. Han meddelar samordnaren när en förkunnare har varit döpt i ett år. (Se 3:3.6; *od* s. 211, 212.)
8. Han har tillsyn över församlingens räkenskaper och sådant som gäller regionala sammankomster. (Se 1:2.7 och *Anvisningar för församlingarnas räkenskaper* [S-27].)
9. Han för en lista över alla förkunnare, inbegripet överk samma. Listan ska visa vilken tjänstegrupp förkunnarna tillhör. Den ska också innehålla kontaktuppgifter (inbegripet kontaktuppgifter för nödsituationer) för alla förkunnare. (Se 25:14, 15; 26:2.)
10. Han förbereder och skickar korrespondens för äldstekretsens räkning. (Se 22:1–9.)
11. Han uppdaterar informationen om reguljära pionjärer på *jw.org*. (Se 9:1–9.)
12. Han är om möjligt en av domänadministratörerna för församlingens domän på *jw.org*. (Se *Anvisningar för församlingens användning av *jw.org** [S-135].)

Tjänstetillsyningsmannen

	Paragraf
Kvalifikationer	1
Uppgifter	2

KVALIFIKATIONER

1. Äldstekretsen beslutar vem som ska vara tjänstetillsyningsman. Han ska vara mycket intresserad av förkunnarnas insats i tjänsten och hur de utför förkunnararbetet. Han ska vara entusiastisk för tjänsten och motivera andra att ta del i tjänsten efter bästa förmåga. Han ska vara skicklig i olika tjänstegrenar, kunna öva andra och vara uppmärksam på tillfällen att göra det. Äldstekretsen kan utse en annan äldste som hjälper honom.

UPPGIFTER

2. Tjänstetillsyningsmannen har bland annat följande uppgifter:
 1. Han ser till att församlingens distrikt bearbetas grundligt, och han har tillsyn över distriktstjänaren. (Se 23:1–4.)
 2. Han ordnar med att bröder eller systrar håller möten för tjänst efter behov. (Se 7:2.2.) Han organiserar tjänsten under helgdagar och särskilda kampanjer.
 3. Han undersöker om det behövs några tillstånd för offentligt vittnande, organiserar det offentliga vittnandet, ger inledande övning i det arbetet och avgör vilken litteratur som ska visas. (Se 23:5–17.)

4. Han har tillsyn över litteraturtjänaren. Det inbegriper att se till att de som är döva, blinda eller synskadade kan få litteratur i det format de föredrar. (Se 1:2.7 och *Anvisningar för litteratur och inventering* [S-56].)
5. Han besöker en tjänstegrupp i månaden. (I församlingar med få grupper kan han besöka varje grupp två gånger om året.) Under besöket leder han mötet för tjänst, samarbetar med gruppen i tjänsten och ger vid behov praktiska förslag. Han går igenom gruppens *Registerkort för förkunnare* (S-21) tillsammans med grupp-tillsyningsmannen och hans biträde och resonerar om hur anordningarna för tjänsten i gruppen fungerar.
6. Han ser till att det finns tillräckligt med blanketter tillgängliga för församlingen.
7. Han går igenom de reguljära pionjärernas verksamhet i mitten av tjänsteåret tillsammans med sekreteraren. (Se 9:15.)
8. Han övar förkunnare i att vittna i skolor, på universitet, på vårdhem och på äldreboenden. (Se 23:18, 19.)

Vaktornsstudieledaren

	Paragraf
Kvalifikationer	1
Hur man leder studiet	2-9

KVALIFIKATIONER

1. Äldstekretsen beslutar vem som ska vara vaktornsstudieledare. Eftersom *Vaktornet* är det redskap som den trogne och förstående tjänaren främst använder för att dela ut andlig mat, ska studieledaren vara en av de bästa undervisarna i äldstekretsen. (Jak. 3:1) Han ska också kunna "tala mycket fritt och öppet". (1 Tim. 3:13) Äldstekretsen kan utse en äldste som biträde till vaktornsstudieledaren. Den brodern leder studiet när vaktornsstudieledaren är borta.

HUR MAN LEDER STUDIET

2. Studieledaren framför några korta, väl förberedda kommentarer som inledning i högst en och en halv minut. Han betonar temat och temaversen och försöker på ett varmt och entusiastiskt sätt stimulera vännernas intresse för artikeln. Han kan göra det genom att kommentera översikten, rikta uppmärksamheten på underrubrikerna, nämna repetitionsfrågorna eller ställa några retoriska frågor som besvaras i artikeln.
3. Han kommenterar inte för mycket själv och undviker att sammanfatta eller förbättra vännernas kommentarer. Om vännerna inte nämner en viktig tanke kanske en extrafråga kan få dem att tänka efter och ge en lämplig kommentar. Men om man ställer extrafrågor i onödan kan det göra att vännerna svarar mindre.

4. Han koncentrerar sig på temat och huvudpunkterna, använder bilderna på ett bra sätt och framhåller artikelns praktiska värde. Han undviker att fokusera på mindre detaljer och tar inte heller upp en mängd material som han har forskat fram i vår litteratur eller hittat i världsliga källor.
5. Han lyfter fram bibelställena. Han kan välja om "läs"-bibelställena ska läsas av högläsaren eller av någon åhörare som läser bra. Läsningen av paragrafen ska inte avbrytas för att läsa sådana bibelställena. När det hänvisas till "läs"-bibelställena allra först i en paragraf ska de läsas *innan* man läser paragrafen. När ett "läs"-bibelställe finns i mitten eller i slutet av en paragraf kan den som leder studiet avgöra när bibelstället ska läsas efter det att paragrafen har lästs. Bibelstället kan ibland läsas innan frågan ställs, speciellt om svaret på frågan finns i bibelstället. I andra fall kan bibelstället läsas i samband med att man går igenom innehållet i paragrafen.
6. Fotnoter och slutnoter ska inte läsas av högläsaren som läser paragrafen. Studieledaren avgör om en fotnot eller slutnot ska tas med i resonemanget. När paragrafen har lästs kan studieledaren be någon av åhörarna läsa fotnoten eller slutnoten eller helt enkelt be att någon kommenterar den. I vissa fall kanske han inte hänvisar till den över huvud taget. Material inom parentes eller hakparentes i en paragraf ska normalt sett högläsas. Men om det enbart gäller en hänvisning till källmaterial, som till exempel bibelställena, ska det inte högläsas.
7. Han uppmuntrar så många som möjligt att delta och påminner taktfullt vännerna om att det första svaret bör vara ett direkt svar på den tryckta frågan. Därefter kan vännerna kommentera bibelställena som det hänvisas till, nämna argument som stöder en viktig tanke, göra praktiska tillämpningar osv. Han uppmuntrar vännerna att svara med egna ord, ber bara en person i taget svara och läxar inte upp vännerna om ingen räcker upp handen.

8. I avslutningen av studiet ställer han repetitionsfrågorna. Hans avslutande kommentarer ska vara högst en och en halv minut. Studiet ska inte vara längre än 60 minuter, förutom sångerna och den avslutande bönen.
9. Det är bara föredömliga förkunnare som läser mycket bra som ska godkännas av äldstekretsen som högläsare av paragraferna. Om det inte finns några bröder som fyller de här kriterierna kan systrar användas. (Se 3:3.19.) Det är att föredra att paragraferna läses på plats under församlingens möten, men om det inte finns några lämpliga läsare tillgängliga kan man använda ljudinspelningarna på jw.org.

Grupptillsyningsmannen

	Paragraf
Kvalifikationer	1
Uppgifter	2

KVALIFIKATIONER

1. Äldstekretsen utser en tillsyningsman och ett biträde för varje tjänstegrupp. Grupptillsyningsmannen har ansvaret att hjälpa alla i sin grupp att göra andliga framsteg. (1 Tim. 4:15; Hebr. 12:12) Han ska vara en uppmärksam och omtänksam herde. (Jes. 32:2) När han ivrigt tar ledningen i tjänsten uppmuntrar det andra att fortsätta att predika de goda nyheterna. (Hebr. 13:15–17) Med tanke på att den här uppgiften är så viktig ska äldstekretsen utse de äldste som är mest lämpade att fullgöra alla sidor av uppgiften. Om det inte finns tillräckligt många äldste i församlingen som kan vara grupptillsyningsmän och biträden kan församlingstjänare få uppgiften att vara grupptjänare eller biträden. Om det inte finns tillräckligt många församlingstjänare kan en föredömlig döpt broder vara biträde. De övriga äldstebröderna och församlingstjänarna i varje grupp ska vara redo att hjälpa grupptillsyningsmannen och hans biträde att sköta uppgifterna i gruppen. (Ef. 4: 15, 16; od 5:29–34)

UPPGIFTER

2. Grupptillsyningsmannen har bland annat följande uppgifter:
 1. Han visar att han är intresserad av vars och ens fysiska och andliga behov genom att ha regelbunden kontakt

med alla familjer eller enskilda förkunnare i gruppen, helst varje vecka. (Jak. 1:27; 2:15, 16; se kapitel 25.)

2. Han tar ledningen i tjänsten när gruppen har möte för tjänst, särskilt på helgerna. Ibland kan han be sitt biträde eller en annan broder leda möte för tjänst. Om han inte själv kan vara med vid ett möte för tjänst ser han till att hans biträde eller en annan broder tar hand om gruppen. (Se 1:2.8.)
3. Han samarbetar regelbundet med alla i gruppen för att ge uppmuntran och övning i olika sidor av tjänsten. (Luk. 8:1)
4. Han ger regelbundet herdeomvårdnad åt alla i gruppen. (Se kapitel 25.)
5. Han utarbetar tillsammans med tjänstekommittén en plan för att hjälpa dem som har särskilda behov vid nödsituationer och katastrofer. (Se kapitel 26.)
6. Han går regelbundet igenom gruppens verksamhet tillsammans med sitt biträde för att avgöra hur de kan bistå vännerna.
7. Han sammanträffar med förkunnare i gruppen ett år efter deras dop för att ge uppmuntran och praktiska förslag. Han gör det tillsammans med en annan äldste som utses av samordnaren. (Se 4:2.7; *od* s. 211, 212.)
8. Han hjälper och övar föredömliga döpta bröder i gruppen så att de kan ha som mål att ta på sig uppgifter i församlingen och kvalificera sig för det.
9. Han hjälper till med att samla in tjänsterapporterna. När sekreteraren informerar honom om rapporter som saknas följer han upp det omgående. Om någon inte gick i tjänsten under en månad erbjuder han hjälp och tar då hänsyn till förkunnarens omständigheter.

Förordnanden och avregistreringar av äldste och församlingstjänare

	Paragraf
Gå igenom Bibelns krav	1–5
Tänk er för extra noga innan ni rekommenderar vissa bröder	6–11
Han har tidigare blivit tillrättavisad, utesluten eller tagit avstånd	7
Han har tidigare begått äktenskapsbrott	8
Han har separerat eller har tagit ut en skilsmässa som inte är bibelenlig	9
Han har tidigare tjänat som äldste eller församlingstjänare	10
Han har varit döpt i många år men blir först nu rekommenderad	11
När en förordnad broder flyttar från församlingen	12
När en förordnad broder flyttar till församlingen	13, 14
Rekommendationer om förordnanden under vanliga besöksveckor	15–20
Rekommendationer om förordnanden mellan vanliga besöksveckor	21
Situationer som gör att man måste granska en förordnad broders kvalifikationer	22–28
Någon i hans familj har begått en allvarlig överträdelse	22
Han låter en familjemedlem som är utesluten eller tagit avstånd flytta tillbaka hem	23
Han stöder giftermålet mellan ett döpt vittne och en person som inte är döpt	24

Han begick längre tillbaka i tiden en synd som kunde lett till uteslutning och fallet blev aldrig behandlat	25–27
Han har tittat på pornografi	28
Situationer som kan göra att man behöver granska en förordnad broders kvalifikationer	29, 30
Han försätts i konkurs	29
Han eller någon i hans familj satsar på eller går en högre utbildning	30
Hur man går till väga när man ska granska en förordnad broders kvalifikationer	31–33
Rekommendationer om avregistreringar under vanliga besöksveckor	34
Rekommendationer om avregistreringar mellan vanliga besöksveckor	35
Bröder som träder tillbaka	36
Avregistreringar på grund av dömande kommittéer eller dödsfall	37
Pålysningar om avregistrering	38
Överklagande av beslut	39
Församlingens arkiv	40

GÅ IGENOM BIBELNS KRAV

1. Innan ni träffas för att ta ställning till om ni kan rekommendera bröder som församlingstjänare eller äldste bör varje äldste ha gått igenom de krav som inspirerats av Gud och som finns i 1 Timoteus 3:1–13, Titus 1:5–9, Jakob 3:17, 18 och 1 Petrus 5:2, 3. Värdefulla kommentarer till de krav som anges i Bibeln finns i kapitel 5 och 6 i *Organiserade för att göra Jehovas vilja*. En bröder som rekommenderas som församlingstjänare måste ha varit döpt i minst ett år.

- 2.** Efter att mötet har inletts med bön ska kraven högläsas direkt från Bibeln. Även om ingen kan leva upp till kraven på ett fullkomligt sätt ska brodern som begrundas fylla kraven i rimlig grad. Han får inte på ett betydande sätt sakna någon av de egenskaper som krävs. Kretstillsyningsmannen litar på att ni visar gott omdöme och andlig urskillningsförmåga när ni ger rekommendationer.
- 3.** Naturliga förmågor gör inte en broder kvalificerad att bli förordnad. Han måste vara en andlig människa och tydligt visa i sitt liv att Guds heliga ande verkar på honom. Brinner han för att göra goda gärningar? Är han ett gott föredöme när det gäller att vara med vid församlingens möten och delta i dem? Är han flitig i tjänsten, och gör han vad han rimligtvis kan med hänsyn till sin ålder, sin hälsa, sina familjeförpliktelser och andra teokratiska uppgifter? (Se 23:25, 26.) Studerar han Bibeln? Anstränger han sig för att hjälpa sin familj andligen, bland annat genom att regelbundet studera med sin hustru och med sina barn som bor hemma? Visar han andens frukt i sitt liv? (Gal. 5:22, 23)
- 4.** Det är visserligen brodern som måste ha de kvalifikationer som Bibeln ställer upp, men man måste också ta hänsyn till hans familjs andlighet. Om hans hustru är döpt, är hon då ett gott föredöme för andra? Om hon är andligt svag, gör han då allt han rimligtvis kan för att hjälpa henne? Prioriterar han den andliga familjekvällen? Är hans omyndiga barn väluppfostrade och ”troende”, antingen genom att gå fram emot dop eller genom att redan vara döpta vittnen? Deltar hans familj i mötena i rimlig grad? Hur uppför sig hans vuxna barn som fortfarande bor hemma? (Tit. 1:6; se 8:22.)
- 5.** De äldste ska hjälpa bröder i de sena tonåren att ha som mål att göra mer i församlingen och kvalificera sig för att bli församlingstjänare. Följande frågor kan vara till hjälp när man ska granska kvalifikationerna hos en sådan broder. Ser församlingen honom som en andlig människa? (1 Kor. 2:15, 16) Visar han andens frukt?

(Gal. 5:22, 23) Har han en meningsfull andel i tjänsten? Visar han att han sätter rikets intressen främst när han väljer hur han ska använda sin tid? Visar han i sina samtal och kommentarer att han har goda studievanor? Vilka är hans andliga mål? Har ni prövat honom för att se om han är kvalificerad? (1 Tim. 3:10; Ps. 1: 1, 2; Matt. 6:33; Ef. 4:29; w89 1/7 s. 29; se 1:6.4, 5.)

TÄNK ER FÖR EXTRA NOGA INNAN NI REKOMMENDERAR VISSA BRÖDER

6. De äldste ska se till att de har fullständiga upplysningar om en broder som de tänker rekommendera för kretstillsyningsmannen, särskilt om han befinner sig i någon av följande situationer.
7. **Han har tidigare blivit tillrättavisad, utesluten eller tagit avstånd.** Om han har blivit tillrättavisad de senaste tre åren eller återupptagen de senaste fem åren bör ni ta med följande information: Vilken synd begick han? Om han blev tillrättavisad, gjorde den dömande kommittén då en pålysning? Om han blev utesluten eller tog avstånd, när blev han då återupptagen? När togs de sista restriktionerna bort? Känner ni till om han har blivit tillrättavisad eller utesluten eller har tagit avstånd vid några andra tillfällen? Vad övertygar er om att han genom sitt levnadssätt har fått andra att inte längre tänka på det orätta han gjort och att de nu betraktar honom som ett gott föredöme? Om synden begicks i en annan församling, hur skulle den församlingen reagera på att han blev förordnad? Att rekommendera honom för tidigt kan förringa allvaret i hans synd, både i hans egna och i andras ögon. Det skulle också kunna oro dem som fortfarande har hans överträdelse i färskt minne.
8. **Han har tidigare begått äktenskapsbrott.** När begick han äktenskapsbrottet? Blev han tillrättavisad eller utesluten? Om han blev tillrättavisad, gjorde den dömande kommittén då en pålysning? Har den oskyldiga parten förskjutit honom? Hur vet ni det? Om han skilde sig och gifte om sig, gifte han sig då med den

som han begick äktenskapsbrottet med? Finns det tecken på att han planerade att överge sin tidigare äktenskapspartner eller att han utövade påtryckningar på henne för att hon skulle gå med på skilsmässa? Ledde äktenskapsbrottet till att den andra personens äktenskap upplöstes? Hur har andra påverkats av att han begick äktenskapsbrott? Lever den oskyldiga parten fortfarande? Har den oskyldiga parten gift om sig? Vad övertygar er om att han genom sitt levnadssätt har fått andra att inte längre tänka på det orätta han gjorde och att han nu betraktas med respekt? Om synden begicks i en annan församling, hur skulle den församlingen reagera på att han blev förordnad? (Se 12:10–12.)

9. Han har separerat eller har tagit ut en skilsmässa som inte är bibelenlig.

Vem bär störst skuld för problemen i äktenskapet? Hur var omständigheterna runt separationen eller skilsmässan? Vem var ansvarig för separationen eller tog ut skilsmässan? Under tecknade båda parter skilsmässohandlingarna, eller visade de på något annat sätt att de var överens? Hur lång tid har gått sedan separationen eller skilsmässan ägde rum? Vad gör brodern för att försöka försonas? Är hans tidigare maka ovillig att samarbeta med honom? Varför är hon det? Hur betraktas hans situation av de församlingar som berörs? Vilken uppfattning om brodern har de äldste i systemens församling? När det gäller separation eller skilsmässa kan det finnas fel och brister hos båda parterna som gör det nödvändigt att begränsa deras särskilda privilegier eftersom åtminstone en av dem inte kan betraktas som föredömlig. (*w00* 15/12 s. 28, 29; *lvs* s. 250, 251)

10. Han har tidigare tjänat som äldste eller församlingstjänare.

Vilken församling var han förordnad i? När avregistrerades han, och varför det? Vad är det som gör hans situation annorlunda nu? Vilka framsteg har han gjort sedan han avregistrerades? Om han avregistrerades i en annan församling, hur skulle den församlingen reagera på att han blev förordnad? Om han tidigare var äldste och inte hade begått en allvarlig synd kanske det inte är

nödvändigt att han först blir församlingstjänare, beroende på hur lång tid som gått sedan han slutade som äldste. (Se 13:8.)

- 11. Han har varit döpt i många år men blir först nu rekommenderad.** Vad har hindrat honom från att bli förordnad tidigare?

NÄR EN FÖRORDNAD BRODER FLYTTAR FRÅN FÖRSAMLINGEN

- 12.** Om det inte finns allvarliga frågetecken kring kvalifikationerna hos en broder som flyttar ska tjänstekommittén skicka ett introduktionsbrev till äldstekretsen i den nya församlingen och skriva att äldstekretsen rekommenderar att brodern fortsätter i sitt förordnande och vilka uppgifter han har haft. (Se 22:5–8.) Om någon har allvarliga invändningar ska äldstekretsen träffas så snart som möjligt för att avgöra om de ska rekommendera honom eller inte. (Se 8:31–33.) Om de inte rekommenderar honom ska två eller fler äldste prata med honom och förklara den bibliska anledningen till äldstekretsens beslut. Introduktionsbrevet ska tydligt förklara varför de inte rekommenderar honom, vilka råd de har gett och om han instämmer i rekommendationen. (Se 8:38.) De äldste ska informera kretstillsyningsmannen om att brodern har flyttat under nästa besöksvecka. Det ska de göra vare sig de gav en positiv rekommendation eller inte.

NÄR EN FÖRORDNAD BRODER FLYTTAR TILL FÖRSAMLINGEN

- 13.** En äldste eller församlingstjänare som flyttar till en församling med ett positivt rekommendationsbrev och som har rekommenderats av de äldste i den nya församlingen men ännu inte har omförordnats kan användas till uppgifter på veckomötet och får hålla offentliga föredrag enligt de förmågor han har. (Se 22:6.7.) Han får gå Skolan i rikets tjänst. Han kan också vara med på mötet som kretstillsyningsmannen håller med alla förordnade bröder i församlingen. Om kretstillsyningsmannens disposition inne-

håller ytterligare tankar som enbart är riktade till de äldste kan han vara med på den delen också. Men han ska inte vara med när förordnanderekommendationer och andra punkter som rör församlingen behandlas. Han ska inte heller vara med vid några andra äldstemöten eller vara med i någon dömande kommitté.

- 14.** Om en äldste eller församlingstjänare har en bostad på annan ort som han regelbundet flyttar till, ska han inte vara förordnad i båda församlingarna. Hans *Registerkort för förkunnare (S-21)* ska bara finnas i en av församlingarna. Varje gång han flyttar ska de äldste skriva ett brev till den församling han tillfälligt ska tillhöra och förklara hans omständigheter och hur han har använts. De äldste i den församling han besöker kan använda honom för sådana uppgifter i församlingen som beskrivs här ovan. Han ska rapportera sin tjänst till sin hemförsamling även om han kommer att vara borta mer än tre månader.

REKOMMENDATIONER OM FÖRORDNANDEN UNDER VANLIGA BESÖKSVECKOR

- 15.** Tjänstekommittén ska förse kretstillsyningsmannen med namn, födelsedatum och dopdatum för varje broder som äldstekretsen rekommenderar som äldste eller församlingstjänare minst en månad före kretsveckan. *Rekommendation om förordnande av äldste och församlingstjänare (S-62)* ska användas till det. (Se *Anvisningar för församlingens användning av jw.org [S-135]*.) Om det finns församlingstjänare som tillfälligt tjänar som medlemmar av tjänstekommittén ska de inte vara medvetna om eller delta i resonemanget om förordnanden. Församlingstjänare ska inte ha tillgång till några blanketter eller någon korrespondens som gäller förordnanden eller avregistreringar av äldste och församlingstjänare.
- 16.** De äldste ska ge kretstillsyningsmannen bakgrundsinformation som påverkar kvalifikationerna för de bröder som rekommenderas tidigast en eller två dagar före besöket, kanske när de ger honom

de andra församlingshandlingarna. Det kan inbegripa rekommendationsbrev (eller introduktionsbrev) från en tidigare församling. (Se 8:6–11.) Kretstillsyningsmannen kommer att resonera med de äldste om de bibliska kvalifikationerna för varje rekommenderad broder under äldstemötet senare den veckan. (Se 8:1–5.) Om kretstillsyningsmannen kommer fram till att brodern inte lever upp till de bibliska kraven i rimlig grad ska han informera de äldste om det och hur de kan hjälpa brodern att kvalificera sig i framtiden.

- 17.** När kretstillsyningsmannen beslutar sig för att förordna en broder ska han och en annan äldste sammanträffa med honom för att informera honom om förordnandet. Om brodern 1) förordnas för första gången som församlingstjänare eller 2) omförordnas som äldste eller församlingstjänare av *andra skäl* än att han bytt församling ska kretstillsyningsmannen ställa följande frågor: ”1) Finns det någonting i ditt privatliv eller familjeliv, oavsett om det gäller det flydda, tiden före ditt dop eller din nuvarande situation, som gör dig diskvalificerad eller hindrar dig från att ta emot det här förordnandet? 2) Finns det någon annan orsak till att ditt förordnande inte borde pålysas för församlingen? 3) Har du någon gång gjort dig skyldig till sexuella övergrepp mot barn?” Om brodern svarar nej på frågorna ska kretstillsyningsmannen lämna ett undertecknat förordnandebrev till äldstekretsen med broderns namn i listan över dem som förordnats under besöket. Förordnandet ska pålysas för församlingen nästa veckomöte.
- 18.** Om brodern som godkänns för förordnande inte är närvarande vid slutet av besöket och man behöver ställa de tre frågor som nämns i föregående paragraf till honom ska kretstillsyningsmannen *inte* ta med broderns namn i ett eventuellt förordnandebrev som han lämnar till äldstekretsen i slutet av besöket. Samordnaren ska i stället utse två äldste som ställer de tre frågorna till brodern när han kommit tillbaka. Samordnaren informerar sedan kretstillsyningsmannen om broderns svar. Om brodern svarar nej på alla frågor ska kretstillsyningsmannen lämna ett undertecknat

förordnandebrev till äldstekretsen. När brevet har kommit ska broderns förordnande pålysas för församlingen nästa veckomöte.

19. Om brodern som godkänts för förordnande inte är närvarande vid slutet av besöket men det *inte* är nödvändigt att ställa de tre frågorna till honom som finns i paragraf 17 ska kretstillsyningsmannen ta med broderns namn i det förordnandebrev som han lämnar till äldstekretsen i slutet av besöket. När brodern kommer tillbaka ska två äldste sammanträffa med brodern för att informera honom om hans förordnande innan det blir pålyst för församlingen.
20. Om kretstillsyningsmannen beslutar att inte förordna en broder kan två äldste tala med honom vid lämpligt tillfälle och taktfullt förklara vad han behöver göra för att bli kvalificerad. De äldste ska inte berätta för honom att äldstekretsen rekommenderade honom. Det händer ibland att kretstillsyningsmannen inte godkänner en rekommendation för att andra ska få tid på sig att komma över broderns tidigare felsteg eller för att han ska bli mer mogen och erfaren. I sådana fall kanske man inte behöver resonera om saken med honom.

REKOMMENDATIONER OM FÖRORDNANDEN MELLAN VANLIGA BESÖKSVECKOR

21. Om en äldste eller församlingstjänare flyttar till en församling, får ett positivt rekommendationsbrev och nästa kretsbesök *inte sker inom en nära framtid* kan äldstekretsen rekommendera att han blir förordnad direkt. Tjänstekommittén ska då skicka *Rekommendation om förordnande av äldste och församlingstjänare (S-62)* till kretstillsyningsmannen samt en kopia av rekommendationsbrevet från tjänstekommittén i den förra församlingen. Om rekommendationen godkänns kommer ett förordnandebrev att skickas till äldstekretsen. En broder som har omförordnats som äldste eller församlingstjänare ska informeras om förordnandet innan det blir pålyst i församlingen.

SITUATIONER SOM GÖR ATT MAN MÅSTE GRANSKA EN FÖRORDNAD BRODERS KVALIFIKATIONER

- 22. Någon i hans familj har begått en allvarlig överträdelse.** Om broderns hustru eller barn, inbegripet vuxna barn som bor hemma, har begått en allvarlig överträdelse, bör äldstekretsen försöka avgöra om han varit försumlig. Har han varit släpphänt? Har han gett nödvändig vägledning eftersom han förutsett att det skulle kunna uppstå problem? Har han hållit den andliga familjekvällen regelbundet? Har han gett familjen tillräckligt med tid och uppmärksamhet? När han förstod att en allvarlig överträdelse hade begåtts, meddelade han då omgående de äldste så att de kunde undersöka saken? Skyddade han sin familj mot att bli tillrättavisad, eller försökte han påverka hur de äldste hanterade situationen? Har han fortfarande församlingens respekt och förtroende som ett föredömligt familjeöverhuvud? Om ett av hans barn begick en allvarlig synd, går det då bra för de övriga barnen i andligt avseende? Om brodern gjort allt som rimligtvis kan begäras av honom, och särskilt om han i andligt avseende lyckats väl med resten av familjen, skulle det faktumet att en i familjen ignorerade hans fina ledning inte nödvändigtvis diskvalificera honom om han fortsätter att ha församlingens respekt.
- 23. Han låter en familjemedlem som är utesluten eller tagit avstånd flytta hem igen.** Kan den som är utesluten eller tagit avstånd inte klara sig på egen hand, eller har han flyttat hem igen därför att det är bekvämare för honom? Finns det välgrundade skäl att låta honom flytta hem, eller sker det i första hand för att familjen ska kunna ha ett visst umgänge med honom? Undvek familjen onödig kontakt med honom när han bodde för sig själv? Ska han bo hemma hos familjen bara en kortare tid eller under en längre period? Hur uppför sig den som är utesluten eller tagit avstånd? Vilken andlig påverkan har han på de andra i familjen, särskilt syskonen? Oroas församlingen av broderns beslut?

Har många förlorat respekten för honom? Liknande frågor ska ställas när ett vuxet barn som bor hemma blir uteslutet eller tar avstånd och tillåts bo kvar hemma.

24. Han stöder giftermålet mellan ett döpt vittne och en person som inte är döpt.

En förordnad broder måste vara lojal mot Jehovas normer, inbegripet Bibelns befallning att bara gifta sig ”med någon som tjänar Herren”, vilket innebär att bara gifta sig med ett överlämnat och döpt vittne. (1 Kor. 7:39; 2 Kor. 6:14, 15; Tit. 1:8; *w04* 1/7 s. 31; *lvs* s. 134–136) Den befallningen gäller alla kristna, även de som är overksamma. En broders kvalifikationer ska granskas om han uppmuntrade eller gav ett tyst godkännande till ett sådant giftermål, till exempel genom att han understödde sällskapet eller understödde, var med vid eller deltog i bröllopet eller mottagningen. En broders kvalifikationer ska också granskas om han inte personligen engagerade sig men lät sin hustru eller andra i hushållet göra det. Om en äldste eller församlingstjänare visar dåligt omdöme i den här frågan i sådan utsträckning att det väcker allvarliga frågor hos andra kan han enligt Bibeln vara diskvalificerad.

25. Han begick längre tillbaka i tiden en synd som kunde lett till uteslutning och fallet blev aldrig behandlat.

Äldstekretsen kan besluta att han kan fortsätta vara förordnad om det förhåller sig på följande sätt: Det är mer än bara några år sedan han begick den omoraliska handlingen eller gjorde sig skyldig till någon annan allvarlig överträdelse. Han ångrar sig uppriktigt och inser att han omedelbart borde ha bekänt sin synd. (Det kanske till och med är han som har bekänt sin synd och sökt hjälp på grund av att han har dåligt samvete.) Han har tjänat troget i många år, det är uppenbart att han har Guds välsignelse, och han är respekterad av församlingen.

26. Om synden begicks innan han blev förordnad som äldste eller församlingstjänare behöver de äldste ta med i beräkningen att han borde ha nämnt detta möjliga hinder för att vara kvalificerad när

de talade med honom strax innan hans förordnande skulle pålysas. Dessutom kan arten av hans synd i hög grad påverka hans kvalifikationer. Synden kan till exempel inbegripa tidigare sexuella övergrepp mot barn, vilket skulle göra att han inte är kvalificerad på många år, om ens någonsin. (Se 14:22–24.)

- 27.** Om synden begicks *för bara några år sedan medan han var äldste eller församlingstjänare* är han inte längre kvalificerad eftersom han inte är ”fri från anklagelse”. (1 Tim. 3:2, 10; Tit. 1:6, 7) Beroende på omständigheterna kan situationen också behöva behandlas av en dömande kommitté. (Se 12:57–59.)
- 28. Han har tittat på pornografi.** (Se 13:5, 6.)

SITUATIONER SOM KAN GÖRA ATT MAN BEHÖVER GRANSKA EN FÖRORDNAD BRODERS KVALIFIKATIONER

- 29. Han försätts i konkurs.** Har personer i församlingen eller i samhället blivit upprörda över det som hänt? Saknade brodern självbehärskning, och drog han på sig för stora utgifter, eller var han inte tillräckligt förutseende när han fattade beslut i affärsangelägenheter? Har han rykte om sig att vara ärlig och ansvarskännande? Betraktas han som en som samvetsgrant försöker betala sina skulder? Känner han sig moraliskt ansvarig att betala avskrivna skulder om tidigare fordringsägare skulle godta betalning? Har han fortfarande församlingens respekt? Har han fortfarande ”gott rykte bland utomstående”? (1 Tim. 3:7; w94 15/9 s. 30, 31)
- 30. Han eller någon i hans familj satsar på eller går en högre utbildning.** Om en förordnad broder, hans hustru eller hans barn går en högre utbildning, visar han då att han sätter Guds rikes intressen främst i livet? (w05 1/10 s. 27 § 6) Lär han sin familj att göra det? Visar han respekt för det som den trogne tjänaren har publicerat angående farorna med högre utbildning? Visar hans tal och uppförande att han är en andlig människa? Hur betraktas han av församlingen? Varför vill han eller hans familj

skaffa sig högre utbildning? Har de andliga mål? Gör den högre utbildningen att de regelbundet missar möten, tjänst eller annan teokratisk verksamhet?

HUR MAN GÅR TILL VÄGA NÄR MAN SKA GRANSKA EN FÖRORDNAD BRODERS KVALIFIKATIONER

- 31.** När de äldste förbereder sig för att granska kvalifikationerna hos en broder ska de studera de senaste anvisningarna som gäller den aktuella frågan. Undvik dogmatiska synsätt och snabba beslut som endast grundar sig på personliga uppfattningar. (Fil. 4:5) Var inte snabba att rekommendera att en broder avregistreras om det inte finns mycket goda skäl att göra det. Det kanske går att hjälpa brodern så att han kan rätta till det som behövs för att han ska kunna fortsätta vara förordnad. Har han arbetat troget i många år? Vad har han gjort eller underlåtit att göra som väckt frågor? Hur reagerade han på råd? Har han tidigare haft liknande problem, och hur reagerade han då på ansträngningarna att hjälpa honom? Var hans överträdelse verkligen så allvarlig att han måste avregistreras? Han kanske helt enkelt gjorde ett misstag och visade dåligt omdöme. Församlingen i allmänhet har kanske fortfarande respekt för honom och känner förtroende för honom som äldste eller församlingstjänare. Saken är kanske inte allmänt känd, om den över huvud taget är känd. Om han inser att han handlat oförståndigt, lärt sig av sitt misstag, har en bra inställning och vill förbättra sig kan han kanske fortsätta vara förordnad.
- 32.** Om det är nödvändigt att på nytt granska en äldstes kvalifikationer, ska äldstekretsen behandla frågan medan brodern är närvarande och göra det på följande sätt:
1. Be först om Jehovas vägledning och förvissa er sedan om att alla fakta läggs fram. Bevara en respektfull, fridsam atmosfär som bidrar till ett givande samtal.

2. Låt brodern få tillräckligt med tid att uttrycka sina känslor och svara på era frågor. Fråga hur han ser på det som ni resonerar om och som gäller hans kvalifikationer.
 3. Be brodern lämna rummet. De övriga äldste fortsätter sitt samtal och beslutar vad de ska rekommendera.
 4. Be brodern komma tillbaka. Om beslutet är att han ska avregistreras, tala då om det för honom och nämn de bibelenliga orsakerna till det.
 5. Ge brodern tillfälle att kommentera beslutet. Han kanske måste lämna rummet en gång till så att de äldste kan resonera om saken ytterligare innan de ger en slutgiltig rekommendation.
- 33.** Om en församlingstjänares kvalifikationer granskas på nytt, ska ni följa samma grundläggande tillvägagångssätt med ett undantag: I stället för att brodern är närvarande under äldstekretsens möte är det i vanliga fall tillräckligt att två äldste talar med honom i förväg för att höra vad han har att säga. Om äldstekretsen beslutar att rekommendera att han avregistreras, ska de två äldstebrodrarna träffa honom igen och meddela beslutet och de bibelenliga orsakerna och ge honom tillfälle att yttra sig. Beroende på vad han säger kan det bli nödvändigt att de äldste resonerar om saken ytterligare innan de fattar ett slutgiltigt beslut.

REKOMMENDATIONER OM AVREGISTRERINGAR UNDER VANLIGA BESÖKSVECKOR

- 34.** En rekommendation om avregistrering på grund av dåligt omdöme där felsteget inte behöver behandlas av en dömande kommitté ska vanligtvis tas upp under kretsveckan i stället för mellan kretsveckor. De äldste ska i början av veckan ge kretstillsyningsmannen bakgrundsinformation som hjälper honom att få en tydlig

bild av saken, inbegripet de eventuella slutsatser som äldstekretsen redan har kommit fram till. (Se 8:31–33.) Kretstillsyningsmannen kommer att resonera om broderns bibliska kvalifikationer under äldstemötet senare den veckan. Om kretstillsyningsmannen instämmer i rekommendationen ska brodern informeras om avregistreringen. Om brodern godtar avregistreringen ska kretstillsyningsmannen ordna ett avregistreringsbrev. Pålysningen om avregistreringen ska göras nästa veckomöte. (Se 8:38.) Om brodern inte instämmer i beslutet ska han informeras om hans rätt att överklaga. (Se 8:39.)

REKOMMENDATIONER OM AVREGISTRERINGAR MELLAN VANLIGA BESÖKSVECKOR

- 35.** Om det uppstår allvarliga frågetecken kring en broders kvalifikationer och nästa kretsbesök inte sker inom en nära framtid ska äldstekretsen följa tillvägagångssättet i kapitel 8, paragraf 31–33. Om äldstekretsen efter att ha granskat broderns kvalifikationer vill rekommendera en avregistrering ska tjänstekommittén genast skicka rekommendationen till kretstillsyningsmannen. Brevet ska innehålla fullständig information om situationen och ange om brodern instämmer i rekommendationen eller inte. Under tiden fortsätter brodern som äldste eller församlingstjänare. Äldstekretsen avgör vilka uppgifter han kan ha under tiden, beroende på omständigheterna. Om kretstillsyningsmannen instämmer i rekommendationen och menar att den ska genomföras omgående skickar han ett avregistreringsbrev till äldstekretsen. När de äldste har fått brevet ska samordnaren utse två äldste som informerar brodern om kretstillsyningsmannens beslut. Om brodern godtar beslutet ska pålysningen göras nästa veckomöte. (Se 8:38.) Om brodern inte accepterar beslutet ska han informeras om hans rätt att överklaga, man ska avvakta med pålysningen, och samordnaren ska informera kretstillsyningsmannen. (Se 8:39.)

BRÖDER SOM TRÄDER TILLBAKA

- 36.** Om en broder säger att han vill träda tillbaka ska två äldste först samtala om saken med honom. Varför vill han träda tillbaka? Är han inte kvalificerad? Kan de äldste hjälpa och uppmuntra honom om det är så att han inte kan göra så mycket som han skulle vilja? Han kanske kan fortsätta som förordnad om hans ansvarsbörda minskas under en tid tills hans omständigheter ändras. Om han efter samtalet fortfarande känner att han vill träda tillbaka ska tjänstekommittén skriva till kretstillsyningsmannen och ta med fullständiga upplysningar om varför han valt att göra det. Kretstillsyningsmannen kommer att skicka ett avregistreringsbrev till äldstekretsen. (Se 8:35.)

AVREGISTRERINGAR PÅ GRUND AV DÖMANDE KOMMITTÉER ELLER DÖDSFALL

- 37.** Tjänstekommittén ska omgående informera kretstillsyningsmannen om 1) en äldste eller församlingstjänare har blivit tillrättavisd av en dömande kommitté, blivit utesluten eller tagit avstånd, eller 2) en äldste eller församlingstjänare har avlidit. När det gäller avregistrering på grund av en tillrättavisning, uteslutning eller avståndstagande ska informationen till kretstillsyningsmannen inkludera den specifika överträdelsen och vilken åtgärd som vidtagits av kommittén. Om det gäller en tillrättavisning av en dömande kommitté kommer kretstillsyningsmannen att skicka ett avregistreringsbrev till äldstekretsen. Inget avregistreringsbrev skickas när det gäller uteslutning, avståndstagande eller död. (Se 8:38.)

PÅLYSNINGAR OM AVREGISTRERING

- 38.** Pålysningar om avregistrering (också om det gäller någon som träder tillbaka) ska lyda enligt följande: ”Broder [namn] är inte längre äldste/församlingstjänare.” När en äldste eller församlingstjänare flyttar från församlingen görs ingen pålysning om avregi-

streringen. När en broder träder tillbaka ska pålysningen göras även om man inte fått avregistreringsbrevet från kretstillsyningsmannen. När det gäller en dömande kommitté ska en pålysning om avregistreringen göras veckomötet efter det att man har fastställt synden, även om den dömande kommittén inte är helt klar med sitt arbete.

ÖVERKLAGANDE AV BESLUT

- 39.** Om en äldste eller församlingstjänare inte accepterar kretstillsyningsmannens avregistrering av honom och vill överklaga, ska han omgående skriva ett kort brev till tjänsteavdelningen med kopia till äldstekretsen och kretstillsyningsmannen där han förklarar varför han inte håller med om avregistreringen. Det skulle vara olämpligt att pressa en broder att inte överklaga om han skulle vilja göra det, till exempel genom att antyda att det kommer att ta längre tid för honom att bli förordnad igen eller att avdelningskontoret skulle se negativt på att han gör det. Man ska avvakta med pålysningen och ett eventuellt avregistreringsbrev. Därefter kommer tjänsteavdelningen att välja ut en erfaren kretstillsyningsman som hör saken igen tillsammans med den ursprungliga kretstillsyningsmannen. De två kretstillsyningsmännen kommer att lyssna noga på brodern och de äldste, och de kommer att behandla alla inblandade på ett rättvist och kärleksfullt sätt. Efter att kretstillsyningsmännen hört saken och kommit fram till ett gemensamt beslut finns det ingen ytterligare möjlighet att överklaga. Om beslutet blir att avregistrera brodern kommer den ursprungliga kretstillsyningsmannen att ordna ett avregistreringsbrev till äldstekretsen. När de äldste har fått brevet ska avregistreringen pålysas för församlingen nästa veckomöte.

FÖRSAMLINGENS ARKIV

- 40.** Dokument om förordnanden och avregistreringar av äldste och församlingstjänare ska sparas permanent. (Se 22:19.)

Pionjärer

	Paragraf
Förordnanden	1-3
Avregistreringar	4, 5
Församlingsbyte	6, 7
Justeringar av personuppgifter	8
S-202-brev	9
<i>Tjänsterapport (S-4)</i>	10
Tillgodoräknad tid	11-13
Särskild hänsyn	14
Genomgång av pionjärernas verksamhet	15-17
Ålderspionjärer	18, 19

FÖRORDNANDEN

1. När en förkunnare lämnar in en *Pionjäransökan (S-205)* ska tjänstekommittén be om synpunkter från sökandens grupp tillsyningsman och sedan omgående behandla ansökan enligt nedanstående riktlinjer. Tjänstekommittén ska använda gott omdöme när de avgör om det skulle vara bra att samråda med andra äldste. (Ords. 15:22)
 1. Sökandens uppgifter ska vara fullständiga och korrekta.
 2. Sökanden måste ha varit döpt i minst sex hela månader.
 3. Sökanden måste vara en föredömlig kristen. (Se 2:4.)
 4. Sökanden måste ha ordnat sina omständigheter så att han kan nå årskravet på 840 timmar.

5. Om sökanden slutade som pionjär måste han ha gjort ett uppehåll i sex hela månader innan han kan börja igen.
 6. Sökanden får inte ha tillrättavisats eller återupptagits det senaste året, och alla restriktioner måste vara avlyfta.
 7. Sökanden ska ange det datum han önskar börja som pionjär. Inga retroaktiva förordnanden ska göras såvida det inte finns särskilda omständigheter, som att de äldste i ett ovanligt fall tappat bort ansökan eller varit väldigt sena med att behandla den.
- 2.** När tjänstekommittén har beslutat om sökanden ska förordnas eller inte ska äldstekretsen informeras om beslutet innan förordnandet blir pålyst. Om det beslutas att sökanden inte är kvalificerad ska två medlemmar av tjänstekommittén vänligt förklara orsaken för honom. Om tjänstekommittén beslutar att förordna honom ska var och en i tjänstekommittén underteckna ansökan. Ansökan ska sparas i församlingens arkiv. Ansökningar ska *inte* skickas till avdelningskontoret såvida ni inte fått särskilda anvisningar om att göra det.
- 3.** Sekreteraren ska skriva in informationen från den godkända ansökan på jw.org. När informationen har skickats in syns pionjärens namn i sektionen "Förordnade pionjärer som ännu inte har registrerats". Sekreteraren ska kontrollera jw.org med några dagars mellanrum tills pionjärens namn syns i sektionen "Reguljära pionjärer". Därefter ska brevet till nya pionjärer (S-236), som finns under fliken "Dokument" i sektionen "Blanketter", skrivas ut och lämnas till pionjären för att informera honom om förordnandet. En pålysning ska göras nästa veckomöte om att förkunnaren har förordnats som pionjär. Pålys *inte* förordnandet förrän hans namn syns i sektionen "Reguljära pionjärer", vilket visar att förordnandet har registrerats av avdelningskontoret.

AVREGISTRERINGAR

4. Innan en pionjär avregistreras ska tjänstekommittén höra sig för med grupptillsyningsmannen. De ska också begrunda om pionjären kan visas särskild hänsyn. (Se 9:14.) Tjänstekommittén ska använda gott omdöme när de avgör om det skulle vara bra att samråda med de andra äldste. (Se 2:1.) Oavsett vad man beslutar att göra ska hela äldstekretsen informeras om beslutet innan någon avregistrering blir pålyst. Två medlemmar av tjänstekommittén ska informera personen om beslutet. Om en pionjär inte längre är kvalificerad eller behöver upphöra av personliga skäl ska avregistreringen pålysas för församlingen. Pålysningen ska lyda enligt följande: ”Broder/syster [namn] är inte längre reguljär pionjär.” Informera avdelningskontoret om avregistreringen via jw.org. Om avregistreringen beror på hälsoproblem, familjeförpliktelser, förvärvsarbete osv., välj då ”Personliga skäl”. Om pionjären upphör på grund av att han varit ett dåligt föredöme men inte har blivit tillrättavisad av en dömande kommitté, välj då ”Inte längre kvalificerad”. Om avregistreringen beror på andra saker, välj då ett annat lämpligt skäl på jw.org.
5. Om pionjären tillrättavisades av en dömande kommitté är han automatiskt diskvalificerad, och hans avregistrering ska omgående rapporteras via jw.org.

FÖRSAMLINGSBYTE

6. Om en pionjär flyttar till en annan församling ska sekreteraren i hans förra församling skriva in avregistreringen på jw.org och ange skälet ”Flyttat till en annan församling”. Ange namnet på den nya församlingen eller orten. Ange landet om pionjären flyttar till en församling utanför avdelningskontorets område.
7. När man får introduktionsbrevet från den förra församlingen ska tjänstekommittén i den nya församlingen kontrollera att han vill

fortsätta som pionjär. Om så är fallet och det inte finns någon exceptionell orsak till att han inte borde få göra det ska tjänstekommittén i den nya församlingen omförordna pionjären. Sekretären i den nya församlingen ska skriva in korrekt information på jw.org enligt följande, och förordnandet ska pålysas nästa veckomöte.

1. **Pionjären flyttar in från en församling i det område avdelningskontoret ansvarar för.** Klicka på den länken och ange pionjärens namn och förra församling. Klicka sedan på "Sök".
2. **Pionjären flyttar in från en församling i ett område som ett annat avdelningskontor ansvarar för.** Skriv in honom som om han var en ny pionjär. Glöm inte att fylla i sektionen om heltidstjänstshistorik.

JUSTERINGAR AV PERSONUPPGIFTER

8. Justeringar när det gäller en pionjärs namn, födelsedatum, dopdatum, civilstånd eller namn på äktenskapspartner kan göras på jw.org. Om någon annan information om pionjären behöver justeras, kontakta då tjänsteavdelningen.

S-202-BREV

9. Församlingar som inte har tillgång till jw.org kan skicka *Pionjäransökan* (S-205) till tjänsteavdelningen så att förordnandet kan registreras. I sådana fall ska förordnandet inte pålysas förrän ett S-202-brev som anger att förordnandet har registrerats har kommit i retur. Församlingar som inte har tillgång till jw.org kan också använda S-202-breven för att informera tjänsteavdelningen om förändringar i personuppgifter eller informera bröderna i en annan församling om att en pionjär flyttar över till dem.

TJÄNSTERAPPORT (S-4)

10. Blanketten *Tjänsterapport* ska hanteras på samma sätt för pionjärer som för andra förkunnare. Sena rapporter ska läggas till i den totala verksamheten för pionjärer i nästa månads rapport till avdelningskontoret.

TILLGODORÄKNAD TID

11. Reguljära pionjärer kan bli inbjudna att ta del i vissa teokratiska uppgifter som en del av deras heliga tjänst. Pionjärernas andlighet, tillgänglighet och villighet gör att de kan understödja organisationen på ett särskilt sätt. Sådana godkända uppgifter inbegriper tillsyn vid byggen, sammankomsthallar, kretssammankomster och regionala sammankomster. Det inbegriper också det man utför som pendlare vid Betel, distansvolontär, betelkonsult, sjukhuskommittémedlem, patientbesöksgruppsmedlem, nödhjälpskommittémedlem, representant på fältet för LDC, drift- och underhållsinstruktör osv. Det inbegriper också arbete vid riketssalsbyggen (när det görs på begäran av avdelningskontoret eller dess representanter som har tillsyn över projektet), för- och efterarbete vid sammankomster, arbete vid sammankomsthallar, ledande av eller deltagande i församlingsmöten i fångelser osv.
12. Om det godkänns att en pionjär får räkna tid för teokratiska uppgifter ska han skriva upp hur många timmar han lägger på det under månaden. Han rapporterar den verksamheten till församlingen i sektionen "Kommentarer" på blanketten *Tjänsterapport* (S-4). Man ska tydligt förklara för pionjären att han inte ska lägga ihop de timmar han ägnat åt en godkänd uppgift med de timmar han gått i tjänsten på rapportblanketten och att han måste ägna en del tid åt tjänsten varje månad.
13. Timmar som pionjärer får tillgodoräkna sig för godkända uppgifter ska inte tas med på den tjänsterapport som skickas till avdelningskontoret. Siffran i kolumnen "Timmar" på pionjärens

Registerkort för förkunnare (S-21) ska enbart vara de faktiska timmarna i tjänsten. Alla timmar som ägnats åt andra godkända uppgifter ska anges i kolumnen "Kommentarer" tillsammans med en kommentar om hur mycket av den tiden som ska tillgodoräknas. De som blir godkända för att tillgodoräkna sig timmar ska inte rapportera mer än sammanlagt 75 timmar för en månad (de faktiska timmarna i tjänsten plus tillgodoräknade timmar för godkända uppdrag upp till sammanlagt 75 timmar). Ingen tillgodoräknad tid får föras över till nästa månad. Eventuella tillgodoräknade timmar för närvaro vid en teokratisk skola är i tillägg till tiden som använts i tjänsten den månaden och i tillägg till eventuella tillgodoräknade timmar för andra godkända teokratiska projekt. Om en teokratisk skola sträcker sig över flera månader får pionjären själv avgöra hur han vill tillgodoräkna timmarna över de olika månaderna.

SÄRSKILD HÄNSYN

- 14.** I vissa fall använder pionjärer fler timmar under en månad på teokratiska projekt än vad de kan tillgodoräkna sig. Senare under tjänsteåret kanske de behöver ta semester, förvärvsarbeta eller ta hand om något annat viktigt som gör att de inte kan klara 840 timmar det tjänsteåret. Tjänstekommittén ska ta med alla teokratiska uppgifter som sådana pionjärer utför och visa dem särskild hänsyn. En pionjär ska inte förlora sina privilegier för att han arbetat mycket med teokratiska projekt och inte nådde årskravet för att han la fler timmar på sådana projekt än vad han kan tillgodoräkna sig. De äldste ska i stället berömma pionjären för allt han gjort. En kommentar kan göras på hans *Registerkort för förkunnare (S-21)* om att särskild hänsyn har visats.

GENOMGÅNG AV PIONJÄRERNAS VERKSAMHET

- 15.** Varje år kring den 1 mars ska sekreteraren och tjänstetillsyningsmannen gå igenom alla reguljära pionjärerens insats i tjänsten och

tillgodoräknade tid. Om en pionjär hela tiden missar målet (med all tillgodoräknad tid inräknad) för månaden ska tjänstetillsyningsmannen och grupptillsyningsmannen sammanträffa med pionjären för att höra sig för om hans omständigheter och vilken hjälp de kan ge. Beror det på hälsoproblem, ökade familjeförpliktelser, bristande organisering eller förvärvsarbete? Tar andra aktiviteter upp hans tid och energi? Är problemet tillfälligt eller pågående? Har han ett realistiskt schema som gör att han kan nå målet för månaderna resten av tjänsteåret?

- 16.** Efter tjänsteåret ska tjänstekommittén sammanträffa för att gå igenom verksamheten för eventuella pionjärer som inte nådde årskravet och avgöra om de ska få fortsätta som pionjärer. (Om en reguljär pionjär når minst 800 timmar för året, inbegripet all tid i tjänsten och all tillgodoräknad tid, kan han få fortsätta som reguljär pionjär.) Förutom de faktorer som nämndes i föregående paragraf ska följande faktorer tas med i beräkningen innan man fattar ett beslut. Hur länge har personen varit i heltidstjänsten? Hur gammal är pionjären? Kan det vara bättre för honom att sluta som pionjär tills hans omständigheter förändras? Att sluta som pionjär för en tid kan minska stressen över att behöva nå upp till timkravet samtidigt som omständigheterna är svåra. Var balanserade och använd omdöme när ni fattar sådana beslut. Begrunda vilket handlings sätt som är till personens bästa och som samtidigt upprätthåller de höga normerna för pionjärtjänsten.
- 17.** Om tjänstekommittén skjuter upp saken kan ytterligare problem uppstå. En pionjär kanske börjar tänka att det inte är så viktigt att nå timkravet. Eller så kanske han känner sig stressad eftersom han undrar när de äldste ska rekommendera att han blir avregistrerad. En pionjär kanske orealistiskt ökar sina timmar i tjänsten för att nå timkravet i tron att det är det enda rätta. Sådana situationer kan få pionjären att utveckla en sämre inställning eller rentav hälsoproblem. Därför ligger det i pionjärens långsiktiga bästa om saken hanteras omgående. (Gal. 6:10)

ÅLDERSPIONJÄRER

- 18.** I sällsynta fall kan en broder eller syster godkännas för att fortsätta som pionjär utan att behöva klara timkravet. Den anordningen är bara till för föredömliga pionjäer som varit pionjäer i många år, som har en uppriktig önskan att alltid vara pionjäer men som inte når upp till timkravet på grund av olika krämpor och som känner att de skulle gå bakåt om de behövde sluta som pionjäer. De äldste kan begrunda om man ska godkänna att en sådan pionjär kan vara ålderspionjär om han 1) är över 50 år och 2) har varit pionjär i sammanlagt minst 15 år. Beslutet ska fattas först efter det att man frågat kretstillsyningsmannen om råd. Anordningen är inte till för att en person ska kunna ta hand om sjuka släktingar, utföra förvärvsarbete osv. De som börjar som pionjäer först när de är 60 eller 70 år kan inte komma in under anordningen bara på grund av ålder. Om en äldre pionjär som får ett hälsoproblem är villig att gå tillbaka till att vara förkunnare finns det inget behov av att begrunda om han ska bli ålderspionjär.
- 19.** När äldstekretsen beslutar att en pionjär kan bli ålderspionjär ska en kommentar göras på hans *Registerkort för förkunnare* (S-21) om det. Det är inte nödvändigt att informera avdelningskontoret om beslutet. Två medlemmar av tjänstekommittén ska sammanträffa med pionjären för att informera honom om den här kärleksfulla anordningen som görs för hans skull. Uppmuntra pionjären att fortsätta att göra så mycket han kan. (Luk. 13:24; Kol. 3:23, 24) Försäkra honom om att han har hela äldstekretsens stöd och att Jehova är medveten om de uppoffringar som han gjort under alla sina år i tjänsten. (Hebr. 6:10, 11)

PIONJÄRER

Kretstillsyningsmannen

	Paragraf
Logi och måltider	2-5
Utgifter under besöksveckan	6-8
Lämplig användning av församlingens och kretsens medel ..	9

1. Fyra till sex veckor före en vanlig besöksvecka ska de äldste börja påminna församlingen om besöket. De äldste ska uppmuntra vännerna att ta del så mycket som möjligt i tjänsten och påminna om möjligheten att vara hjälppionjär med ett timkrav på 30 timmar och få vara med vid pionjärmötet. Kapitel 8, paragraf 15 och 16, innehåller information om hur man rekommenderar en broder för förordnande som äldste eller församlingstjänare under besöket. Samordnaren för äldstekretsen ska följa anvisningarna i *Information inför kretsbesök (S-61)*. I början av veckan ska de äldste informera kretstillsyningsmannen om eventuella allvarliga problem i församlingen.

LOGI OCH MÅLTIDER

2. Det är en förmån för församlingen att få visa kretstillsyningsmannen och hans hustru gästfrihet. Det gör att kretstillsyningsmannen kan utträta mesta möjliga och ha en bra relation med vännerna. (Rom. 12:13; 3 Joh. 5, 6) Även om kretstillsyningsmannen har en lägenhet i kretsen kan han ibland behöva bo hos någon på församlingens distrikt i stället för att pendla till en lägenhet som ligger långt borta. (Se *Anvisningar för kretsarnas räkenskaper [S-331]* för anvisningar om lägenheter i kretsen.) Samordnaren eller en annan äldste som han har utsett ansvarar för att se till

att kretstillsyningsmannen och hans hustru får ett lämpligt logi under besöksveckan. Han ska personligen kontrollera att det är rent och fräscht. Om man behöver hyra ett logi ska de äldste kontakta tjänsteavdelningen.

3. Det ska finnas möjlighet att förvara kläder och tillhörigheter på logiet. Det är också viktigt att det finns en stol, ett bord och bra belysning. Kretstillsyningsmän behöver tillräckligt med tid för att vara för sig själva och för att vila. Samordnaren eller en annan äldste som han har utsett ska fråga kretstillsyningsmannen om han eller hans hustru har några allergier eller hälsoproblem som kan påverka vilket logi som passar bäst. Det är bäst att undvika logier där familjen har problem eller där någon i familjen har en allvarlig sjukdom som kräver särskild uppmärksamhet.
4. Luncher är utmärkta tillfällen att samtala, få nära vänner och utföra herdeverksamhet. Så det är bra om kretstillsyningsmän tar emot den gästfrihet som församlingen visar dem och som de äldste har organiserat. De äldste ska använda gott omdöme när de väljer vilka som ska få bjuda kretstillsyningsmannen på lunch. Kretstillsyningsmännen uppskattar verkligen församlingens gästfrihet. Nyttig mat gör att de kan må bra och hjälper dem att klara av sitt schema. Kretstillsyningsmännen avgör själva om de kan tacka ja till inbjudningar till andra måltider.
5. Det är bra om samordnaren frågar kretstillsyningsmannen i slutet av hans besök om logiet var bra. Kretstillsyningsmannen behöver inte bo i olika hem varje gång han besöker församlingen.

UTGIFTER UNDER BESÖKSVECKAN

6. Kretstillsyningsmän har normalt sett vissa utgifter under besöksveckan. Sådana utgifter kan inbegripa matkostnader, normala kontorskostnader, resekostnader som inte täcks av avdelningskontoret och en del andra rimliga utgifter. (Se *Anvisningar för församlingarnas räkenskaper* [S-27] och *Anvisningar för kretsar-*

nas räkenskaper [S-331] för information om hur kretstillsyningsmännens utgifter täcks.) Kretstillsyningsmannen och hans hustru får aldrig bli en ekonomisk börda för någon församling. (2 Kor. 11:9)

7. Kretstillsyningsmannen kommer att ha gott omdöme när han begär ersättning för sina utgifter. En del personliga utgifter kan betalas med månadsbidraget från avdelningskontoret eller med personliga gåvor som han kan ha fått av enskilda personer i församlingen. Det går dock inte att begära ersättning för andra personliga utgifter, till exempel för kläder, smink, vitaminer, receptfria läkemedel, försäkringar för personliga ägodelar eller livförsäkringar. Sådana utgifter ska i stället betalas med kretstillsyningsmannens egna medel. En kretstillsyningsman ska aldrig samla in pengar från andra.
8. Om internet eller mobiltelefoner används för att kommunicera med församlingarna och avdelningskontoret kan kretstillsyningsmannen begära att de utgifterna täcks. Men internet och mobiltelefoni utöver det som behövs för att kommunicera med församlingarna och avdelningskontoret är en privat utgift för kretstillsyningsmannen, precis som kostnader för internet och mobiltelefoni för hustrun till en kretstillsyningsman.

LÄMPLIG ANVÄNDNING AV FÖRSAMLINGENS OCH KRETSENS MEDEL

9. Församlingens och kretsens medel ska inte användas för att ge gåvor till kretstillsyningsmän och besökande talare utöver deras faktiska utgifter. Det är också olämpligt att enskilda personer samlar in pengar från bröder och systrar och sedan ger dem som en gåva till en kretstillsyningsman. (2 Kor. 8:20) Men om någon vill ge en personlig gåva till en kretstillsyningsman så kan han göra det. Det är den personens ensak och berör inte andra. (2 Kor. 9:7)

Hälsofrågor

	Paragraf
Nydöpta	1
Föräldrar och gravida systrar	2
Äldre	3
När förkunnare ligger på sjukhus	4
God kommunikation med sjukhuspersonal	5
Sjukhuskommittéer	6–9
När man måste resa till annan ort för att få läkarvård	10–15
Dop av personer som har smittsamma sjukdomar	16, 17

NYDÖPTA

1. Sekreteraren ska förse nydöpta med följande material:
 1. *Fullmakt gällande sjukvårdsfrågor (dpa)*. Förkunnaren ska informeras om vikten av att ha ett korrekt ifyllt "Sjukvårdskort" och att lämna en kopia till sina ombud i sjukvårdsfrågor och behandlande läkare eller sjukhus.
 2. "Vad bör jag tänka på när det gäller blodfraktioner och behandlingsmetoder som inbegriper mitt eget blod?" (km 11/06, bilagan)
 3. "Är du rustad att klara av en trosprövande medicinsk situation?" (km 1/91, bilagan)

FÖRÄLDRAR OCH GRAVIDA SYSTRAR

2. När de äldste får veta att en syster är gravid ska de förse henne (och hennes man, om han är ett vittne) med *Information till blivande mammor* (S-401). Strax därefter ska de fråga om hon behöver någon hjälp från sjukhuskommittén. Om hon vill ha sådan hjälp ska de äldste kontakta sjukhuskommittén. De äldste ska se till att föräldrar känner till informationen i *Hur föräldrar kan skydda sina barn mot orätt användning av blod* (S-55).

ÄLDRE

3. Äldre bröder och systrar som inte har några anhöriga som är Jehovas vittnen med sig på sjukhuset kan vara särskilt sårbara för påtryckningar från sjukhuspersonalen. Det är därför viktigt att de äldste uppmuntrar äldre vänner att ha ett korrekt ifyllt "Sjukvårdskort" och påminner dem om att regelbundet kontrollera att deras ombud i hälsofrågor förstår deras beslut och kommer att respektera dem.

NÄR FÖRKUNNARE LIGGER PÅ SJUKHUS

4. När de äldste får reda på att en förkunnare är inlagd på sjukhus ska de påminna honom om att om han vill få besök av äldstebröder, däribland bröder i patientbesöksgruppen, ska han informera sjukhuspersonalen om att han gärna tar emot besök från Jehovas vittnen. Förkunnaren behöver läsa alla sjukhusformulär mycket noga för att försäkra sig om att alla hans beslut i hälsofrågor är korrekt inskrivna. En patient har rätt att göra ändringar i sådana dokument vid behov, och han signerar då varje ändring han gör. Han kan då också se till att en kopia av hans "Sjukvårdskort" finns med bland hans journaler. För att se till att hans beslut respekteras kanske han väljer att utse två Jehovas vittnen till sina ombud i hälsofrågor i stället för familjemedlemmar som

inte är vittnen. Om han väljer att göra det skulle det både vara förståndigt och kärleksfullt att informera sin familj om det.

GOD KOMMUNIKATION MED SJUKHUSPERSONAL

5. En förkunnare bör tala med sin läkare och med kirurgen och narkosläkaren om sina beslut i hälsofrågor i god tid före en planerad operation. Kirurgi är ett lagarbete, och alla personer i teamet behöver förstå förkunnarens ståndpunkt när det gäller blodtransfusion, läkemedel som innehåller mindre blodfraktioner och behandlingsmetoder som inbegriper användning av hans eget blod. Det är orättvist mot sjukvårdspersonalen om förkunnaren inte är tydlig med sitt beslut i god tid före operationen. Sjukhuskommittémedlemmar och andra kan med förkunnarens tillåtelse resonera med sjukhuspersonalen om hans behandling. Men det är patienten eller hans ombud i hälsofrågor som har ansvaret att fatta beslut i hälsofrågor.

SJUKHUSKOMMITTÉER

6. Sjukhuskommittéer spelar en viktig roll när det gäller att hjälpa sjukhus och myndigheter att förstå vår religiösa ståndpunkt när det gäller blodtransfusioner. Sjukhuskommittéerna samordnar verksamheten för patientbesöksgrupper i större städer för att ge andligt stöd till vittnen som är inlagda på sjukhus utanför församlingens distrikt. Anordningen med sjukhuskommittéer och patientbesöksgrupper frångår inte de äldste och andra i församlingen deras ansvar att ge stöd åt vänner på sjukhus. (Ords. 17:17; 1 Joh. 3:18)
7. Sjukhuskommittéernas verksamhet har ingenting att göra med eventuella program som sjukhus kan ha, som program för blodfri behandling och kirurgi. Varken avdelningskontoret eller sjukhuskommittéerna stöder några vårdgivare eller företag.

- 8.** De äldste ska se till att de har tillgång till kontaktinformationen för sjukhuskommittén i deras område. I de flesta fall är det äldstebroderna som ska kontakta sjukhuskommittén och då enbart för döpta och odöpta förkunnares räkning (detta gäller även över samma förkunnare) som bitt om hjälp att få tag på en samarbetsvillig läkare (antingen till sig själva eller till sina barn) eller när risken för en blodtransfusion är överhängande. I vissa fall kan de äldste komma fram till att det är bäst om patienten eller någon familjemedlem kontaktar sjukhuskommittén direkt, i synnerhet om det gäller en akut situation. Man bör ha följande information tillgänglig när man ringer sjukhuskommittén:
1. Patientens namn, ålder, församling och telefonnummer.
 2. Patientens och familjens andliga status och om det finns några i familjen som inte är Jehovas vittnen.
 3. Sjukhusets namn, den behandlande läkarens namn samt patientens rumsnummer och eventuellt telefonnummer till rummet.
 4. Information om det finns ett ifyllt "Sjukvårdskort". (Om det inte finns ska patienten uppmuntras att fylla i ett kort omgående. Odöpta förkunnare kan få hjälp av texten på "Sjukvårdskortet" eller "Identitetskortet" [ic] för att skriva ner sina beslut i hälsofrågor för sig själva och sina barn.)
 5. Anledningen till att de ringer sjukhuskommittén.
- 9.** Om en förkunnare har en läkare som säger att han kommer att respektera förkunnarens beslut behöver man kanske inte kontakta sjukhuskommittén före behandlingen. Men han behöver få bekräftat att läkaren har erfarenhet av att använda blodfria behandlingsmetoder.

NÄR MAN MÅSTE RESA TILL ANNAN ORT FÖR ATT FÅ LÄKARVÅRD

- 10.** Ibland händer det att bröder och systrar behöver specialistvård som inte finns att få på orten där de bor. Med hjälp av blanketten *Särskilt logibehov av medicinska skäl (hlc-20)*, som de äldste kan få av sjukhuskommittén, kan patienter och familjemedlemmar som är Jehovas vittnen be om hjälp att få logi på orten där de kommer att befinna sig. Patienter måste inte använda den här anordningen, i synnerhet inte när patienten själv kan stå för kostnaderna. Om patienten bara vill ha information om de logimöjligheter som finns på orten kan han ange att han kan täcka kostnaderna själv, och sjukhuskommittén kan sedan lämna ut informationen till honom.
- 11.** När patienter behöver hjälp i situationer som inte är akuta kan äldstebröderna skaffa den här blanketten via sin sjukhuskommitté och sedan hjälpa förkunnaren eller hans familj att fylla i den. De äldste kommer sedan att omgående skicka den ifyllda blanketten till den sjukhuskommitté som har hand om den ort där patienten kommer att få vård. I akuta situationer kan de äldste be sin egen sjukhuskommitté om hjälp att ordna logi.
- 12.** Familjen ska begränsa hur många som reser tillsammans med patienten. Sjukhuskommittén på den ort där patienten ska få vård kommer att använda den ifyllda blanketten för att ordna logi till gruppen. Logi kan ordnas på följande sätt:
 1. Fasta överenskommelser som sjukhus har med närliggande hotell eller andra bostäder till rabatterat pris. Sådana överenskommelser är vanligtvis tillgängliga för alla, även för dem som inte är vittnen.
 2. Hotellrum som har rabatterade priser för vittnen i samband med sammankomster, om de finns tillgängliga.

3. Privatlogi hos vittnen som bor nära sjukhuset. Om logi behövs under en längre period kan man använda sig av flera familjers hem på rotationsbasis så att det inte bara är en enda familj som får ta hand om allt.
- 13.** Om en icke troende släkting eller en utesluten familjemedlem följer med en patient som är ett vittne görs inga särskilda anordningar för logi. Denna anordning är enbart avsedd för patienten och nära familjemedlemmar som har en god ställning i församlingen.
- 14.** Patienten och dennes familj har det främsta ansvaret för att stå för de kostnader som uppstår i samband med logi, transport, måltider och liknande. Men patientens församling kanske också kan ge hjälp i vissa fall. (*od* 12:12–15; 16:9–11)
- 15.** Om en församling ligger nära en anläggning där vittnen ofta får medicinsk vård kan de äldste meddela ordföranden i sin sjukhuskommitté vilka föredömliga förkunnare som kan ta emot besökande vittnen i sina hem.

DOP AV PERSONER SOM HAR SMITTSAMMA SJUKDOMAR

- 16.** En dopkandidat kan av omtanke om andra informera de äldste om att han har en smittsam sjukdom, till exempel hiv/aids, hepatit eller liknande. (*od* s. 197) I sådana fall ska samordnaren informera honom om följande möjligheter när det gäller dopet:
 1. Han kan vara med vid sammankomsten och lyssna till doptalet, och sedan transporteras han till en å, en flod, en sjö eller ett hav för att bli döpt.
 2. Han kan vara med vid sammankomsten och lyssna till doptalet och sedan bli döpt på sitt hotell eller i ett privat hem där det finns ett stort badkar som kan användas för detta ändamål.

3. Om han är känslig för sin situation och inte vill att andra ska vara medvetna om att han har en sjukdom, kan han vara med vid en sammankomst som hans församling inte är anvisad till och där lyssna till dopptalet för att sedan bli döpt i en å, en flod, en sjö eller ett hav.
 4. Han kan be att de äldste på plats ska ordna med ett privat dop. De äldste ska informera kretstillsyningsmannen om dopet.
- 17.** De bröder som förrättar dopet ska informeras om hälsofrågan så att de kan fatta beslut om det är en risk som de vill ta.

HÄLSOFRÅGOR

Hur man avgör om en dömande kommitté ska tillsättas

	Paragraf
Överträdelser som kräver att de äldste behandlar frågan	2–39
Sexuell omoral (<i>porneia</i>)	3–6
Starka omständighetsbevis för sexuell omoral (<i>porneia</i>)	7–9
Äktenskap som ingås utan att man är bibelenligt fri att gifta om sig	10–12
Övergrepp mot barn	13
Grov orenhet, orenhet som bedrivits utan att man fått nog	14, 15
Tillfälliga beröringar av intima kroppsdelar eller smekningar av bröst	15.1
Omoraliska samtal via telefon eller internet	15.2
Att titta på motbudande former av pornografi	15.3
Missbruk av tobak, cannabis, läkemedel eller olagliga eller beroendeframkallande droger	15.4
Extrem fysisk orenhet	15.5
Skamlöst uppförande	16, 17
Onödigt umgänge med personer som är uteslutna eller har tagit avstånd	17.1
Sällskapande trots att man inte är bibelenligt fri att gifta om sig	17.2
Dryckenskap	18, 19
Frosseri	20
Stöld	21
Avsiktlig, illasinnad lögn, falskt vittnesbörd	22, 23

Bedrägeri, förtal	24–28
Förolämpning, smädelse	29
Vulgärt språk	30
Girighet, hasardspel, utpressning	31–34
Vägran att försörja sin familj	35
Vredesutbrott, våld, våld i hemmet	36, 37
Vållande till annans död	38
Avfällighet	39
Att fira falska religiösa högtider	39.1
Att delta i religiösa aktiviteter tillsammans med andra religiösa organisationer	39.2
Att avsiktligt sprida läror som strider mot Bibeln	39.3
Att orsaka söndring, att främja sekter	39.4
Att ha en anställning som främjar falsk religion	39.5
Spiritism	39.6
Avgudadyrkan	39.7
Bevis för att någon begått en överträdelse	40–42
Bekännelse	40.1
Ögonvittnen	40.2
De som har särskilda uppgifter	43
De som har varit överksamma i många år	44–46
Odöpta förkunnare	47–56
Allvarliga överträdelser som begicks för många år sedan	57–59
Hur man avgör om överträdarens dop är giltigt	60–62
Hur man avgör vilken församling som ska behandla ärendet	63–65
Överträdelser som inbegriper personer från olika församlingar	66
Att tillåta personer att begå sexuell omoral i sitt hem ..	67–70
Bibelenlig frihet att gifta om sig	71–76
Märkning av sådana som inte lever ett skötsamt liv	77–80
Självmoordsförsök	81

1. De äldste måste handla snabbt när de får höra talas om en allvarlig överträdelse, så att församlingen skyddas och den som syndat kan få hjälp. (Jud. 4) Om de inte tar itu med sådana ärenden kan Jehovas heliga ande hindras från att verka på församlingen. De äldste måste först avgöra om den fastställda överträdelsen är tillräckligt allvarlig för att en dömande kommitté ska tillsättas. (Se 12:2–39; 15:1.)

ÖVERTRÄDELSER SOM KRÄVER ATT DE ÄLDSTE BEHANDLAR FRÅGAN

2. Här nedan nämns överträdelser som kan kräva att en dömande kommitté behandlar saken. Det här är naturligtvis inte en fullständig förteckning. Det kan finnas andra fall som också kan kräva att en dömande kommitté behandlar saken. De äldste måste visa gott omdöme och vara resonliga när de avgör hur allvarlig den påstådda överträdelsen är. De ska ta hänsyn till omfattningen och arten av överträdelsen, vad som var avsikten och motivet, hur många gånger handlingen har upprepats, om det har varit en vana osv. Om de äldste är osäkra på om en viss överträdelse kräver att en kommitté behandlar saken, kan de skriva till tjänsteavdelningen och be att få vägledning i ärendet.
3. **Sexuell omoral (*porneja*).** (3 Mos. 20:10, 13, 15, 16; Rom. 1:24, 26, 27, 32; 1 Kor. 6:9, 10) *Porneja* avser omoralisk användning av könsorganen för att få sexuell tillfredsställelse, antingen på ett naturligt eller ett perverst sätt. En annan part måste ha deltagit i den omoraliska handlingen – en människa (man eller kvinna) eller ett djur. Den som frivilligt deltagit i handlingen har ådragit sig skuld, och fallet måste behandlas av en dömande kommitté. Det avser inte en tillfällig beröring av könsorganen, utan det avser avsiktlig stimulering av könsorganen. Det inbegriper oral- och analsex och stimulering av könsorganen mellan personer som inte är gifta med varandra. (w06 15/7 s. 29, 30; w04 15/2 s. 13; w00 1/11 s. 8 § 6; w83 1/10 s. 19–22; lvs s. 120) Det krävs inte att

man har direkt hudkontakt, har samlag eller får orgasm för att det ska räknas som *porneja*.

1. Uttrycket "omoralisk användning av" förmedlar tanken på att man inte enbart rör vid någonting, utan stimulerar eller använder det. Det är till exempel en sak att vidröra ett musikinstrument men en helt annan sak att "använda" det.
 2. "För att få sexuell tillfredsställelse" identifierar motivet. En läkare kan till exempel behöva röra könsorganen när han undersöker en patient, och en veterinär eller en boskapsägare kan göra något liknande med ett djur. Men avsikten är inte att få sexuell tillfredsställelse.
 3. "Avsiktlig stimulering" kan utföras med hjälp av händerna eller på något annat sätt och kräver inte direkt hudkontakt. En tillfällig beröring av en annan människas könsorgan betraktas i allmänhet inte som *porneja*, även om det är avsiktligt.
- 4.** Onani som man utför på sig själv är inte *porneja*. (*Ivs* s. 250)
- 5.** En person som blivit utsatt för våldtäkt har inte gjort sig skyldig till *porneja*. Man måste visa gott omdöme när någon säger sig ha blivit våldtagen och ta hänsyn till sådana faktorer som personens mentala tillstånd, omständigheterna som ledde fram till händelsen och eventuellt dröjsmål med att rapportera saken. (*w03* 1/2 s. 30, 31; *w83* 15/7 s. 20, noten; *it-2* s. 567, 568)
- 6.** När man ska avgöra om en person har gjort sig skyldig till *porneja* är det viktigt att man fastställer fakta. Det här är särskilt viktigt när frågan om bibelens frihet att gifta om sig kommer in i bilden. (Mal. 2:16a) I situationer där de äldste känner sig osäkra eller har olika uppfattningar är det bäst att de skriver till tjänsteavdelningen. (Se 12:71–76.)
- 7. Starka omständighetsbevis för sexuell omoral (*porneja*).** Om åtminstone två ögonvittnen rapporterar att den anklagade har

varit hela natten i samma bostad som en person av det motsatta könet (eller en person som är homosexuell) under olämpliga förhållanden, kanske en dömande kommitté behöver tillsättas. (w18.07 s. 32) De äldste kan inte ha en regel för alla fall eftersom varje fall har sina unika omständigheter. När två äldste har gjort en grundlig undersökning ska äldstekretsen använda gott omdöme för att avgöra om en allvarlig överträdelse har begåtts. Om de är osäkra på hur de ska gå vidare i frågan ska de kontakta tjänsteavdelningen. (Om det uppstår frågor angående bibelens frihet att gifta om sig, se då kapitel 12, paragraf 71–76.)

1. Har paret ett romantiskt förhållande? Har de tidigare fått råd angående sitt uppförande mot varandra? Vilka omständigheter ledde till att de var tillsammans den natten? Hade de planerat att vara det? Kunde de ha valt att göra annorlunda, eller finns det förmildrande omständigheter, till exempel en oförutsedd händelse eller nödsituation, som gjorde att de inte hade något annat val än att vara tillsammans den natten? (Pred. 9:11) Var sov de? Eftersom varje situation är unik kan det finnas andra faktorer att ta hänsyn till. Om det inte finns förmildrande omständigheter ska en dömande kommitté tillsättas eftersom det finns starka omständighetsbevis för att det är fråga om sexuell omoral.
 2. Beroende på inställningen hos den anklagade kan det också finnas tecken på skamlöst uppförande.
- 8.** Tänk på följande exempel där en dömande kommitté skulle behöva tillsättas: En gift broder använder överdrivet mycket tid tillsammans med sin kvinnliga sekreterare efter arbetstidens slut, men han hävdar bestämt att det inte finns något romantiskt intresse. Hans hustru är bekymrad och talar med de äldste, som ger honom bestämda råd. När han vid ett senare tillfälle säger att han måste vara borta över natten på grund av en "affärsresa",

följer hans misstänksamma hustru och en släkting efter honom till sekreterarens bostad. De ser att sekreteraren släpper in honom klockan 22, och de fortsätter att hålla vakt *hela natten* tills han går därifrån klockan 7 på morgonen. När de äldste talar med honom erkänner han att han tillbringade natten tillsammans med sekreteraren men förnekar att han begått äktenskapsbrott. I ett sådant fall har de äldste orsak att låta en dömande kommitté behandla saken, eftersom det finns starka omständighetsbevis för att det är fråga om *porneja*, och skamlöst uppförande kan vara inbegripet. Den oskyldiga hustruns samvete kanske tillåter henne att ta ut skilsmässa och gifta om sig, och hon ska inte kritiseras för sitt beslut.

9. Här följer några exempel på situationer där en dömande kommitté troligen inte behöver tillsättas:

1. En äldre broder eller syster som bor ensam låter någon av det motsatta könet flytta hem till sig för att han eller hon ska ta vård om honom. Det finns inga tecken på några romantiska känslor eller någon orsak att misstänka sexuell omoral.
2. Efter att ha varit med vid en bjudning hemma hos en ogift syster går en broder till järnvägsstationen för att ta tåget hem. När han väntat en stund får han veta att sista tåget för dagen redan har gått. Han går tillbaka till systemens bostad, men när han kommer dit har alla andra redan gått, och det är ganska sent. Systemen låter honom sova i vardagsrummet medan hon sover i sovrummet.
3. En ogift broder hälsar på hos ett gift par några dagar. En kväll när alla har gått och lagt sig får mannen i huset ett brådslande telefonsamtal och måste åka till sin arbetsplats. Han kommer inte tillbaka förrän på morgonen. Hustrun och den ogifte brodern är ensamma hemma hela natten och sover i var sitt sovrum.

- 10. Äktenskap som ingås utan att man är bibelenligt fri att gifta om sig.** Om en person som varit gift tidigare gifter om sig fastän han inte är bibelenligt fri att göra det – med andra ord, om äktenskapsbrott och förskjutning gjord av den oskyldiga parten inte har förekommit – har han ingått ett giftermål som innebär äktenskapsbrott. I Jehovas ögon har han gift sig med någon medan han var bunden vid någon annan. Om någon har ingått ett sådant äktenskap måste en dömande kommitté tillsättas. (Se 12:76.)
- 11.** De äldste ska vara mycket försiktiga när det gäller att ge några som helst särskilda privilegier till en sådan person, även efter det att kommittén har lyft restriktionerna. Han skulle kunna hjälpa till att städa och underhålla Rikets sal. Han kanske med tiden skulle kunna hålla elevuppgifter under veckomötet om det inte stör andra. Men han kan inte få vara mötesvärd eller hjälpa till med litteraturen, räkenskaperna, ljud eller bild eller ha liknande privilegier i församlingen så länge den tidigare äktenskapspartnern lever, är ogift och inte gjort sig skyldig till *porneja*.
- 12.** En kristen kanske inte har ingått ett äktenskap som innebar äktenskapsbrott, men om han avsiktligt har begått äktenskapsbrott på ett beräknande sätt för att upplösa sitt tidigare äktenskap eller har pressat den oskyldiga parten att förskjuta honom så att hon till sist gick med på skilsmässa, har han handlat förrädiskt mot henne. (Mal. 2:14–16) Hans uppförande kan liknas vid att ingå ett äktenskap utan att vara bibelenligt fri att gifta sig, och han skulle inte vara kvalificerad att ha särskilda privilegier under många år. (Se 22:26, 27.)
- 13. Övergrepp mot barn.** Övergrepp mot barn innefattar sexuella eller fysiska övergrepp mot minderåriga. Det skulle också kunna avse föräldrars extrema vanskötsel av barn. Sexuella övergrepp mot barn är en pervers handling och innefattar i allmänhet samlag med en minderårig, oral- eller analsex med en minderårig, smekning av könsorgan, bröst eller stjärt på en minderårig, voyeurism på en minderårig, blottning för en minderårig och försök att få en minderårig att utföra sexuella tjänster. Beroende omständigheterna skulle det också kunna inbegripa barnpornografi eller sexting med

en minderårig. Sexting eller att sexta innebär att skicka sexuella budskap eller sexuella bilder elektroniskt. (Se kapitel 14.)

14. Grov orenhet, orenhet som bedrivits utan att man fått nog.

(2 Kor. 12:21; Gal. 5:19; Ef. 4:19) I Galaterna 5:19–21 finns en uppräknning av många synder som inte räknas till *porneja* men som kan leda till att en kristen inte får ärva Guds rike. Dit hör orenhet (grekiska: *akatharsia*). När någon bedriver orenhet i grov omfattning kan det vara en grund för uteslutning. Äldste måste visa gott omdöme när de avgör om uppförandet kan betraktas som mindre orenhet (då det räcker med rådgivning) eller om det är grov orenhet som kräver att en dömande kommitté tillsätts. (w06 15/7 s. 29–31; w83 15/7 s. 21; lvs s. 249)

15. Följande är inte en fullständig förteckning, men grov orenhet kan vara inbegripet i de här fallen:

- 1. Tillfälliga beröringar av intima kroppsdelar eller smekningar av bröst.** Om ett sådant uppförande förekommit vid några få, enstaka tillfällen, särskilt om det gäller ett par som sällskapar med varandra och tänker gifta sig, kan det ses som mindre orenhet, och det kan räcka med att två äldste ger råd. De äldste ska underrätta samordnaren om situationen. Men om det har hänt vid åtskilliga tillfällen och handlingarna har blivit allt allvarigare och upprepats allt oftare kan det röra sig om grov orenhet som bedrivits utan att man fått nog, något som kräver en kommittéåtgärd. Deras synd kan utgöra skamlöst uppförande om de visar tecken på en respektlös, fräck inställning till Guds lagar. De kanske till exempel inte har för avsikt att gifta sig med varandra.
- 2. Omoraliska samtal via telefon eller internet.** En vana att ha omoraliska samtal via telefon eller internet, inbegripet ”sexting”, kan innefatta vulgärt språk eller grov orenhet, som båda kan ligga till grund för en kommittéåtgärd. Om det har hänt vid några få, enstaka tillfällen behöver en dömande kommitté kanske inte

behandla saken. Det kan räcka med att två äldste ger råd för att behandla ett sådant här fall av mindre orenhet. De äldste ska underrätta samordnaren om situationen. Men ett sådant uppförande kan bli allvarigare och, om det upprepas ofta, övergå i grov orenhet som bedrivits utan att man fått nog, och då krävs det att en dömande kommitté tillsätts, särskilt om personen tidigare fått råd. De äldste måste använda gott omdöme när de avgör om synden har blivit så allvarlig att den kräver en kommittéåtgärd. (w06 15/7 s. 30, 31)

3. **Att titta på motbudande former av pornografi.** Se 13: 2–4.
4. **Missbruk av tobak, cannabis, läkemedel eller olagliga eller beroendeframkallande droger.** De äldste måste visa gott omdöme och noga begrunda överträdelsens omständigheter och omfattning när de ska avgöra om det är nödvändigt att tillsätta en dömande kommitté. Det kan till exempel räcka att en eller två äldste ger råd till en kristen som har använt en beroendeframkallande drog eller rökt vid *ett eller ett par tillfällen* utan att saken blivit allmänt känd. Samordnaren ska dock underrättas. Men en dömande kommitté måste tillsättas om det är fråga om en *vana* att missbruka beroendeframkallande droger, till exempel betelnöt, marijuana eller tobak. (2 Kor. 7:1; w06 15/7 s. 30, 31; /vs s. 110–117) Om en läkare godkänner och/eller skriver ut cannabis för ett hälsoproblem kanske en kristen väljer att använda den formen av behandling. En dömande kommitté ska inte tillsättas, men om det skapar reaktioner i församlingen behöver de äldste avgöra om personen kan betraktas som föredömlig. Lämplig användning av beroendeframkallande läkemedel eller droger under läkares överinseende, till exempel i samband med smärtlindring, kräver inte att

en dömande kommitté behandlar saken. Kontakta tjänsteavdelningen om det uppstår frågor.

5. **Extrem fysisk orenhet.** (5 Mos. 23:12–14; 2 Kor. 7:1; *Ivs* s. 108–110) Man bör göra allt som går för att hjälpa personen i fråga att förstå att han måste hålla sig själv och sin bostad ren. Innan de äldste överväger att tillsätta en dömande kommitté måste de vara säkra på att orenheten är uppenbar och anstötlig och drar stor smälek över Jehovas namn och hans folk. De ska ge lämpliga råd. Om råden inte följs kan det bli nödvändigt att hålla ett varnande tal. (Se 12:77–80.) Om han uppenbart och medvetet vägrar att följa de råd som getts och de extremt anstötliga orena förhållandena inte upphör, är det nödvändigt att tillsätta en kommitté.

16. Skamlöst uppförande. (2 Kor. 12:21; Gal. 5:19; Ef. 4:19; *Ivs* s. 249) Det grekiska ord som översätts med ”skamlöst uppförande” är *asēlgeia*. I *Strong’s Exhaustive Concordance of the Bible* används mycket kraftiga ord och uttryck för att definiera det här ordet: ”skamlöshet, ... snusk[ighet], vällustighet, liderlighet”. *The New Thayer’s Greek English Lexicon of the New Testament* utökar förteckningen med ”otyglad lusta, ... skändlighet, skamlöshet, fräckhet”. Ett annat uppslagsverk säger att *asēlgeia* avser ett uppförande som ”överskrider alla gränser för vad som är socialt acceptabelt”. Uttrycket ”skamlöst uppförande” syftar inte på dåligt uppförande av mindre allvarligt slag, utan beskriver handlingar som återspeglar en skamlös inställning, en inställning som vittnar om bristande respekt eller rentav förakt för Guds normer, lagar och myndighet. Därför är två faktorer inbegripna i skamlöst uppförande: 1) uppförandet i sig är en allvarlig överträdelse av Jehovas lagar och 2) överträdaren har en respektlös och fräck inställning till Guds lagar. (*w06* 15/7 s. 30)

17. Följande är inte en fullständig förteckning, men de exempel som nämns kan inbegripa skamlöst uppförande om den som syndat

har en fräck och föraktfull inställning som har kommit till uttryck genom följande handlingsätt:

1. **Onödigt umgänge med personer som är uteslutna eller har tagit avstånd.** Avsiktligt, fortgående, onödigt umgänge med personer som är uteslutna eller har tagit avstånd och som *inte är släktingar*, trots att upprepade råd har getts, gör att en kommitté måste tillsättas. (Matt. 18:17b; 1 Kor. 5:11, 13; 2 Joh. 10, 11; *lvs* s. 39, 40)

Om en förkunnare i församlingen är känd för att ha onödig kontakt med *släktingar* utanför hemmet som är uteslutna eller har tagit avstånd, ska de äldste använda Bibeln för att ge råd och vägledning. De kan gå igenom informationen på sidan 241 i boken "*Stanna kvar i Guds kärlek*". Om det är uppenbart att ett vittne går emot andan i uteslutningsanordningen och inte reagerar på råd, är han inte kvalificerad att få privilegier i församlingen som kräver att man är föredömlig. Man tillsätter inte en dömande kommitté om det inte är så att han fortsätter att ha *andligt* umgänge med personen eller att han håller i med att öppet kritisera beslutet att utesluta personen.

2. **Sällskapande trots att man inte är bibelenligt fri att gifta om sig.** Om någon fortsätter sällskapa eller ha en romantisk relation med någon trots att åtminstone en av dem inte är lagligt eller bibelenligt fri att gifta om sig och han gör det trots upprepade råd och vanligen efter det att ett varnande tal hållits, ska en dömande kommitté tillsättas. (Gal. 5:19; 2 Thess. 3:6, 14, 15)

18. Dryckenskap. (1 Kor. 5:11; 6:9, 10; *it-1* s. 475; *lvs* s. 20, 21, 83)
En dömande kommitté måste tillsättas när någon vanemässigt dricker sig berusad eller om ett enstaka fall av berusning blivit allmänt känt. (*w83* 15/9 s. 12) I Bibeln finns beskrivningar av

berusning på följande ställen: Job 12:25; Psalm 107:27; Ordspråksboken 20:1; 23:29–35; Jesaja 24:20.

- 19.** Om någon bekänner för en äldste att han i en privat miljö (till exempel i hans bostad) vid ett tillfälle druckit sig berusad *och det inte blivit allmänt känt*, kan det räcka med att äldstebrodern ger tydliga råd. I alla händelser ska samordnaren underrättas.
- 20. Frosseri.** (Ords. 23:20, 21; w04 1/11 s. 30, 31) En frossare visar vanemässigt brist på självbehärskning och kan till och med vräka i sig så mycket mat att han mår dåligt eller spyr. Det är personens inställning till mat och inte hans kroppshydda som avgör om det är fråga om frosseri.
- 21. Stöld.** (1 Kor. 6:9, 10; Ef. 4:28; w86 15/11 s. 14) All stöld är fel, men de äldste måste visa urskillning när de bedömer omständigheterna och omfattningen av överträdelsen för att avgöra om det är ett fall för en dömande kommitté. (w10 1/3 s. 12–14; w94 15/4 s. 19–21; jd s. 105)
- 22. Avsiktlig, illasinnad lögn, falskt vittnesbörd.** (Ords. 6:16, 19; Kol. 3:9; Upp. 22:15; it-2 s. 255) Det är alltid fel att ljuga, men en dömande kommitté behandlar saken endast om det är fråga om att någon vanemässigt har tillgripit avsiktliga, illasinnade lögner. Att en lögn är "illasinnad" betyder att den är avsedd att skada och att den som ljuger är illvillig eller fientlig. Lögner som kräver att en dömande kommitté tillsätts inbegriper mer än bara överdrifter eller mindre osanningar, vilseledande uttalanden som är av ganska ringa betydelse eller lögner som orsakas av tillfällig press eller människofruktan. (Matt. 26:69–75)
- 23.** De äldste bör i allmänhet inte överväga disciplinära åtgärder om en kristen under en rättegång anklagar en annan kristen för att ha gett felaktiga uppgifter. Det kan till exempel gälla fall som rör skilsmässa, vem som ska få vårdnaden om barnen osv. Den kristne som kommer med anklagelsen kan förklara sin sak för domstolen, som har ansvaret att avgöra vad som är sant när den avkunnar dom.

- 24. Bedrägeri, förtal.** (3 Mos. 19:16; Matt. 18:15–17; *w97* 15/3 s. 17–22; *it-1* s. 249, 725, 726; *od* 14:13–20; *lvs* s. 163) Att bedra är att med list, knep eller förvrängning av sanningen uppsåtligt lura någon annan att avstå från någon värdefull tillhörighet eller laglig rättighet. Att förtala är att göra lögnaktiga påståenden i syfte att skada någons goda namn och rykte. Det är i allmänhet fråga om illvilligt tal. Förtal är inte detsamma som negativt skvaller. Negativt skvaller kan vara sant, men förtal är alltid osant. Negativt skvaller kräver rådgivning men inte att man tillsätter en dömande kommitté. (*w89* 15/10 s. 10; *it-1* s. 725 § 8) Församlingen skulle inte överväga att tillsätta en kommitté om den som förorättats inte har tagit steg ett och två enligt Matteus 18:15, 16 och påbörjat steg tre enligt Matteus 18:17. (*lvs* s. 253, 254)
- 25.** Äldste kan, om de tillfrågas, medverka i steg två, men de representerar inte äldstekretsen. Om fallet fortsätter till steg tre kan äldste som eventuellt var vittnen i steg två endast fungera som vittnen i steg tre. De ska inte ingå i den dömande kommittén.
- 26.** Det är inte de äldstes uppgift att vara medlare i ekonomiska överenskommelser. De är inga individer. De ska inte heller hjälpa till med att upprätta kontrakt eller skriftliga avtal och inte ens bevittna dem när ett fall har gått till steg två eller tre.
- 27.** Äldstekretsen kan först behöva undersöka ett ärende innan de tillsätter en dömande kommitté. I så fall används inte de bröder som medverkade i steg två, utan de kommer att höras i egenskap av vittnen.
- 28.** Det anses inte vara förtal om någon framför en anklagelse till polisen, en domstol, de äldste eller till andra som har myndighet att undersöka en sak och avkunna dom. (*it-1* s. 726) Så är det även om anklagelsen inte har bevisats. (*w97* 15/8 s. 28 § 2)
- 29. Förolämpning, smädelse.** (1 Kor. 6:10; *it-1* s. 703; *lvs* s. 164) Förolämpning avser angrepp på den personliga värdigheten hos någon, vanligen genom skymfande ord. Äldstekretsen bör göra en bedömning av omständigheterna och omfattningen av det orätta för att avgöra om en dömande kommitté ska bildas. De äldste bör

inte vara snabba att tillsätta en kommitté. En kommitté ska bara tillsättas om förolämpningen är av extrem art, stör friden i församlingen och fortsätter trots att upprepade råd har getts.

- 30. Vulgärt språk.** (Ef. 5:3–5; Kol. 3:8; *lvs* s. 162) Det är uppenbart att vissa ord är mer stötande än andra. Men vulgärt språk inbegriper sexuellt explicita, snuskiga uttryck. (*g03* 8/6 s. 19, 20) Är talet sexuellt explicit? Fortsätter det trots att upprepade råd har getts? Det här gäller vulgärt språk som används muntligt eller skriftligt, till exempel i chattrum på internet, i samband med telefonsex och i e-postmeddelanden. (Se 12:15.2.)
- 31. Girighet, hasardspel, utpressning.** (1 Kor. 5:10, 11; 6:10; 1 Tim. 3:8; *it-1* s. 797, 798; *it-2* s. 1195) De äldste vidtar normalt sett inte några åtgärder om någon satsar små summor pengar enbart för nöjes skull. Men om det påverkar hans andlighet eller får andra att ta anstöt ska de ge honom råd. Om han inte reagerar positivt på råden och hans uppförande påverkar honom och andra negativt kan han inte betraktas som föredömlig i församlingen. (Jes. 65:11; *w11* 1/3 s. 12–14; *w02* 1/11 s. 31; *g* 3/15 s. 14, 15) Men om någons spelande uppenbarar en girig inställning och hans handlings sätt kanske skadar både honom själv och andra och han ignorerar upprepade råd, skulle det vara lämpligt att låta en dömande kommitté behandla saken.
- 32.** Om någon fortsätter att arbeta med något som direkt har med hasardspel att göra eller är delaktig i att främja hasardspel, ska personen vanligtvis få sex månader på sig att göra de förändringar som behövs. Men om situationen sedan kvarstår behöver en dömande kommitté tillsättas. (*lvs* s. 204–209) I tveksamma fall ska man kontakta tjänsteavdelningen.
- 33.** Om ett företag delar ut priser eller pengar till dem som vinner en tävling eller för att värva kunder som en form av reklam, är det ett personligt beslut om man vill ta emot det. Men man måste vara försiktig så att sådana vinster inte väcker girighet. (Rom. 14:21; 1 Kor. 10:31–33; *w73* s. 264; *g75* 22/11 s. 22)

34. Om en kristen girigt och utan att ångra sig pressar ut ett högt brudpris kan man låta en dömande kommitté behandla saken. (1 Kor. 5:11, 13; 6:9, 10; Hebr. 13:5; w98 15/9 s. 24, 25)

35. Vägran att försörja sin familj. (1 Tim. 5:8; lvs s. 251) Om någon vägrar att försörja sin familj så att hustrun och barnen lämnas utblottade, trots att han skulle kunna försörja dem, kan man låta en dömande kommitté behandla saken. Några faktorer som äldsteskretsen bör tänka på innan den tillsätter en dömande kommitté är:

1. Vägrar mannen obevekligt att försörja sin familj, eller är det andra faktorer som får honom att inte göra det, till exempel dålig hälsa eller ekonomiska problem? Gör han vad han rimligtvis kan för att se till att familjen har det de verkligen behöver?
2. Har han tidigare fått råd, och har han fått tillfälle att rätta sig efter råden?
3. Har hans hustru materiella resurser så att familjen kan leva tryggt och inte bli utblottad?
4. Om familjen är utblottad, beror det i så fall på att de inte har tagit emot hans hjälp genom att välja att inte bo tillsammans med honom?
5. Om det är fråga om separation, vilket ansvar har då hustrun?

36. Vredesutbrott, våld, våld i hemmet. (Mal. 2:16; Gal. 5:20; Kol. 3:19) En kristen som inte kan behärska sin vrede kan inte betraktas som föredömlig i församlingen. Efter att man har begrundat hans inställning och beteendemönster och omfattningen av de skador som han har förorsakat, kan en person som ger efter för okontrollerade vredesutbrott behöva ställas inför en dömande kommitté. (g97 8/6 s. 20) Om frågor uppstår kan man kontakta tjänsteverdelningen.

- 37.** Om en kristen börjar med professionell boxning och vägrar sluta trots att upprepade råd har getts, behöver man tillsätta en dömande kommitté. (w82 15/1 s. 30, 31)
- 38. Vållande till annans död.** Man ådrar sig blodskuld om man uppsåtligt mördar någon, men man kan också ådra sig blodskuld om man orsakar ett dödsfall genom att vara vårdslös eller överträda någon av landets trafiklagar eller andra säkerhetsföreskrifter. De äldste ska undersöka saken och vid behov tillsätta en dömande kommitté som behandlar fallet. Kommittén bör grunda sitt beslut på klart fastställda fakta och inte enbart på ett beslut som en världslig myndighet kan ha fattat. (5 Mos. 22:8; w06 15/9 s. 30)
- 39. Avfällighet.** Att avfalla är att ta avstånd från den sanna tillbedjan, att svika, att göra uppror, att överge. En person kan avfalla genom att göra följande:
- 1. Att fira falska religiösa högtider.** (2 Mos. 32:4–6; Jer. 7:16–19) Inte alla högtider har direkt samband med falsk religion så att det skulle krävas att en dömande kommitté behandlar saken.
 - 2. Att delta i religiösa aktiviteter tillsammans med andra religiösa organisationer.** (2 Kor. 6:14, 15, 17, 18) Avfälliga handlingar inbegriper att böja sig ner för altaren och bilder och att delta i sånger och böner som ingår i falsk religion. (Upp. 18:2, 4)
 - 3. Att avsiktligt sprida läror som strider mot Bibeln.** (2 Joh. 7, 9, 10; lvs s. 245; it-1 s. 193, 194) De som har uppriktiga tvivel om Bibelns sanningar som lärs ut av Jehovas vittnen ska få hjälp genom kärleksfulla råd. (2 Tim. 2:16–19, 23–26; Jud. 22, 23) Om någon envist fortsätter att tala om eller avsiktligt sprider falska läror kan det vara fråga om avfällighet eller något som kan leda till det. Om han inte reagerar efter att ha blivit varnad två gånger ska en dömande kommitté tillsättas. (Tit. 3:10, 11; w86 15/5 s. 30, 31)

4. **Att orsaka söndring, att främja sekter.** (Rom. 16:17, 18; Tit. 3:10, 11) Det här innebär att avsiktligt splittra enheten i församlingen eller undergräva förtroendet för de bröder som har ledningen i Jehovas organisation. Det kan inbegripa eller leda till avfällighet. (*it-2* s. 819, 820)
5. **Att ha en anställning som främjar falsk religion.** Om någon fortsätter med ett förvärvsarbete som gör att han blir delaktig i eller främjar falsk tillbedjan skulle det kunna leda till uteslutning efter det att han fått sex månader på sig att göra nödvändiga förändringar. (*w99* 15/4 s. 28–30; *lvs* s. 204–206)
6. **Spiritism.** (5 Mos. 18:9–13; 1 Kor. 10:21, 22; Gal. 5:20; *lvs* s. 216, 217)
7. **Avgudadyrkan.** (1 Kor. 6:9, 10; 10:14) Avgudadyrkan inbegriper användning av avgudabilder eller andra religiösa bilder i falsk tillbedjan.

BEVIS FÖR ATT NÅGON BEGÅTT EN ÖVERTRÄDELSE

40. Även om en kristen anklagas för att ha begått en överträdelse som är tillräckligt allvarlig för att den ska behandlas av en dömande kommitté, ska en kommitté inte bildas om överträdelsen inte är tillräckligt bevisad. Lagg märke till följande när det gäller bevis:

1. **Bekännelse.** Ett erkännande av överträdelsen, skriftligt eller muntligt, kan godtas som bindande bevis utan andra styrkande bevis. (Jos. 7:19) Det måste finnas minst två vittnen till en bekännelse, och bekännelsen måste vara klar och tydlig. En gift kristen skulle till exempel kunna säga att hans äktenskapspartner är ”fri att gifta om sig”, men det skulle inte i sig självt betraktas som en tydlig bekännelse av äktenskapsbrott. Om en kristen i samband med en rättegång erkänner

sig skyldig som en del av en förhandling om erkännande i utbyte mot lindrigare straff, kanske på inrådan av en advokat, skulle det i allmänhet inte i sig självt betraktas som ett erkännande av skuld av församlingen.

2. **Ögonvittnen.** Det måste finnas två eller tre ögonvittnen, inte bara personer som upprepar rykten. Man kan inte vidta någon åtgärd om det bara finns ett vittne. (5 Mos. 19:15–17; Joh. 8:17; 1 Tim. 5:19, 24, 25) Om det finns två eller tre vittnen till samma slags överträdelse, men var och en är vittne till olika fall, kan de äldste ta deras vittnesmål under övervägande. Sådana bevis kan godtas för att fastställa skuld, men det är att föredra att man har två vittnen till samma fall av överträdelse. Ungdomars vittnesmål kan tas under övervägande, och de äldste får avgöra om vittnesmålet låter trovärdigt. Vittnesmål av icke troende och av personer som är uteslutna eller har tagit avstånd kan också tas under övervägande, men de måste vägas mycket noga.

- 41.** Om en överträdelse inte har fastställts men allvarliga frågor har väckts, ska äldstekretsen utse två äldste som omedelbart undersöker saken. Det kanske till exempel bara finns ett vittne. I en del fall kan det vara lämpligt att vittnet till överträdelsen uppmuntrar den anklagade att själv prata med de äldste. (Jak. 5:14) De äldste kan sedan låta den anklagade få några dagar på sig att ta kontakt med dem. I andra fall kanske det inte är förståndigt att vittnet pratar med den anklagade. Vittnet är kanske till exempel en extremt blyg person. Man ska aldrig kräva att ett offer för våldtäkt eller sexuella övergrepp mot barn konfronteras med den anklagade. (Om anklagelsen inbegriper sexuella övergrepp mot barn, se kapitel 14.) Oavsett om vittnet talar med den anklagade eller inte, ska de två äldste som utsetts att undersöka saken tala med den anklagade angående det han har anklagats för. (w97 15/8 s. 27)

- 42.** Om den anklagade nekar till anklagelsen, ska de äldste som undersöker saken försöka ordna så att han och den som anklagar honom träffas. (Om anklagelsen inbegriper sexuella övergrepp mot barn, se kapitel 14.) Om den som kommit med anklagelsen eller den anklagade inte vill träffa de äldste eller om den anklagade fortsätter att förneka det han anklagas för av bara ett vittne och överträdelsen inte är fastställd, kan man inte tillsätta en dömande kommitté. De äldste som undersökt saken ska sammanställa en rapport, underteckna den, lägga den i ett kuvert, försegla det och lämna det till sekreteraren som förvarar det i församlingens konfidentiella arkiv. (Se 22:21–27.) Ytterligare bevis kan komma fram senare och kasta ljus över ärendet.

DE SOM HAR SÄRSKILDA UPPGIFTER

- 43.** Om de äldste får höra en anklagelse om en allvarlig överträdelse mot någon i församlingen som är betelit, tillfällig betelit, heltidspendlare, deltidspendlare, tillfällig pendlare, betelkonsult, byggtjänare, byggvolontär, heltidsbyggpendlare, deltidbyggpendlare, distanstjänare, distansvolontär, missionär på fältet, tillfällig specialpionjär, specialpionjär, sammankomsthallstjänare eller tjänare vid en skolanläggning, ska två äldste med kännedom om fallet *omgående* kontakta tjänsteavdelningen för att få anvisningar om hur fallet ska hanteras.

DE SOM HAR VARIT OVERKSAMMA I MÅNGA ÅR

- 44.** För att avgöra om en dömande kommitté behöver behandla ett fall som gäller en sådan person eller inte ska äldstekretsen tänka på följande:
1. Bekänner han sig fortfarande vara ett vittne?
 2. Betraktas han som ett vittne av församlingen eller av människor i samhället?

3. I vilken utsträckning har hans överträdelse påverkat eller skadat andra? Inbegriper den till exempel sexuella övergrepp mot barn eller äktenskapsbrott?
 4. Har han viss kontakt med vänner i församlingen så att han har ett fördärvligt inflytande på dem?
 5. Är han villig att sammanträffa med en kommitté och därmed visa att han känner sig ansvarig inför församlingen?
- 45.** Beroende på hur länge han har varit överksam och på andra faktorer som nämns här ovan kanske de äldste beslutar att det för närvarande inte är nödvändigt med en kommittéåtgärd. I ett sådant fall skriver de en rapport om personens tvivelaktiga uppförande och sparar den i församlingens arkiv. (Se 22:21–27.) Om han senare vill komma tillbaka till församlingen kan de äldste reda ut saken då. (w08 15/11 s. 14 § 12, 13)
- 46.** Om det bara är troende familjemedlemmar och släktingar som känner till det orätta uppförandet och församlingen inte har vidtagit några åtgärder, kommer de förmodligen att bestämma sig för att kraftigt begränsa umgänget med honom och betrakta honom som dåligt umgänge. (1 Kor. 15:33; w85 15/7 s. 19 § 14)

ODÖPTA FÖRKUNNARE

- 47.** De äldste ska omedelbart behandla ett fall av allvarlig överträdelse som begåtts av en odöpt förkunnare. De tillsätter inte en dömande kommitté, men de väljer ut två äldste som sammanträffar med honom, kanske de som godkände honom som odöpt förkunnare. (Om den odöpta förkunnaren är minderårig, se då kapitel 12, paragraf 55.) De ska försöka föra honom till rätta och avgöra om han fortsätter att fylla kvalifikationerna. (od 14:38–40) De ska informera äldstekretsen om hur det går, inbegripet om förkunnaren har fått några restriktioner och om man kommer att pålysa det för församlingen.

- 48.** Om personen är ångerfull kanske de båda äldstebröderna beslutar att han ska få vissa restriktioner under en tid, till exempel att inte få svara på mötena, inte ha elevuppgifter vid veckomötet eller inte ta del i tjänsten på fältet.
- 49.** Om personen är ångerfull men de båda äldstebröderna anser att 1) överträdelsen är allmänt känd eller kommer att bli det längre fram eller 2) församlingen behöver vara på sin vakt när det gäller personen i fråga, ska samordnaren för äldstekretsen ordna med att en äldste gör följande pålysning nästa veckomöte: "Ett ärende som gäller [personens namn] har behandlats, och han/hon fortsätter som odöpt förkunnare i församlingen."
- 50.** Det kan finnas orsaker som gör att äldstekretsen anser det nödvändigt att det hålls ett bibliskt tal i församlingen om det slags överträdelse som begåtts. Talet ska i så fall hållas ett par veckor efter pålysningen.
- 51.** Om personen inte är ångerfull ska de båda äldstebröderna upplysa honom om att han inte längre är kvalificerad att vara odöpt förkunnare. Om han själv talar om för de äldste att han inte längre vill vara förkunnare, kommer de att acceptera hans beslut. I båda fallen ska samordnaren ordna med att en äldste gör följande pålysning nästa veckomöte: "[Personens namn] är inte längre odöpt förkunnare." På grund av att han syndat utan att visa ånger skulle det vara bäst att under en tid inte låta honom svara på mötena om han räcker upp handen.
- 52.** Om de äldste märker att en sådan person utgör ett hot mot församlingen kan de enskilt varna dem som är i fara. Den som har handlat orätt kan till exempel, trots pålysningen, försöka umgås med ungdomar i församlingen. I en sådan situation kan de äldste tala enskilt med ungdomarnas föräldrar och kanske också med ungdomarna själva.
- 53.** Det finns ingen särskild anordning med att överklaga eller med en period på sju dagar innan man gör en pålysning om beslutet att en person inte längre är odöpt förkunnare. Om han är missnöjd

med beslutet ska äldstekretsen ge två andra äldste i uppdrag att undersöka fallet.

54. Om någon som tidigare upphört att vara odöpt förkunnare börjar göra framsteg och vill börja ta del i tjänsten igen, ska två äldste (kanske de som sammanträffat med honom tidigare) sammanträffa med honom för att bedöma hans kvalifikationer. Om han är kvalificerad ska samordnaren ordna med att man pålyser att han är odöpt förkunnare. Det är inte nödvändigt att vänta med pålysningen tills han börjar rapportera tjänst igen.
55. Om den odöpte förkunnaren är omyndig, ska de två äldstebröderna först tala med barnets föräldrar som är Jehovas vittnen för att få information om vad som hänt, barnets inställning och vilken tillrättavisning som föräldrarna ger. Om föräldrarna har situationen under kontroll, kanske de båda äldstebröderna väljer att inte tala med barnet, men de kommer då och då att höra sig för med föräldrarna och ge nyttiga råd, specifika förslag och kärleksfull uppmuntran. (Se kapitel 14, paragraf 29 och 30, om den omyndige varit inblandad i orätt sexuellt uppförande.)
56. När fallet är behandlat ska de båda äldstebröderna skriva en rapport. Sekreteraren förvarar rapporten i församlingens konfidentiella arkiv. (Se 22:21–27.)

ALLVARLIGA ÖVERTRÄDELSER SOM BEGICKS FÖR MÅNGA ÅR SEDAN

57. Beroende på omständigheterna kan allvarliga överträdelser som begicks för många år sedan behöva behandlas av en dömande kommitté. Men om överträdelsen begicks för mer än bara några år sedan och personen är uppriktigt ångerfull och inser att han omedelbart borde ha berättat för de äldste att han hade begått en synd, kan det räcka med att han får råd av två äldste.
58. Äldstekretsen ska ge två äldste i uppdrag att samla in fakta i fallet så att äldstekretsen kan avgöra om man behöver tillsätta en

dömande kommitté eller inte och då ta hänsyn till svaren på följande frågor:

1. När begicks överträdelsen?
 2. Hur känd är saken?
 3. Gör den som handlat orätt andliga framsteg, eller verkar det som om något hindrar honom från att göra sådana framsteg?
 4. Räcker det med att han får råd för att bli återställd, eller krävs det mer för att han ska få ett rent samvete?
 5. Gör han gärningar som motsvarar ångern?
 6. Bekände han självmant, eller blev överträdelsen känd på något annat sätt?
 7. Kommer församlingen fortfarande ha respekt för äldstekretsen om en dömande kommitté inte tillsätts?
 8. Om det var fråga om äktenskapsbrott, har han då bekänt sin synd för den oskyldiga äktenskapspartnern? (Se 16:10.5.)
 9. I vilken utsträckning har andras liv påverkats eller skadats av det orätta som gjorts? Har det till exempel förekommit sexuella övergrepp mot barn eller äktenskapsbrott?
- 59.** Om förkunnaren har ett förordnande som församlingstjänare, äldste eller pionjär ska de äldste granska hans kvalifikationer. (Se 8: 25–27; 9:4.)

HUR MAN AVGÖR OM ÖVERTRÄDARENS DOP ÄR GILTIGT

- 60.** När de äldste har att göra med någon som har handlat orätt ska de inte ifrågasätta om hans dop är giltigt. Om han själv väcker

den frågan kan de hänvisa till *Vaktornet* för 15 februari 2010, sidan 22.

- 61.** Ibland säger någon som handlat orätt att hans dop är ogiltigt och att han inte behöver ansvara inför en dömande kommitté eftersom han i hemlighet gjorde sig skyldig till en överträdelse strax innan han blev döpt. Om de äldste hade känt till att han begått en allvarlig överträdelse strax innan han skulle bli döpt, hade de förmodligen inte godkänt honom för dop. Men det behöver inte nödvändigtvis innebära att hans överlämnande inte är giltigt. Somliga överlämnar sig långt innan de blir döpta; andra gör sitt överlämnande strax före dopet. De äldste kan inte läsa hjärtan och veta säkert hur Jehova betraktade personen vid tiden för hans dop. Om de äldste får veta att en döpt förkunnare i hemlighet gjorde sig skyldig till en allvarlig överträdelse medan han var odöpt förkunnare men att han upphörde med det orätta före dopet, ska de ge råd och uppmuntran. En dömande kommitté ska inte bildas på grund av överträdelser som begåtts före dopet. (1 Kor. 6:9–11) Men om förkunnaren på nytt begick allvarliga överträdelser efter sitt dop, kommer de äldste vanligtvis att behandla honom efter vad han har utgett sig för att vara, en överlämnad och döpt kristen, och tillsätta en dömande kommitté.
- 62.** Det finns sällsynta fall där det är uppenbart att dopet var ogiltigt på grund av att allvarliga synder inte upphörde före dopet, inte ens för en kort period. Någon kanske till exempel vid tiden för sitt dop levde omoraliskt tillsammans med någon av det motsatta könet eller av samma kön, var medlem i en icke-neutral organisation eller något liknande. Om det finns frågor ska man kontakta tjänsteavdelningen.

HUR MAN AVGÖR VILKEN FÖRSAMLING SOM SKA BEHANDLA ÄRENDET

- 63.** Äldstekretsarna ska samarbeta med varandra om det uppstår en fråga när det gäller vilken församling som ska behandla ett fall av orätt uppförande. Vilken församling har de fakta som krävs? Vil-

ken församling kan bäst behandla ärendet? Det får inte bli en stridsfråga kring vilken av församlingarna som ska behandla ärendet.

64. Om någon som har handlat orätt flyttar innan ett ärende har avslutats, är det vanligtvis bäst att de äldste i den ursprungliga församlingen slutför ärendet om det är möjligt och om avståndet tillåter. De känner till personen och hans omständigheter. Om han har flyttat långt bort, ska de äldste i den ursprungliga församlingen inte insistera på att behandla fallet om han säger att han inte kan resa tillbaka till församlingen för ett kommittéförhör. I ett sådant fall är det bäst att de äldste i den församling han nu tillhör behandlar saken. Det ska vara ett gott kommunicerande mellan de båda äldstekretsarna.
65. Om de äldste får veta att en förkunnare som under en kort tid besöker deras församling har begått en överträdelse, ska de omedelbart rapportera saken till de äldste i hans församling.

ÖVERTRÄDELSER SOM INBEGRIPER PERSONER FRÅN OLIKA FÖRSAMLINGAR

66. Om någon bekänner att han har begått en överträdelse som inbegriper en förkunnare från en annan församling, ska de äldste omedelbart underrätta de äldste i den andra församlingen om vad som hänt och låta dem få tid att undersöka saken. Erkänner den andre överträdelsen? Stämmer deras berättelser med varandra eller finns det betydande skillnader? De äldste som behandlar frågan ska kommunicera öppet och samarbeta för att få fram alla fakta. Det finns många fördelar med att de berörda förkunnarna förhörs samtidigt. Man kan då försäkra sig om vad som verkligen hänt och reda ut skillnader. (Ords. 18:13, 17) Om förkunnarna har förhörts samtidigt kommer de äldste efter förhöret att var för sig behandla det fall som gäller förkunnaren i deras egen församling. De äldste i den ena församlingen ska vanligtvis inte avsluta sitt ärende förrän de äldste i den andra församlingen har slutfört sin undersökning av fallet.

ATT TILLÅTA PERSONER ATT BEGÅ SEXUELL OMORAL I SITT HEM

- 67.** Om en förkunnare tillåter att en person begår sexuell omoral medan denne bor i förkunnarens hem, innebär det att han ger ett tyst godkännande åt omoraliskt uppförande. Detsamma gäller om han tillåter att en person begår sexuell omoral när denne besöker förkunnarens hem. En sådan förkunnare är inte föredömlig.
- 68.** När de äldste får kännedom om en sådan situation ska de tålmodigt ge bibliska råd. Förkunnaren ska få hjälp att förstå att det han tillåter kan få andra att snava. Han kanske då vidtar åtgärder för att förändra situationen och bestämmer sig för "att inte lägga ut hinder eller stötestenar för någon broder". (Rom. 14:13)
- 69.** Det kan också vara så att förkunnaren är uppriktigt bekymrad över att han kan få andra att snava genom det han låter ske i sitt hem, men av vissa orsaker anser han att det inte finns någon möjlig lösning för tillfället. Kristna föräldrar som är äldre kanske till exempel behöver hjälp av en son eller dotter som inte är vittne. Under sådana omständigheter behöver ingen kommittéåtgärd vidtas, men äldstekretsen bör granska om förkunnaren kan betraktas som föredömlig.
- 70.** Men anta att förkunnaren visar en skamlös inställning när de äldste talar med honom och inte bryr sig om att andra snavar. Även om han inte uppmanar andra att handla fel, kan de äldste bestämma sig för att hålla ett tal för att varna församlingen. (2 Thess. 3: 14, 15; se 12:77–80.) Om en döpt förkunnare däremot aktivt förespråkar att man kan låta personer begå sexuell omoral i sitt hem, då skulle saken kunna behandlas av en kommitté på grund av att han överser med sexuell omoral, orsakar splittring och i själva verket talar emot "Kristus lära". (2 Joh. 9–11; Gal. 5:19, 20; Upp. 2:20)

BIBELENLIG FRIHET ATT GIFTA OM SIG

- 71.** Det är personen som vill gifta om sig som har ansvaret att lägga fram tillräckliga bevis för att visa att han eller hon är bibelenligt

fri att gifta om sig. De äldste ska inte utgå från att personen är bibelenligt fri att gifta om sig bara för att skilsmässan togs ut innan han blev döpt, eftersom dopet inte upplöser äktenskapet. De äldste måste vara mycket försiktiga när det gäller att uttala sig om huruvida någon är bibelenligt fri att gifta om sig eller inte och ska kontakta tjänsteavdelningen om det uppstår frågor. Det här är särskilt viktigt eftersom de beslut någon fattar i sådana frågor inte bara påverkar hans förhållande till sin äktenskapspartner utan också till Jehova. De äldste har därför ett stort ansvar i sådana frågor och måste vara försiktiga när de ger råd, i synnerhet när svaret inte är uppenbart. (Luk. 12:48; Jak. 3:1)

- 72.** För att någon ska vara bibelenligt fri att gifta om sig krävs följande tre förutsättningar: 1) sexuell omoral (*porneja*), 2) förskjutning (vägran att försonas) av den oskyldiga parten och 3) en laglig, slutgiltig skilsmässa. (Matt. 5:31, 32; 19:9; Hebr. 13:4) Om en person som vill gifta om sig erkänner att han har gjort sig skyldig till sexuell omoral efter att hans förra äktenskapspartner tog ut en laglig skilsmässa eller om hans förra äktenskapspartner har erkänt sexuell omoral efter skilsmässan, är båda bibelenligt fria att gifta om sig.
- 73.** Om en döpt kristen anklagar sin troende äktenskapspartner för äktenskapsbrott och vill få det fastställt att han eller hon är fri att gifta om sig, ska saken föras vidare till äldstekretsen. Förkunnaren ska informeras om att han inte ska betrakta sig själv som bibelenligt fri att sällskapa eller gifta om sig förrän de äldste har undersökt saken och *porneja* har fastställts. (5 Mos. 19:15; Joh. 8:17) Om den anklagade tillhör en annan församling, ska bevisen läggas fram för de äldste i den församlingen så att de kan gå igenom fallet och fatta ett beslut.
- 74.** I vissa fall är det inte fastställt att någon begått äktenskapsbrott. Men den anklagade kanske har erkänt äktenskapsbrottet eller två ögonvittnen kanske intygar att den anklagade har stannat hela natten i samma hem som en person av motsatt kön (eller en person som är homosexuell) under olämpliga omständigheter. (Se 12:7–9.)

De äldste ska noga undersöka situationen. (Se 12:7.1.) De äldste kan i sådana här fall inte säga till den oskyldiga parten att han eller hon är fri att gifta om sig, men om den oskyldiga parten är övertygad om att det verkligen är fråga om äktenskapsbrott, kan de äldste låta honom eller henne ansvara inför Jehova för att ta ut en bibelenlig skilsmässa. Om han eller hon gifter om sig kommer man inte att vidta någon kommittéåtgärd.

75. Även om den som anklagas inte är ett Jehovas vittne (oavsett om det gäller en utesluten, någon som tagit avstånd eller någon som aldrig blivit döpt) krävs det i allmänhet två vittnen för att fastställa att det är fråga om en överträdelse som enligt Bibeln gör den andra parten fri att gifta om sig. Men man kan göra ett undantag om den icke troende i ett enskilt samtal gör en klar och tydlig bekännelse om äktenskapsbrott för sin partner. Om så är fallet och om den oskyldiga kristna parten anser att bekännelsen är äkta och inte vill försonas, kan den kristna parten lämna ett brev till de äldste där han eller hon redogör för situationen. Äldstekretsen kommer sedan att behandla brevet. Finns det någon känd orsak att tro något annat än att den icke troende parten har handlat omoraliskt? Var till exempel bekännelsen klart och tydligt formulerad? Förnekade den icke troende parten längre fram bekännelsen? Om den icke troende parten är villig att tala med de äldste och situationen är oklar, kanske de äldste väljer att fråga honom eller henne direkt. Om det inte finns något känt skäl för de äldste att handla på annat sätt, kan de låta den oskyldiga parten ansvara inför Jehova om han eller hon tar ut en bibelenlig skilsmässa. Om han eller hon gifter om sig kommer man inte att vidta någon kommittéåtgärd.

76. Följande innebär att den oskyldiga parten förskjuter den skyldiga parten:

1. Den oskyldiga parten tar initiativet till en skilsmässa, antingen innan eller efter det att han fått kännedom om äktenskapsbrottet.

2. Den oskyldiga parten undertecknar skilsmässohandlingar eller visar på något annat sätt att han inte invänder mot att den skyldiga parten tar ut skilsmässa, antingen innan eller efter det att han fått kännedom om äktenskapsbrottet. I vissa länder kan den oskyldiga parten underteckna juridiska handlingar som innehåller bestämmelser om vårdnaden av barnen och underhåll utan att han därmed visar att han samtycker till skilsmässan. Att han skriver under sådana handlingar visar inte i sig självt att han har förskjutit sin äktenskapspartner. (w00 15/12 s. 28, 29)
3. Den oskyldiga parten ger muntlig förlåtelse och tar inte ut skilsmässa men vägrar att återuppta det sexuella umgänget under mycket lång tid, ett år eller till och med flera år. Innan de äldste säger till den skyldiga parten att han är fri att ta ut en bibelenlig skilsmässa ska de kontakta tjänsteavdelningen. Den oskyldiga parten behöver inte snabbt ta ställning till frågan om att förlåta eller inte förlåta.

MÄRKNING AV SÅDANA SOM INTE LEVER ETT SKÖTSAMT LIV

77. Ibland kan det vara nödvändigt att märka dem som visar upprörande ringaktning för Jehovas normer även om de inte bedriver allvarlig synd som skulle kräva en kommittéåtgärd. (2 Thess. 3:6, 14, 15; w99 15/7 s. 29–31) Det kan gälla sådant som att någon är extremt lat eller kritisk eller är en pratmakare som ständigt ”lägger sig i sådant som ... [han] inte har med att göra”. (2 Thess. 3:11) Det kan vara fråga om någon som planerar att utnyttja andra materiellt, ägnar sig åt nöjen som är klart olämpliga, sällskapar med en icke troende eller sällskapar med någon trots att han inte är lagligt eller bibelenligt fri att gifta sig. (od 14:9–12)
78. Om uppförandet *inte är allmänt känt* och inte utgör ett hot mot andras andliga hälsa, är det vanligtvis bäst att bara ge den det

gäller förmaningar och råd. De äldste bör inte vara snabba att besluta att de ska hålla ett varnande tal. Men om förkunnaren inte förstår att han handlar fel utan fortsätter att utöva ett skadligt inflytande, kan ett varnande tal hållas i församlingen. De äldste måste vara resonliga och visa gott omdöme när de avgör om en situation är så pass allvarlig och störande att det behöver hållas ett varnande tal.

- 79.** Om en döpt kristen till exempel sällskapar med en ”som inte tror”, ska de äldste först ge honom råd och försöka hjälpa honom. (2 Kor. 6:14; w04 1/7 s. 30, 31) Om han fortsätter att ignorera bibliska principer trots upprepade råd, kan de äldste besluta att ett varnande tal ska hållas i församlingen. Om han sällskapar med en *odöpt förkunnare* kanske inte ett varnande tal behövs. Mycket beror på omständigheterna, den kristnes inställning, hur stor oro det har skapat i församlingen och andra faktorer. Men om han sällskapar med och tänker gifta sig med en som inte är döpt, lyder han inte Bibelns råd i 1 Korinthiserna 7:39 att bara gifta sig med ”någon som tjänar Herren” och bör få kärleksfulla råd.
- 80.** Om den som inte lever ett skötsamt liv ändrar sig, kan församlingens äldste individuellt bestämma sig för att börja umgås med honom igen. Det kommer att visa församlingen att de inte längre håller honom märkt.

SJÄLMORDSFÖRSÖK

- 81.** Självmordsförsök kan vara en följd av djup förtvivlan eller svår depression. De äldste ska handla varsamt och medkännande med en sådan person. I de flesta fall behövs inget kommittéförhör. (Ps. 88:3, 17, 18; Ords. 15:13; Pred. 7:7; g 4/14 s. 6–9)

Pornografi

	Paragraf
Hur man avgör om en dömande kommitté behöver tillsättas	2–4
Hur man granskar kvalifikationerna hos sådana som är förordnade	5, 6
Herdeverksamhet	7
Faktorer att ta hänsyn till när man ska rekommendera ett omförordnande	8

1. Det krävs fasta råd från Bibeln av kärleksfulla herdar när man ska hjälpa någon att bryta sig loss från vanan att titta på pornografi. (Jak. 5:14, 15) När en äldste får veta att en kristen avsiktligt har tittat på pornografi ska äldstekretsen därför utse två äldste som träffar personen för att ta reda på fakta och hur omfattande problemet är. Om han är gift ska han uppmuntras att berätta det för sin partner. Efter den inledande undersökningen ska de båda bröderna informera äldstekretsen. (Se 12:40–42.)

HUR MAN AVGÖR OM EN DÖMANDE KOMMITTÉ BEHÖVER TILLSÄTTAS

2. Att avsiktligt titta på pornografi är en synd. (Matt. 5:28, 29) Det kan leda till sexberoende, perversa begär och allvarliga äktenskapsproblem. (Ords. 6:27; *lvs* s. 120–123 § 9–12) Men det är inte säkert att det behöver behandlas av en dömande kommitté. (Se 12:1, 2; *w12* 15/3 s. 30, 31; *w06* 15/7 s. 31)
3. En inrotad vana att titta på motbjudande former av pornografi, kanske under en längre tid, utgör grov orenhet som bedrivits utan

att man fått nog och behöver behandlas av en dömande kommitté. (Ef. 4:19) Sådana motbjudande former av pornografi kan inbegripa homosexuella handlingar (sex mellan personer av samma kön), gruppsex, sex med djur, sadistisk tortyr, sadomasochistiska sexlekar, gruppvåldtäkt, brutalitet mot kvinnor och barnpornografi. Det är lika fel att en man eller kvinna tittar på två kvinnor som har sex som att en man eller kvinna tittar på två män som har sex. (Se 12:14, 15.)

4. Om en kristen förespråkar att man tittar på pornografi (motbjudande eller ej motbjudande former) genom att till exempel inbjuda andra att titta på pornografi, skulle det kunna visa att han har en respektlös och fräck inställning, vilket i så fall behöver behandlas av en dömande kommitté eftersom det handlar om skamlöst uppförande. (Se 12:16.)

HUR MAN GRANSKAR KVALIFIKATIONERNA HOS SÅDANA SOM ÄR FÖRORDNADE

5. Om äldstekretsen kommer fram till att en dömande kommitté inte behöver tillsättas men att det handlar om någon som är förordnad, till exempel en pionjär, en församlingstjänare eller en äldste, ska hans kvalifikationer granskas. (Se 8:31–33; 9:4.) Äldstekretsen ska begrunda följande: Vilken typ av pornografi tittade han på? Var det fråga om några få, korta tillfällen, eller var det en vana som sträckte sig över många månader eller till och med år? Onanerade han under tiden? (Se 12:4.) När var senaste gången han tittade på pornografi? Har han tidigare fått råd för att han tittat på pornografi? Kom han frivilligt och berättade? Om han är gift, har han då berättat om problemet för sin äktenskapspartner? Hur har det påverkat hans äktenskap? Vilka fler känner till problemet? Respekterar de personerna honom fortfarande? Har han en uppriktig önskan att sluta titta på pornografi? Tillåter hans eget samvete honom att fortsätta vara förordnad?
6. Äldstekretsen kan komma fram till att personen fortfarande kan vara förordnad om 1) han tittade på ej motbjudande pornografi

vid några få, korta tillfällen, 2) han har en uppriktig önskan att sluta titta på pornografi, 3) de äldste är övertygade om att han kommer att sluta titta på pornografi, 4) han fortfarande är respekterad av de som känner till vad han har gjort och 5) hans samvete tillåter honom att fortsätta vara förordnad. Om han å andra sidan fortsätter titta på ej motbjudande former av pornografi kan han inte betraktas som föredömlig och är alltså inte kvalificerad för särskilda privilegier i församlingen.

HERDEVERKSAMHET

7. De äldste behöver ge fortsatt herdeomvårdnad till en kristen som kämpar för att bryta sig loss från pornografi. Hur många gånger personen ska få besök eller hur besöken ska läggas upp beror på problemets omfattning. Bibliska tankar från "den trogne och förståndige tjänaren" kan utgöra en grund för sådana besök. (Matt. 24:45) Man ska göra allt man kan för att hjälpa honom att återfå en god andlig rutin som inbegriper bön, personligt studium och begrundan. (Fil. 4:8) När man har att göra med en gift person ska de äldste också ge den troende partnern andlig hjälp och tröst.

FAKTORER ATT TA HÄNSYN TILL NÄR MAN SKA REKOMMENDERA ETT OMFÖRORDNANDE

8. Innan man överväger att rekommendera att en broder som tidigare avregistrerats på grund av pornografiproblem förordnas igen måste han 1) ha visat under en tillräckligt lång tid att han har övervunnit problemet och 2) att församlingen och familjen respekterar honom. (Se 8:10.) När så är fallet och brodern tidigare tjänade som äldste måste man besluta om man först ska rekommendera honom som församlingstjänare. Om han tittade på pornografi under en lång tid skulle det vara bäst att först rekommendera honom som församlingstjänare. Men om han bara tittade på ej motbjudande former av pornografi vid några få, korta

PORNOGRAFI

tillfällen och han själv tog initiativet att bekänna för de äldste, kanske man kan rekommendera honom som äldste direkt.

Övergrepp mot barn

	Paragraf
Den juridiska synvinkeln	6–10
Personer som sitter i fängelse	9
Barnpornografi och sexting	10
Församlingens synvinkel	11
Hur man ger andlig hjälp till offer för övergrepp	12–17
Undersökning av anklagelser	18
Dömande kommittéer	19
Återupptagningskommittéer	20, 21
Restriktioner	22–24
Arkivering	25
Flytt till annan församling	26, 27
Meddelanden från världsliga myndigheter	28
Orätta sexuella handlingar mellan enbart omyndiga personer	29, 30

1. De äldste ska noga följa anvisningarna i det här kapitlet när de hanterar ett fall som inbegriper övergrepp mot barn. Det kommer att upphöja Jehovas namn och bidra till att barn skyddas. (Jes. 32:1, 2; 1 Petr. 2:12; w19.05 s. 8–13)
2. I det här kapitlet omtalas den anklagade som en man och offret som en kvinna, men anvisningarna gäller oavsett kön på den anklagade eller offret. När föräldrar eller familjeöverhuvuden omtalas gäller det i lika mån även vårdnadshavare.

3. Övergrepp mot barn innefattar sexuella eller fysiska övergrepp på minderåriga. Det skulle också kunna avse föräldrars extrema vård av barn. *Sexuella* övergrepp mot barn är perversa handlingar och innefattar i allmänhet samlag med en minderårig, oral- eller analsex med en minderårig, smekning av könsorgan, bröst eller stjärt på en minderårig, voyeurism mot en minderårig, blottning för en minderårig eller försök att få en minderårig att utföra sexuella tjänster. Beroende på fallets omständigheter skulle det också kunna inbegripa barnpornografi eller sexting med en minderårig. Sexting eller att sexta innebär att skicka sexuella budskap eller sexuella bilder elektroniskt.
4. Ur Bibelns synvinkel är sexuella övergrepp mot barn en allvarlig synd. (5 Mos. 23:17, 18; Gal. 5:19–21; w97 1/2 s. 29) Jehovas vittnen avskyr sexuella övergrepp mot barn. (Rom. 12:9) Församlingen kommer alltså inte att skydda någon som begått sådana hemska handlingar från konsekvenserna av hans synd. Avsikten med församlingens hantering av anklagelser om sexuella övergrepp mot barn är inte att ersätta de världsliga myndigheternas hantering av saken. (Rom. 13:1–4) Därför ska den som utsatts för övergrepp, hennes föräldrar eller någon annan som rapporterar en sådan anklagelse till de äldste tydligt informeras om att de har rätt att anmäla saken till de världsliga myndigheterna. De äldste ska inte kritisera någon som gör en sådan anmälan. (Gal. 6:5)
5. Enligt Bibeln har föräldrarna huvudansvaret för att undervisa och skydda sina barn. (Ef. 6:4) Som andliga herdar kan de äldste hjälpa föräldrar att fullgöra sitt ansvar. Föräldrar finner god vägledning i vår litteratur och på vår webbplats. (w19.05 s. 12, 13)

DEN JURIDISKA SYNVINKELN

6. Övergrepp mot barn är ett brott. På vissa håll kan lagen kräva att personer som får kännedom om en anklagelse om övergrepp mot barn ska anmäla det till myndigheterna. (Rom. 13:1–4)

- 7.** För att säkerställa att de äldste följer rapporteringslagar om övergrepp mot barn ska två äldstebröder genast ringa den juridiska avdelningen när de får kännedom om en anklagelse om övergrepp mot barn för att få juridiska råd. De ska göra det även när båda personerna som är inblandade är omyndiga. De äldste ska inte be ett påstått offer, den anklagade personen eller någon annan att ringa den juridiska avdelningen åt de äldste. De äldste ska ringa den juridiska avdelningen också i följande situationer:
1. Det påstådda övergreppet hände för många år sedan.
 2. Det påstådda övergreppet grundar sig på enbart en enda persons vittnesmål.
 3. Det påstådda övergreppet tros vara ett förträngt minne.
 4. Det påstådda övergreppet gällde förövare eller offer som har dött.
 5. Det påstådda övergreppet har troligen redan rapporterats till myndigheterna av någon.
 6. Den påstådda förövaren eller det påstådda offret tillhör inte er församling.
 7. Den påstådda förövaren är inte ett Jehovas vittne, men han kommer tillsammans med församlingen.
 8. Det påstådda övergreppet skedde innan den påstådda förövaren eller det påstådda offret var döpt.
 9. Det påstådda offret är nu vuxet.
 10. Det påstådda övergreppet skedde i det flydda och det är oklart om de äldste då ringde den juridiska avdelningen för att få råd.
- 8.** Den juridiska avdelningen kommer att ge juridiska råd grundade på fakta och gällande lag. Om personen som anklagas för övergreppet kommer tillsammans med er församling, ska de två

äldste som ringer uppge hans fullständiga namn, födelsedatum och eventuella dopdatum för den juridiska avdelningen. När de har talat med den juridiska avdelningen kopplas de vidare till tjänsteavdelningen.

- 9. Personer som sitter i fängelse.** Två äldste ska *genast* ringa den juridiska avdelningen när någon som sitter i fängelse, döpt eller odöpt, och som tidigare anklagats för övergrepp mot barn börjar komma tillsammans med en församling, till exempel genom att vara med vid församlingsmöten som hålls i fängelset. I vissa fall är det inte möjligt att få reda på vilket brott som begåtts av den som sitter i fängelse. Men om de äldste får kännedom om att det påstådda brottet har att göra med övergrepp mot barn ska de *genast* ringa den juridiska avdelningen.
- 10. Barnpornografi och sexting.** Om de äldste får kännedom om att en vuxen person som kommer tillsammans med en församling har ägnat sig åt barnpornografi, ska två äldste *genast* ringa den juridiska avdelningen. Och om de äldste får kännedom om att en vuxen eller omyndig som kommer tillsammans med en församling ägnar sig åt sexting med en omyndig, ska den juridiska avdelningen *genast* ringas. Den juridiska avdelningen behöver inte informeras när de äldste får kännedom om vuxna som ägnar sig åt sexting med varandra.

FÖRSAMLINGENS SYNVINKEL

- 11.** När det gäller församlingens synvinkel på sexuella övergrepp mot barn handlar det inte om en situation där en omyndig person som snart ska bli myndig frivilligt har sexuella förbindelser med en vuxen som är några år äldre, och vi talar i allmänhet inte heller om situationer där enbart omyndiga personer är inblandade. (Se 14:29, 30.) I stället talar vi om situationer där en vuxen har begått sexuella övergrepp mot ett barn eller har haft sexuella förbindelser med en omyndig person som snart skulle bli vuxen men som inte deltog frivilligt.

HUR MAN GER ANDLIG HJÄLP TILL OFFER FÖR ÖVERGREPP

- 12.** De äldste ska visa empati och medkänsla när någon pratar med dem om övergrepp mot barn. Det är särskilt viktigt att de som utsatts för sexuella övergrepp mot barn och deras familjer får fortlöpande andlig herdeomvårdnad. (Jes. 32:1, 2; Ef. 4:32; 1 Petr. 5:2)
- 13.** Det ska alltid vara två äldste som utför herdeomvårdnad när det gäller en vuxen syster som har utsatts för övergrepp som barn. En äldstebroder får aldrig bli den enda person som en syster anförtror sig åt, såvida han inte är nära släkt med henne. (Se 25:12.)
- 14.** När man ger herdeomvårdnad till ett offer för övergrepp mot barn som fortfarande är omyndigt ska två äldste och den omyndiges föräldrar vara med. (5 Mos. 6:6, 7; Ef. 6:4) Om en av föräldrarna är den anklagade ska den anklagade föräldern naturligtvis inte vara med. Om ingen av föräldrarna kan vara med ska en annan vuxen förkunnare i församlingen som offret är förtrolig med vara med.
- 15.** De äldste ska som andliga herdar vara goda lyssnare. (Ords. 21:13; Jak. 1:19) En del som utsatts för övergrepp kanske inte vill prata om tidigare upplevelser, men andra kan tycka att det är till hjälp att prata med medkännande äldste som lyssnar och sedan kan ge tröst med tankar från Guds ord. (1 Thess. 5:14; Ords. 12:25; Jak. 5:13–15) De äldste kan behöva ställa taktfulla frågor för att hjälpa den som drabbats att uttrycka sig, men de bör inte i onödan och gång på gång fråga om detaljer om övergreppet. De kan visa exempel från Bibeln på sådana som hade en svår barndom men som ändå blev trogna tjänare åt Jehova och på så sätt ge välbehövlig tröst. Med tiden kommer Jehova att läka "de förtvivalade". (Ps. 30:2; 94:19; 147:3; w19.05 s. 14–20; w11 15/10 s. 23–27; w01 15/4 s. 25–28; w84 1/2 s. 27–31; g 7/09 s. 6–9; g91 8/10 s. 3–11)

- 16.** De äldste kan inte använda hur mycket tid som helst till att hjälpa någon i församlingen som har utsatts för övergrepp som barn. De måste därför ha balans mellan det här viktiga ansvaret och alla sina övriga ansvarsuppgifter, bland annat att sörja för de andliga, känslomässiga och materiella behoven hos sin egen familj. I somliga fall kanske någon som har utsatts för övergrepp som barn begär mer andligt stöd än de äldste rimligtvis kan ge. En del äldste har i sådana fall funnit att det är bra att begränsa den tid de använder i den formen av herdearbete. Man kan behöva göra flera besök för att kunna hjälpa en sådan person på bästa sätt. När omständigheterna begränsar hur mycket hjälp de äldste kan ge vid ett visst tillfälle, ska de ändå försöka säga något uppmuntrande som försäkrar personen om att Jehova älskar henne. De kanske kan läsa ett lämpligt bibelställe eller be en kort bön. Det kommer att hjälpa henne att förstå att de äldste bryr sig om henne och vill hjälpa henne så mycket de kan.
- 17.** Förutom den andliga herdeomvårdnaden från de äldste kanske offret eller hennes familj önskar annan hjälp. En vuxen syster som blivit utsatt för övergrepp som barn kanske till exempel vänder sig till en medkännande syster för att få känslomässigt stöd och uppmuntran. (Ords. 17:17) Eller så kanske offret eller hennes familj väljer att ta hjälp av psykiatrisk expertis. Det är ett personligt beslut om någon väljer att ta hjälp av en psykiater, psykolog eller terapeut. (Gal. 6:5) Om någon ber en äldste om råd i den här frågan kan han rikta uppmärksamheten på tillämpliga principer i Bibeln och i vår litteratur. (w15 15/9 s. 9–11; w08 15/11 s. 23–27)

UNDERSÖKNING AV ANKLAGELSER

- 18.** De äldste kanske får kännedom om en anklagelse om sexuella övergrepp mot barn direkt från offret, från hennes föräldrar eller från någon som hon är förtrolig med. Efter att ha fått hjälp av avdelningskontoret och om den anklagade är en förkunnare i för-

samlingen ska äldstekretsen utse två äldste som undersöker saken. Dessa äldste ska noga följa anvisningarna i Bibeln och den bibliska vägledning som finns i det här kapitlet och i kapitel 12. Ett offer för sexuella övergrepp mot barn är inte tvunget att framföra sina anklagelser i den påstådda förövarens närvaro, varken under undersökningsprocessen eller under kommittéprocessen. De äldste ska vanligtvis kunna få fram den information som behövs från föräldrarna. Dessutom kanske de äldste redan har tillgång till tillräckligt med bevis för att fastställa att någon som anklagats för övergrepp verkligen är skyldig till överträdelse. (Se 12:40–42.) Om det uppstår ett exceptionellt fall där de två äldstebröderna menar att det är nödvändigt att tala med en omyndig person som är offer för sexuella övergrepp mot barn, ska de först kontakta tjänsteavdelningen.

DÖMANDE KOMMITTÉER

- 19.** Om äldstekretsen kommer fram till att det finns tillräckligt med bibliska bevis för att bilda en dömande kommitté på grund av sexuella övergrepp mot barn ska samordnaren för äldstekretsen först kontakta kretstillsyningsmannen. (Se 12:40–42; 15:1, 2.) Kretstillsyningsmannen utser en erfaren äldste till att vara ordförande för den dömande kommittén. Om en överklagningskommitté behöver utses kommer kretstillsyningsmannen att utse de erfarna äldste som ska ingå i kommittén och vem som ska vara ordförande. (Se 17:1.) Om överträdelsen kan bevisas och överträdaren inte ångrar sig ska han uteslutas. (Se 16:26–31.) Men om överträdaren ångrar sig och tillrättavisas ska tillrättavisningen pålysas för församlingen nästa veckomöte. (Se 16:20–25.) Pålysningen är till skydd för församlingen. En dömande kommitté ska inte bildas mot offer för sexuella övergrepp. Om äldstekretsen menar att åtgärder kan behöva vidtas i det fall då en omyndig person frivilligt deltog i överträdelsen ska två äldste ringa tjänsteavdelningen innan de går vidare.

ÅTERUPPTAGNINGSKOMMITTÉER

20. Om en person som varit utesluten för sexuella övergrepp mot barn meddelar att han vill bli återupptagen ska samordnaren för äldstekretsen kontakta kretstillsyningsmannen och uppge namnen på dem som var i den ursprungliga kommittén. Kretstillsyningsmannen utser en erfaren äldste till att vara ordförande för återupptagningskommittén. Om beslutet är att återuppta personen ska två äldste *genast* ringa tjänsteavdelningen. Samtalet måste göras innan personen informeras om beslutet och innan återupptagningen blir pålyst för församlingen. (Se 19:10–12.)
21. Om en person som har varit utesluten för sexuella övergrepp mot barn har flyttat och önskar bli återupptagen i en annan församling ska samordnaren för äldstekretsen i den nya församlingen kontakta kretstillsyningsmannen. Kretstillsyningsmannen för den nya församlingen utser en erfaren äldste till att vara ordförande för återupptagningskommittén i den nya församlingen. Om den kommittén rekommenderar att personen ska återupptas ska kommittén kontakta samordnaren för äldstekretsen i den ursprungliga församlingen som sedan ska kontakta sin kretstillsyningsman och förse honom med namnen på dem som var i den ursprungliga dömande kommittén. Kretstillsyningsmannen utser en erfaren äldste till att vara ordförande för återupptagningskommittén i den ursprungliga församlingen. Om den kommittén instämmer i återupptagningsrekommendationen ska två äldste från varje församling *genast* ringa tjänsteavdelningen. Samtalen måste göras innan personen informeras om beslutet och innan återupptagningen blir pålyst i båda församlingarna. (Se 19:10–12.)

RESTRIKTIONER

22. De äldste ska noga följa alla anvisningar från tjänsteavdelningen. Tjänsteavdelningen kommer till exempel att ge anvisningar när 1) det är fastställt att en förkunnare (döpt eller odöpt) som är

skyldig till sexuella övergrepp mot barn har ångrat sig och kommer att vara kvar i församlingen, 2) någon som är utesluten för sexuella övergrepp mot barn återupptas, 3) en förkunnare (döpt eller odöpt) som nekar till en anklagelse om sexuella övergrepp mot barn döms av världsliga myndigheter eller 4) en person som samhället eller församlingen betraktar som en som begått övergrepp mot barn blir förkunnare eller blir döpt.

- 23.** I sådana fall kommer anvisningarna från tjänsteavdelningen till de äldste att ange de restriktioner som ska läggas på en persons verksamhet i församlingen, på hans deltagande i tjänsten och på hans kontakt med omyndiga. De äldste kommer att få anvisningar om att uppmana personen att aldrig vistas i enrum med omyndiga, utveckla vänskap med omyndiga, visa tillgivenhet för omyndiga osv. Tjänsteavdelningen kommer att ge de äldste anvisning om att informera familjeöverhuvuden för omyndiga personer i församlingen om att de behöver vara vaksamma när det gäller barnens kontakt med personen. De äldste gör detta *enbart* om de uppmanas specifikt av tjänsteavdelningen att göra det. Samordnaren för äldstekretsen ska se till att nyförordnade äldste och äldste som flyttar in till församlingen får kännedom om tjänsteavdelningens anvisningar angående sådana personer.
- 24.** En person som har begått sexuella övergrepp mot barn är inte kvalificerad att få några uppgifter *över huvud taget* i församlingen på många år, om ens någonsin. Det inbegriper även mindre uppgifter. Paulus råd till Timoteus är i synnerhet tillämpligt på döpta vuxna som har begått sexuellt övervåld mot barn: "Var inte för snabb med att lägga händerna på någon, och bli inte medskyldig i andras synder." (1 Tim. 5:22; w97 1/1 s. 26–29) Om äldstekretsen därför menar att en som har begått sexuella övergrepp mot barn för flera årtionden sedan nu är kvalificerad för mindre uppgifter, som att bära och justera mikrofoner, sköta ljud och bild, vara mötesvärd eller hjälpa till med räkenskaper, litteratur eller distrikt, ska de utse två äldste som ringer tjänsteavdelningen.

De här två äldstebröderna ska ringa tjänsteavdelningen innan han får några uppgifter.

ARKIVERING

25. Information om personer som är förbundna med församlingen och som är anklagade för sexuella övergrepp mot barn (fastställda eller inte), inbegripet introduktionsbrev, ska läggas i ett kuvert med personens namn och texten "Förstör ej". Kuvertet ska förvaras i församlingens konfidentiella arkiv. Det inbegriper eventuella exemplar av *Meddelande om uteslutning eller avståndstagande (S-77)* för personer som har begått sexuella övergrepp mot barn, även om de senare återupptas.

FLYTT TILL ANNAN FÖRSAMLING

26. När en person som anklagats för sexuella övergrepp mot barn (fastställda eller inte) flyttar till en annan församling ska två äldste i församlingen som personen flyttar *från* ringa den juridiska avdelningen *genast*. De äldste ska vara redo att ange namnet på den nya församlingen, om det är känt. Det här ska göras även om personen är utesluten eller sitter i fängelse och förflyttas till en annan anstalt eller släpps fri. Församlingens tjänstekommitté ska inte skicka någon information till den nya församlingen förrän efter det att de fått juridiska råd från den juridiska avdelningen och vägledning från tjänsteavdelningen.
27. När äldstebröderna får kännedom om att en person som har anklagats för sexuella övergrepp mot barn (fastställda eller inte) har flyttat *in till* församlingen ska två äldste *genast* ringa den juridiska avdelningen. Det här ska göras även om personen är utesluten eller sitter i fängelse och förflyttas till en annan anstalt eller släpps fri. Om personen är utesluten och bor på församlingens distrikt ska den adressen markeras med "Vill inte ha besök" på distriktskortet.

MEDELANDEN FRÅN VÄRLDSLIGA MYNDIGHETER

- 28.** Det skulle kunna hända att myndigheterna informerar de äldste om att en sexuellförbrytare bor i området. Ett sådant meddelande kan innehålla personens adress och information om de brott han begått. Skulle det hända ska den adressen markeras med "Vill inte ha besök" på distriktskortet.

ORÄTTA SEXUELLA HANDLINGAR MELLAN ENBART OMYNDIGA PERSONER

- 29.** Vilka steg ska man ta när omyndiga personer tar del i sexuella aktiviteter med varandra? Som det nämndes tidigare ska två äldstebröder *genast* ringa den juridiska avdelningen även när båda personerna är omyndiga. När omyndiga personer har sexuell kontakt med varandra betraktar församlingen generellt sett inte det som sexuella övergrepp mot barn. Men oavsett ålder på de inblandade är sådant uppförande allvarligt och kan rentav leda till att en dömande kommitté behöver tillsättas. Äldstekretsen ska samarbeta med föräldrarna för att se till att de omyndiga personerna får andlig hjälp. Om äldstebröder har frågor om ett specifikt fall ska de ringa tjänsteavdelningen. (Se 15:15.)
- 30.** När döpta omyndiga personer ägnar sig åt sexting måste de äldste använda gott omdöme när de avgör om det orätta har gått så långt att det krävs kommittéåtgärder. Värdefull information finns i "Frågor från läsekretsen" i *Vaktornet* för 15 juli 2006. Gå noga igenom det materialet innan ni drar slutsatsen att en döpt omyndig person har gjort sig skyldig till grov orenhet eller skamlöst uppförande. (Se 12:14–17.) Om en döpt omyndig person tidigare har fått råd i saken och ändå fortsätter på den felaktiga vägen tillsätter man i de flesta fall en dömande kommitté. Men varje enskilt fall måste bedömas för sig. Hur det än är ska äldstekretsen alltid samarbeta med föräldrarna för att se till att de

ÖVERGREPP MOT BARN

omyndiga personerna får andlig hjälp. Om äldstebröder har några frågor angående ett specifikt fall ska de ringa tjänsteavdelningen.

Hur man förbereder kommittéförhör

	Paragraf
Hur man utser en dömande kommitté och ordförande	1–3
Hur man gör sinnet och hjärtat berett att döma	4–6
Hur man kallar den anklagade till förhöret	7–11
Sammanträffande med gifta personer	12–14
Sammanträffande med döpta minderåriga och unga vuxna	15
Sammanträffande med personer som sitter i fängelse	16
Om den anklagade hotar att ta sitt liv	17
Om den anklagade hotar att vidta rättsliga åtgärder	18–20

HUR MAN UTSER EN DÖMANDE KOMMITTÉ OCH ORDFÖRANDE

1. Hela äldstekretsen behöver inte få veta alla detaljer i ärendet, men bröderna måste få så mycket upplysningar att de kan avgöra om det handlar om en överträdelse som kan leda till uteslutning och vilka äldstebröder som i så fall är bäst lämpade att ta hand om det här slaget av ärende. När de äldste kommer fram till att en dömande kommitté behöver tillsättas ska de äldstebröder som är närvarande vid mötet avgöra vilka äldste som ska ingå i den och vem som ska vara ordförande. (Om fallet inbegriper sexuella övergrepp mot barn, se då kapitel 14, paragraf 19.) De som väljs ut ska ha urskillningsförmåga och gott omdöme. Det är vanligtvis bäst att nyare äldste först ingår i en kommitté tillsammans med mer erfarna äldste. De ska aldrig enbart vara

observatörer i ett kommittéärende. Kommittén består normalt sett av tre äldste, men komplicerade fall kan kräva att fyra eller rentav fem erfarna äldste ingår i kommittén.

2. Om de äldste vet att den anklagade känner stark motvilja mot en viss äldste, skulle det vara bäst att inte använda honom. En äldste som är en nära släkting till den anklagade, har gjort affärer med honom eller är mycket nära vän med honom bör normalt sett inte ingå i kommittén. Församlingstjänare ska *inte* användas i dömande kommittéer. Om det mot förmodan inte finns tre äldste som kan ingå i en kommitté, kan en eller två äldste från en grannförsamling eller kretstillsyningsmannen användas för att man ska kunna bilda en kommitté.
3. Om man mot förmodan inte kan hitta tre äldste som skulle kunna ingå i en kommitté, kan två äldste behandla frågan. De två äldstebröderna fungerar som en dömande kommitté. (Matt. 18: 19, 20) Men innan de meddelar personen sitt beslut ska ordföranden i kommittén skicka en konfidentiell rapport till tjänsteavdelningen. Rapporten ska tydligt ange alla fakta och vilken slutsats kommittén kom fram till. Den ska skickas vare sig beslutet är att utesluta eller inte. Tjänsteavdelningen kommer att gå igenom rapporten och skicka en bekräftelse till kommittén. Därefter kan de två äldstebröderna informera personen om beslutet. Om beslutet är att utesluta ska kommittén skicka in *Meddelande om uteslutning eller avståndstagande (S-77)* till tjänsteavdelningen som vanligt.

HUR MAN GÖR SINNET OCH HJÄRTAT BERETT ATT DÖMA

4. Det är ett stort ansvar att ingå i en dömande kommitté. De äldste dömer för Jehova och är ansvariga inför honom för hur de dömer. (2 Krön. 19:6, 7) Deras beslut kommer förmodligen att få långvariga och långtgående konsekvenser för den det gäller,

för hans kristna familjemedlemmar och för andra i församlingen. *Varje gång* en äldste ska ingå i en dömande kommitté ska han först gå igenom kapitel 12, 15 och 16 i den här boken.

5. Om man låter en överträdare som inte ångrat sig stanna kvar i församlingen, kan det påverka hela församlingen negativt. (Gal. 5:9) Att inte utesluta honom kan också bidra till att förringa allvaret i hans synd i hans eget sinne och hos andra som kanske känner till det orätta som gjorts. (Pred. 8:11) Men om man å andra sidan behandlar någon orättvist kan det göra det svårare för honom att bygga upp sin andlighet igen. (Matt. 18:6)
6. Med Jehovas hjälp kan de äldste döma rätt. (Matt. 18:18–20) De måste be om vishet, urskillningsförmåga och Guds heliga ande. (1 Kung. 3:9; Fil. 1:9, 10; Jak. 1:5) De måste göra ingående efterforskningar med hjälp av bibliska publikationer och inte enbart lita på tidigare erfarenheter av att sköta kommittéärenden. (Ords. 15:28) De måste sträva efter att få en tydlig bild av vad som hänt och av förkunnarens verkliga inställning. (Ords. 18:13, 17)

HUR MAN KALLAR DEN ANKLAGADE TILL FÖRHÖRET

7. Det är bäst att två äldste muntligt kallar honom till förhöret. De ska göra följande:
 1. Tydligt förklara att det är ett kommittéförhör.
 2. Förklara vad han påstås ha gjort.
 3. Nämna tid och plats för förhöret och berätta hur han kan kontakta ordföranden om tiden och platsen inte är lämplig för honom.
8. Om omständigheterna medger det ska förhöret hållas i Rikets sal. Den teokratiska miljön kommer att hjälpa alla att ha en mer

respektfull sinnesstämning och bidra till att förhöret kan hållas konfidentiellt.

9. De äldste som ingår i kommittén ska göra allt de kan för att hålla kommittéförhöret omgående. Om de låter tiden gå kan det skada församlingen och den anklagade. Om den dömande kommittén, trots upprepade försök, inte lyckas kalla den anklagade muntligt till förhöret, ska kommittén sända en skriftlig kallelse. (Lämna inte konfidentiella meddelanden på en telefonsvarare, och skicka ingenting som e-post, sms eller i någon annan elektronisk form.) En skriftlig kallelse som undertecknats av den dömande kommittén ska innehålla samma upplysningar som gäller för en muntlig kallelse enligt ovan. Om möjligt bör kallelsen sändas på ett sådant sätt att de äldste kan bekräfta att mottagaren fått den. Om de inte lyckas i sina försök att kalla honom till förhöret och inte kan bekräfta att han fått kallelsen, ska de avvakta med att behandla ärendet tills vidare.
10. Om den anklagade har fått den dömande kommitténs kallelse men ändå inte infinner sig, ska kommittén utse en ny tid för förhöret och försöka kalla honom igen. Om han inte kommer trots att det är bekräftat att han fått den andra kallelsen och om det är uppenbart att han inte vill samarbeta med den dömande kommittén, kommer kommittén ändå att behandla ärendet, men den kommer inte att fatta något beslut förrän den tagit del av bevis och vittnesmål från vittnen.
11. Om den anklagade meddelar de äldste att han absolut inte vill träffa en dömande kommitté, kan kommittén gå vidare med ärendet i hans frånvaro utan att göra någon ytterligare kallelse. (Se 16:28.)

SAMMANTRÄFFANDE MED GIFTA PERSONER

12. Om den anklagade är en gift syster, är det bäst att hennes troende man är med vid förhöret. Han är hennes huvud, och hans

ansträngningar att återställa hennes andlighet och vägleda henne kan vara till mycket stor hjälp. (1 Kor. 11:3) Under ovanliga omständigheter, till exempel om de äldste anser att det skulle vara bäst att inte låta mannen vara med på grund av att de är oroliga för hustruns säkerhet, ska de ringa till tjänsteavdelningen.

- 13.** Om den anklagade är en gift broder och han vill att hans hustru ska vara med så kan hon vara det.
- 14.** Om mannen har begått äktenskapsbrott är han skyldig att tala om det för sin hustru. Den dömande kommittén ska fråga den kristna hustrun vad hennes man har berättat för henne. Om han vägrar att tala om för henne att han begått äktenskapsbrott, ska de äldste upplysa henne om att det är upp till henne om hon vill ta ut en bibelenlig skilsmässa på grund av det hennes man har gjort. De ska också tala om för den oskyldiga parten att hon inte är bibelenligt fri att gifta om sig om hon återupptar det sexuella umgänget med den skyldiga parten. (Se 12:71–76.) Men de ska inte ge henne ytterligare upplysningar. De äldste kanske också konstaterar att mannen visserligen har erkänt äktenskapsbrottet för sin hustru men att han inte har talat om allt det orätta han gjort och utelämnat viktiga upplysningar som hon bör känna till. De äldste ska inte lämna de här konfidentiella upplysningarna till hustrun, men de kan föreslå att hon talar med sin man igen. Även om han inte berättar mer för henne, kan det här få henne att förstå att han undanhåller vissa upplysningar från henne, och det kan hjälpa henne att avgöra om hon ska förlåta honom eller inte.

SAMMANTRÄFFANDE MED DÖPTA MINDERÅRIGA OCH UNGÅ VUXNA

- 15.** Det är bäst att sammanträffa med den minderåriga och hans föräldrar som är Jehovas vittnen tillsammans, eftersom de har ansvaret att fostra honom. Om den anklagade bor hemma hos sina troende föräldrar men inte längre är minderårig, ska de äldste

vanligtvis inte be föräldrarna vara med vid förhöret. Men om den anklagade som bor hemma hos sina föräldrar nyligen har uppnått myndig ålder kanske föräldrarna ber om att få vara närvarande. Om den anklagade inte har något emot det, kan den dömande kommittén låta dem vara med under förhöret. (Se 14:29.)

SAMMANTRÄFFANDE MED PERSONER SOM SITTER I FÄNGELSE

16. Se 28:22.

OM DEN ANKLAGADE HOTAR ATT TA SITT LIV

17. I kommittéärenden där den anklagade hotar att ta sitt liv är det förmodligen bäst att kommittén väntar med förhöret och i stället inriktar sig på att hjälpa honom att återfå jämvikten. (Se 12:81.) De ska försäkra honom om att kommittén vill hjälpa honom, och sedan kan de resonera med honom om depression och självmord och använda sig av Bibeln och bibliska publikationer. (Ords. 3:11, 12; 4:13; Hebr. 12:5, 6, 11–13) Beroende på hur han mår känslomässigt kan det vara bäst att göra detta en eller ett par dagar senare. De äldste kan förbereda sig genom att gå igenom artiklar som kommer att hjälpa dem att handla varsamt med den deprimerade förkunnaren. (g 4/14 s. 6–9) Den dömande kommittén ska undvika att dröja i onödan med att behandla ärendet, eftersom det kan kännas påfrestande för den anklagade. De ska göra anteckningar som sedan ska förvaras i församlingens konfidentiella arkiv. Anteckningarna ska innehålla datum för samtalen och vilka bibelställen och artiklar som användes. De ska sedan undertecknas och läggas tillsammans med de övriga handlingarna som gäller det aktuella ärendet. (Se 22:21–27.) Kommittén ska kontakta tjänsteavdelningen om det finns frågor angående ett visst ärende.

OM DEN ANKLAGADE HOTAR ATT VIDTA RÄTTSLIGA ÅTGÄRDER

- 18.** Om den anklagade hotar att vidta rättsliga åtgärder mot de äldste, ska de skjuta upp ärendet och omedelbart ringa den juridiska avdelningen.
- 19.** Om en representant för media eller en advokat som företräder den anklagade kontaktar de äldste, ska de inte lämna ut några uppgifter om ärendet eller bekräfta att man tillsatt en dömande kommitté. De ska i stället ge följande förklaring: "Den andliga och fysiska välfärden hos Jehovas vittnen är av största intresse för de äldste, som villigt ger andlig hjälp. De äldste ger den här andliga hjälpen under sekretess. Det gör att de som söker deras hjälp inte behöver oroa sig för att det de säger ska spridas vidare. Av den orsaken kommenterar vi inte om de äldste för närvarande eller tidigare har träffats för att hjälpa någon i församlingen." Om det är nödvändigt kan de äldste be att få hans namn och telefonnummer och säga att deras advokat kommer att kontakta honom. Därefter ska de äldste omedelbart ringa den juridiska avdelningen.
- 20.** Om myndigheterna begär att få del av församlingens konfidentiella arkiv eller att de äldste ska lämna ut uppgifter angående konfidentiella församlingsärenden, ska de äldste omedelbart ringa den juridiska avdelningen.

HUR MAN FÖRBEREDER KOMMITTÉFÖRHÖR

Hur kommittéförelhör går till

	Paragraf
Hur man avgör om det är äkta ånger	6–12
Om det är oklart om överträdaren har ångrat sig	13–17
Om man beslutar att tillrättavisa	18–25
Om man beslutar att utesluta	26–31

1. Kommittéförelhöret inleds med bön tillsammans med den anklagade. Andra får i allmänhet inte vara med. (Se 15:12, 13, 15.) Ordföranden berättar sedan varför förelhöret hålls och förklarar att ljud- och filminspelningar inte är tillåtna. Han läser sedan ett bibelställe, till exempel Ordspråksboken 28:13 eller Jakob 5:14, 15. De äldste efterliknar Jehova genom att visa att de vill hjälpa den anklagade och behandla honom vänligt. (Hes. 34:11, 12) De ska lyssna tålmodigt och inte dra några slutsatser innan de har hört alla fakta. Även om den anklagade är arg eller otrevlig ska de aldrig behandla honom hårt, utan vara vänliga och respektfulla. (w89 15/9 s. 19, 20)
2. Ordföranden ber den anklagade att själv berätta vad som hänt. Om den anklagade menar att han är oskyldig kallas vittnena till överträdelsen in en i taget. Det bästa är om vittnena avger sina vittnesmål med den anklagade närvarande, men det krävs *aldrig* att någon som utsatts för våldtäkt eller sexuella övergrepp mot barn gör det. Om ett vittne bor långt borta eller av någon annan anledning inte kan vara fysiskt närvarande, kan han framföra sitt vittnesmål via ljud- eller videosamtal (om man kan hålla det konfidentiellt) eller kanske genom att skriva ett brev som läses upp för den anklagade.

3. Den anklagade ska få möjlighet att ge en kommentar efter varje vittnesmål. Om han vill kalla in vittnen för att bevisa att han är oskyldig kan han få göra det. Det är endast vittnen som har relevant information om den påstådda överträdelsen som får vittna. Vittnen ska informeras om sitt ansvar att hålla det som sägs konfidentiellt. De ska inte få lyssna till vittnesmål från andra vittnen.
4. I de ovanliga fall då vittnesmålen under förhöret gör att kommittén kommer fram till att ärendet inte ska behandlas av en kommitté ska förhöret skjutas upp tills vidare. Personen ska informeras om att han kommer att kontaktas ytterligare angående ärendet. Äldstekretsen ska sedan avgöra om den dömande kommittén ska upplösas.
5. Kommittén ska först fastställa fakta och ta reda på vilken inställning den anklagade har. Det kräver att man ställer frågor på ett skickligt och taktfullt sätt. Kommittén ska vara noggrann utan att fördenskull fråga om onödiga detaljer, särskilt inte om orätta sexuella handlingar. Men när det handlar om bibelenlig frihet att skilja sig och gifta om sig eller när man behöver slå fast vilken slags överträdelse det handlar om, kan vissa detaljer behöva klarläggas. När de äldste i den dömande kommittén anser att de har hela bilden klar för sig ska de be den anklagade att lämna rummet. De ska sedan resonera om fallet och avgöra om den anklagade har ånrat sig eller inte. Bröderna i den dömande kommittén ska känna att de kan be Jehova om vishet när som helst under sina enskilda överläggningar. (Jak. 1:5)

HUR MAN AVGÖR OM DET ÄR ÄKTA ÅNGER

6. Det är två grekiska verb som används i Bibeln i förbindelse med ånger. Det ena betonar en förändring i synsättet eller tänkesättet. Det andra betonar en känsla av ånger. Ånger inbegriper därför djup sorg över ett fördärvat förhållande till Jehova och över den vanära som dragits över hans namn och folk och en upprik-

tig längtan efter att återställa sin vänskap med Jehova. Det infattar också att man av hjärtat förkastar ett dåligt uppförande som något motbjudande och förhatligt. (Rom. 12:9) Överträdaren visar att han har en sådan inställning genom att han i tillräcklig grad handlar på ett sätt som visar att han har ändrat sig, vilket bekräftar att hans påstådda ånger är äkta. (Luk. 3:8; *it-2* s. 859–867)

7. När man ska bedöma om överträdaren har ångrat sig handlar det inte bara om att avgöra om han är svag eller ond. Att någon är svag är inte detsamma som att han har ångrat sig. Den dömande kommitténs beslut ska inte heller avgöras av hur känt det orätta är. Bröderna ska söka efter gärningar som tydligt visar att han har ångrat sig och som motsvarar det orätta som gjorts. (2 Kor. 7:10, 11) De måste vara övertygade om att överträdarens hjärtillstånd är förändrat, att han gärna vill rätta till det orätta och att han är fast besluten att inte göra om det. Även om det här är första gången han är inför en dömande kommitté måste han visa äkta ånger om han ska kunna vara kvar i församlingen.
8. Överträdelsen kan vara mer eller mindre allvarlig, och därför bör graden av ånger logiskt sett motsvara allvaret i överträdelsen. Blev överträdaren överrumplad så att han tillfälligtvis föll för en frestelse, eller planerade han att göra det orätta? Förstod han inte hur allvarlig hans synd var? Ignorerade han medvetet råd eller varningar? Var det en enstaka handling av synd, eller var det en vana? Ju mer någon upprepar en allvarlig synd, desto mer visar han förmodligen att han liknar onda människor ”som vållar skada”. (Ps. 28:3)
9. Kommittén är mycket intresserad av att hålla församlingen ren, och den behöver vara särskilt vaksam om överträdaren i hemlighet har bedrivit allvarlig synd under lång tid. I ett sådant fall kanske överträdaren inte kan visa tillräcklig ånger när han förhörs av kommittén. Om det är så måste han uteslutas, så att han får tid att visa att han har ångrat sig. Det kan också vara

så att han tidigare har varit inför en dömande kommitté ett antal gånger. Eftersom han verkade ångerfull blev han tillrättavisd varje gång. Nu har han begått en synd igen. Då måste kommittén avgöra om hans *livsmönster* verkligen visar att han har ändrat sig. (Matt. 3:8)

10. Här följer några tecken på ånger. Men inget av dem är det enda kriteriet som avgör om överträdaren har ångrat sig.

1. Bekände han frivilligt, eller var det först när andra framförde anklagelser mot honom som han bekände? Somliga som har syndat skäms så mycket eller har så svårt för att uttrycka sig att de ogärna vill säga något.
2. Är han sanningsenlig? (Apg. 5:1–10) Svarar han villigt och fullständigt på de frågor han får? Samarbetar han med den dömande kommittén? Kommittén måste vara särskilt försiktig om han har gjort sig skyldig till hyckleri, lögn eller avsiktliga försök att bedra.
3. Har han bett Jehova om förlåtelse? Tänk på att somliga som begått en synd har svårt för att be, även om de har ångrat sig. (Jak. 5:14)
4. Vad har han gjort för att reparera sitt förhållande till Jehova och till andra som han har sårat genom sina handlingar? Har han gett gottgörelse till dem som drabbats av det orätta han gjort, sagt sig vara villig att göra det eller bett dem om ursäkt? Har han bett dem som han har handlat orätt mot om förlåtelse?
5. Om han har begått äktenskapsbrott, har han då bekänt för den oskyldiga parten och bett om förlåtelse? (w73 s. 407, 408)

Det är den oskyldiga parten som kan välja att förlåta äktenskapsbrottet. Den skyldiga parten kan inte betraktas som ångerfull om han vägrar berätta för sin hustru

och ge henne möjlighet att förlåta honom. Om överträdaren inte vill bekänna synden och be om förlåtelse därför att han är *rädd för att utsättas för våld* av den oskyldiga parten eller av någon annan anledning, ska de äldste kontakta tjänsteavdelningen innan de går vidare med ärendet.

6. Visar han att han är djupt bedrövad över att ha fördärvat sitt förhållande till Jehova? (Ps. 32:3–5; 51:1–4)
 7. Visar han att han är bedrövad på ett sätt som Gud vill, eller är han bedrövad på samma sätt som människor i världen? (2 Kor. 7:8–11) Beror hans bedrövelse i första hand på att han sårat Jehova och dragit vanära över honom eller på att han gjort sin familj och sina vänner besvikna och på den skam han känner? (Esr. 10:1; Luk. 22:59–62) Människor är olika till sin känslomässiga natur och i hur de hanterar sina känslor. Tårar behöver inte vara ett tecken på uppriktig ånger, men å andra sidan behöver inte avsaknad av starka känslor betyda att personen inte har ångrat sig. (1 Mos. 25:29–34; 27:34)
 8. Tar han på sig ansvaret för det orätta han gjort, eller förringar han allvaret i sitt dåliga uppförande eller rättfärdigar han det rentav? (1 Sam. 15:24; 2 Sam. 12:13)
 9. Inser han att mindre synder kan ha lett fram till det orätta han gjorde, och är han besluten att inte göra om dem?
- 11.** Det finns inte två fall som är lika. Kommittén måste ta hänsyn till de unika faktorer som finns med i bilden. Överträdaren kan till exempel tidigare ha utsatts för övergrepp. Förmildrande omständigheter ursäktar inte överträdelsen, men om kommittén känner till dem kan det hjälpa dem att bättre förstå överträdaren.

- 12.** Detsamma gäller överträdare som har psykiska eller känslomässiga problem. (Se 15:17.) Församlingen kan inte overse med hans orätta handlingssätt om han klarar av vardagliga aktiviteter och om han betraktas av samhället som en som kan hållas ansvarig för vad han säger och gör. Men den dömande kommittén ska visa hänsyn och tålmod mot honom och vara särskilt medveten om behovet av att visa urskillning när de bedömer om han har ångrat sig. Men om kommittén å andra sidan finner att hans psykiska tillstånd är så dåligt att andra i allmänhet anser att han inte kan hållas ansvarig för vad han gör, kan de rekommendera äldstekretsen att inte vidta några kommittéåtgärder och förklara skälen till sin rekommendation.

OM DET ÄR OKLART OM ÖVERTRÄDAREN HAR ÅNGRAT SIG

- 13.** Om det är oklart i vilken utsträckning överträdaren har ångrat sig ska kommittén be honom komma tillbaka in i rummet för ytterligare samtal. De ska använda Guds ord för att hjälpa honom att förstå varför hans uppförande var orätt och hur det har påverkat hans förhållande till Jehova och församlingen. Det är möjligt att han först under kommittéförehöret visar ånger i sådan omfattning att det är berättigat av kommittén att visa barmhärtighet. I de flesta fall kommer överträdaren att till viss del visa ånger, men motsvarar det allvaret i hans synd? Kommittén måste inse att det finns gränser för vad de kan göra för att hjälpa överträdaren. Om överträdaren har gjort väldigt få gärningar som tyder på ånger eller rentav inga alls före kommittéförehöret, är det kanske inte möjligt för dem att under själva förhöret förmå honom att visa tillräcklig ånger för att de ska kunna visa honom barmhärtighet. Även om kommittén beslutar att han måste uteslutas, kan deras ansträngningar att få honom att ångra sig hjälpa honom att börja gå ”rakt fram på vägen” och arbeta på att bli återupptagen. (Hebr. 12:13) När bröderna i kommittén har försökt

hjälpa honom och lyssnat till vad han mer har att säga, ska de be honom lämna rummet och fortsätta att resonera om fallet.

- 14.** Om den dömande kommittén i komplicerade fall inte är säker på vilken vägledning Bibeln ger eller vilka råd organisationen gett, kan förhöret avslutas och återupptas ett par dagar senare. Men ett ytterligare sammanträffande ska inte anordnas bara för att den anklagade ska få tid att sluta upp med det orätta eller göra gärningar som visar att han har ändrat sig. Om han har visat få eller inga tecken alls på ånger under det första förhöret, finns det vanligtvis ingen grund för att dra ut på processen och planera ett andra sammanträffande.
- 15.** Ibland kan kommittéärenden vara så komplicerade att ni behöver konsultera en erfaren mogen äldste i en annan församling eller kretstillsyningsmannen. I ett sådant fall ska ni meddela överträdaren att det kommer att dröja lite innan ni fattar ert beslut. Upplys honom inte om att ni kommer att konsultera bröder som inte ingår i den dömande kommittén, vilket ibland kan inbegripa avdelningskontoret. Ni kan resonera med en annan äldste utanför församlingen om detaljer som hör till ärendet men utan att nämna några namn. Men när kretstillsyningsmannen tillfrågas eller när omständigheterna kräver att avdelningskontoret kontaktas, ska den dömande kommittén uppge namnen på de berörda.
- 16.** Bröderna i en dömande kommitté ska försöka komma fram till ett enhälligt beslut. Om de har olika uppfattningar kan de vanligtvis lösa det genom att ingående resonera om saken, forska i Bibeln och i vår litteratur, be om vishet och vägledning och även konsultera en erfaren äldste i en annan församling. Men om kommittén inte kan komma fram till ett enhälligt beslut, ska minoriteten ge sitt stöd åt det beslut som majoriteten fattar.
- 17.** Allt som lämnas till kommittén i skriven form av den anklagade eller av vittnen måste förvaras strikt konfidentiellt. Om det är nödvändigt att fortsätta ärendet längre fram ska kommitténs medlemmar lämna alla sina personliga anteckningar till ordföranden.

Ordföranden kommer att förvara anteckningarna på en säker plats för att konfidentiella uppgifter inte ska läcka ut. Anteckningarna kan lämnas tillbaka till bröderna i kommittén innan förhöret återupptas så att de kan gå igenom dem.

OM MAN BESLUTAR ATT TILLRÄTTAVISA

- 18.** Om de äldste i den dömande kommittén anser att överträdaren visar äkta ånger ska de upplysa honom om beslutet, vilka restriktioner de lagt på honom och om tillrättavisningen kommer att pålysas för församlingen. De ska också tillrättavisa honom med hjälp av Bibeln och visa det allvarliga i hans orätta handlingsätt och i de mindre synder som kan ha lett fram till det. Tillrättavisning avser ”det som görs för att få någon att inse sitt misstag och bättra sig”. (*it-2* s. 1091) En tillrättavisning inbegriper därför mer än att en dömande kommitté fattar ett beslut och pålyser det för församlingen. Det inbegriper också att den stärker överträdaren i hans beslutsamhet att göra det som är rätt. Grundtextens ord för tillrättavisning som det används i Bibeln kommer från ett verb som betyder ”visa tydligt”, ”understryka genom fakta”, ”demonstrera”, ”visa genom tydliga eller övertygande skäl eller argument”. Bröderna ska ge praktiska förslag för att hjälpa honom att göra de förändringar som behövs. Om några personer vittnade under förhöret kan de inbjudas att lyssna till tillrättavisningen från Bibeln. På så sätt tillrättavisas överträdaren ”i allas närvaro”. (1 Tim. 5:20) Kommittén ska be tillsammans med den ångerfulle överträdaren innan förhöret avslutas. Så snart som möjligt efter förhöret ska en kort rapport om fallet skrivas och undertecknas av kommittén. (Se 22:21–27.) Äldstekretsen ska informeras om hur förhöret har gått, däribland vilka restriktioner som har pålagts och om tillrättavisningen ska pålysas för församlingen.
- 19.** Inte i något fall där en dömande kommitté ger en tillrättavisning är överträdaren kvalificerad att ha särskilda privilegier, till exempel att vara pionjär eller frambära bön i församlingen, och det

gäller till dess han gjort ytterligare andliga framsteg. Det inbegriper också andra uppgifter i församlingen som kan ges åt dem som är föredömliga. Dessutom ska kommittén ge någon form av restriktioner i samtliga fall av tillrättavisning. Restriktionerna kan bland annat inbegripa att man inte får svara på församlingens möten eller ha elevuppgifter på veckomötet. När de äldste meddelar en ångerfull överträdare vilka restriktioner han fått, skulle det vara till hjälp för honom att de upplyser honom om vilket datum de kommer att träffas nästa gång för att granska hans framsteg. (Se 16:22.)

20. Den dömande kommittén avgör om tillrättavisningen ska pålysas i församlingen. Tillrättavisningen ska pålysas i följande situationer:

1. Synden är allmänt känd eller kommer troligen att bli känd i församlingen eller i samhället. I ett sådant fall kommer en pålysning att skydda församlingens rykte. I ett fall som till exempel gäller äktenskapsbrott kanske den oskyldiga parten lutar åt att ge förlåtelse men är vid den tidpunkt då kommittén avslutar ärendet inte beredd att återuppta det sexuella umgänget. (w16.08 s. 11 § 15) Om en bibelenlig skilsmässa fortfarande är möjlig kan en pålysning skydda församlingens rykte och den oskyldiga parten.
2. Den dömande kommittén har särskilda skäl att tro att församlingen behöver vara på sin vakt mot en ångerfull överträdare. När det till exempel gäller ett fall som inbegriper sexuella övergrepp mot barn är en pålysning om att en ångerfull överträdare tillrättavisats till skydd för församlingen. (Se 14:19.)

21. Samordnaren för äldstekretsen ska godkänna pålysningen innan en äldste läser upp den för församlingen nästa veckomöte. Den ska lyda enligt följande: ”Broder/syster [personens namn] har blivit tillrättavisad.” Pålysningen ska enbart göras i en församling. Restriktioner ska inte pålysas.

- 22.** Den dömande kommittén ska vara uppmärksam på de framsteg som den ångerfulle överträdaren gör och vara noga med att undan för undan avlägsna restriktionerna allteftersom han återhämtar sig andligen. Det kan kännas nedslående för en överträdare som ångrat sig om restriktioner ligger kvar under en längre tid. I de flesta fall ska de äldste ta bort några eller rentav alla restriktioner innan det har gått många månader. Kommittén ska använda gott omdöme när de avgör om de behöver rådgöra med de andra äldstebröderna innan de avlägsnar några restriktioner. (Ords. 15:22) Men kommittén ska alltid meddela äldstekretsen när restriktioner avlägsnas. (Se 22:21–27.) Om en äldste som ingår i den ursprungliga kommittén flyttar eller upphör som äldste, kommer äldstekretsen att utse en ersättare som kan vara uppmärksam på de framsteg överträdaren gör. Om den som begått en synd flyttar innan kommittén har avlägsnat alla restriktioner, ska de äldste i den nya församlingen få så mycket upplysningar att de kan bedöma hans verkliga andliga tillstånd. De äldste ska lämna sådana upplysningar och detaljer som de själva skulle vilja få om förkunnaren flyttade till deras församling. (Om överträdelsen inbegrep sexuella övergrepp mot barn, se då kapitel 14, paragraf 26 och 27.) De äldste i den nya församlingen ska ge två eller tre äldste i uppgift att vara uppmärksamma på överträdarens framsteg och avlägsna de återstående restriktionerna.
- 23.** I en del fall kanske de äldste anser att det är nödvändigt att hålla ett tal för att varna församlingen för det slags överträdelse som inträffat. I vanliga fall kommer en medlem av den dömande kommittén att hålla talet. Han ska förklara det orätta i handlingssättet och hur man undviker det, men han ska inte säga något som skulle förknippa överträdaren med den slags synd som behandlas. Om man har gjort en pålysning om tillrättavisningen ska de äldste vänta ett par veckor innan ett sådant tal hålls, men om tillrättavisningen inte har pålysts finns det ingen orsak att vänta.
- 24.** När ett ärende har avslutats ska den dömande kommittén vanligtvis inte vidta några ytterligare åtgärder. Men i undantagsfall,

om det *inom ett par dagar efter beslutet* kommer fram nya uppgifter som kraftigt tyder på att överträdaren inte hade ändrat sinne, kan de återuppta ärendet. Han kanske avgav ett vilseledande vittnesmål eller medvetet undanhöll vissa viktiga fakta under förhöret. I sådana fall ska två bröder i kommittén ringa tjänsteavdelningen för att få anvisningar. Om de får anvisning om att återuppta ärendet ska personen få möjlighet att ta del av de nya bevis som kan finnas och redogöra för sin syn på saken.

- 25.** Om överträdaren återigen begår en allvarlig överträdelse efter att den dömande kommittén har fattat ett beslut och avslutat ärendet, ska äldstekretsen träffas och utse en ny kommitté. Det kan finnas fördelar med att utse samma äldste som ingick i den förra kommittén, om de är tillgängliga och kvalificerade.

OM MAN BESLUTAR ATT UTESLUTA

- 26.** Om överträdaren inte visar äkta ånger ska han uteslutas. Kommittén ska meddela honom beslutet och berätta att de hoppas att han ska ändra sig och komma tillbaka till Jehovas organisation. (2 Kor. 2:6, 7; od 14:25–28) Kommittén kan på ett vänligt och positivt sätt läsa ett passande avslutande bibelställe, som Jesaja 1:18, 2 Korinthisarna 7:10, 11 eller Hebréerna 12:5–7, 11. Dessutom ska följande information förmedlas till honom muntligt:

1. Förklara behovet av ånger och ange vilka steg han måste ta för att så småningom bli återupptagen.
2. Upplys honom om att han kan överklaga genom att skriva ett brev till kommittén inom sju dagar om han anser att de har gjort en allvarlig felbedömning. Kommittén ska varken uppmuntra honom att överklaga eller avråda honom från att göra det.
3. Förklara att han kan hämta tidskrifterna och annan litteratur, inbegripet särskilda beställningsartiklar, på Rikets sal.

- 27.** Innan de äldste ber honom lämna rummet ska de höra sig för med honom om det är något han vill fråga om. Efter att han har gått ska kommittén avsluta med bön. Så snart som möjligt efter förhöret ska en kort sammanfattning av fallet skrivas och undertecknas av kommittén, och *Meddelande om uteslutning eller avståndstagande (S-77)* ska fyllas i, men något datum för en pålysning ska inte skrivas in än. (Se 22:21–27.) Äldstekretsen ska informeras om beslutet.
- 28.** Om överträdaren, som inte visat ånger, inte var med vid kommittéförhöret, ska kommittén göra rimliga ansträngningar att muntligt meddela honom sitt beslut, att han kan välja att överklaga osv. De äldste ska inte lämna sådan konfidentiell information på en telefonsvarare eller sända den som e-post, sms eller i någon annan elektronisk form. Om han gör det omöjligt för kommittén att ge honom meddelandet, ska två bröder från kommittén kontakta tjänsteavdelningen innan pålysningen görs.
- 29.** Överklagningstiden om sju dagar ska gå även om han säger att han inte tänker överklaga. Samordnaren för äldstekretsen ska godkänna pålysningen innan en äldste läser upp den för församlingen nästa veckomöte. Den ska lyda enligt följande: ”[Personens namn] är inte längre ett Jehovas vittne.”
- 30.** Uteslutningen träder i kraft då pålysningen görs i församlingen. Under tiden fram till pålysningen ska överträdaren varken svara, frambära bön vid församlingens möten eller ha några särskilda tjänsteprivilegier. Pålysningen ska enbart göras i en församling.
- 31.** När pålysningen har gjorts för församlingen ska den dömande kommittén skriva in datumet för pålysningen på blanketten *Meddelande om uteslutning eller avståndstagande* och omågende skicka den till tjänsteavdelningen. (Se 22:21–27.)

HUR KOMMITTÉFÖRHÖR GÅR TILL

Överklagningsförhör

	Paragraf
Om överklagningskommittén delar den dömande kommitténs uppfattning	9, 10
Om överklagningskommittén inte delar den dömande kommitténs uppfattning	11–15

1. Om den dömande kommittén får ett överklagningsbrev inom sju dagar från det att överträdaren fick beskedet om uteslutningen ska ordföranden omedelbart ringa kretstillsyningsmannen, som tillsätter en överklagningskommitté. (Om personen överklagar efter de sju dagarna ska man omedelbart ringa tjänsteavdelningen för att få anvisningar.) Ett överklagningsförhör ska hållas även om det inte verkar finnas några giltiga skäl till det. Kretstillsyningsmannen kommer att utse lämpliga äldste till att gå igenom ärendet. Han kommer om möjligt att utse bröder från en annan församling eller andra församlingar. De bröder som väljs ut ska vara opartiska och inte vara nära vänner eller släktingar till de äldste i den dömande kommittén eller till någon annan inblandad.
2. Ordföranden i den dömande kommittén ordnar så att överklagningskommittén får tillgång till *Meddelande om uteslutning eller avståndstagande (S-77)* och allt annat material som hör till ärendet. Överklagningskommittén ska göra allt de kan för att hålla förhöret inom en vecka från det att de tog emot överklagningsbrevet. (od 14:25–28)
3. Överklagningskommittén ska inte ge intryck av att de är kritiska mot den dömande kommittén. De måste komma ihåg att det inte är brist på förtroende för den dömande kommittén som är orsaken till överklagningsprocessen. Det är i stället av omtanke om

överträdaren för att se till att ärendet behandlas rättvist och att alla relevanta fakta tas i beaktande. Överklagningskommittén ska komma ihåg att den dömande kommittén förmodligen vet mer om den anklagade och hans omständigheter än de.

- 4.** Generellt sett ska det inte hållas något överklagningsförhör på någon plats utanför den krets där kommittéförhöret var. Så om den anklagade har flyttat måste han vara villig att resa tillbaka till området så att den dömande kommittén kan vara med vid överklagningsförhöret. Alla undantag måste godkännas av tjänsteavdelningen. Om den anklagade avsiktligt uteblir från överklagningsförhöret ska utslutningen pålysas vid ett veckomöte efter att man gjort rimliga ansträngningar att kontakta honom. (Se 16:28, 29.)
- 5.** Överklagningskommittén ska först träffas för att läsa igenom det skriftliga materialet i ärendet. Det mötet ska inledas med bön. Sedan ska de träffa den dömande kommittén. Lite senare, helst samma dag, ska överklagningskommittén träffa den anklagade och den dömande kommittén tillsammans. Eftersom den dömande kommittén redan har gjort bedömningen att han inte har ångrat sig kommer överklagningskommittén inte att frambära bön i hans närvaro.
- 6.** Förhöret ska hållas på liknande sätt som den dömande kommitténs förhör. Det kan vara nödvändigt att på nytt gå igenom alla bevis som har med ärendet att göra, inbegripet dem som ursprungligen lades fram och eventuella nya som nu finns. Om den anklagade till exempel fortsätter hävda att han är oskyldig ska vittnena på nytt avge sina vittnesmål i hans närvaro. Han ska ges tillfälle att yttra sig, och överklagningskommittén ska höra eventuella ytterligare vittnen som han vill kalla för att bevisa sin oskuld. Om den dömande kommittén eller den anklagade menar att tidigare vittnesmål eller bevis har ändrats kan de meddela det efter att de här bevisen har framförts. (Se 16:2, 3.)

7. När överklagningskommittén har tagit del av alla fakta ska de resonera om fallet i enrum. De ska begrunda svaren på två frågor:
1. Blev det fastslaget att den anklagade har begått en överträdelse som kan leda till uteslutning? (Se 12: 2, 40–42.)
 2. Visade den anklagade ånger som motsvarade allvaret i hans överträdelse vid tiden för den dömande kommitténs förhör?
8. Överklagningskommittén kanske finner att de ursprungliga orsakerna till uteslutningen inte var giltiga men att det finns andra giltiga orsaker till uteslutning. Då ska överklagningskommittén ge överträdaren tillräckligt med tid, kanske flera dagar om så behövs, att skaffa fram nya bevis eller vittnen som han menar kommer att motbevisa de nya anklagelserna. Om de nya anklagelserna anses bevisade och om överträdaren inte visar äkta ånger, kan överklagningskommittén besluta att uteslutningen ska gälla på grund av dessa nya orsaker. Om den ursprungliga kommittén håller med om dessa orsaker, ska de justera *Meddelande om uteslutning eller avståndstagande*, låta det gå sju dagar innan de ordnar så att uteslutningen blir pålyst nästa veckomöte och sedan skicka in blanketten till tjänsteavdelningen. Så snart som möjligt efter förhöret ska en kort sammanfattning skrivas och under-tecknas av överklagningskommittén. (Se 22:21–27.)

OM ÖVERKLAGNINGSKOMMITTÉN DELAR DEN DÖMANDE KOMMITTÉNS UPPFATTNING

9. Om överklagningskommittén instämmer i den dömande kommitténs bedömning, ska de meddela överträdaren det slutgiltiga beslutet med den dömande kommittén närvarande. Den dömande kommittén ska låta sju dagar gå innan de ordnar med att en pålysning om uteslutningen görs vid nästa veckomöte. Den dömande

kommittén ska skicka in *Meddelande om uteslutning eller avståndstagande (S-77)* till tjänsteavdelningen. (Se 22:21–27.)

- 10.** Överklagningskommittén ska inte starta ett resonemang om ytterligare överklagning. Men om överträdaren håller fast vid sin uppfattning att man gjort en allvarlig felbedömning ska överklagningskommittén meddela honom att han inom sju dagar kan skriva ett brev om detta. Om han säger att han vill skicka ett brev om överklagande ska man vänta med att pålysa uteslutningen. Överklagningskommittén ska skicka en kort sammanfattning av fallet, rapporten från den dömande kommittén och överträdarens brev till tjänsteavdelningen. Ingen pålysning ska göras förrän svaret från tjänsteavdelningen har kommit. Äldstekretsen ska hållas informerad om resultatet av överklagningsförhøret. (Se 22:21–27.)

OM ÖVERKLAGNINGSKOMMITTÉN INTE DELAR DEN DÖMANDE KOMMITTÉNS UPPFATTNING

- 11.** Om överklagningskommittén tycker att beslutet att utesluta personen var fel, ska de sammanträffa enskilt med den dömande kommittén för att resonera om saken och förklara skälen till att de är av en annan uppfattning.
- 12.** Om den dömande kommittén håller med om att de inte ska utesluta personen, ska överklagningskommittén meddela honom det slutgiltiga beslutet med den dömande kommittén närvarande. Äldstekretsen ska hållas informerad om resultaten av överklagningsförhøret. (Se 22:21–27.)
- 13.** Om den dömande kommittén inte instämmer i överklagningskommitténs slutsats utan fortfarande tycker att personen ska uteslutas, ska man be honom komma tillbaka in i rummet, och överklagningskommittén ska meddela honom att saken behöver dryftas ytterligare. De ska försäkra honom om att ärendet kommer att avslutas så snart det bara går. Varken den dömande kommittén eller överklagningskommittén får på något sätt antyda att de kom-

mit fram till olika beslut. När han gått kan förhöret avslutas med bön.

- 14.** Den dömande kommittén ska omedelbart skriva ett brev där de klart och tydligt anger skälen till att de inte instämmer och lämna det till överklagningskommittén. Överklagningskommittén ska också omedelbart skriva ett brev som förklarar skälen till sitt beslut. Överklagningskommittén ska skicka båda breven tillsammans med *Meddelande om uteslutning eller avståndstagande* (S-77) till tjänsteavdelningen. Avdelningskontoret kommer därefter att ge skriftliga anvisningar för att hjälpa de båda kommittéerna att avsluta ärendet.
- 15.** När de båda kommittéerna har tagit del av avdelningskontorets synpunkter och fattat ett slutgiltigt beslut, ska den ursprungliga kommittén meddela beslutet till överträdaren. Äldstekretsen ska informeras om det slutgiltiga beslutet. Om beslutet är att utesluta, ska man pålysa det nästa veckomöte och meddela tjänsteavdelningen datumet för pålysningen.

ÖVERKLAGNINGSFÖRHÖR

Avståndstaganden

1. Uteslutning är en åtgärd som en dömande kommitté vidtar mot en överträdare som inte har ångrat sig, men avståndstagande är en handling som görs av en döpt person i församlingen som inte längre vill vara ett Jehovas vittne. (1 Joh. 2:19; od 14:30–33) Vid avståndstaganden ska äldstekretsen tillsätta en kommitté (inte dömande) med tre äldste som behandlar ärendet.
2. En dömande kommitté ska inte fortsätta undersöka ett fall av påstådd överträdelse om den anklagade meddelar att han har beslutat sig för att ta avstånd. Men de äldste ska inte vid något tillfälle fråga den anklagade om han vill ta avstånd. Om det gäller ett särskilt svårt fall och det är osäkert om personen har tagit avstånd, är det bäst om kommittén kontaktar tjänsteavdelningen för att få ytterligare anvisningar. Om någon har beslutat sig för att ta avstånd kommer kommittén att göra en sammanfattning av den påstådda överträdelsen och de bevis som finns. Sammanfattningen kommer att förvaras tillsammans med upplysningar om avståndstagandet. Om personen längre fram begär att få bli återupptagen behöver man gå igenom dessa uppgifter tillsammans med honom vid den tidpunkten. (Se 22:21–27.)
3. Följande är exempel på handlingar som kan tyda på avståndstagande:
 1. **Någon meddelar att han är fast besluten att inte längre vara ett Jehovas vittne.** Om han går med på att träffa de äldste ska en kommitté (inte dömande) först försöka tala med honom och ge andlig hjälp. (Gal. 6:1) Vill han verkligen ta avstånd, eller är det bara så att han inte längre vill vara verksam i församlingen? Beror hans önskan att ta avstånd på tvivel eller på att han är nedstämd? Om hans beslut att inte längre vara ett Jehovas vittne är orubbligt, ska bröderna be honom

skriva ner sin begäran och underteckna den. Om han inte gör det, ska de som är vittnen till hans begäran skriva en kort rapport och underteckna den. Den förvaras sedan i församlingens konfidentiella arkiv.

2. **Någon blir medlem i en annan religiös organisation och förklarar att han tänker fortsätta att vara det.**

Om det blir känt att en person blivit medlem i en annan religiös organisation och därmed förknippas med den, ska en kommitté (inte dömande) tillsättas för att undersöka saken och försöka ge andlig hjälp. Om personen har gått med i en annan religiös organisation och tänker stanna kvar i den, har han själv tagit avstånd.

3. **Någon har frivilligt och utan att ångra sig tagit emot blod.**

Om någon frivilligt tar emot en blodtransfusion, kanske på grund av att han är under extremt stor press, ska en kommitté (inte dömande) ta reda på alla fakta och avgöra vilken inställning han har. Om han är ångerfull ska kommittén ge andlig hjälp enligt Galaterna 6:1 och Judas 22, 23. Eftersom han är andligt svag är han inte kvalificerad att ha särskilda privilegier under en tid. I en del fall kan det vara nödvändigt att avlägsna andra privilegier, som att svara på mötena och ha elevuppgifter på veckomötet. Beroende på omständigheterna kan kommittén också behöva ordna med att följande pålysning görs i församlingen vid ett veckomöte: "De äldste har behandlat ett ärende som har att göra med [personens namn]. Ni uppskattar säkert att få veta att de äldste fortsätter att ge hjälp och stöd." Men om de äldste som ingår i kommittén kommer fram till att han inte har ångrat sig, ska de göra en pålysning om hans avståndstagande.

4. **Någon handlar i strid med den kristna neutraliteten.** (Jes. 2:4; Joh. 15:17–19; *lvs* s. 60–63, 244) Om han blir medlem i en icke-neutral organisation har han själv tagit avstånd. Om hans förvärvsarbete tydligt visar att han tar del i icke-neutral verksamhet, ska han i allmänhet få sex månader på sig att göra en förändring. Om han inte gör det, innebär det att han har tagit avstånd. (Se *lvs* s. 204–206.)
4. Så snart som möjligt efter förhöret ska en kort sammanfattning av fallet skrivas och undertecknas av kommittén, och *Meddelande om uteslutning eller avståndstagande (S-77)* ska fyllas i utom datumet för pålysningen. Äldstekretsen ska informeras om avståndstagandet.
5. Samordnaren för äldstekretsen ska godkänna pålysningen innan en äldste läser upp den för församlingen. Pålysningen ska lyda enligt följande: "[Personens namn] är inte längre ett Jehovas vittne."
6. Eftersom avståndstagandet är en handling som förkunnaren och inte kommittén utför, finns det ingen anordning med överklagande i ett sådant fall. Därför kan pålysningen om avståndstagandet göras vid nästa veckomöte utan att man väntar sju dagar. När pålysningen har gjorts för församlingen ska kommittén skriva in datumet för pålysningen på blanketten *Meddelande om uteslutning eller avståndstagande* och omgående skicka den till tjänsteavdelningen. (Se 22:21–27.)

AVSTÅNDSTAGANDEN

Återupptaganden

	Paragraf
Hur man hanterar en begäran om återupptagande	1–4
Hur återupptagningsförhör går till	5–8
Om man beslutar att inte återuppta personen	9
Om man beslutar att återuppta personen	10–12
Kommunikation mellan kommittéer	13–16

HUR MAN HANTERAR EN BEGÄRAN OM ÅTERUPPTAGANDE

1. En person som är utesluten eller har tagit avstånd från församlingen kan bli återupptagen när han tydligt har visat att han ångrat sig och under en rimlig tid har visat att han rättat till sitt handlings sätt. (od 14:34–36) När äldstekretsen tar emot en begäran om återupptagande ska den behandlas omgående. Även om följande anvisningar handlar om när en utesluten begär att få bli återupptagen, gäller de också någon som har tagit avstånd.
2. Äldstekretsen ska träffas för att avgöra vilka som ska vara med i återupptagningskommittén. Om de äldstebröder som ingick i den dömande kommittén är tillgängliga och kvalificerade ska de vanligtvis vara med i återupptagningskommittén. I annat fall ska de äldste välja ersättare. (Se 15:1–3.)
3. Om personen som begär att få bli återupptagen har varit utesluten för sexuella övergrepp mot barn, se då kapitel 14, paragraf 20 och 21.
4. Även om kommittén anser att det är alldeles för tidigt att ta ställning till ett återupptagande, ska två medlemmar av kommittén

bekräfta att de fått begäran och helt kort meddela personen att det måste gå längre tid.

HUR ÅTERUPPTAGNINGSFÖRHÖR GÅR TILL

5. Efter att ha inlett med bön utan att den uteslutne eller den som tagit avstånd var närvarande ber kommittén honom komma in i rummet. Kommittén ska försöka få honom att slappna av genom att berömma honom för hans framsteg och för att han vill bli återupptagen. De äldste efterliknar Jehova genom att visa att de vill hjälpa personen och genom att behandla honom kärleksfullt. (Jes. 1:18; Apg. 3:19; *rj* s. 10, 11) De måste lyssna tålmodigt och inte dra några slutsatser innan de har fått hela bilden klar för sig. Ordföranden ber personen att själv uttala sig om sin situation. Kommittén ska försöka bedöma hur han har uppfört sig sedan han blev utesluten eller tog avstånd och ta reda på vilken inställning han har. Han ska sedan lämna rummet medan kommittén resonerar om saken.
6. Kommittén måste vara noga med att låta personen få tillräckligt med tid att visa att han verkligen har ändrat sinne, kanske många månader, ett år eller ännu längre. (Se 16:6–17.) I vissa fall måste kommittén vara särskilt försiktig. Överträdaren kan till exempel ha handlat bedrägligt, bedrivit synd i hemlighet under lång tid eller ställts inför en dömande kommitté vid flera tillfällen, antingen på grund av samma överträdelse eller på grund av andra överträdelser. Om en sådan person blir återupptagen snabbt kan det uppmuntra andra att göra sig skyldiga till allvarlig synd, eftersom de kanske tänker att tillrättavisningen inte blir så hård. Där det finns tecken på att två personer har konspirerat för att bli fria från sin respektive äktenskapspartner och gifta sig med varandra, ska det gå avsevärd tid för att de ska kunna visa att de har ångrat sig och bli återupptagna. (w83 15/7 s. 19)
7. Återupptagningskommittén måste vara balanserad. De viktigaste faktorerna när man bedömer om en person kan bli återupp-

tagen är inte andras inställning eller enbart hur lång tid som gått, utan om han visar äkta ånger och har slutat upp med det orätta. (1 Kor. 5:1, 11–13; 2 Kor. 2:6, 7; 7:10, 11)

8. Kommittén måste vara försiktiga så att de inte går till ytterlighet genom att begära att han ska erkänna en rad synder som kanske inte har blivit klart bevisade. Kommittén ska i stället betrakta överträdarens hela livsmönster. Visar hans levnadssätt nu att han har ångrat sig?

OM MAN BESLUTAR ATT INTE ÅTERUPPTA PERSONEN

9. Om man beslutar att personen inte ska bli återupptagen ska bröderna i kommittén be honom komma tillbaka in i rummet och sedan förklara skälen till det och vad de förväntar att han ska göra för att kunna bli återupptagen. När han har lämnat rummet avslutar kommittén med bön. Äldstekretsen ska informeras om beslutet. (Se 22:21–27.)

OM MAN BESLUTAR ATT ÅTERUPPTA PERSONEN

10. Om man beslutar att personen ska bli återupptagen kan bröderna i kommittén be honom komma tillbaka in i rummet och sedan meddela honom det. Bröderna ska ge honom bibelenliga råd och uppmuntran som hjälper honom att fortsätta gå framåt andligen. Fram till dess återupptagandet blir pålyst ska han fortsätta uppföra sig som en som är utesluten. Kommittén avslutar med bön med personen närvarande. Efter att pålysningen har gjorts ska ordföranden skriva datumet för pålysningen om återupptagandet på församlingens exemplar av *Meddelande om uteslutning eller avståndstagande* (S-77). Han ska sedan skicka ett meddelande till tjänsteavdelningen som anger personens 1) fullständiga namn, 2) födelsedatum, 3) dopdatum och 4) datumet då pålysningen

om återupptagandet gjordes. (Samma information ska skickas in av en kommittémedlem om någon som är utesluten eller har tagit avstånd dör, förutom att datumet då personen avled ska anges i stället för datumet för pålysningen om återupptagandet.) Om återupptagandet gäller en person som anklagades för sexuella övergrepp mot barn, fastställda eller inte, se då kapitel 14, paragraf 20 och 21. Äldstekretsen ska informeras om beslutet. (Se 22:21–27.)

- 11.** I samtliga fall av återupptagande ska personen få restriktioner. På det sättet kan han få hjälp att gå "rakt fram på vägen" i fortsättningen. (Hebr. 12:13) När han blivit återupptagen får han tillbaka förmånen att gå i tjänsten. Andra privilegier, till exempel att svara på mötena och hålla elevuppgifter på veckomötet, återställs undan för undan när man anser att han har gjort så stora andliga framsteg att han är kvalificerad för det och när kommittén bedömer att församlingen inte kommer att ta anstöt av det. En person som blivit återupptagen behöver fortfarande mycket andlig hjälp. Kommittén ska fortsätta att vara uppmärksamma på personens andliga framsteg. Det kan kännas nedslående för en överträdare som ångrat sig om restriktioner ligger kvar under en längre tid. När man meddelar en överträdare som ångrat sig vilka restriktioner han får, är det därför bra om de äldste meddelar honom vilket datum de kommer att träffas nästa gång för att granska hans framsteg. Om det behövs kan kommittén också ordna med att det hålls ett bibelstudium med honom, något som ska rapporteras som tjänst. I de flesta fall ska de äldste ta bort några eller rentav alla restriktioner innan det har gått många månader.
- 12.** Samordnaren för äldstekretsen ska godkänna pålysningen innan en äldste läser upp den för församlingen nästa veckomöte. Pålysningen ska lyda enligt följande: "[Personens namn] är återupptagen som ett Jehovas vittne." Församlingen kan ge en spontan, värdig applåd när pålysningen har gjorts. (Luk. 15:7) Restriktioner ska inte pålysas.

KOMMUNIKATION MELLAN KOMMITTÉER

- 13.** Det slutgiltiga beslutet att återuppta en person som är utesluten eller som tagit avstånd görs alltid av en återupptagningskommitté i den församling som behandlade fallet från början. Om personen har flyttat kommer en återupptagningskommitté i den församling där han nu går på mötena att ta del av hans begäran om att bli återupptagen. Om dessa bröder anser att han ska bli återupptagen kommer de att ge sin rekommendation till äldsterekretsen i den församling som behandlade fallet från början. De ska inte låta personen få veta vad de rekommenderar eftersom den ursprungliga kommittén kanske inte håller med. Om personen blir medveten om att kommittéerna inte är eniga kanske han förlorar respekten för den ursprungliga kommittén. Kommittén i den församling han nu går till ska därför endast tala om för honom att de först måste kontakta de äldste i den församling som behandlade fallet från början och att han kommer att få besked om det beslut som fattas.
- 14.** Den lokala återupptagningskommittén ska inte pressa den ursprungliga kommittén att återuppta personen. De äldste i den ursprungliga kommittén kanske känner till viktiga fakta som den lokala kommittén inte vet något om. Därför är det vanligtvis bäst att respektera deras bedömning. På samma sätt ska den ursprungliga kommittén noga överväga den andra kommitténs rekommendation. Det kanske har gått tillräckligt lång tid, och personen kan ha gjort stora förändringar. De bör tänka på att de äldste som gjort rekommendationen har träffat personen och har haft tillfälle att se hur han uppför sig. Om den ursprungliga kommittén beslutar att personen ska återupptas ska det pålysas i båda församlingarna. (Se 19:12.) Kommittén i den församling han tillhör ska ha tillsyn över hur det går och gradvis ta bort restriktionerna.
- 15.** Om de båda församlingarna ligger någorlunda nära varandra ska den ursprungliga kommittén ordna med ett sammanträffande med personen så snart de har fått en positiv rekommendation från den lokala kommittén.

- 16.** Om bröderna i den ursprungliga kommittén inte instämmer i rekommendationen att återuppta personen ska de tydligt förklara skälen för den andra kommittén.

Möten

	Paragraf
Föredragshållare	1–5
Kvalifikationer	1
Val av talare	2, 3
Nya talare	4
Gästfrihet och reseersättning	5
Minneshögtiden och specialföredraget	6–12
Val av talare till minneshögtiden	6
Bröder som frambär böner vid minneshögtiden	7
Tidpunkt för minneshögtiden	8
Församlingmöten under den vecka som minneshögtiden hålls	9
Inspelningar på JW Stream	10
Overksamma	11
Ordförande och meddelanden	12
Pålysningar	13
Församlingens behov	14, 15
Kretssammankomster	16
Regionala sammankomster	17
Vaktornsstudiet	18
Församlingens bibelstudium	19
Visuella hjälpmedel	20
Sånger och filmer	21–23
Utsändningssystem	24
JW Stream	25–27
Teckenspråk	28–36

Sittplatser	28, 29
Användning av naturligt teckenspråk	30, 31
Tolkarnas klädsel och yttre	32–34
Sånger	35
Ljud	36
Störande personer	37, 38
Transport av personer som är uteslutna eller har tagit avstånd	39

FÖREDRAGSHÅLLARE

- 1. Kvalifikationer.** Det är viktigt att endast kvalificerade äldste och församlingstjänare som är godkända av äldstekretsen håller offentliga föredrag. En talare som är kvalificerad undervisar på ett skickligt sätt från Bibeln, klargör det praktiska värdet och når hjärtat hos åhörarna. (Neh. 8:8; Luk. 24:32) Äldstekretsen kan besluta att en äldste som har uppgifter på veckomötet inte är kvalificerad att ha offentliga föredrag. Ibland kan äldstekretsen godkänna att en äldste med begränsade förmågor får hålla föredrag i den egna församlingen men inte i andra församlingar. I sådana fall kommer den äldstebrodern ödmjukt att tacka nej om andra församlingar bjuder in honom för att hålla föredrag. Äldstekretsen ska vara balanserade och använda gott omdöme när de begrunder varje broders förmågor. Alla äldste, inbegripet dem som för närvarande inte tar del i alla former av undervisning, ska ta initiativet till att be om råd från den biträdande rådgivaren och använda "Skolboken", broschyren *Bli bättre på att högläsa och undervisa* och *Påminnelser till föredragshållare* (S-141) för att bli skickligare på att undervisa. (1 Tim. 4:15, 16)
- 2. Val av talare.** Det är att föredra att besökande talare är äldste, men väl kvalificerade församlingstjänare kan också inbjudas. (Se 1:2.9.) Det är i allmänhet bäst att beställa talare genom före-

dragssamordnaren. (Se 1:2.7; 3:3.18.) En lista över godkända talare och de tal de har utarbetat ska lämnas ut till andra församlingar. (Sådana listor ska följa gällande dataskyddslagar.) Talare och ämnen ska väljas från den här listan. Eftersom antalet godkända talare varierar från församling till församling är det inte alltid nödvändigt att samma antal talare lånas ut mellan församlingarna.

3. Ibland kanske äldstekretsen vill att en talare i den egna församlingen ska få i uppgift att hålla ett tal över ett särskilt ämne med tanke på församlingens behov. I annat fall kan talarna själva välja vilka dispositioner de vill utarbeta. (Se *Föredragsteman* [S-99] och *Föredragsteman ämnesvis* [S-99a].) Bröderna ska helst inte hålla tal i andra församlingar mer än en gång i månaden.
4. **Nya talare.** Äldstekretsen beslutar om det skulle vara bäst för en oerfaren talare att hålla de första 15 minuterna av ett tal och låta en mer erfaren talare ansvara för de sista 15 minuterna.
5. **Gästfrihet och reseersättning.** Äldstekretsen ska ta ledningen i att visa besökande talare gästfrihet genom att erbjuda sig att täcka deras resekostnader och se till att de får något att äta. (Rom. 12:13) Eftersom omständigheterna kan vara väldigt olika får varje äldstekrets besluta hur de vill ordna med detta. Församlingens medel kan användas för att täcka resekostnader för besökande talare. (Se *Anvisningar för församlingarnas räkenskaper* [S-27].) Men församlingens medel ska inte användas för att köpa in mat eller liknande.

MINNESHÖGTIDEN OCH SPECIALFÖREDRAGET

6. **Val av talare till minneshögtiden.** Äldstekretsen ska vara noga med att välja en talare som kan framföra informationen på ett tydligt sätt som alla förstår, inbegripet dem som kanske är med för första gången. De äldste ska inte bara turas om att hålla talet varje år. Om en kvalificerad smord broder inte är begränsad på grund av ålder, hälsa eller andra faktorer ska man begrunda

om han kan ha talet. Men han behöver inte ha talet varje år. På så sätt kan de närvarande få nytta av god undervisning från andra bröder. Det äldstekretsen ska prioritera är kvaliteten på talet.

- 7. Bröder som frambär böner vid minneshögtiden.** Äldstekretsen ska välja lämpliga bröder som frambär korta men meningsfulla böner över brödet och vinet. De som företräder församlingen i bön ska vara mogna döpta kristna som är goda föredömen och har församlingens respekt. Om en kvalificerad smord broder inte är begränsad på grund av ålder, hälsa eller andra faktorer ska man begrunda om han kan ha den här uppgiften. Men äldstekretsen kan ha skäl till att välja andra lämpliga bröder som framför bönerna. Om en smord broder håller talet behöver han inte frambära bönerna över brödet och vinet, men han kan frambära den avslutande bönen.
- 8. Tidpunkt för minneshögtiden.** Äldstekretsen avgör vilken tid minneshögtiden ska börja. Om det är flera församlingar som använder lokalen ska äldstekretsarna samarbeta för att besluta när de olika minneshögtiderna ska börja. Även om talet kan börja före solnedgången ska brödet och vinet inte skickas runt förrän efter solnedgången. Om flera minneshögtider hålls i samma lokal ska det om möjligt vara minst 40 minuter mellan programmen, så att det inte blir för trångt när de närvarande kommer och går. Hela programmet varar i ungefär en timme, inbegripet sångerna, bönerna, bjudandet av brödet och vinet och ordförandens kommentarer.
- 9. Församlingsmöten under den vecka som minneshögtiden hålls.** När minneshögtiden infaller på en veckodag ska man inte ha något veckomöte den veckan. När minneshögtiden infaller på en helg ska man inte ha något möte den helgen.
- 10. Inspelningar på JW Stream.** Omkring en månad före minneshögtiden kommer ett förinspelat minneshögtidstal att vara tillgängligt på JW Stream för församlingar, grupper och förgrupper med mycket få talare. Avsnittet ”Själva ceremonin som genom-

förs till minne av Jesus död” kommer inte att finnas med i inspelningen. Ordföranden på plats eller en annan broder ska behandla den delen av talet där 1 Korinthisarna 11:23–25 läses, bönerna frambärs och brödet och vinet bjuds runt. Därefter ska de närvarande titta på den avslutande delen av inspelningen. Omkring en månad före specialföredraget kommer ett förinspelat specialföredrag också att göras tillgängligt på JW Stream. Om möjligt ska man utse reservtalare om det uppstår tekniska problem med inspelningarna av minneshögtiden och specialföredraget.

- 11. Overksamma.** För anvisningar angående att hjälpa overksamma inför minneshögtiden, se kapitel 25, paragraf 15.
- 12. Ordförande och meddelanden.** I samband med minneshögtiden ska ordföranden inleda mötet på vanligt sätt och sedan introducera talaren. Efter talet ska ordföranden läsa meddelandet som äldstekretsen har fått och sedan pålysa den avslutande sången. Han kommer vanligtvis att be talaren frambära den avslutande bönen. Efter specialföredraget ska ordföranden läsa meddelandet som äldstekretsen har fått.

PÅLYSNINGAR

- 13.** Samordnaren granskar och godkänner alla pålysningar som ska göras för församlingen. (Se *Anvisningar för veckomötet* [S-38].)

FÖRSAMLINGENS BEHOV

- 14.** Äldstekretsen beslutar vilka ämnen som ska tas upp på punkten ”Församlingens behov”, vilka äldstebröder som ska hålla dem och när de ska hållas. Man kan ta upp områden där församlingen som helhet behöver uppmuntran, beröm eller råd. (Ords. 27:23) Punkten ska innehålla sunda och kärleksfulla råd från Bibeln. (Se 20: 16, 17.)
- 15.** Äldstekretsen ska *inte* inbjuda medlemmar av sjukhuskommittéer eller sjukvårdspersonal för att framföra hela eller delar av punkten

”Församlingens behov”, till exempel för att ta upp sådant som hur man fyller i ”Sjukvårdskortet” eller liknande. De ska *inte* heller ordna så att sådana personer håller särskilda tal eller program i Rikets sal eller på någon annan plats i det här syftet.

KRETSSAMMANKOMSTER

16. Två eller tre månader före kretssammankomsten ska de äldste börja påminna församlingen om den kommande sammankomsten. Veckan före sammankomsten ska veckomötesordföranden helt kort berätta om sammankomstens tema och huvudtalens teman samtidigt som programbladet visas på skärmarna. Alla i församlingen ska uppmuntras att ladda ner programbladet från jw.org och ta med det aktuella numret av *Vakttornet*. Dessutom ska alla uppmuntras att anlända i tid och sitta på sina platser när musikprogrammet börjar. De äldste kan besluta om man ska använda punkten ”Församlingens behov” en eller ett par månader efter kretssammankomsten för att repetera tankar från programmet, i synnerhet sådant som gäller tjänsten, med hjälp av ett resonemang med åhörarna.

REGIONALA SAMMANKOMSTER

17. Två eller tre månader före den regionala sammankomsten ska de äldste börja påminna församlingen om den kommande sammankomsten. Innan församlingens inbjudningskampanj börjar ska punkten ”Församlingens behov” användas till att spela upp filmen *Påminnelser inför sammankomsten*. Därefter ska de lokala anordningarna för kampanjen, som börjar tre veckor före sammankomsten, gås igenom. Sammankomstens tema och huvudtalens teman ska betonas samtidigt som programbladet visas på skärmarna. Alla i församlingen ska uppmuntras att ladda ner programbladet från jw.org och ta med det aktuella numret av *Vakttornet*. Under punkten ”Församlingens behov” en eller ett par månader efter sammankomsten ska filmen med höjdpunkterna från sammankomsten (som äldste har tillgång till på jw.org) spelas upp. Med

hjälp av ett resonemang med åhörarna kan man repetera tankar från programmet, i synnerhet sådant som gäller tjänsten.

VAKTTORNSSTUDIET

18. Se kapitel 6.

FÖRSAMLINGENS BIBELSTUDIUM

19. Anvisningarna i kapitel 6 för hur man ska leda vaktornsstudiet gäller också för hur man ska leda församlingens bibelstudium. (Se också *Anvisningar för veckomötet* [S-38].)

VISUELLA HJÄLPMEDEL

20. Talare ska inte visa några rörliga bilder eller filmer under församlingsmöten, såvida inte organisationen ger specifika anvisningar om det. (Med tanke på de dövas behov är ett undantag från det att talare vid teckenspråksmöten kan visa bibelställen på video och visa andra filmer från vår organisation om det görs med omdöme.) Men man kan visa stillbilder, diagram och liknande. Talare ska inte kontakta avdelningskontoret för att få några bilder som de kan använda i sina framställningar. Talare kan välja att visa vissa bibeltexter på skärmarna om det görs sparsamt. Men det skulle inte vara lämpligt att visa alla bibelställen som läses.

SÅNGER OCH FILMER

21. Det rekommenderas att filmer laddas ner till *JW Library* i stället för att man strömmar dem från *jw.org*. (Se *Mediauppspelning via JW Library* [S-144].) Äldstekretsen ska utse en broder som ansvarar för att ladda ner filmer som ska ses på mötet varje vecka.
22. Rikets sånger från serien *Sjung med glädje till Jehova (möten)* ska spelas före och efter församlingsmöten. Musiken ska inte

överrösta samtalen eller försvåra samvaron före och efter mötena. När man ska sjunga ska musiken varken spelas så lågt att det är svårt att sjunga på ett innerligt sätt eller så högt att den dränker vännernas sång.

- 23.** För anvisningar angående sånger i grupper, se kapitel 24, paragraf 21.

UTSÄNDNINGSSYSTEM

- 24.** Församlingar kan använda utsändningssystem till nytta för isolerade förkunnare, sådana som är bundna till hemmet och andra som inte kan vara fysiskt närvarande vid den lokala församlingens möten. Äldstekretsen avgör vilken teknik som församlingen ska använda sig av, till exempel en telefonuppkoppling eller videoströmning. Men de ska inte använda system som sparar ljud- eller videofiler, spelar upp reklam eller låter användare publicera synpunkter. Om tekniken används av flera församlingar som delar möteslokal ska äldstekretsarna fatta ett gemensamt beslut. Anordningarna ska vara i enlighet med följande anvisningar:

1. Församlingar ska sända ut mötena live och inte spara dem för framtida distribution. (Se 20:26.) Men enskilda förkunnare kan själva spela in möten för personligt bruk om det inte finns några lagliga hinder och om inspelningsutrustningen inte är inkopplad på anläggningens ljud- eller videosystem. Möten ska inte göras tillgängliga utan urskillning.
2. Utsändningssystem ska inte störa kvaliteten på församlingsmöten. En del system tillåter tvåvägskommunikation så att de som är uppkopplade kan ge svar. De som är uppkopplade ska se till att privata samtal och andra ljud inte hörs.
3. Utsändningssystem som använder videoströmning ska enbart visa det som sker på podiet, samt

eventuella filmer och bilder som ingår i mötet. (Se 20:20.) De som svarar från sin plats ska inte filmas, utan enbart ljudet ska sändas ut.

4. Mötesvärdarna ska ta med dem som lyssnar på en livesändning i antalet närvarande vid mötet.

JW STREAM

25. Församlingar med mycket få bröder som kan ta hand om mötespunkter kan be om godkännande från kretstillsyningsmannen att få se inspelade möten eller delar av dem genom att använda JW Stream. (Se *JW Stream för äldste och församlingstjänare* [S-142].) Anvisningarna i kapitel 24, paragraf 17 och 18, kan tillämpas i sådana fall.
26. Om en församling inte har anordningar för att förkunnare ska kunna koppla upp sig mot mötena kan de äldste ge förkunnare tillgång till inspelningar på JW Stream. (Se *JW Stream via e-postinbjudan* [S-143].) Den här anordningen är till för äldre, rörelsehindrade och andra som inte kan vara fysiskt närvarande. Det kan också vara så att en förkunnare inte förstår språket som talas i församlingen. Han kan få använda inspelningar på sitt eget språk *samtidigt som han fortsätter gå på församlingens möten.*
27. Många vänner har omständigheter som begränsar hur mycket de kan vara med vid sammankomster. I andra fall kanske förkunnare vill gå på en sammankomst på sitt eget språk men har inte möjlighet att göra det. Till hjälp för dem finns inspelningar på JW Stream av de aktuella sammankomsterna. En förkunnare som får en inbjudan till ett program på JW Stream ska informeras om att inte sprida programmet till någon annan. Dessutom ska förkunnaren inte se programmet förrän hans församling är med på sammankomsten. (Se kapitel 24, paragraf 27, för anvisningar om användning av JW Stream på andra språk.)

TECKENSPRÅK

- 28. Sittplatser.** Om man behöver ha teckenspråkstolkning under församlingsmötena ska alla döva närvarande sitta så att de kan se teckenspråkstolken och huvudpodiet i samma synlinje utan att ha något i vägen. Det är vanligtvis långt fram i Rikets sal, kanske på ena sidan. (w09 15/11 s. 30–32) Det är framför allt de som är beroende av tolkningen som ska få sitta på dessa platser tillsammans med sina familjer.
- 29.** Man kan ordna taktill tolkning för dövblinda närvarande. Deras tolkar behöver sitta så att de tydligt kan se huvudtolken utan hinder. Döva bröder och systrar är ofta bra på taktill tolkning.
- 30. Användning av naturligt teckenspråk.** I många länder använder man teckenspråk på två huvudsakliga sätt. Ett sätt är att teckna det talade språket ord för ord. Det andra sättet är vad som brukar kallas *teckenspråk* eller *naturligt teckenspråk*. Det är det sättet som används mest av döva personer när de kommunicerar med varandra. Det skiljer sig från det talade språket och har en annan grammatik. Det lägger mer vikt vid känslor och ansiktsuttryck för att kunna få fram olika betydelser och nyanser i språket. Även om det kan vara olika vad döva personer föredrar så kommunicerar de flesta döva med *naturligt teckenspråk* och förstår det bäst. Därför ska man om möjligt använda dem som är bäst på naturligt teckenspråk till att tolka.
- 31.** Tolkar behöver förstå tolkningsprocessen. Det innebär inte att bara översätta varje ord med ett tecken och hålla sig till ordföljden i det talade språket. Tolkning kräver att man förstår tankar. Därför ska tolkar koncentrera sig på vad som sägs från podiet och försöka förmedla tankarna klart, tydligt, korrekt och fullständigt samtidigt som de följer med talaren. Vanligtvis får inte en översättning ord för ord fram talarens tankar på rätt sätt. Så att ha många års erfarenhet gör inte automatiskt någon till en skicklig tolk, utan personen måste ha lärt sig tolkningsprocessen.

- 32. Tolkarnas klädsel och yttre.** Tolkens yttre ska vara föredömligt och hålla samma standard som de medverkande på huvudpodiet. Smycken, klockor eller kläder som skulle kunna vara distraherande ska inte användas, och långa färggranna naglar ska undvikas. Enfärgade kläder som bryter mot tolkens hudfärg ska användas. Det gör att man kan undvika att de närvarande blir distraherade av kläder med mycket mönster. Åtsittande kläder ska också undvikas.
- 33.** I vissa fall kanske en syster inte behöver ha huvudbonad eftersom alla närvarande bör förstå att hon inte leder mötet. Detta kan till exempel gälla när hon tolkar kommentarer från de närvarande, elevuppgifter som systrar håller eller demonstrationer. Men om en väl kvalificerad syster måste användas för att tolka tal som bröder håller, böner eller sånger ska hon bära en blygsam och lämplig huvudbonad som ett tecken på underordnande för den teokratiska anordningen i den kristna församlingen. (1 Tim. 2:11, 12; w09 15/11 s. 12, 13)
- 34.** Ett undantag kan göras när en syster tolkar till taktilt teckenspråk för någon som är både döv och blind. Då sitter hon bland de övriga och tecknar i handen på en enda person. Eftersom hon inte har en framträdande plats, som hon hade haft om hon hade tolkat för dem som bara är döva, behöver hon inte bära huvudbonad vid det här tillfället.
- 35. Sånger.** När programmet innehåller en sång som inte finns på det aktuella teckenspråket ska man välja en annan sång som har ett liknande tema eller en liknande känsla. Man ska vara uppmärksam på den alternativa sångens längd så att den inte i onödan fördröjer programmet. Om inga sånger på teckenspråket finns tillgängliga ska gruppen teckna den utvalda sången med hjälp av en tolk, företrädesvis en broder.
- 36. Ljud.** Ljudspåret på filmer som spelas upp under teckenspråksmöten i församlingar, grupper och förgrupper och under teckenspråkssammankomster ska spelas upp. Hörande personer i döva

personers familjer får på det här sättet ut mer av den andliga maten.

STÖRANDE PERSONER

- 37.** Det är bäst att ignorera mindre störningar som orsakas av enskilda personer. Men om någon fortsätter att störa andra ska han uppmanas att gå därifrån. Om den störande personen vägrar göra det ska han informeras om att man kommer att kontakta polisen om han inte går därifrån utan fortsätter störa andra. Om personen inte samarbetar ska man tillkalla polis. När polisen anländer ska man tala om att personen är störande och att han inte längre är välkommen i lokalen. Polisen kan också informeras om att vi är villiga att göra en polisanmälan, om det är förståndigt och nödvändigt under rådande omständigheter.
- 38.** De äldste ska i allmänhet inte försöka föra ut en störande person från Rikets sal med våld. Om personen redan från början är våldsam kan man tillkalla polis omedelbart. Man behöver inte varna honom. Om någon av de närvarande skulle bli fysiskt angripen har han eller hon rätt att försvara sig mot skada, och de äldste ska göra vad de rimligtvis kan för att skydda personen i fråga. Det kan naturligtvis vara så att han kan fly från angreppet, och det skulle i så fall vara att föredra. Men om han inte kan fly kan han försöka avvärja sådana attacker och om nödvändigt också slå tillbaka i försvar. En sådan handling i försvar ska naturligtvis göras enbart för att skydda sig själv eller andra mot den attackerande personen tills polisen anländer. (g 6/08 s. 11; g87 22/12 s. 28)

MÖTEN

Rikets salar

	Paragraf
Kontaktförsamling	2, 3
Hyrda lokaler	4
Städning	5–7
Städsamordnare	7
Underhåll och reparationer	8–14
Underhållssamordnare	14
Driftgrupp	15–20
Utgifter	21
Uppgraderingar och mindre renoveringar	22
Större renoveringar och nybyggen	23, 24
Besiktningar	25
Säkerhetssystem	26
Säkerhet och trygghet	27–29
Olyckor och skador	30–32
Mötestider	33
Anslagstavlan	34
Telefonsvare	35
Internet	36
Videoutrustning	37, 38
Bibliotek	39, 40
Månadsprogram på JW Broadcasting	41
Användning av församlingens fastigheter	42
Överlämnanden av Rikets salar	43

1. Det är avdelningskontoret som godkänner och ansvarar för nya riketssalsbyggen och för att befintliga Rikets salar underhålls på rätt sätt och används fullt ut. Bygg- och projekteringsavdelningen (LDC) förmedlar anvisningar om det här till församlingarna. Representanter för LDC kan besiktiga och samla in information om befintliga och nya möteslokaler. Äldste som tar ledningen genom att samordna och engagera sig i städningen, underhållet och säkerheten är fina föredömen för alla i församlingen.

KONTAKTFÖRSAMLING

2. Alla Rikets salar är överlämnade för tillbedjan av Jehova. Avdelningskontoret kan bestämma att så många som tre eller fyra församlingar använder samma hörsal i Rikets sal så att lokalen används fullt ut och utgifterna hålls så låga som möjligt.
3. Avdelningskontoret kommunicerar generellt sett bara med en av församlingarna angående sådant som gäller juridiska och ägandeskapsrelaterade frågor. Vanligtvis har den församlingen fastighetsdokumenten. Det här är enbart en praktisk anordning. Den församlingen kan alltså inte fatta några egna beslut om användningen och underhållet av Rikets sal. Oavsett vilken församling som juridiskt sett står som ägare ska ingen församling se sig själv som "ägare" till Rikets sal. *Alla* församlingar som använder fastigheten ansvarar för att ta hand om den och se till att den används på ett sätt som stämmer med de teokratiska intressena.

HYRDA LOKALER

4. Om församlingen behöver hyra en lokal för att använda den som Rikets sal under en längre period ska de äldste kontakta bygg- och projekteringsavdelningen (LDC). Om församlingen behöver hyra en lokal för ett särskilt arrangemang, till exempel minneshögtiden, ska de äldste följa *Anvisningar för hyrda lokaler vid teokratiska arrangemang* (TO-19).

STÄDNING

5. Städschemat för Rikets sal ska bygga på användning och behov. Det handlar vanligtvis om en lättare städning efter varje möte, en mer noggrann städning varje vecka och en storstädning minst en gång per år. Städningen ska utföras av frivilliga från församlingarna som har möten där. Alla kan hjälpa till, också barn, så länge som rätt tillsyn ges.
6. Ett städschema ska sättas upp på anslagstavlan. I en del församlingar turas tjänstegrupperna om att sköta städningen varje vecka. Den mer noggranna städningen och storstädningen ska vara både invändig och utvändig och ska inbegripa eventuella förråd, parkeringsplatser och trädgårdar. Om snöskottning eller annat säsongsbetonat underhåll behövs ska arbetet samordnas på ett bra sätt. Man ska se till att alla arbetar på ett säkert sätt. (Se 21:27–29.)
7. **Städsamordnare.** Varje äldstekrets ska utse en äldste eller församlingstjänare till städsamordnare för församlingen. Han ansvarar inte för att utföra all städning själv, och inte heller har han myndighet att fatta beslut som äldstekretsen ska fatta. Han ska göra städscheman och se till att det finns tillräckligt med städmaterial och enkla skrivna anvisningar. Han ska se till att lämplig säkerhetsutrustning finns tillgänglig och används och att förkunnarna har övats för att kunna städa på ett säkert sätt. Han ska hålla ett öga på hur städningen genomförts och ge vänliga påminnelser vid behov.

UNDERHÅLL OCH REPARATIONER

8. Ett förebyggande underhållsprogram kan förlänga livslängden på Rikets sal och utrustningen. Regelbundet underhåll vittnar också om respekt för livets helighet, eftersom brist på underhåll kan utsetta dem som använder Rikets salen för risk. (Se 21:27–29.) En väl underhållen möteslokal ger ära åt Jehova Gud. Varje enskild

församling ska därför ta allvarligt på ansvaret att sköta förebyggande underhåll och reparationer.

- 9.** Det förväntas att merparten av underhålls- och reparationsarbetet utförs av lokala volontärer från församlingarna som använder Rikets salen och att kostnaderna för sådant arbete täcks av församlingarna. Om det inte finns lokala volontärer som kan samordna eller utföra arbetet på ett säkert sätt ska de äldste kontakta bygg- och projekteringsavdelningen (LDC) innan något arbete påbörjas. Allt arbete som kostar mer än tre månaders genomsnittliga driftskostnader måste godkännas av LDC. (Se Tillägg A.)
- 10.** Om ett företag behöver utföra en tjänst och kostnaden är lägre än det som måste godkännas av LDC ska de äldste ta in skriftliga offerter och underteckna skriftliga avtal. Informationen i offerterna ska inte avslöjas för andra som är intresserade av att utföra arbetet. De äldste ska kontrollera så att företaget verkligen kan utföra arbetet och har de försäkringar och andra juridiska dokument som behövs. Det ska göras oavsett om de som äger företaget är Jehovas vittnen eller inte. Församlingen ska överväga att begära ett försäkringsbevis från företaget så att man kan kontrollera det innan arbetet påbörjas och om möjligt också att det juridiska organ som står som ägare till Rikets salen står som gemensamt försäkrad. Kontakta Branch Risk Management Desk vid ekonomiavdelningen om ni har några frågor angående ordalydelser i kontrakt eller vilka krav som gäller för er fastighet. I de flesta fall är det bra om en pålitlig lokal broder är på plats för att övervaka företagets arbete.
- 11.** Det är viktigt att de äldste stöttar LDC:s underhållsutbildning och underhållsprogram och är entusiastiska för det så att alla i församlingen känner sig motiverade att ta hand om Rikets salen.
- 12.** Man ska omgående agera om man upptäcker fuktproblem. Gör man inte det kan vattenläckage, kondens och översvämningar orsaka stora skador. Alla läckage (från rör, tak osv.) måste lagas omgående av någon som har kompetens inom området. Om det

påverkade området inte rengörs och torkas inom 48 timmar kan ytterligare problem uppstå. I områden med hög luftfuktighet kan ventilationssystemet behöva köras en stund varje dag, även när Rikets salen inte används, så att luften torkas ut och fukt och mögel förhindras. Om det finns ett allvarligt fuktproblem som de äldste inte kan åtgärda på ett tillfredsställande sätt ska LDC omgående kontaktas.

13. Om en församling behöver hyra en lokal (eller parkeringsplats) för ett särskilt arrangemang ska de äldste avgöra vilken nivå underhållet ska ligga på och vilka reparationer som behövs för att möteslokalen ska vara trygg och lämplig. (Se kapitel 21, paragraf 4, för anvisningar om att hyra lokaler under längre perioder.) Helst ska ägaren sköta sådant arbete, men om det inte är möjligt ska de äldste ingå ett rättvist avtal med honom. Avtalsvillkoren ska skrivas ner innan arbetet påbörjas. Ett eventuellt kontrakt ska inte antyda att församlingen eller organisationen ska stå för hela ersättningen om något händer. Om frågor uppstår angående ordalydelsen i sådana avtal ska Branch Risk Management Desk vid ekonomiavdelningen kontaktas.

14. Underhållssamordnare. Om det bara är en församling som använder Rikets salen ska äldstekretsen förordna en äldste eller församlingstjänare som underhållssamordnare. (Beroende på omständigheterna skulle det kunna vara samma broder som är städsamordnare.) Han ska se till att underhållsprogrammet från LDC följs. Det innebär att han kontrollerar så att olika underhållsuppgifter utförs i tid och enligt de anvisningar som getts. Han ansvarar för att samordna underhållsarbetet och eventuella reparationsarbeten. Han ansvarar inte för att utföra allt arbete själv, och inte heller har han myndighet att fatta beslut som ska fattas av äldstekretsen. Det är mycket viktigt att den broder som väljs ut är välorganiserad och flitig samtidigt som han följer äldstekretsens anvisningar. Han ska också vara bra på att delegera arbete och öva andra. Äldstekretsen ska låta brodern ta initiativet till allmänna underhållsåtgärder och reparationer. Han ska se till att de verktyg som behövs finns tillgängliga, och han ska föra ett

register över vilka underhållsuppgifter som genomförts. Han ska se till att lämplig säkerhetsutrustning finns tillgänglig och att förkunnarna har övats i att utföra sina uppgifter på ett säkert sätt. (Se 21:27–29.)

DRIFTGRUPP

- 15.** Om en Rikets sal (med en eller flera hörsalar) används av flera församlingar ska en driftgrupp utses som organiserar städningen och underhållet av hela byggnaden och tomten. Det inbegriper alla hörsalar, förråd och bostäder. Det kan också inbegripa bostäder för förkunnare i särskild heltidstjänst som bor i samma område. (Se *Anvisningar för kretsarnas räkenskaper* [S-331] för riktlinjer om lägenheter i kretsen.) Varje äldstekrets ska utse en eller två äldste eller lämpliga församlingstjänare som ska ingå i driftgruppen. Driftgruppen får ha max fem medlemmar, så om fler än fem församlingar använder fastigheten ska äldstekretsarna tillsammans välja de fem bröder som ska tjäna i driftgruppen.
- 16.** Äldstekretsarna ska gemensamt välja den medlem av driftgruppen som ska vara samordnare för driftgruppen. Han ska vara en erfaren äldste med god organisationsförmåga och tillgänglighet. Han ska ödmjukt samarbeta med de andra medlemmarna och söka vägledning från äldstekretsarna när så behövs. Han kan troligtvis oftast kommunicera med de andra i gruppen utan att kalla till möte. Men samordnaren för gruppen ska 1) planera in regelbundna möten för driftgruppen enligt de behov som finns, 2) se till att beslut genomförs och 3) bevara en god kommunikation med äldstekretsarna. Om alla äldstekretsarna menar att äldstekretsarna behöver samlas för att resonera om en fråga ska en av samordnarna för äldstekretsarna normalt sett vara ordförande för mötet.
- 17.** Driftgruppen ska se till att lämplig säkerhetsutrustning finns tillgänglig och att förkunnarna har övats i att utföra sina uppgifter på ett säkert sätt. När det gäller städprojekt eller underhållspro-

jekt som utförs av flera församlingar ska driftgruppen utse en av bröderna i gruppen att vara säkerhetsamordnare vid projektet. (Se 21:27–29.)

- 18.** Driftgruppen ska sköta det normala underhållet av Rikets salen och de normala reparationer som behövs. De ska visa initiativförmåga, men de får inte göra mer än det som äldstekretsarna och avdelningskontoret bestämt.
- 19.** Det är inte driftgruppen som bestämmer när möten ska hållas eller om byggnaden ska användas till bröllop eller begravningar osv. (Se 21:33; 27:6.2.)
- 20.** Äldstekretsarna i de församlingar som använder Rikets salen ska göra en skriftlig överenskommelse om sådant som rör Rikets salen. Överenskommelsen ska bland annat innehålla en beskrivning av hur fastigheten ska skötas och användas, när möten hålls, ett eventuellt schema för att rotera mötestider, vilket ekonomiskt ansvar varje församling har när det gäller driftskostnader, hur mycket medel som ska finnas på driftskontot och vad beloppsgränsen är om utgifter utöver det normala skulle uppstå. (Se *Anvisningar för driftgruppens räkenskaper* [S-42].) Tjänstekommittéerna ska underteckna överenskommelsen, och den ska förvaras i varje församlings arkiv. Den skriftliga överenskommelsen ska uppdateras vid behov så att den alltid innehåller äldstekretsarnas aktuella beslut.

UTGIFTER

- 21.** Se *Anvisningar för församlingarnas räkenskaper* (S-27) och *Anvisningar för driftgruppens räkenskaper* (S-42).

UPPGRADERINGAR OCH MINDRE RENOVERINGAR

- 22.** Mindre renoveringsprojekt planeras vanligtvis av bygg- och projekteringsavdelningen (LDC) grundat på de besiktningar som görs

vertannat år. Församlingar ska inte installera något nytt, göra uppgraderingar (vare sig något köps in eller skänks till församlingen) eller utföra mindre renoveringar (dvs. arbete som går utöver rutinunderhåll och reparationer) utan godkännande från LDC. De äldste ska förklara för LDC varför det finns behov av den nya komponenten, uppgraderingen eller mindre renoveringen och sedan vänta på godkännande och anvisningar om hur man fortsätter. Om ett projekt godkänns kommer det sedan att avgöras om församlingen har möjlighet att täcka utgifterna innan avdelningskontoret betalar ut medel. All användning av församlingens medel för att täcka sådana utgifter måste godkännas genom beslut i församlingen, även om LDC har godkänt projektet. LDC bestämmer vem som samordnar projektet beroende på arbetets omfattning. (Se Tillägg A; för anvisningar om finansiering av videosystem, se kapitel 21, paragraf 37.)

STÖRRE RENOVERINGAR OCH NYBYGGEN

- 23.** Avdelningskontoret förbereder och underhåller en övergripande plan över de samlade riketssalsbehoven. Planen innehåller information om behovet av nya Rikets salar (grundat på församlingarnas storlek/tillväxt), behovet av större renoveringar av befintliga Rikets salar och Rikets salar som behöver ersättas. Avdelningskontorets översikt kanske visar att några Rikets salar kan användas på ett bättre sätt genom att församlingar slås ihop eller genom att ytterligare församlingar använder samma Rikets sal. Fördelen med detta kan vara högre mötes närvaro, bättre kvalitet på mötena, bättre fördelning av erfarna bröder och att färre Rikets salar behöver byggas och underhållas.
- 24.** Nybyggen och större renoveringsprojekt schemaläggs av bygg- och projekteringsavdelningen (LDC). Frågor som gäller när en större renovering eller ett byggprojekt ska genomföras på Rikets sal ska ställas till LDC. Ingen församling ska köpa fastigheter, ta emot fastigheter som gåva eller genomföra större eller mindre re-

noveringsarbeten på en befintlig Rikets sal utan att LDC är helt involverade. Det är avdelningskontoret som anger projektets omfattning, design och specifikationer, och det är byggrupper som är förordnade av avdelningskontoret som har tillsynen över byggnadsarbetet. Avdelningskontoret finansierar större renoveringar och nybyggen, även om församlingen i samband med ett planerat projekt får anvisningar om att sätta upp en bidragsbössa för projektet. Avdelningskontoret hanterar försäljningen av Rikets salar när så behövs.

BESIKTNINGAR

25. Bygg- och projekteringsavdelningen (LDC) ordnar med en besiktning och utvärdering av varje Rikets sal vartannat år. Det är inte nödvändigt att alla äldste är med vid besiktningen, men det är viktigt att driftgruppen eller underhållsamordnaren är med. Om förkunnare ska medverka vid besiktningen kommer de äldste att informeras om det när tidpunkten för besiktningen har fastslagits. Besiktningen bidrar till att underhållsprogrammet följs. Varje besiktning inbegriper en genomgång av fastighetsdokumenten för Rikets salen och även en genomgång av andra tillstånd som har att göra med byggnaden så att de är i ordning och att ytterligare hjälp kan ges vid behov. Efter besiktningen kommer varje äldstekrets att få en rapport. De äldste förväntas följa upp rekommendationerna i rapporten och omgående rätta till eventuella säkerhets- eller underhållsproblem.

SÄKERHETSSYSTEM

26. Alla dörrar och fönster ska låsas eller stängas innan man lämnar byggnaden. Beroende på omständigheterna kan det vara bra att förvara dyrbar utrustning i låsta skåp eller hemma hos bröder. I områden med högre risk för inbrott eller skadegörelse kan Rikets salar utrustas med elektroniska säkerhetssystem. Om sådana system installeras ska de hållas i gott skick. Innan man

installerar ett sådant system ska äldstekretsen kontakta bygg- och projekteringsavdelningen (LDC) för att höra om det är nödvändigt för deras Rikets sal. (Se 21:22.)

SÄKERHET OCH TRYGGHET

- 27.** Alla äldste ska vara uppmärksamma på möjliga riskfaktorer i Rikets salen eller på tomten och se till att de åtgärdas omgående. Gångbanor, parkeringsplatser, belysningen kring trappor och andra områden med ojämna ytor och mattor vid ingångar ska kontrolleras extra noga. Det får inte finnas något som utgör en brandfara, till exempel överbelastade eluttag eller förvaring av lättantändliga material. Förvaring av farligt material ska undvikas när så är möjligt. Eventuella kemikalier som behövs för städning eller underhåll ska vara tydligt märkta och förvarade på en plats som barn inte har tillgång till.
- 28.** Alla äldste ska vara insatta i *Samarbeta på ett säkert sätt: Normer för teokratiska bygg- och underhållsprojekt* (DC-82). Ett utskrivet eller digitalt exemplar av *Samarbeta på ett säkert sätt* ska lämnas till varje förkunnare i församlingen som erbjuder sig att hjälpa till med ett underhålls- eller byggprojekt eller andra riskfyllda uppgifter, som arbeten med elverktyg och stegar samt takarbeten och elarbeten.
- 29.** Säkra arbetsmetoder handlar mycket om att man identifierar potentiella faror och planerar för hur man ska undvika dem. De som har tillsynen över riketsalsprojekt ska gå igenom varje planerad aktivitet, avgöra vilka potentiella faror som finns och vidta nödvändiga åtgärder för att undvika faror. Försäkra er om att man valt ut kvalificerade personer med den hälsa och de förmågor som behövs för att utföra uppgiften på ett bra sätt. Dokumenten *Riskanalys för församlingar* (DC-85) och *Anvisningar för Riskanalys för församlingar* (DC-85i) ska användas i samband med det. Dokumenten ska inte användas i samband med mindre underhållsarbeten och normal städning.

OLYCKOR OCH SKADOR

- 30.** En *Incidentrapport* (TO-5) ska fyllas i vid alla incidenter som inträffat vid en Rikets sal eller en anläggning som hyrts för en teokratisk händelse om det ledde till eller höll på att leda till 1) materiell skada som kan leda till en begäran om ekonomisk ersättning, 2) sjukdom som kräver sjukhusvård eller 3) personskada som kräver vård utöver grundläggande första hjälpen. *Anvisningar för Incidentrapport* (TO-5i) ska gås igenom vid varje olycka eller tillbud. Det ifyllda formuläret ska skickas till Branch Risk Management Desk vid ekonomiavdelningen inom 72 timmar efter incidenten. Om det är en katastrofal olycka eller om det finns risk för rättsliga åtgärder ska man omedelbart ringa den juridiska avdelningen.
- 31.** Vid materiella skador kan ett snabbt agerande göra mycket för att förhindra ytterligare skador. Inbrott, stöld, mordbrand och skadegörelse ska omgående anmälas till myndigheterna. Om ni behöver vägledning kan ni kontakta bygg- och projekteringsavdelningen (LDC). Om skadan lätt kan åtgärdas utan hjälp från LDC, ska en kopia av offerten för reparationen (eller fakturorna för reparationen, om läget var akut) skickas till Branch Risk Management Desk tillsammans med *Incidentrapport*.
- 32.** Globala hjälpanordningen tar hand om skador på Rikets salar, till exempel skador på grund av naturkatastrofer, brand, fuktproblem och skadegörelse och även utgifter i samband med personsador som inträffat vid Rikets salar.

MÖTESTIDER

- 33.** Såvida det inte finns mycket speciella omständigheter ska veckomötet hållas en vardag och inte slås ihop med föredraget och vaktornsstudiet, som ska hållas under helgen. Om antalet personer som kommer till helgmötena inte får plats i Rikets salen och det finns lediga tider under helgen då ett ytterligare församlingsmöte kan hållas kan man begrunda om man ska hålla två

helgmöten. Förkunnarna kan delas upp så några tjänstegrupper är med vid det ena helgmötet och resten av tjänstegrupperna är med vid det andra helgmötet. Om möjligt kan samme talare ha båda föredragen, och kvalificerade äldste kan hjälpa till med att leda vaktornsstudiet. När endast en församling använder Rikets salen ska de äldste bedöma vilka mötestider som är bäst för majoriteten. De ska sedan lägga fram rekommendationen för församlingen så att den kan dryftas och eventuellt justeras tillsammans med församlingen och sedan godkännas genom att de döpta förkunnarna majoritetsröstar om beslutet. När flera församlingar delar Rikets sal ska äldstekretsarna resonera om mötestiderna innan de presenterar sina rekommendationer för sina respektive församlingar. (1 Kor. 10:24) En del församlingar föredrar att tidpunkterna och/eller dagarna för mötena roterar varje år. När en rotation görs ska den ske den första veckan i januari. Tjänsteavdelningen ska meddelas om förändringar av mötestider via jw.org eller, om det inte är möjligt, via blanketten *Rikets salsinformation* (S-5). God kommunikation och samarbete bidrar till ömsesidig förståelse och tillfredsställelse, och då undviker man att några får känslan av att en viss församling hela tiden har fördelar. Gott samarbete behövs också när man justerar mötesscheman i samband med kretstillsyningsmannens besök. En skylt med korrekta mötestider ska finnas synlig, och utformningen ska vara i enlighet med eventuella lokala bestämmelser.

ANSLAGSTAVLAN

- 34.** Samordnaren för äldstekretsen ska godkänna allt som sätts upp på anslagstavlan. Anslagstavlan ska endast användas till att informera om församlingens verksamhet och ska hållas i ordning. Inga meddelanden om bröllop eller sociala arrangemang får sättas upp på anslagstavlan. När flera församlingar använder hörsalen ska varje församling ha sin egen anslagstavla eller del av den.

TELEFONSVARARE

- 35.** Om möjligt ska det finnas en telefonsvarare. Ett inspelat meddelande, som är godkänt av tjänstekommittéerna i de församlingar som använder Rikets salen, ska berätta om adressen till Rikets sal, ge en kort vägbeskrivning (vid behov) och uppge mötestiderna. Under tiden före minneshögtiden ska också datum, tid och plats för minneshögtiden nämnas. De som ringer ska hänvisas till jw.org för ytterligare information. Meddelandet ska ges på alla större språk som använder Rikets salen.

INTERNET

- 36.** Om äldstekretsarna som använder Rikets salen bedömer att församlingarna skulle ha nytta av internet och ha råd med det ska äldstekretsarna lägga fram detta som ett förslag för församlingarna att fatta beslut om. Observera dock följande:
1. Tillgången ska vara lösenordsskyddad.
 2. Enbart förkunnare som har en god ställning ska få access.
 3. Lösenordet ska inte pålysas utan ska lämnas ut individuellt till godkända förkunnare.
 4. Om en förkunnare skulle använda internet på Rikets sal för att gå in på olämpliga webbplatser ska han stängas av från uppkopplingen.
 5. Det är klokt att byta lösenord regelbundet.
 6. Om Rikets salen utrustas med en dator som är ansluten till internet ska lämpliga säkerhetsåtgärder vidtas, som de som nämns på sidan 28 i *Vakna!* för augusti 2009. Dessutom har webbläsare inbyggda säkerhetsfunktioner, till exempel autoblockering av popupfönster, sekretessinställningar, certifikatvalidering

och möjlighet att blockera webbplatser. De flesta internetleverantörer tillhandahåller också vissa former av avancerat skydd, till exempel blockering av skadliga webbplatser, skydd mot nätfiskeangrepp och föräldrakontroll. En månadskostnad tillkommer vanligtvis för sådana avancerade säkerhetsfunktioner, men kostnaden uppvägs ofta av fördelarna.

VIDEOUTRUSTNING

- 37.** Med undantag av nybyggen, större renoveringar och tecken-språksförsamlingar så är det förkunnarna som använder Rikets salen som har det ekonomiska ansvaret för installationen av videoutrustning. Om äldstekreterarna rekommenderar att videoutrustning ska skaffas och de menar att församlingarna har råd med det ska de först kontakta bygg- och projekteringsavdelningen (LDC) för att få godkännande och anvisningar.
- 38.** Följande riktlinjer är till hjälp för er om videosystem ska installeras på Rikets sal:
 1. Det ska gå så snabbt som möjligt att starta en film. Det rekommenderas att huvudskärmen/huvudskärmarna sitter på ena sidan av podiet eller på båda sidorna av podiet, inte i mitten. Oavsett system ska talaren kunna stå kvar vid talarstolen när filmen spelas.
 2. Den digitala årstexten ska visas före den inledande sången, efter den avslutande bönen och under mötet när inget annat visas på skärmarna. Det gör att man kanske inte behöver köpa in några skyltar med årstexten längre. Men om man har videoskärmen i mitten av podiet kanske det är mer praktiskt om man fortsätter att ha en fysisk skylt med årstexten. Inga bilder ska användas i samband med årstexten, inte ens bilder från vår litteratur.

3. Om Rikets salen har internet rekommenderas det att det är en fast uppkoppling, och datorn eller enheten på Rikets sal ska helst vara uppkopplad via kabel. (Se 20:21.)
4. Systemet för att sätta i gång filmer ska finnas vid ljudutrustningen. Brodern som sköter utrustningen ska starta filmen när brodern på podiet säger till. Normalt sett ska videoutrustning inte skötas från podiet.

BIBLIOTEK

39. Varje hörsal ska ha ett bibliotek. (od 7:19) Biblioteket ska ha publikationer på de språk som talas av församlingarna och grupperna som har möten i hörsalen. Äldstekretsarna avgör om biblioteket ska innehålla tryckta publikationer, digitala publikationer eller båda delarna. Eftersom en del förkunnare och intresserade inte använder datorer och inte har elektroniska enheter ska de äldste noga tänka igenom vilka behov sådana förkunnare har när de beslutar om vad biblioteket ska innehålla, särskilt innan de bestämmer sig för att ta bort tryckta publikationer helt och hållet. Om publikationerna finns i digital form, till exempel på en elektronisk enhet eller dator, ska en skrivare finnas också. Minst en ansvarskännande broder ska få i uppgift att hålla biblioteket uppdaterat och i god ordning.
40. Om äldstekretsarna väljer att inte ha några tryckta publikationer över huvud taget i biblioteket ska man se till att inte slänga publikationer som har historiskt värde. Avdelningskontoret kanske är intresserat av sådana publikationer till sitt bibliotek eller sitt arkiv med historiskt material.

MÅNADSPROGRAM PÅ JW BROADCASTING

41. För att hjälpa förkunnare som inte har internet kan äldstekretsarna som använder Rikets salen utse en passande tid varje

månad då månadsprogrammet kan visas på Rikets salen, om den har videoutrustning. Om flera församlingar använder Rikets salen kanske det är mest praktiskt att förkunnare från samtliga församlingar tittar på programmet tillsammans vid en tid då Rikets salen normalt sett inte används. En sådan anordning betraktas inte som ett församlingsmöte, så inledande eller avslutande bön behövs inte. Uteslutna personer eller personer som har tagit avstånd kan vara med på sådana visningar om de hålls på Rikets sal. De som är med på dessa visningar ska klä sig som om det var ett församlingsmöte.

ANVÄNDNING AV FÖRSAMLINGENS FASTIGHETER

- 42.** I länder där församlingar får äga fastigheter ska bara fastigheter som behövs för församlingsmöten köpas. Undantaget är enkla bostäder för kretsstillsyningsmän, specialpionjärer eller andra i särskilt heltidstjänst efter vad avdelningskontoret beslutar. (Se *Anvisningar för kretsarnas räkenskaper* [S-331] för anvisningar om lägenheter i kretsen.) Om det uppstår frågor i samband med församlingens fastigheter, till exempel frågor om bostäder, om andra kan använda församlingens fastigheter eller om skänkta

RIKETS SALAR

Korrespondens och arkivering

	Paragraf
E-post med jw.org-konto	1–4
Introduktionsbrev	5–8
När personer som är uteslutna eller har tagit avstånd flyttar	9
Församlingens arkiv	10–27
Sekretess och säkerhet	10
Kategorier	11
Rapporter om tjänsten	12–17
Rapporter om mötesnärvaro	18
Förordnanden och avregistreringar av äldste och församlingstjänare	19
Kretstillsynsmannens församlingsrapport (S-303)	20
Kommittéärenden och andra konfidentiella rapporter ...	21–27
Onlinelagring	28
Ansökningar	29–31

E-POST MED JW.ORG-KONTO

1. Det rekommenderas att de äldste tittar i sin inkorg åtminstone en gång i veckan. Konfidentiell information ska inte skickas med annan e-post än jw.org-kontot. Användningen av e-post med jw.org-konto omfattas av de användarvillkor som finns på jw.org.
2. När de äldste i en församling behöver skriva till äldstekretsen i en annan församling är det vanligtvis bäst att de skickar

meddelandet till församlingens e-postadress i stället för till en specifik broder. När man tar emot ett meddelande ska samordnaren och sekreteraren samarbeta för att se till att det följs upp på rätt sätt. De ska också se till att alla äldre har tillgång till meddelanden som skickas till äldstekretsen.

3. När så är möjligt ska all korrespondens med avdelningskontoret ske via e-post med jw.org-konto i stället för via vanlig post. Korrespondens till avdelningskontoret för äldstekretsens räkning skickas vanligtvis av sekreteraren. Konfidentiella rapporter, som *Meddelande om uteslutning eller avståndstagande (S-77)*, skickas vanligtvis av en av de bröder som behandlat ärendet.
4. Korrespondens som skickas via e-post med jw.org-konto behöver inte undertecknas, såvida det inte specifikt anges, men namnen på de bröder som läst och godkänt att den skickas ska finnas med. Korrespondens som skickas till avdelningskontoret som en bifogad fil ska vara i ett vanligt format, som till exempel Microsoft *Word* eller pdf. När det gäller rutinfrågor, till exempel frågor om litteraturbeställningar, kan man skriva in texten direkt i meddelanderutan i stället för att man bifogar ett separat dokument.

INTRODUKTIONSREV

5. När en förkunnare (verksam eller överksam) flyttar till en annan församling ska ett introduktionsbrev och *Registerkort för förkunnare (S-21)* omgående skickas till den nya församlingen. Tjänstekommittén kan ta initiativet till att skicka brevet och registerkortet utan att vänta på en formell begäran från den nya församlingen. Om en person som har anklagats för sexuella övergrepp mot barn (fastställda eller inte) flyttar till en annan församling, se då kapitel 14, paragraf 26. Om en förkunnare regelbundet flyttar till en bostad på annan ort, följ då anvisningarna i kapitel 8, paragraf 14.
6. Ett introduktionsbrev ska innehålla följande information:
 1. Datum.

2. Den förra församlingens fullständiga namn.
 3. Den förra församlingens postadress eller e-postadress med jw.org-konto.
 4. Den nya församlingens fullständiga namn.
 5. Den nya församlingens postadress eller e-postadress med jw.org-konto.
 6. Namnen på de tre äldstebröder (vanligtvis församlingens tjänstekommitté) som godkänt brevet.
 7. Förkunnarens fullständiga namn, namnen på eventuella familjemedlemmar och alla privilegier som förkunnaren eller hans familj som flyttar med honom har haft (som elevuppgifter på veckomötet, förordnande som äldste eller församlingstjänare eller tjänst som hjälppionjär, reguljär pionjär, närområdesvolontär, distansvolontär för Betel eller betelkonsult) och om de äldste rekommenderar att de har kvar sådana privilegier. (Se 8:12.)
- 7.** De ska också fråga sig: Vilken information skulle vi vilja ha om personen flyttade till vår församling? (Matt. 7:12) Om personen har restriktioner ska de äldste i den nya församlingen informeras om dessa. Om personen tillrättavisades eller återupptogs för länge sedan men inte längre har restriktioner finns det kanske inte något behov av att nämna de kommittéåtgärder som vidtagits, såvida det inte gällde ett äktenskap som ingicks utan att man var fri att gifta sig eller någon annan synd som gett personen dåligt rykte. (Se 12:10, 11.)
- 8.** Förkunnarens nya församling ska spara brevet i högst fem år, om det inte finns ett särskilt behov av att spara det längre. Det kan till exempel gälla om en person har ingått ett äktenskap utan att vara fri att gifta sig. Då ska introduktionsbrevet sparas så länge som den oskyldiga tidigare äktenskapspartnern lever, är ogift och inte har gjort sig skyldig till sexuell omoral (*porneia*). (Se 12:10, 11.)

NÄR PERSONER SOM ÄR UTESLUTNA ELLER HAR TAGIT AVSTÅND FLYTTAR

9. Om de äldste får veta att en person som är utesluten eller har tagit avstånd har flyttat, ska de inte sända *Registerkort för församling* (S-21) eller kuvertet med konfidentiella handlingar till församlingen på den plats där han nu bor eller vars möten han besöker. Församlingen där han blev utesluten eller tog avstånd ska spara hans registerkort. Men ett kortfattat brev ska sändas till äldstekretsen i den församling vars distrikt han bor på för att upplysa dem om att han bor på deras distrikt. Om det är möjligt ska de ge dem hans adress. Brevet behöver vanligtvis inte innehålla detaljerade uppgifter om ärendet. Men om det finns skäl att tro att de äldste i den nya församlingen behöver vara på sin vakt, kan det förklaras i brevet. (Se kapitel 14, paragraf 26, för anvisningar som gäller när någon som begått sexuella övergrepp mot barn flyttar. Se kapitel 19, paragraf 13–16, för anvisningar angående kommunikation mellan kommittéer när någon begär att få bli återupptagen.)

FÖRSAMLINGENS ARKIV

10. **Sekretess och säkerhet.** Församlingens arkiv ska vara inlåst på en säker plats, helst på Rikets sal. Om det finns någon församlingstjänare som tillfälligt tjänar som medlem av tjänstekommittén ska han inte ha tillgång till konfidentiella handlingar, till exempel korrespondens angående förordnanden och avregistreringar av äldste och församlingstjänare och kommittéärenden. (Se 2:2.) Alla äldste som vill ha en nyckel till arkivet ska få det. Men om Rikets sal är osäker kan handlingarna förvaras inlåsta hemma hos en äldste så att inga obehöriga kan komma åt dem. Tjänstekommittén ska ha en plan för hur de ska skydda och bevara församlingshandlingar och det konfidentiella arkivet om en katastrof skulle inträffa. (Se 26:4.)

11. Kategorier. För dokument som behöver sparas i församlingens arkiv ska följande kategorier användas. (Vid behov kan ytterligare kategorier användas.)

- Ansökningar
- Distrikt
- Introduktionsbrev
- Konfidentiella handlingar (förslutna kuvert)
- Kretstillsyningsmannens rapport
- Rikets sal
- Räkenskaper
- Äldste och församlingstjänare

12. Rapporter om tjänsten. *Registerkort för förkunnare (S-21)* tillhör församlingen. Avdelningskontoret ger anvisningar till äldstekretsen angående om de ska sparas digitalt eller fysiskt. Om de sparas digitalt ska äldstekretsen avgöra om de ska använda det formulär som avdelningskontoret tillhandahåller eller någon annan metod som visar samma information i samma format. Registerkort ska innehålla minst de 13 senaste månadernas verksamhet men högst 36 månaders verksamhet. (od 8:30) Arkivet ska delas upp i två delar – ”Verksamma” och ”Overksamma”. Delen med verksamma förkunnare ska ordnas i alfabetisk ordning och delas in i sektioner för 1) reguljära pionjärer, specialpionjärer och missionärer på fältet och 2) alla övriga förkunnare. Sektionen för alla övriga förkunnare ska ordnas efter tjänstegrupp. Dessutom ska tre separata registerkort fyllas i med de sammanlagda resultaten för 1) alla reguljära pionjärer, specialpionjärer och missionärer på fältet, 2) alla hjälppionjärer och 3) alla övriga förkunnare.

13. Församlingens rapport ska skickas till avdelningskontoret senast den 20:e i månaden. Om en förkunnare lämnar in sin rapport för

sent ska den läggas till i församlingens rapport för nästa månad, och "Antal rapporterande" ska justeras därefter. På *Registerkort för förkunnare* (S-21) förs förkunnarens rapport in på den månad som står på rapportblanketten, oavsett när rapporten lämnas in eller om den tas med i församlingens rapport som skickas till avdelningskontoret. En förkunnare räknas inte som oregelbunden för att han har lämnat in en rapport för sent.

14. Om tjänstekommittén har gett en förkunnare med mycket begränsade omständigheter möjlighet att rapportera sin tjänst i 15-minutersperioder ska sekreteraren hålla reda på delarna av timmarna och föra över dem till nästa månad om de inte tillsammans utgör en hel timme. (od 8:29) När 15-minutersperioderna tillsammans utgör en hel timme ska sekreteraren ta med den timmen i församlingens gemensamma rapport som skickas till avdelningskontoret. Förkunnare som har frågor om hur man rapporterar sin tjänst ska uppmanas läsa *Organiserade för att göra Jehovas vilja*, kapitel 8, paragraf 23–29.
15. De reguljära pionjärernas rapporter hanteras på samma sätt som de övriga förkunnarnas rapporter. Timmar som pionjärer får tillgodoräkna sig ska skrivas in i fältet "Kommentarer" på *Tjänsterapport* (S-4) och ska inte räknas in i tjänsterapporten som skickas in till avdelningskontoret. (Se kapitel 9, paragraf 11–13, för anvisningar om timmar som pionjärer får tillgodoräkna sig.) Eftersom specialpionjärer, missionärer på fältet och andra i särskild heltidstjänst på fältet rapporterar sin verksamhet i tjänsten direkt till avdelningskontoret ska deras rapport inte tas med i församlingens rapport. Men deras verksamhet ska ändå föras in på deras registerkort.
16. Förkunnarnas *Tjänsterapport* (S-4) ska makuleras när uppgifterna har förts in på *Registerkort för förkunnare*. De 12 sista månadernas tjänsteverksamhet för en överksam förkunnare ska sparas. De 12 sista månadernas tjänsteverksamhet för en utesluten person eller en person som tagit avstånd ska sparas i det förslutna kuvertet.

- 17.** Även om registerkortet kan förvaras hos sekreteraren ska de på begäran lämnas ut till övriga äldste. (Se 7:2.6.)
- 18. Rapporter om mötesnärvaro.** Äldstekretsen avgör om *Registerkort för mötesnärvaro* (S-88) ska sparas digitalt eller fysiskt. Om de sparas digitalt ska äldstekretsen avgöra om de ska använda det formulär som avdelningskontoret tillhandahåller eller någon annan metod som visar samma information i samma format. Efter att uppgifterna på *Rapport om mötesnärvaro* (S-3) har skrivits in på *Registerkort för mötesnärvaro* ska rapportblanketten makuleras. Handlingar med församlingens mötesnärvaro ska innehålla minst de 13 senaste månadernas närvaro men högst 36 månaders närvaro.
- 19. Förordnanden och avregistreringar av äldste och församlingstjänare.** Dokument om förordnanden och avregistreringar av äldste och församlingstjänare ska sparas permanent liksom S-2-blanketter och S-52-brev från avdelningskontoret och förordnande- och avregistreringsbrev från kretstillsyningsmannen. Vid avregistreringar ska en kort förklaring om orsaken också sparas. Sådan bakgrundsinformation är till hjälp för kretstillsyningsmannen om en broder rekommenderas för omförordnande i framtiden.
- 20. Kretstillsyningsmannens församlingsrapport (S-303).** Bara den senaste rapporten ska sparas.
- 21. Kommittéärenden och andra konfidentiella rapporter.** När en dömande kommitté, en överklagningskommitté, en kommitté som behandlar ett avståndstagande, en återupptagningskommitté eller en eller två äldste som behandlar en överträdelse har träffat personen, ska en kort sammanfattning skrivas och undertecknas av de äldste som behandlar frågan. Sammanfattningen ska skrivas oavsett vad resultatet är, även om ärendet lades ner på grund av brist på bevis. (Se 12:41, 42.) Sammanfattningen ska bara innehålla viktiga upplysningar och det slutliga beslutet. Den ska inte innehålla några personliga åsikter. Alla personliga anteckningar

ska makuleras. Ingen information om kommittéåtgärder ska finnas på *Registerkort för förkunnare (S-21)*.

22. Om ärendet gäller *uteslutning, avståndstagande eller återupptagande* ska de äldste som behandlar ärendet se till att endast följande läggs i ett förslutet kuvert:

1. En kort sammanfattning av ärendet.
2. Blanketten *Meddelande om uteslutning eller avståndstagande (S-77)*.
3. *Registerkort för förkunnare*, om personen inte är återupptagen.
4. All korrespondens med avdelningskontoret angående överträdaren.
5. Alla brev om begäran om återupptagande.
6. Alla brev om avståndstagande.

23. Om ärendet gäller *tillrättavisning eller en överträdelse som behandlas av en eller två äldste* ska de äldste som behandlar ärendet se till att det förslutna kuvertet endast innehåller den korta sammanfattningen och korrespondensen med avdelningskontoret angående överträdaren.

24. Följande information ska skrivas på kuvertets framsida:

1. Personens namn.
2. Vilken eventuell åtgärd som vidtogs, och datum för den.
3. Vilka eventuella restriktioner som gavs, och datum för när de lyfts.
4. Namn på de äldstebröder som behandlade ärendet.
5. Det ska stå "Förstör ej" när det gäller ärenden som

inbegriper anklagelser om sexuella övergrepp mot barn (fastställda eller inte).

- 25.** Det förslutna kuvertet ska placeras i församlingens arkiv av sekreteraren. Om det finns behov av att öppna handlingarna i framtiden, till exempel vid en begäran om återupptagande, ska det göras enbart av de äldste som äldstekretsen utser.
- 26.** De förslutna kuverten med uppgifter om personer som ännu inte blivit återupptagna ska sparas permanent. Om en person har varit återupptagen i fem år eller har dött ska handlingarna vanligtvis makuleras, såvida det inte är ett fall som inbegriper en anklagelse om sexuella övergrepp mot barn eller ett äktenskap som ingicks utan att man var fri att gifta om sig eller om kommittén anser att det finns något annat skäl att spara det. Samma policy för lagring gäller för handlingar om tillrättavisning eller en överträdelse som har behandlats av en eller två äldste. Om det skulle beslutas att ett förslutet kuvert ska sparas efter att en person har dött ska dödsdatumet skrivas på kuvertets framsida. Om en eller flera av de äldste som behandlade ett ärende inte längre är tillgängliga ska tjänstekommittén utse andra äldste som avgör om handlingarna ska sparas.
- 27.** Om någon ingått ett äktenskap utan att vara fri att gifta sig ska handlingarna sparas fem år efter kommittéåtgärden och sedan så länge den oskyldiga tidigare äktenskapspartnern lever, är ogift och inte har gjort sig skyldig till sexuell omoral (*porneia*). (Se 12:10–12.)

ONLINELAGRING

- 28.** Det finns inget att invända mot att man använder onlinetjänster för att lagra dokument som inte är konfidentiella, till exempel sådana som skulle kunna sättas upp på anslagstavlan. Men information som är känslig eller konfidentiell, inbegripet sådant som rör kommittéärenden, får aldrig lagras online. (Se 21:34.)

ANSÖKNINGAR

- 29.** Funktionerna ”Min profil” och ”Mina ansökningar” är det primära sättet för föredömliga förkunnare att skicka in ansökningar som gäller pionjärtjänst, teokratisk byggverksamhet, hjälparbete, beteltjänst och Skolan för kristna förkunnare. Om en förkunnare vill skicka in en onlineansökan men inte redan har tillgång till funktionerna ”Min profil” och ”Mina ansökningar” behöver han kontakta sekreteraren. Sekreteraren ska rådfråga de andra medlemmarna av tjänstekommittén för att avgöra om personen ska betraktas som föredömlig. (Se 2:4 och *Anvisningar för församlingens användning av jw.org* [S-135].)
- 30.** Om tjänstekommittén kommer fram till att personen som vill skicka in ansökan är föredömlig men han vill skicka in en tryckt ansökan, ska tjänstekommittén ge honom ett exemplar av ansökan och eventuella andra dokument han behöver granska innan han kan skicka in ansökan. Om han ansöker om att få hjälpa till med teokratisk byggverksamhet och hjälparbete eller om han ansöker till Betel ska tjänstekommittén ordna så att han kan se de filmer han måste se innan han ansöker.
- 31.** När en förkunnare skickar in en ansökan om något tjänsteprivilegium ska tjänstekommittén inhämta kommentarer från hans grupp-tillsyningsman och sedan omgående träffas för att resonera om sökandens kvalifikationer. Tjänstekommittén ska använda gott omdöme när de avgör om det vore klokt att höra sig för med andra äldste också. (Ords. 15:22) När tjänstekommittén har bestämt sig för om de ska rekommendera personen eller inte ska äldstekretsen informeras om hur det hela hanterades. Det ska göras innan ansökan skickas in. (Se kapitel 9, paragraf 1–3, för anvisningar om hur ansökningar om reguljär pionjärtjänst hanteras.) Om man kommer fram till att sökanden inte kan rekommenderas ska två medlemmar av tjänstekommittén sammanträffa med honom och vänligt förklara orsaken till det. De två äldstebröderna ska också ge vägledning till förkunnaren så att han vet vad han behöver göra för att bli kvalificerad i framtiden.

Tjänst på fältet

	Paragraf
Församlingens distriktstilldelning	4
Offentligt vittnande	5–17
Lämpliga platser	5, 6
Tillstånd	7, 8
Utrustning	9, 10
Vilka som kan delta	11, 12
Övning av förkunnare	13, 14
Litteratur	15
Teknikanvändning	16
Storstadsprojektet för vittnande på offentliga platser	17
Universitet	18
Äldreboenden	19
Hamnvittnande	20
Fängelsevittnande	21
Problem i samband med predikoarbetet	22–24
Hänsyn mot dem som är engagerade i teokratiska projekt	25, 26

FÖRSAMLINGENS DISTRIKTSTILDELNING

1. Äldstekretsen är mycket intresserad av att prediko- och undervisningsarbetet på församlingens tilldelade distrikt går framåt. (Apg. 10:42; od kap. 9) Det är till stor hjälp för tjänstetillsyningsmannen om han har stöd av sina medäldste när han ska fullgöra sin uppgift. (Se kapitel 5.)

2. Avdelningskontoret förser varje församling med *Församlingens distriktstilldelning* (S-54). Önskemål om förändringar av distriktsgränser ges via *Distriktsjustering* (S-6). Man ska ta hänsyn till lokala omständigheter när man avgör storleken på de enskilda distrikten som ska bearbetas från hus till hus. Gränserna för enskilda distrikt kan visas på *Kort för distriktskarta* (S-12). Förkunnare ska utföra alla aspekter av sin personliga tjänst på fältet i enlighet med gällande personuppgiftslagar. (Rom. 13:1)
3. Distriktsuppdelningen visas vanligtvis på en större karta av hela området med distriktsgränser och distriktsnummer tydligt markerade. *Tablå över utlämnade distrikt* (S-13) hjälper brodern som har hand om distrikten att se vilka distrikt som behöver gås igenom. Församlingen ska försöka täcka sitt distrikt minst en gång per år.
4. Kretstillsyningsmannen kan ge praktiska förslag för att hjälpa församlingen att kunna vittna grundligt för alla på distriktet. Men om man har gjort rimliga ansträngningar och församlingen inte kan täcka sitt distrikt och delar av det inte har bearbetats på åtminstone två år, kan kretstillsyningsmannen rekommendera till avdelningskontoret att några delar av distriktet tilldelas andra församlingar i närheten eller görs om till lediga distrikt.

OFFENTLIGT VITTNANDE

5. **Lämpliga platser.** Efter att ha rådfrågat de andra äldstebröderna fattar tjänstekommittén beslut om vilka platser man ska ordna offentligt vittnande på. Man ska inrikta sig på platser där många människor går förbi och där vi syns bäst och då ta hänsyn till lokala regler. Tänkbara platser är vid stationer, på torg, i parker, på gator där många passerar, vid köpcentrum, vid universitet, vid flygplatser och på platser där man håller årliga evenemang. (*km 7/13 s. 4–6*) Om de äldste ser att det finns möjlighet att ordna en litteraturmonter vid ett större evenemang, till exempel vid en bokmessa, ska de kontakta tjänsteavdelningen för ytterligare anvisningar.

6. Platser för offentligt vittnande måste ligga inom församlingens distriktsgränser. Där distrikten för församlingar på olika språk överlappar varandra ska tjänstetillsyningsmännen kommunicera med varandra för att uträtta så mycket gott som möjligt utan att överösa fotgängare eller hindra vägen till affärer och företag.
7. **Tillstånd.** På en del offentliga platser kanske det behövs tillstånd från ansvariga personer eller myndigheterna innan man ställer upp litteraturställ eller litteraturbord. Tjänstetillsyningsmannen eller någon annan som äldstekretsen har utsett ska undersöka vad lagen kräver (om det över huvud taget krävs något) när det gäller tillstånd och försäkringar. Alla ansökningar om att få ställa upp vagnar, bord eller kiosker måste göras i en enskild förkunnares namn, inte i församlingens, organisationens eller "Jehovas vittnens" namn. Om en liten administrativ avgift krävs för att få stå på en viss plats ska den betalas av den enskilde förkunnaren, inte församlingen. Förkunnare ska noga granska sådana ansökningar och relaterade dokument för att se vilket ansvar de tar på sig. Förkunnare som ansöker ska göra det privat och som en del av deras personliga tjänst.
8. Ansvariga personer har ibland avstått från krav på att vi ska vara försäkrade på något sätt när vi förklarat att vårt bibliska undervisningsarbete är frivilligt och icke-kommersiellt. Eventuella möten med ansvariga personer ska vara informella och samtalsmässiga, inte diskussioner om lagliga rättigheter. Om mötet inte är framgångsrikt eller om en överdrivet stor avgift krävs ska tjänstekommittén leta upp andra platser inom församlingens distrikt där man skulle kunna ordna offentligt vittnande.
9. **Utrustning.** Tjänstekommittén avgör vilken utrustning (inbegripet skyltar) som ska användas och var den ska förvaras. Bara skyltar med bilder som godkänts av avdelningskontoret ska användas. Man kan regelbundet alternera mellan de olika skyltarna så att flera olika ämnen visas under månaden.

- 10.** Utrustning för offentligt vittnande kan beställas på samma sätt som man beställer litteratur. Dokumentet *Utrustning för offentligt vittnande* (S-80) innehåller bilder och beskrivningar av vagnar, ställ, magnettavlor, skyltar osv. Det är församlingen som äger utrustningen. Man ska bara beställa den utrustning som behövs, som församlingen kan understödja ekonomiskt och som kan användas på rätt sätt av förkunnare som har övats i att använda den. Församlingen kan informeras om att kostnaden för utrustningen täcks av deras bidrag till den världsvida verksamheten.
- 11. Vilka som kan delta.** Tjänstekommittén väljer vilka döpta förkunnare som kan delta i den här formen av tjänst. De som väljs ut ska vara sådana som uppför sig värdigt och som har en klädsel och ett yttre som är professionellt, välordnat och blygsamt. De ska ha urskillningsförmåga, vara villiga att vittna i offentliga miljöer, ha goda relationer till andra och vara villiga att samarbeta med äldstekretsen. Om en förälder är godkänd för att delta i offentligt vittnande kan ett skötsamt barn (döpt eller inte) få följa med föräldern. Bröderna i tjänstekommittén ska använda gott omdöme när de avgör om döpta omyndiga förkunnare ska få delta i det offentliga vittnandet.
- 12.** Om det är möjligt och praktiskt ska tjänstetillsyningsmannen eller någon som äldstekretsen utsett organisera ett schema för vardagarna och ett schema för helgerna för varje plats. Det finns fördelar med att ha litteraturställena på samma platser, samma dagar och samma tider. De blir då ett inslag i vardagsbilden för dem som bor i området.
- 13. Övning av förkunnare.** Tjänstetillsyningsmannen eller någon som äldstekretsen har utsett ska ge grundläggande övning till grupp-tillsyningsmän, deras biträden och förkunnare som valts ut för att delta. Övningen ska grunda sig på *Anvisningar för offentligt vittnande* (S-148), och alla som deltar i vittnandet ska få ett exemplar av det dokumentet. Grupp-tillsyningsmannen och hans biträde hjälper förkunnarna, och om ytterligare övning behövs ska grupp-tillsyningsmannen och tjänstetillsyningsmannen ordna det.

- 14.** Förkunnare ska göra mycket reklam för jw.org och ska ha fått övning i hur man visar de olika inslagen på webbplatsen. De som tvekar att samtala med oss eller ta emot litteratur kanske hellre undersöker vår webbplats. (km 12/12 s. 5, 6) Förkunnare ska veta hur man hjälper intresserade att ta fram material på deras språk på jw.org, inbegripet teckenspråksfilmer som är till nytta för döva och ljudinspelningar som är till hjälp för synskadade.
- 15. Litteratur.** Tjänstetillsyningsmannen ska tänka igenom förhållandena och intressena på orten när han avgör hur mycket litteratur som ska visas. Omdöme behövs så att litteratur inte slösas bort eller missbrukas. (km 12/11 s. 2) Litteratur som visas upp ska vara prydlig och värdig. Erfarenheten har visat att en enkel och tilldragande uppställning av litteratur fungerar bäst. På många håll fungerar det bra att ställa fram några få av de publikationer som finns bland våra tjänsteverktyg och som är av allmänt intresse. Under de årliga kampanjerna kring minneshögtiden och sammankomsten kan man använda ”Välkommen”-skyltarna och dela ut inbjudningar. Man kan ha tidskrifter och litteratur på vanliga språk inom räckhåll. Om mer litteratur behövs än vad som går att beställa på jw.org ska man kontakta litteraturavdelningen vid avdelningskontoret. Biblar ska inte läggas fram, men de kan finnas inom räckhåll för att ge till sådana som vill ha en bibel eller som visar uppriktigt intresse för sanningen. Dessutom ska broschyren *Kom tillbaka till Jehova* finnas till hands (men inte ligga framme) till nytta för överksamma som kanske kommer fram.
- 16. Teknikanvändning.** Om det är praktiskt möjligt kan man ha en plattskärm kopplad till en bärbar enhet i samband med ett bord eller en kiosk. Skärmen kan användas för att visa godkända skyltar, inslag på jw.org eller en kort film, som till exempel *Varför undersöka Bibeln?*
- 17. Storstadsprojektet för vittnande på offentliga platser.** Om det här fristående programmet har ordnats i ert område kommer information att ges till kretstillsyningsmännen och församlingarna

så att alla kan samarbeta på ett ordnat och organiserat sätt. (km 7/13 s. 4–6)

UNIVERSITET

18. Innan man ställer upp litteraturbord på universitetsområden eller andra skolor där eleverna är vuxna behöver man oftast söka tillstånd hos ansvariga på skolan. De som gör sådana besök ska vara tydliga med att de är Jehovas vittnen. Skolor och organisationer för döva och blinda kan vara särskilt intresserade av att veta att Jehovas vittnen ger ut litteratur i format som är till nytta för sådana personer. Tjänstetillsyningsmannen kan öva lämpliga förkunnare som är godkända av tjänstekommittén så att de kan besöka universitet och andra skolor.

ÄLDREBOENDEN

19. Vissa förkunnare har haft stor framgång med att nå äldre genom att kontakta ansvariga på äldreboenden och erbjuda sig att uppmuntra boende som skulle kunna vara intresserade av att läsa Bibeln tillsammans och samtala om berättelser i Bibeln. Man kan förklara att volontärer från församlingen gärna högläser ur material som handlar om Bibeln, leder ett kostnadsfritt bibelstudium varje vecka eller visar filmer som är baserade på Bibeln för dem som vill vara med. Ofta är personal, familjemedlemmar och andra besökare med vid studierna. Tjänstetillsyningsmannen kan öva lämpliga förkunnare som är godkända av tjänstekommittén så att de kan göra sådana besök. (km 6/14 s. 2–4)

HAMNVITTNANDE

20. Hamnvittnande är en speciell typ av tjänst som kräver särskilda riktlinjer från avdelningskontoret. Om det finns en stor hamn på en församlings distrikt och de äldste ännu inte har fått sådana

anvisningar, ska de skriva till tjänsteavdelningen och uppge namnet, platsen och storleken på hamnen.

FÄNGELSEVITTNANDE

- 21.** Se kapitel 28.

PROBLEM I SAMBAND MED PREDIKOARBETET

- 22.** Alla personer har rätt till privatliv och att förbjuda andra, inbegripet förkunnare, att komma in i deras hem eller på deras egendom. Om någon insisterar på att han inte vill ha fler besök av Jehovas vittnen ska vi respektera hans önskemål. (Matt. 7:12; 10:13) Enbart information om datumet för begäran och adressen ska läggas i distriktskortet så att förkunnare som bearbetar distriktet i framtiden inte besöker den adressen. Tjänstekommittén ska använda gott omdöme när de avgör om de ska utse äldste som kontaktar de adresserna vartannat år eller vart tredje år för att bekräfta att personen fortfarande inte vill ha besök.
- 23.** Om en ansvarig person insisterar på att vi inte ska göra några besök alls i ett bostadsområde eller lägenhetskomplex ska förkunnarna omgående lämna området. Sedan ska de äldste kontakta den juridiska avdelningen. Om en myndighetsperson försöker lägga någon form av restriktioner på vår tjänst ska de äldste kontakta den juridiska avdelningen. Förkunnare ska alltid svara på ett artigt och respektfullt sätt i sådana situationer. (Rom. 12:18; 1 Petr. 3:15)
- 24.** Om det uppstår våldsamt motstånd ska de äldste kontakta den juridiska avdelningen. De äldste ska vägledas av principer i Bibeln och anvisningar från avdelningskontoret. (Matt. 5:44; 10:11–23; Rom. 12:17–21) Förkunnare kanske behöver utföra sin tjänst på ett mycket diskret sätt. (Apg. 5:29) De äldste ska hjälpa förkunnarna att undvika onödiga problem. (Ords. 14:15; 17:14)

HÄNSYN MOT DEM SOM ÄR ENGAGERADE I TEOKRATISKA PROJEKT

- 25.** En del bröder och systrar är pendlare vid Betel, distansvolontärer eller betelkonsulter. Andra hjälper till med byggen och underhåll av Rikets salar, sammankomsthallar och betelanläggningar. En del bröder arbetar i sjukhuskommittéer, patientbesöksgrupper, hjälpkommittéer eller sammankomstkommittéer. Bröder och systrar som har dessa eller andra uppgifter i organisationen kan begränsas i sin tjänst och sitt engagemang i församlingen. Även om de inte är pionjärer och alltså inte får räkna tid för sitt arbete, skulle det vara bra om de skriver den tid de lägger på sitt teokratiska arbete i kommentarsfältet på sin *Tjänsterapport* (S-4) varje månad. Sekreteraren ska göra en anteckning om det i kolumnen "Kommentarer" på förkunnarens registerkort (S-21). Timmarna som används i ett teokratiskt projekt ska inte tas med i den tjänsterapport som skickas till avdelningskontoret. De uppgifter som står i kolumnen "Timmarna" på registerkortet ska bara vara den tid som görs i tjänsten. (Se kapitel 9, paragraf 11–13, för information om hur man skriver upp timmar som en pionjär kan tillgodoräkna sig när han har varit engagerad i ett teokratiskt projekt.)
- 26.** De äldste i deras församlingar kan visa att de uppskattar dem genom att hoppa in för dem när de måste vara borta och inte vara kritiska om deras insats i tjänsten minskar. Man ska visa samma hänsyn när man bedömer om bröder kan rekommenderas som äldste och församlingstjänare.

TJÄNST PÅ FÄLTET

Möten och tjänst på andra språk

	Paragraf
Bildande av förgrupper, grupper och församlingar	2–5
Förgrupper	2
Grupper	3, 4
Församlingar	5
Distriktsbearbetning	6–10
Moderförsamling	11, 12
Möten	13–23
Förgrupper	13
Grupper	14, 15
Plats	16
Inspelningar och ljud- och videoöverföring	17, 18
Tolkning	19
Räkning av närvaroantal	20
Sånger	21
Minneshögtiden	22
Kretsbesök	23
Hjälp åt förkunnare	24–26
Sammankomster	27
Skyltar, årstext och inbjudningar	28

1. Vårt mål är att nå *alla slags* människor med Bibelns budskap och göra lärjungar. (1 Tim. 2:3, 4) Det är därför bra om

äldstekretsarna förstår och arbetar i linje med de anordningar som finns för att hjälpa dem som talar andra språk. (od 9:25–44)

BILDANDE AV FÖRGRUPPER, GRUPPER OCH FÖRSAMLINGAR

2. Förgrupper. En förgrupp består av ett antal förkunnare som predikar på ett annat språk än församlingens språk, men den har inte någon äldste eller församlingstjänare som kan leda ett möte i veckan på det språket. Avdelningskontoret kan godkänna att en församling kan ha en förgrupp om följande krav uppfylls:

1. Det finns många i området som talar ett visst språk.
2. Det finns åtminstone några förkunnare som talar språket eller är villiga att lära sig det.
3. Äldstekretsen är villig att organisera predikoarbetet på det språket.

Om äldstekretsen vill bilda en förgrupp ska de först prata med kretstillsyningsmannen. Han kanske känner till andra församlingar som predikar för människor som talar det språket, och han kan ge värdefull information om vilken församling som skulle vara bäst lämpad att ha förgruppen. När man avgjort vilken församling som är bäst lämpad ska de äldste skriva till tjänsteavdelningen och be om att församlingen ska registreras officiellt som moderförsamling för en förgrupp.

3. Grupper. Avdelningskontoret kan godkänna att en församling kan ha en grupp om följande krav uppfylls:

1. Det finns tillräckligt med intresse och möjlighet för tillväxt på det aktuella språket.
2. Det finns åtminstone ett litet antal förkunnare som kan språket eller som håller på att lära sig det.

3. En kvalificerad äldste eller församlingstjänare kan ta ledningen och hålla åtminstone ett möte i veckan (eller en del av ett möte varje vecka, till exempel ett offentligt föredrag eller ett vaktornsstudium) på det språket. (Se 24:14, 15.)
4. Äldstekretsen är villig att stödja gruppen.

När de här kraven uppfylls i rimlig grad ska äldstekretsen skriva till tjänsteavdelningen och ge fullständiga upplysningar om förhållandena och be om att församlingen registreras officiellt som moderförsamling för en grupp. Den äldste eller församlingstjänare som har hand om gruppen kallas "grupptillsyningsman" eller "grupptjänare".

4. Gruppen fungerar inte självständigt, utan den står under äldstekretsens tillsyn. De äldste ska ge balanserad vägledning och ta initiativet till att ta hand om gruppens behov, bland annat genom att öva förkunnare i gruppen att ta på sig ytterligare ansvar. De äldste ska meddela tjänsteavdelningen om gruppen längre fram blir upplöst.
5. **Församlingar.** Kretstillsyningsmannen hjälper de äldste att ta fram den dokumentation som behövs och att kontrollera att den är korrekt innan han skickar in den till tjänsteavdelningen. Det ska finnas tillräckligt med människor på distriktet som talar språket så att förkunnarnas tjänst blir meningsfull. De involverade förkunnarna måste vara andligt starka och kunna sköta församlingens verksamhet ordentligt. Det behöver inte finnas ett specifikt antal äldste eller församlingstjänare för att bilda en församling. Men de förordnade bröderna måste kunna ge den andliga tillsyn som behövs och ta ledningen i tjänsten. De som inte har språket som modersmål måste arbeta hårt på att lära sig församlingens språk.

DISTRIKTSBEARBETNING

6. De äldste ska vara balanserade när de avgör hur stort distrikt som förgruppen eller gruppen ska bearbeta. De ska be förkunnarna och pionjärerna att inrikta sig på områden där det bor många som talar språket. Eftersom nyintresserade behöver hjälp av moderförsamlingen för att kunna gå framåt ska man inrikta sig på områden som ligger på rimligt avstånd från Rikets sal. En eller två gånger om året kan de äldste ordna så att områden som ligger längre bort bearbetas. De äldste ska lägga upp distriktsbearbetningen så att förkunnarna och pionjärerna använder sina krafter och tillgångar på bästa sätt. (1 Kor. 9:26)
7. Anordningarna för att täcka distriktet ska alltid vara i linje med gällande dataskyddsförordningar. (od kap. 9)
8. En förgrupp eller grupp kan ta del i predikoarbetet utanför moderförsamlingens distrikt. Tjänstetillsyningsmannen i moderförsamlingen ska ta ledningen i att kontakta tjänstetillsyningsmännen i närliggande församlingar som har ett stort antal människor på sitt distrikt som talar språket. Men de äldste ska avgöra hur många församlingar han ska kontakta. (Se 24:6.) God kommunikation mellan de berörda äldstekretsarna och kretstillsyningsmännen gör att alla språkgrupper kan nås med sanningen.
9. När en förgrupp eller grupp är redo att börja predika i ett annat område kan tjänstetillsyningsmannen kontakta äldstekretsen i den församlingen för att be om hjälp att hitta dem som talar gruppens språk.
10. Församlingars tilldelade distrikt i områden där människor talar många olika språk är ordnade efter språk. Man ska följa anvisningarna i kapitel 9 i *Organiserade för att göra Jehovas vilja* när man arbetar på sådana distrikt. Ibland kan distrikten överlappa varandra, till exempel när personer i samma hushåll talar olika språk. Genom att vi koncentrerar oss på att nå de människor som bäst förstår och föredrar det språk som vår församling talar kan vi uträtta mycket gott.

MODERFÖRSAMLING

11. Äldstekretsen i en församling som har en förgrupp eller grupp måste vara villig att engagera sig i att utvidga tjänsten på målspråket. Det är bra om de på distriktet som talar språket har nära till moderförsamlingen. Då kan förkunnarna få ut mesta möjliga av sin tid i tjänsten, och det blir lättare för intresserade att vara med vid mötena. Man behöver också fundera över faktorer som var förkunnarna bor, om det finns en lämplig Rikets sal och hur kollektivtrafiken fungerar. Ibland kan man behöva byta moderförsamling. Om det behövs ska de berörda äldstekretsarna skicka ett gemensamt brev till tjänsteavdelningen och förklara varför ändringen behövs och att äldstekretsarna är överens om förändringen.
12. Äldstekretsen ska vara resonlig i vad den förväntar av förkunnarna som stöder gruppens verksamhet. Det skulle till exempel vara omtänksamt om det går att minska antalet punkter som de förordnade bröderna i gruppen behöver ha i moderförsamlingen. Omtanke och förståelse kommer att hjälpa alla förordnade bröder i församlingen att samarbeta när det gäller att bära ansvarsbördan. (Gal. 6:2, 5)

MÖTEN

13. **Förgrupper.** Även om en förgrupp inte håller möten varje vecka så kan äldstekretsen i moderförsamlingen ordna med att möten (eller delar av möten, till exempel ett föredrag och/eller ett vaktornsstudium) hålls på språket då och då. Det gör att man kan se vilket underlag det finns för regelbundna möten och för tillväxt på distriktet.
14. **Grupper.** Förutom det möte (eller delar av ett möte) som hålls i gruppen varje vecka kan äldstekretsen i moderförsamlingen avgöra om andra delar av mötena ska hållas i gruppen och hur ofta det ska göras. En grupp kanske till exempel håller veckomötet

varje vecka men bara ett offentligt föredrag en eller två gånger i månaden.

- 15.** Gruppen ska följa mötesschemat i arbetshäftet på sitt språk. Om arbetshäftet inte ges ut på deras språk kan de äldste begära ett schema för församlingens bibelstudium från tjänsteavdelningen. Den enda delen av veckomötet som en grupp inte kan hålla själv är "Församlingens behov" när ämnet specifikt har valts av äldstekretsen i moderförsamlingen.
- 16. Plats.** Möten som hålls av en förgrupp eller grupp ska helst hållas i ett annat rum i Rikets sal samtidigt som moderförsamlingen har sitt möte. På så sätt kan vännerna i förgruppen eller gruppen dra nytta av umgänget med vännerna i moderförsamlingen. Men om det finns exceptionella omständigheter och de äldste menar att det inte är möjligt kan man ordna så att förgruppens eller gruppens möte hålls vid en annan tidpunkt, helst i Rikets sal. I sådana fall måste alla äldstekretsar som använder Rikets sal ge sitt godkännande. (Se 21:33.) Om förgruppens eller gruppens möten måste hållas vid en annan tidpunkt förväntas det att förkunnarna i förgruppen eller gruppen också är med vid moderförsamlingens vanliga möten.
- 17. Inspelningar och ljud- och videoöverföring.** Församlingsmöten ska helst hållas lokalt. Men om det inte är möjligt än kan en förgrupp, en grupp eller en liten eller isolerad församling be om godkännande från sin kretstillsyningsman att titta på inspelade möten eller delar av möten på målspråket via JW Stream. (I de flesta fall kommer möten på JW Stream att spelas in på måndag kväll och lördag förmiddag. Förgrupper, grupper och små eller isolerade församlingar som önskar använda sådana inspelningar ska hålla sina möten på sådana tider att de kan titta på veckans inspelningar.) Kretstillsyningsmannen godkänner vilka förgrupper, grupper eller små eller isolerade församlingar i hans krets som får se sådana inspelningar och i vilken utsträckning. (Se 24:13–15.) En del församlingar kanske ber om tillstånd att använda anord-

ningen till ett offentligt föredrag då och då. Om en liten eller isolerad församling godkänns för att se inspelade möten periodvis ska den sträva efter att hålla alla sina egna möten så snart som möjligt. När man använder sig av inspelningar ska böner framföras lokalt.

- 18.** Om inspelningar av församlingsmöten inte finns tillgängliga på JW Stream kan en förgrupp, en grupp eller en liten eller isolerad församling be om godkännande från sin kretstillsyningsman att koppla upp sig mot mötena eller delar av möten hos en församling som talar deras språk. (Se 24:13–15.) Kretstillsyningsmannen godkänner vilka förgrupper, grupper eller små eller isolerade församlingar i hans krets som ska få använda sig av den här anordningen och i vilken utsträckning det ska ske. Församlingar som sänder ut bild ska enbart visa det som sker på podiet, undantaget teckenspråksförsamlingar och teckenspråksgrupper. Bilder av åhörarna eller andra platser i möteslokalen ska inte visas. Det är viktigt att äldstekretsen i moderförsamlingen bevarar en god kommunikation med förgruppen eller gruppen och med äldstekretsen i den församling som sänder ut mötena.
- 19. Tolkning.** Generellt sett rekommenderas inte simultantolkning av församlingsmöten på andra språk än teckenspråk. (Se kapitel 20, paragraf 28–35, för anvisningar om teckenspråkstolkning.) De som inte talar församlingens språk flytande vill ofta förbereda sig väl för mötena på sitt modersmål så långt det är möjligt. Andra kan uppskatta att få hjälp att hitta bibelställen. Förkunnare som kan språket kan också vid andra tillfällen berätta om sådant som har kommit fram under mötena. Men om äldstekretsen menar att det skulle vara bra att simultantolka delar av programmet behövs gott omdöme. Om antalet kvalificerade tolkar är begränsat kanske det inte är möjligt att tolka varje tal. Talen som ska tolkas och vilka som ska tolka dem ska utses i god tid. Tolkning ska ske i ett extra rum så att andra inte distraheras. Tolkarna ska vara föredömliga döpta förkunnare.

- 20. Räkning av närvaroantal.** Närvaroantalet för en förgrupp eller grupp ska tas med på moderförsamlingens *Registerkort för mötesnärvaro* (S-88) om förgruppen eller gruppens möten hålls samtidigt som moderförsamlingens möten. Det enda undantaget är om förgruppen eller gruppen håller sina möten vid en *annan* tidpunkt än moderförsamlingens möten. Då ska närvaroantalet inte tas med i moderförsamlingens närvaro eftersom förgruppen eller gruppen också ska vara med vid församlingens möten. Inte heller tas förgruppens eller gruppens närvaroantal med i närvaron för församlingen som tillhandahåller utsändningen. Men oavsett om närvaron räknas tillsammans med moderförsamlingen eller inte kan en separat förteckning göras över närvaron i en förgrupp eller grupp så att de äldste kan granska framstegen.
- 21. Sånger.** I de ovanliga fall då sången som sjungs i huvudsalen inte finns på förgruppens eller gruppens språk kan man om möjligt stänga av ljudet från huvudsalen och sjunga en annan sång i salen där gruppen sitter, förutsatt att det inte stör dem som sjunger i huvudsalen.
- 22. Minneshögtiden.** Om en kvalificerad talare finns tillgänglig kan äldstekretsen i moderförsamlingen ordna med att minneshögtidstalet framförs på förgruppens eller gruppens språk. (Se kapitel 20, paragraf 10, för anvisningar om att använda inspelningar av minneshögtidstalet när det inte finns någon lämplig talare.)
- 23. Kretsbesök.** En grupp kan hålla sina möten även när kretstillsyningsmannen besöker moderförsamlingen. Men gruppen ansluter sig till moderförsamlingen för tjänstetalen och det offentliga föredraget som kretstillsyningsmannen håller. Hans tal skulle också kunna simultantolkas om man bedömer att det skulle vara till nytta för gruppen.

HJÄLP ÅT FÖRKUNNARE

- 24.** En förkunnare som vill lära sig ett annat språk för att utöka sin tjänst ska få beröm och uppmuntras att räkna ut kostnaden. (Luk.

14:28) Det kan inbegripa att anpassa sig till en ny kultur och resa längre sträckor för att kunna stödja anordningarna för möten och tjänst på det aktuella språket. Därför ska de äldste uppmuntra förkunnaren att göra efterforskningar i litteraturen och utvärdera saken noggrant och under bön. Familjeöverhuvuden måste till exempel tänka realistiskt på sina barns behov och sätta deras andlighet framför sina egna önskemål. (1 Kor. 10:24; w17.05 s. 8–12; w16.10 s. 13–17) När man resonerar om vad som krävs för att vara framgångsrik i verksamheten ska man vara positiv och realistisk. Om förkunnaren bestämmer sig för att lära sig ett annat språk ska han få ett exemplar av *Råd och tips till förkunnare som lär sig ett nytt språk* (S-394).

- 25.** Det tar tid att lära sig att behärska ett nytt språk. Det är mycket lättare att gå framåt om man är fullt upptagen i församlingsverksamheten. Förkunnarna ska uppmuntras att ta del i mötena så snart som möjligt, inbegripet att ha elevuppgifter på veckomötet. De äldste kan ordna med särskild läsundervisning. (be s. 285) Om det är lämpligt och praktiskt kan man också ordna så att förkunnare som behärskar språket samarbetar i tjänsten med dem som lär sig språket. Tala på ett enkelt, tydligt och korrekt sätt när ni samtalar med dem. Beröm dem för allt de gör för att lära sig språket.
- 26.** En förkunnare som har flyttat till en församling som talar ett annat språk kan behöva hjälp om han har svårt att gå framåt på grund av svårigheter med språket. Börjar han förstå mötena? Deltar han i mötena och ger korta kommentarer? Går hans presentationer i tjänsten att förstå? Är han andligt stark, utvecklar han andens frukt och arbetar han för friden i församlingen? Svaren hjälper de äldste att se vad man kan rekommendera att förkunnaren ska göra för att bevara sin andlighet stark. I vissa fall kanske de rekommenderar att förkunnaren ska fundera över om han ska återvända till en församling som talar hans modersmål.

SAMMANKOMSTER

- 27.** Förekunnare i grupper eller förgrupper uppmuntras att vara med vid en sammankomst på gruppens språk om de har möjlighet, även om sammankomsten är samma helg som deras moderförsamling har sammankomst. Om moderförsamlingens sammankomst hålls en annan helg kanske vissa förekunnare väljer att vara med vid båda sammankomsterna, men de ska inte känna sig tvingade att också vara med vid den sammankomst som deras moderförsamling tillhör. Frågor angående tolkning av sammankomster eller att koppla upp sig mot eller se inspelningar av sammankomster på andra språk ska ställas till kretstillsyningsmannen. Om godkännande ges för förgrupper eller grupper att titta på inspelningar av sammankomster på målspråket är det att föredra att de visas på samma tid och på samma plats som moderförsamlingen har sin sammankomst, kanske i ett extra rum. Om det inte är möjligt ska förgruppen eller gruppen vara med vid moderförsamlingens sammankomst och sedan koppla upp sig mot eller titta på en inspelning av sammankomsten på målspråket vid en annan tid och plats.

SKYLTAR, ÅRSTEXT OCH INBJUDNINGAR

- 28.** En riketssalsskylt på gruppens språk kan sättas upp om man kommer fram till att gruppen är väletablerad och att den kommer att fortsätta att hålla minst ett möte, eller en del av ett möte, i veckan. (*km 1/90 s. 2*) Om möjligt kan skylten utanför Rikets sal med mötestiderna också innehålla gruppens tider. Man kan också överväga att visa årstexten på gruppens språk. (Se 21:38.2.) Moderförsamlingen kan beställa mötesinbjudningar från avdelningskontoret på gruppens språk. Gruppen ska inte göra sina egna inbjudningar eller skyltar för att annonsera mötena.

MÖTEN OCH TJÄNST PÅ ANDRA SPRÅK

Herdeverksamhet

	Paragraf
Herdebesök	3
Övning av församlingstjänare	4–6
Hur man uppmärksammar andlig svaghet	7, 8
Ge användbara råd	9
Hjälp åt dem som har problem i äktenskapet	10, 11
Hjälp åt systrar	12
Hjälp åt överksamma	13–18
Hjälp åt offer för övergrepp	19
De som är uteslutna eller har tagit avstånd	20

1. De äldste efterliknar Jehova och Jesus och är därför ”herdar för Guds hjord” som de har fått ansvar för. (1 Petr. 5:2, 3) Det inbegriper att skydda församlingen så att ingen försvinner bort för att de försummas eller på grund av inflytandet från Satan, världen eller avfällingar. (Apg. 20:29, 30) Det inbegriper också att ha ett kärleksfullt och aktivt intresse för andras andliga, känslomässiga och fysiska behov. (Jak. 1:27; 2:15, 16) Målet med herdeverksamhet är att ge en andlig gåva som stärker tron och ger välbehövligt beröm och uppmuntran. (Rom. 1:11, 12) Det gör att de äldste måste ha regelbunden kontakt med alla församlingsmedlemmar. (Ords. 27:23) Även om grupptillsyningsmännen ska ordna med herdebesök till alla i gruppen så finns det inget behov av att äldstekretsen för register över vilka herdebesök som gjorts. Inte heller bör en broder ansvara för den generella herdeverksamheten och dela ut uppgifter. Alla äldste ska känna sitt personliga

ansvar att vara herdar för församlingen, oavsett om de är grupp-tillsyningsmän eller inte. (Ef. 4:15, 16.)

2. Ett sätt som de äldste kan utöva herdeverksamhet på är att hålla väl förberedda tal. Ett annat sätt är att ha positiva, uppmunt-
rande samtal med vännerna före och efter mötena och när de går
i tjänsten. Ytterligare ett sätt är att göra herdebesök. Framgångs-
rika herdebesök kan göras hemma hos förkunnare, på Rikets sal
eller på någon annan lämplig plats. Man kan också utföra herde-
verksamhet genom telefonsamtal eller genom att skriva brev.
(Joh. 21:15–17)

HERDEBESÖK

3. Äldste (och församlingstjänare som följer med äldste på herde-
besök) ska tänka på följande saker:
 1. **Förbered dig.** Be om Jehovas vägledning när du tänker
på personens eller familjens behov och omständigheter.
Även om man inte ska ha ett manus för besöket är det
lämpligt att tänka igenom vilken uppmuntran eller vilka
råd från Bibeln som skulle vara till störst nytta. Leta
efter tankar i litteraturen. (Matt. 24:45; Hebr. 12:12, 13)
Var flexibel när du gör besöket eftersom behovet
kanske inte är det som du hade förväntat dig.
 2. **Avgör vem du ska ta med dig.** Det är vanligtvis bäst
att två äldste eller en äldste och en församlingstjänare
gör besöket tillsammans. (Se 25:12.) Om det är troligt
att man kommer att komma in på konfidentiella eller
allvarliga saker ska två äldste göra besöket. I annat fall
kan en lämplig församlingstjänare följa med en äldste,
och äldstebrodern leder då samtalet. (Se 25:4–6.)
 3. **Avtala om en tid.** Det är oftast bäst att avtala om en
tid. Om man behöver prata om ett allvarligt problem

ska man använda gott omdöme när man avgör om man ska informera förkunnaren om det innan besöket.

4. **Var uppmuntrande.** Bevara en avslappnad och positiv stämning. Uttryck äkta omtanke och var villig att lyssna. (Jak. 1:19; 5:11)
5. **Använd Bibeln.** Bibeln ska vara den främsta källan till vägledning och uppmuntran. Genom att du skickligt använder Guds ord låter du Jehovas tankar nå broderns eller systemens hjärta. (Jes. 30:21; Hebr. 4:12)
6. **Låt inte besöket bli för långt.** Håll den avtalade tiden. Om det är nödvändigt kan man boka ett nytt besök. (Pred. 3:1; Matt. 5:37)
7. **Be.** Nämn personens eller familjens namn och vilken svårighet eller prövning de eventuellt går igenom i din bön. (Fil. 4:6, 7; Kol. 4:12)
8. **Respektera andras privatliv, och sprid inte personliga saker om andra.** Lägg dig inte i privata saker. (1 Thess. 4:11) Andliga herdar främjar en kärleksfull familjeanda i församlingen genom att vara pålitliga vänner som är kända för att inte avslöja personliga saker som någon har berättat för dem. (Ords. 10:19; 20:19; 25:9)

ÖVNING AV FÖRSAMLINGSTJÄNARE

4. Timoteus fick övning genom att arbeta tillsammans med Paulus. (2 Tim. 2:1, 2) De äldste kan efterlikna Paulus genom att ta med sig församlingstjänare på herdebesök när det är lämpligt. Det ger församlingstjänarna möjlighet att lära sig undervisa och se hur de kan visa egenskaper som alla kristna tillsyningsmän måste ha, däribland tro, tålamod och kärlek. (1 Tim. 3:1)
5. Innan en äldste gör ett herdebesök med en församlingstjänare ska han prata med honom om hur han vill lägga upp besöket.

Han kan be församlingstjänaren förbereda en uppmuntrande tanke från Bibeln eller en trosstärkande erfarenhet som kan passa bra för den person eller familj som de ska besöka. Han kan också be församlingstjänaren avsluta besöket med bön. Efter besöket ska de gå igenom hur besöket gick, och äldstebrodern kan ge beröm och praktiska förslag.

6. En församlingstjänare som är grupptjänare kan under ledning av de äldste göra andligt uppmuntrande besök tillsammans med en annan församlingstjänare hos vännerna i gruppen. (Se 7:1.) Grupptjänaren ska informera äldstekretsen efter varje sådant besök. Om det kommer upp en konfidentiell eller allvarlig fråga under besöket ska grupptjänaren taktfullt förklara för förkunnaren att det är bäst att de äldste tar hand om den saken.

HUR MAN UPPMÄRKSAMMAR ANDLIG SVAGHET

7. Symtom på andlig svaghet kan vara brist på entusiasm för sanningen, att man försummar daglig bibelläsning och personligt studium eller mötena, att man inte går i tjänsten under hela månader, att man lägger för stor vikt vid nöjen och materiella saker eller att man kritiserar de äldste och organisationen.
8. När de äldste lägger märke till symtom på andlig svaghet ska de använda Bibeln för att påminna förkunnaren om vikten av att be om helig ande, läsa Bibeln varje dag, ha ett personligt studium, begrunda andliga frågor, vara regelbunden på mötena och sammankomsterna, vara regelbunden i tjänsten och vara villig att ta emot andlig hjälp av de äldste. (Ps. 1:1, 2; 77:12; Luk. 11:13; Apg. 20:20, 21; Hebr. 10:23–25; 13:17)

GE ANVÄNDBARA RÅD

9. De äldste är vakna för att ge råd från Bibeln innan dåliga tendenser blir inrotade. (Ords. 27:5, 6) Råden kommer att bli mer

användbara om man i förväg under bön tänker igenom vad man ska säga. (Gal. 6:1) Följande punkter kommer att vara till hjälp:

1. Använd tillräckligt med tid till att lyssna, och se till att du får alla fakta. (Ords. 18:13; Jak. 1:19)
2. Ha en varm och kärleksfull ton. Vännerna är Jehovas får och måste behandlas varsamt. (Ps. 100:3) Man ska ge specifikt, uppriktigt beröm innan man ger en förmaning.
3. De äldste ska grunda sina råd på Bibeln och litteraturen, inte på sina egna åsikter.
4. Om det gäller ett känsligt område, till exempel klädsel och yttre och underhållning, är det förståndigt att du frågar en annan äldste om hans synpunkter innan du ger råd. (Pred. 7:16)

HJÄLP ÅT DEM SOM HAR PROBLEM I ÄKTENSKAPET

- 10.** De äldste ska försöka ge kärleksfulla råd från Bibeln och praktiska förslag från litteraturen när medkristna har problem i äktenskapet och den ena av makarna eller båda söker deras hjälp. Om båda parterna är vittnen är det vanligtvis bäst att båda är närvarande. Men om bara den ena parten är med vid samtalet går bröderna endast igenom vad den parten kan göra för att förbättra situationen. Eftersom de äldste inte kan känna till allt som händer i ett äktenskap ska de undvika att ta ställning för den ena eller den andra parten. (Ords. 18:13)
- 11.** Om en kristen överväger separation ska de äldste visa vad Bibeln och litteraturen säger. (1 Kor. 7:10, 11; *lvs* s. 250, 251) Om den kristne överväger att ta ut skilsmässa ska de äldste förklara att en skilsmässa i sig inte gör honom fri att gifta om sig. (Matt. 19:9) De äldste ska inte uppmuntra till separation eller skilsmässa men inte heller förbjuda det. Det här är personliga frågor, och varje

kristen måste ta konsekvenserna av sitt beslut. (Gal. 6:7) Men de äldste kan besluta att en förkunnares val på det här området diskvalificerar honom eller henne från att få sådana särskilda privilegier som i vanliga fall ges åt dem som betraktas som föredömliga. (Se 2:4; 8:9.)

HJÄLP ÅT SYSTRAR

- 12.** En äldste eller en församlingstjänare får aldrig sammanträffa ensam med eller vara den enda som en syster som inte är en nära släkting anförtror sig åt. (Ords. 22:3; Jer. 17:9) Om det är möjligt ska äldstekretsen ordna med att olika äldstebröder hjälper en syster som behöver regelbunden hjälp. Det är lämpligt att en äldste talar med en syster när andra kan se dem hemma hos henne, vid församlingens möten eller i förkunnartjänsten.

HJÄLP ÅT OVERKSAMMA

- 13.** Jehova glömmet aldrig sina tjänare som kommit bort från församlingen. (Hes. 34:11) De äldste har ansvaret att noga söka efter får som kommit bort. (Matt. 18:12–14; 1 Thess. 5:14; *rj* s. 4, 5) Att hjälpa en medkristen som har blivit överksam kräver att man vänder sig till Gud, ber om hans ande och använder sig av hans ord på ett skickligt sätt. De äldste kan läsa bibelställen, gå igenom en artikel, ta upp några tankar från ett möte, be tillsammans osv. (2 Kor. 1:3–7; Jak. 5:13–15) Ett besök, ett telefonsamtal eller ett brev kan uträtta mycket gott. (*w08* 15/11 s. 8–16; *rj* s. 12–15; *cl* s. 240–249)
- 14.** För att de som är överksamma inte ska bli förbisedda ska tjänstekommittén se till att var och en tillhör en tjänstegrupp. Även om namnen på dem som är överksamma inte ska vara med på anslagstavlan ska grupptillsyningsmannen och hans biträde känna till omständigheterna och kontaktoppgifterna till dem som tillhör gruppen.

- 15.** En särskild ansträngning ska göras varje år före specialföredraget och minneshögtiden för att kontakta alla överksamma som bor på församlingens distrikt. Om några grupp tillsyningsmän och deras biträden behöver hjälp med detta kan tjänstekommittén be andra äldste eller församlingstjänare samarbeta med grupp tillsyningsmännen. Bröderna som gör sådana besök ska vara kärleksfulla och uppmuntrande. Förutom att bjuda in till specialföredraget och minneshögtiden ska man också lämna ett exemplar av broschyren *Kom tillbaka till Jehova*. Om omständigheterna tillåter kan bröderna också ge uppmuntran från Bibeln som är anpassad efter personens behov.
- 16.** Om den överksamme säger att han vill komma tillbaka till församlingen igen kan man erbjuda ett bibelstudium. Om han vill ha det ska tjänstekommittén avgöra vem som ska leda studiet, hur länge studiet ska pågå och vilken publikation de ska studera.
- 17.** Om en person bara har varit överksam en kort tid kan uppmuntran och praktisk hjälp från en erfaren förkunnare vara allt som behövs för att han ska komma i gång i tjänsten igen. Om personen däremot har varit överksam länge ska två äldste sammanträffa med honom innan man säger att han kan ta del i tjänsten igen för att se om han uppfyller de grundläggande kraven för att vara förkunnare. Det här görs på ungefär samma sätt som när man godkänner nya förkunnare som det beskrivs i kapitel 8 i *Organiserade för att göra Jehovas vilja*.
- 18.** En överksam som har begått allvarliga överträdelser och vill komma tillbaka till församlingen tror kanske att han kommer att bli utesluten om han bekänner det orätta han gjort för de äldste. Men han kommer inte att uteslutas ur församlingen om han har upphört med sitt felaktiga uppförande och är uppriktigt ångerfull. (Jes. 1:18; 55:7; 2 Kor. 7:10, 11; Jak. 5:13–16; w08 15/11 s. 14 § 12, 13; rj s. 10–14)

HJÄLP ÅT OFFER FÖR ÖVERGREPP

19. Se 14:12–17.

DE SOM ÄR UTESLUTNA ELLER HAR TAGIT AVSTÅND

20. Det finns ingen formell anordning för att besöka uteslutna eller avståndstagare varje år. De äldste ska i stället använda gott omdöme för att avgöra om och hur de helt kort ska kontakta uteslutna och avståndstagare. Om en utesluten till exempel visar att han ändrat sitt beteende kan en äldste ge honom ett exemplar av broschyren *Kom tillbaka till Jehova* och påminna honom om vad han behöver göra för att blir återupptagen. (Jes. 1:18; *rj* s. 10–14) En sådan kontakt skulle helt kort kunna göras av en äldste som är ute i tjänsten från hus till hus. Om en äldste är ute och handlar kanske han ser en utesluten person som inte har kontaktats på flera år och kan då välja att prata med honom. En äldste kan besöka eller ringa en utesluten person närhelst det är lämpligt. Äldstebröderna ska informera samordnaren för äldstekretsen när de har tagit en sådan kontakt. Man ska naturligtvis inte kontakta aktiva avfallingar, de som försöker få andra att synda eller de som har varit tydliga med att de inte vill ha något med oss att göra.

Katastrofer och nödsituationer

	Paragraf
Förberedelse	1–6
Bekräfta att ni har rätt kontaktuppgifter	2
Gör anordningar för dem som har särskilda behov	3
Församlingens arkiv	4
Gå igenom anordningarna i äldstekretsen	5
Årlig punkt på veckomötet	6
När en katastrof inträffar i ert område	7–12
Kontakta alla förkunnare	7
Informera samordnaren	8
Informera kretstillsyningsmannen	9
Var säkerhetsmedveten	10
Ge herdeomvårdnad	11
Ge fortsatt praktisk hjälp	12
När en katastrof inträffar i ett annat område	13

FÖRBEREDELSE

1. Om en katastrofvarning utfärdas ska de äldste se till att alla i församlingen befinner sig i säkerhet och, om det är möjligt, skaffa och ge vännerna vad de behöver. Man ska ta följande steg som förberedelse för katastrofer och olika slags nödsituationer, även om det inte verkar troligt att de inträffar i ert område:
2. **Bekräfta att ni har rätt kontaktuppgifter.** Sekreteraren ska ha en lista med kontaktuppgifter (inbegripet kontaktuppgifter för

nödsituationer) för alla förkunnare, inbegripet de som är överksamma. Listan ska också innehålla kretstillsyningsmannens kontaktuppgifter. Varje gång listan uppdateras ska sekreteraren se till att alla äldste får den. Alla äldste ska se till att de har listan tillgänglig. Kom ihåg att det inte är säkert att elektroniska filer kan användas efter en katastrof, till exempel om strömmen eller internet slås ut.

- 3. Gör anordningar för dem som har särskilda behov.** Tjänstekommittén ska, tillsammans med gruppstillsyningsmännen, utarbeta en plan för att hjälpa dem som har särskilda behov, till exempel de som är äldre.
- 4. Församlingens arkiv.** Församlingens arkiv och konfidentiella handlingar ska alltid förvaras på en säker plats. Tjänstekommittén ska dessutom förbereda en plan för att skydda handlingarna vid en katastrof. (Se 22:10.)
- 5. Gå igenom anordningarna i äldstekretsen.** En gång om året ska ni vid ett äldstemöte gå igenom förberedelserna.
- 6. Årlig punkt på veckomötet.** En gång om året kommer veckomötet att innehålla en punkt om förberedelser för katastrofer och nödsituationer. Under den punkten kommer det att finnas tid för eventuella påminnelser från avdelningskontoret och äldstekretsen. Om församlingen är på sammankomst den vecka som punkten hålls ska den hållas någon gång under de efterföljande veckorna så att alla får del av informationen.

NÄR EN KATASTROF INTRÄFFAR I ERT OMRÅDE

- 7. Kontakta alla förkunnare.** När en församling påverkas av en katastrof ska de äldste snabbt göra en bedömning av det omedelbara behovet hos förkunnarna. Gruppstillsyningsmännen ska ta ledningen i att kontakta varje familj i tjänstegruppen, inbegripet de som är överksamma, och höra hur de mår.

1. Fastställ och tillgodose omedelbara behov, som medicinsk vård, mat, vatten, bostäder, kläder och andra grundläggande saker.
2. Bedöm tillståndet för vännerna. Finns det några som har behövt lämna sina hem eller är försvunna, skadade eller döda?
3. Bedöm tillståndet för vännernas bostäder. Är det strömavbrott någonstans? Är några hem skadade eller förstörda?

8. Informera samordnaren. Så snart som möjligt (vanligtvis samma dag) ska grupp tillsyningsmännen kontakta samordnaren, *även om informationen är ofullständig eller om ingen har påverkats*. Fortsätt hålla daglig kontakt tills ni har fått information om alla förkunnare.

9. Informera kretstillsyningsmannen. När samordnaren har fått all information ska han omedelbart kontakta kretstillsyningsmannen och informera om eventuella skador och vännernas hälsotillstånd. Han ska också informera kretstillsyningsmannen om Rikets sal är skadad eller förstörd. Fortsätt hålla daglig kontakt tills ni har fått information om alla förkunnare. När kretstillsyningsmannen har fått informationen från de äldste kommer han omgående att kontakta avdelningskontoret. Avdelningskontoret avgör om det finns behov av ytterligare hjälp.

10. Var säkerhetsmedveten. Innan de utsedda volontärerna kommer till platsen förväntas det att de som befinner sig i det utsatta området och i närheten hjälper dem som har omedelbara behov i sina egna församlingar. Men när de ger hjälp är det viktigt att de inte gör något arbete som de inte är kvalificerade att göra. Det kan vara så att området är farligt att vistas i eller att byggnader riskerar att rasa. Ingen ska utsätta sig själv för fara för att rädda materiella ägodelar.

- 11. Ge herdeomvårdnad.** Ge andligt och känslomässigt stöd till församlingen, och återuppta mötesverksamheten så snabbt som möjligt. (od 17:15, 16)
- 12. Ge fortsatt praktisk hjälp.** När det gäller omfattande skador, eller om hjälparbetet kommer att pågå i veckor eller månader, ska de äldste göra följande:
1. Ta reda på vilka förkunnare som kan erbjuda tillfälligt logi till dem som inte längre kan bo i sina hem eller till volontärer.
 2. Se till att förnödenheter fördelas rättvist till familjer med behov. (Apg. 6:1)
 3. Följa med representanter för bygg- och projekteringsavdelningen (LDC) när de besöker vännerna för att undersöka materiella skador.
 4. Hjälpa vännerna att avgöra om de är berättigade att få stöd från myndigheterna. Innan någon ansöker om sådan hjälp ska de få hjälp att förstå vad som krävs av dem efter att de har fått hjälp. Det här är personliga beslut som förkunnare måste ta innan de går med på något.
 5. Hjälpa LDC att avgöra vilka förkunnare som kan få bygghjälp av organisationen, grundat på anvisningar från avdelningskontoret. (od 12:12–15)

NÄR EN KATASTROF INTRÄFFAR I ETT ANNAT OMRÅDE

- 13.** När en katastrof inträffar i ett annat område kan de äldste påminna vännerna om följande punkter:
1. Det är viktigt att vi ber för våra bröder och systrar. (2 Kor. 1:8–11)

2. De som vill ge ett ekonomiskt bidrag kan ge det till den världsvida verksamheten. På så sätt kan organisationen fylla behoven hos våra bröder och systrar jorden runt.
3. Material eller förnödenheter ska inte skickas till katastrofområdet om det inte specifikt efterfrågas av ansvariga bröder. Det här gör att hjälparbetet sker med ordning och att förnödenheter kan fördelas på rätt sätt.
4. Avdelningskontoret ska inte kontaktas enbart för att få information eftersom det kan göra att telefonlinjerna blockeras för samtal från katastrofområdet.
5. Förkunnare ska inte resa till det utsatta området för att hjälpa till om de inte har blivit inbjudna att göra det av dem som samordnar hjälparbetet. Volontärer ska ha en godkänd *Ansökan som närområdesvolontär för bygg och projektering (DC-50)* eller *Ansökan om volontärtjänst (A-19)* registrerad.

KATASTROFER OCH NÖDSITUATIONER

*bygg och projektering (DC-50) eller Ansökan om
volontärtjänst (A-19) registrerad.*

Bröllop

	Paragraf
Vigseltalare	2–5
Användning av Rikets sal	6

1. Bröllop som hålls enligt Bibelns principer ärar Jehova. Det gäller särskilt vigslar i Rikets sal.

VIGSELTALARE

2. Om möjligt ska det vara äldste som håller vigseltalen och är vigsselförrättare vid kristna bröllop. Ett par kan be en viss äldste att han ska hålla vigseltalet. Om de inte gör det kan äldstekretsen utse en äldste som gör det. I många länder låter myndigheterna äldste bland Jehovas vittnen förrätta vigslar. (w06 15/10 s. 18–23)
3. En äldste kan hålla vigseltalet och/eller förrätta vigseln mellan två vittnen eller mellan två odöpta förkunnare som gör framsteg mot dop. (1 Kor. 7:39; 2 Kor. 6:14; w04 1/7 s. 30, 31) Innan han går med på att göra det ska han göra följande:
 1. Han ska bekräfta att både bruden och brudgummen är bibelenligt och lagligt fria att gifta sig och vilken ställning de har i sina respektive församlingar. (Se 2:4.) Han ska träffa paret för att taktfullt men rättfram fråga dem om deras uppförande under sällskapet.
 2. Om bruden eller brudgummen har varit gift tidigare ska han ha fått övertygande bevis från denne som visar att personen är bibelenligt fri att gifta om sig. (Hebr. 13:4; se 12:71–76.) Han ska bekräfta att så är fallet och ska

gå igenom skilsmässohandlingarna eller andra liknande juridiska dokument för att se att skilsmässan har gått igenom. Om det finns några frågor angående bibelens frihet att gifta om sig ska äldstekretsen skriva till tjänsteavdelningen för att få klarhet i saken före bröllopet.

3. Om en äldste som ska hålla ett vigseltal också förrättar själva vigseln behöver han kontrollera om han är godkänd enligt lag att förrätta vigseln på den plats där vigseln ska hållas. (Rom. 13:1) De lokala myndigheterna kanske begär att en präst som förrättar vigslar blir registrerad och tillhandahåller bevis på att han är ordinerad. I vissa länder accepterar myndigheterna ett undertecknat brev av äldstekretsen som bekräftar att brodern är en äldste i den lokala församlingen. Om det inte är tillräckligt ska brodern undersöka vad som krävs och sedan vid behov skriva till tjänsteavdelningen för att få hjälp. Om den som håller talet inte har laglig rätt att viga paret, kan en annan äldste som fyller lagens krav förrätta vigseln efter vigseltalet. Den äldstebroder som förrättar vigseln ska fylla i de nödvändiga handlingarna.
4. De som är förlovade är i särskilt behov av herdeomvårdnad av kärleksfulla äldste. Uppmuntran från Bibeln kan hjälpa dem att få framgång med sitt bröllop och i sitt framtida äktenskap. De ska uppmuntras att göra efterforskningar i Bibeln och litteraturen. Ett sådant studium kommer att stärka deras beslutsamhet att vara rena under sällskapandet och hjälpa dem att planera sitt bröllop på ett sätt som ärar Jehova och som gör att de kan ha ett gott samvete. (1 Kor. 10:31, 32) Om de till exempel planerar att ha en bröllopsfest ska de påminnas om att gå igenom den senaste litteraturen som behandlar frågan. (w06 15/10 s. 18–31; w00 1/5 s. 19–22; w97 15/4 s. 23–26; lvs s. 180, 181, 251, 252)

5. Vigseltalet ska grundas på dispositionen "Guds syn på ett ärbart äktenskap" (S-41). Talet ska belysa det ansvar som Gud har gett mannen och hustrun och som de måste ta till sig och leva efter enligt Bibeln. Talet ska hållas med kärlek, värme, värdighet och allvar. Talaren ska motstå frestelsen att skämta bara för att få åhörarna att skratta, eftersom det skulle kunna visa brist på respekt för åhörarna och Gud. Talaren ska inte visa några rörliga bilder eller filmer på skärmarna. Men några få lämpliga stillbilder under talet kan användas som visuella hjälpmedel. (Se 20:20.) Om några rörliga bilder eller filmer visas före eller efter vigseltalet ska de vara lämpliga. De här anvisningarna angående rörliga bilder och filmer gäller också vid begravningstal.

ANVÄNDNING AV RIKETS SAL

6. Om ett par vill använda Rikets sal för sin vigsel ska de i god tid lämna en skriftlig förfrågan till de äldste med uppgift om vilket datum och klockslag de önskar använda Rikets sal. (*od* 11:10, 11; *km* 11/08 s. 3) Tjänstekommittén ska träffas så snabbt som möjligt för att begrunda följande:
1. Både bruden och brudgummen måste vara bibelenligt och lagligt fria att gifta sig och ha en god ställning i sina respektive församlingar. (Se 2:4.) Om två odöpta förkunnare som gör framsteg mot dop fyller de kraven kan de också godkännas för att vigas i Rikets sal. En odokumenterad invandrare kan använda Rikets sal till sin vigsel om han fyller kraven från myndigheterna för att kunna gifta sig och om han i övrigt är kvalificerad enligt anvisningarna här ovan. (Se 29:3–7.)
 2. Varken vigseln eller övningar i Rikets sal får krocka med möten eller annan verksamhet i Rikets sal. Om flera församlingar använder Rikets salen ska tjänstekommittén bekräfta med de andra tjänstekommittéerna att salen är ledig.

3. Tjänstekommittén avgör om man ska göra en kort pålysning för församlingen om att det hålls en vigsel i Rikets sal.
4. Tjänstekommittén ska hållas informerad om parets planer när det gäller deras användning av Rikets sal. All utsmyckning av Rikets sal eller ommöblering av stolarna måste till exempel godkännas av tjänstekommittén. Endast musik från *Sjung med glädje till Jehova* får användas. Brudföljet får inte innehålla någon som är utesluten eller som lever helt i strid med Bibelns principer. Men man behöver inte vara döpt för att få vara med i följet. Om någon har fått i uppdrag att ta fotografier eller spela in vigseln ska personen inte göra något som distraherar under talet eller på något annat sätt ta bort allvaret och värdigheten vid det här tillfället.
5. Om det kommer fram att paret har gjort sig skyldiga till en allvarlig överträdelse som behöver behandlas av en dömande kommitté kan de inte använda Rikets sal. Om ingen av dem blir utesluten är det upp till den äldstebroder som har utsetts att viga dem om han vill göra det på en annan plats.

Fängelser

	Paragraf
Kontaktförsamling	2–4
Korrespondens med avdelningskontoret	5–7
Kommunikation med personal	8
Kontakt med personer som sitter i fängelse	9
Tjänst	10–16
Litteratur	10–12
Rapportering av tjänst	13, 14
Rapportering av dop	15
Förkunnare som flyttas till en annan anläggning	16
Möten	17–20
Minneshögtiden	19
Utökade möten	20
Interner som är förordnade	21
Hur man håller dömande kommittéer med interner	22

1. Det kanske finns ett eller flera fängelser på församlingens distrikt. Besök hos fångar är ofta begränsade, men det kan vara möjligt för förkunnare att få tillstånd från ledningen på fängelset att besöka personer som har bett om att få besök. (Matt. 5:3) Anvisningarna i det här kapitlet kan också vara tillämpliga på andra inrättningar som inte är öppna för allmänheten.

KONTAKTFÖRSAMLING

2. Avdelningskontoret kommer att utse en eller flera kontaktförsamlingar som tar ledningen i att följa upp intressen och ta hand om

de andliga behoven hos personer i fängelse som studerar Bibeln och blir Jehovas vittnen.

3. Tjänstekommittén i kontaktförsamlingen utser lämpliga, döpta, vuxna förkunnare som kan delta i den här formen av tjänst. (Matt. 10:16) Tjänstetillsyningsmannen samordnar arbetet. Om det behövs kan lämpliga förkunnare från grannförsamlingar hjälpa till efter att de har godkänts av tjänstekommittéerna i sina församlingar. Valda delar av det här kapitlet kan förmedlas muntligt till de förkunnare som är godkända för att ta del i den här formen av tjänst.
4. Om en församling inte kan fortsätta vara kontaktförsamling ska tjänstekommittén skicka ett brev till tjänsteavdelningen där de förklarar anledningen till det. Om bröderna känner till någon annan församling som kan vara kontaktförsamling i stället ska brevet godkännas av båda tjänstekommittéerna. Avdelningskontoret kommer att meddela skriftligen om förslaget godkänns eller inte.

KORRESPONDENS MED AVDELNINGSKONTORET

5. Sekreteraren är ansvarig för att skicka korrespondens till Preaching Needs Desk vid tjänsteavdelningen angående arbetet på anläggningen. Fullständigt namn på och adress till fängelset ska alltid finnas med i korrespondensen. Om man behöver ta upp de andliga behoven hos en specifik person i fängelset ska man om möjligt ta med hans namn och identifikationsnummer.
6. Blanketten *Fängelseinformation* (S-68) används för att skicka in information angående anläggningar till tjänsteavdelningen. Om det finns flera avdelningar i anläggningen ska en separat blankett för varje avdelning skickas in.
7. För anvisningar angående en intern som har anklagats för övergrepp mot barn och som nu kommer tillsammans med en församling, se kapitel 14, paragraf 9 och 27.

KOMMUNIKATION MED PERSONAL

8. Det är ofta bra att ha en vänlig men ihärdig framtoning. De äldste ska hålla alla avtalade möten med interner och personal och följa fängelsets regler och föreskrifter. Om det krävs att man bevisar att man är ett Jehovas vittne ska församlingen skriva ut ett brev som ser professionellt ut och som har församlingens brevhuvud. Brevet ska tydligt identifiera personen i fråga som ett Jehovas vittne i församlingen, upplysa om datumet för hans eller hennes dop och undertecknas av församlingens tjänstekommitté. Om ett sådant brev inte godkänns av fängelset kan bröderna skriva till tjänsteavdelningen och få ytterligare anvisningar. De ska då bifoga en kopia av det brev som inte godkändes.

KONTAKT MED PERSONER SOM SITTER I FÄNGELSE

9. När kontaktförsamlingen får en återbesöksanvisning från avdelningskontoret ska tjänstetillsyningsmannen se till att den snabbt följs upp. Han kanske kan tillhandahålla litteratur och utse lämpliga förkunnare till att göra regelbundna besök och om möjligt leda studier med enskilda eller med grupper i fängelset. Om det inte går att ha personlig kontakt kanske en lämplig förkunnare som är godkänd av tjänstekommittén kan få i uppgift att skriva till en intern. Systrar ska endast skriva till kvinnliga interner och bröder till manliga. Man kan ha adressen till Rikets sal eller en annan lämplig adress som avsändaradress om det skulle vara känsligt att uppge sin egen adress. Men man får inte använda avdelningskontorets adress.

TJÄNST

10. **Litteratur.** Det är bäst om internen själv tar initiativet till att begära att få besök eller litteratur, antingen genom de förkunnare

som är godkända att besöka anläggningen eller genom att skriva till avdelningskontoret. På så sätt får personen möjlighet att visa att han är verkligt intresserad, och det kan hjälpa förkunnare att få tillstånd att komma in i anläggningen. Om det behövs kan sekreteraren i kontaktförsamlingen kontakta Preaching Needs Desk vid tjänsteavdelningen för internens räkning. En del anläggningar tillåter till exempel inte att besökare tar med sig litteratur till interner, men de kan tillåta att avdelningskontoret skickar litteratur till dem. Interner som är uteslutna kan få litteratur på begäran (inbegripet särskilda beställningsartiklar). Bibliotek i sådana anläggningar kan också förses med grundläggande litteratur.

- 11.** När ett fängelse tillåter att förkunnare kommer dit och lämnar litteratur till interner ska församlingen beställa den genom sin vanliga litteraturbeställning.
- 12.** Man ska bara lämna litteratur som finns bland våra tjänsteverktyg och litteratur som används vid mötena, allt beroende på behoven hos de som studerar. Särskilda beställningsartiklar ska vanligtvis endast lämnas till döpta förkunnare, odöpta förkunnare och dem som gör fina framsteg i sina studier. (Se 28:10.) I sådana fall ska äldstebröderna i kontaktförsamlingen beställa dessa artiklar. Särskild hänsyn kan visas mot dem som har nedsatt syn eller andra förmildrande omständigheter.
- 13. Rapportering av tjänst.** Förkunnarna ska rapportera placeringar, filmvisningar och bibelstudier som leds i ett fängelse precis som vanligt. Även om det är många med vid ett bibelstudium som hålls i fängelset, ska det räknas som ett studium i månaden och ett återbesök varje gång studiet hålls. Tiden man använder till att leda eller delta i församlingsmöten som hålls i fängelser ska inte räknas som tjänst, men pionjärer har tillåtelse att tillgodoräkna sig tid för sådan verksamhet. (Se 9:11–13.) Förkunnare som inte är pionjärer ska visas extra hänsyn för att de tar del i den här formen av tjänst. (Se 23:25, 26.)

- 14.** Odöpta och döpta förkunnare som sitter i fängelse ska räknas som förkunnare i kontaktförsamlingen, och deras tjänsterapporter ska räknas med i församlingens rapport.
- 15. Rapportering av dop.** Kontaktförsamlingen ska informera kretstillsyningsmannen när någon har blivit döpt i ett fängelse.
- 16. Förkunnare som flyttas till en annan anläggning.** När en intern flyttas till en annan anläggning ska hans *Registerkort för förkunnare* (S-21) och ett introduktionsbrev skickas till kontaktförsamlingen för den anläggningen.

MÖTEN

- 17.** Regelbundna församlingsmöten kan anordnas när minst en döpt eller odöpt förkunnare regelbundet kommer att vara med. Närvaroantalet ska tas med i kontaktförsamlingens mötesnärvaro. Möten i fängelset måste, så långt det är möjligt, hållas på samma sätt som i Rikets sal. Uteslutna ska behandlas på samma sätt som på församlingsmötena i Rikets sal.
- 18.** Det är bara passande äldste och församlingstjänare som ska leda möten i fängelser. Man kan utse bröder från kontaktförsamlingen eller från en grannförsamling. (Se 28:21.) Om det inte finns några förordnade bröder tillgängliga kan internerna träffas för att tillsammans se en inspelning av ett möte eller gå igenom materialet tillsammans. Om en intern som har blivit anklagad för övergrepp mot barn går på möten i fängelset eller på något annat sätt stöder en församlings verksamhet, se då kapitel 14, paragraf 9 och 27.
- 19. Minneshögtiden.** Man ska göra allt man kan för att ordna så att en äldste eller församlingstjänare kan hålla minneshögtiden. Om det inte är möjligt kanske internerna kan se en inspelning av talet eller gå igenom avsnitten i Matteus 26:17–30, Lukas 22:7–23, 28–30 och 1 Korinthisarna 11:20–31. (w93 1/2 s. 31) Närvaroantalet ska räknas med i församlingens närvaro.

20. Utökade möten. En del fängelser tillåter att man en eller två gånger om året har ett möte där internerna har möjlighet att träffas under en längre tid än vanligt. Detta skulle vara ett fint tillfälle för dop, genomgång av sammankomstprogram osv. Vid sådana möten ska det inte göras anordningar där förkunnare, särskilt inte av det motsatta könet, fritt kan umgås med fångarna. Det är möjligt att interner tillåts bjuda in familjemedlemmar att komma till ett evenemang. Men erfarenheten har visat att det är bäst att inga av det motsatta könet, även om de är släkt med fångarna, inbjuds till sådana möten. Inbjudningar ska bara ges till dem som ska medverka i programmet och dem som regelbundet utför fängelsevittnande och möjligtvis till några få ansvarskännande, erfarna bröder som skulle kunna uppmuntra internerna och ge dem herdeomvårdnad, så att ett utmärkt vittnesbörd kan avges. Äldstebröder i kretsen eller från närliggande församlingar som har haft tal på sammankomster kan inbjudas att framföra dessa tal jämte punkter som framförs av lokala äldstebröder. Inbjudningar ska göras under överinseende av de äldstebröder som ansvarar för fängelsevittnandet.

INTERNER SOM ÄR FÖRORDNADE

21. Interner som gör andliga framsteg kan bli kvalificerade för dop, men de kan inte bli förordnade som församlingstjänare eller äldste medan de sitter i fängelse. (1 Tim. 3:2, 7, 10; Tit. 1:6, 7) De är inte heller kvalificerade att vara hjälppionjärer eller reguljära pionjärer. Men om en förordnad person i församlingen sätts i fängelse för att han vägrar kompromissa med Bibelns principer kan äldstekretsen naturligtvis komma fram till att han kan fortsätta vara förordnad även när han sitter i fängelse.

HUR MAN HÅLLER DÖMANDE KOMMITTÉER MED INTERNER

22. När en dömande kommitté försöker träffa en person i fängelse som är anklagad för att ha begått en allvarlig överträdelse kan-

ske inte de ansvariga för fängelset tillåter att alla tre bröderna träffar honom samtidigt. Även om det är så ska kommittén inte behandla ärendet via en ljud- eller videokonferens. De ska i stället försöka ordna med att två av dem kan träffa personen i en avskild miljö. Andra får inte vara med under förhöret. Efter förhöret kan de två bröderna resonera om fallet med den tredje brodern, och sedan kan kommittén komma fram till ett beslut. Två bröder i kommittén ska informera honom om beslutet. Om han blir utsluten ska bröderna informera honom om att han kan välja att överklaga osv. Om de ansvariga för fängelset bara tillåter att en äldste i taget pratar med honom ska kommittén i förväg bestämma vilka frågor de ska ställa. Sedan ska två bröder i kommittén prata med honom var för sig och ställa samma frågor. Därefter ska kommittén träffas för att fatta ett beslut. Om det gäller ett ovanligt fall ska man kontakta tjänsteavdelningen.

FÄNGELSER

Juridiska frågor

	Paragraf
Juridiska råd i personliga frågor	2
Odokumenterade invandrare	3–7
Sociala tillställningar	8
Vårdnadstvister	9
Välgörenhetsgåvor	10
Gåvor som matchar enskilda personers gåvor	10.1
Gåvor för volontärarbete	10.2
Gåvor i samband med affärer	10.3

1. I enlighet med Matteus 22:21, 37, Romarna 13:1–7, Filipperna 1:7 och 1 Timoteus 2:1, 2 respekterar församlingen den relativa myndighet som världsliga myndigheter har. För att se till att man följer tillämpliga lagar ska om möjligt två äldste omgående ringa den juridiska avdelningen i följande situationer:

1. De äldste får en begäran om eller ett krav på att avslöja konfidentiell information. Det kan vara en begäran från en enskild person, myndigheterna, en advokat eller media.
2. De äldste får kännedom om en anklagelse om övergrepp mot barn, äldre eller handikappade. (Se kapitel 14.)
3. De äldste får kännedom om rättsliga åtgärder eller hot om rättsliga åtgärder mot organisationen, församlingen eller en äldste i samband med ett församlingsärende.

4. En ansvarig insisterar på att Jehovas vittnen inte ska göra några fler besök i en fastighet eller ett bostadsområde, en myndighetsperson försöker lägga begränsningar på vår tjänst eller våldsamt motstånd mot vår tjänst uppstår. (Se 23:22–24.)
5. En förkunnare var med i en olycka som resulterade i allvarlig personskada eller dödsfall när han var i tjänsten eller tog del i någon annan teokratisk verksamhet. (Se 21:30.) Om en äldste kontaktas av någon som vill ha ett uttalande ska han inte diskutera olyckan eller vilka som var inblandade, och han ska inte heller besvara några frågor. Han ska i stället ta namn och telefonnummer på den som ringer och även information om var han ringer ifrån, och han ska sedan berätta att de äldste kommer att kontakta en advokat innan de besvarar några frågor.

JURIDISKA RÅD I PERSONLIGA FRÅGOR

2. De äldste är andliga herdare och blandar sig inte i juridiska frågor som gäller enskilda kristna. (Gal. 6:5) De ska inte i sina roller som äldste erbjuda juridiska råd eller uppmuntra förkunnare att kontakta den juridiska avdelningen för att få juridiska råd i personliga juridiska frågor. Om en förkunnare till exempel frågar om ett besöksförbud eller någon annan skyddsåtgärd ska de äldste vänligt förklara att det är en personlig fråga som församlingen inte ska bli inblandad i. De äldste ska inte försöka få igenom några sådana förbud eller åtgärder mellan enskilda personer.

ODOKUMENTERADE INVANDRARE

3. De äldste är mycket intresserade av de andliga, känslomässiga och fysiska behoven hos medtroende som är invandrare. (Ps. 146: 9; 1 Joh. 3:17, 18; w17.05 s. 3–7) En person som frågar om de juridiska kraven för att få uppehållstillstånd ska uppmuntras att

läsa bibelställen som Romarna 13:1–7, Titus 3:1 och 1 Petrus 2: 13–17 och att göra efterforskningar i litteraturen.

4. En invandrare kanske vill skaffa kvalificerad juridisk hjälp för en sådan här personlig, juridisk fråga. Det är inte de äldstes ansvar att göra efterforskningar om världsliga lagar som gäller odokumenterade invandrare eller att se till att de följs. (Filem. 8–22; w77 s. 383, 384)
5. Alla kristna är förpliktade att lyda lagarna i det land som de bor i och underordna sig myndigheterna i relativ bemärkelse. (Rom. 13:1) En odokumenterad invandrare är därför inte kvalificerad att förordnas som äldste, församlingstjänare, reguljär pionjär eller hjälppionjär förrän han har fått uppehållstillstånd eller klart och tydligt ansökt om det. (1 Tim. 3:7, 10) Han kan inte få i uppdrag att ansvara för någon uppgift i församlingen, men han kan hjälpa till vid byggandet av församlingens Rikets sal samt vid städningen av den och den sammankomsthall som församlingen besöker. Han kan däremot inte arbeta med byggen av andra Rikets salar och sammankomsthallar. Men han får ge kommentarer vid församlingsmötena och ha elevuppgifter vid veckomötet. Om han är föredömlig på alla andra sätt kan det finnas sådant som han kan hjälpa till med, precis som Onesimos var till hjälp för Paulus. (Kol. 4:7–9; Filem. 13) Det kan till exempel gälla att vara mikrofonbärare under mötena och hjälpa till med litteraturen. Han kan också få vigas i Rikets sal om han uppfyller Bibelns och lagens krav för att ingå äktenskap. (Se 27:6.)
6. En odokumenterad invandrare kommer i en annan situation om han ansöker om eller får uppehållstillstånd, eftersom han då visar att han helt och hållet underordnar sig myndigheterna. (Rom. 13:1) När personen har ansökt om uppehållstillstånd är han inte längre okänd för myndigheterna och kan få tjänsteprivilegier, även om det skulle ta lång tid för myndigheterna att behandla hans fall. Så om han är andligt kvalificerad och inte arbetar på ett olagligt sätt (om han har ett arbete), kan han vara äldste, församlingstjänare, reguljär pionjär eller hjälppionjär. När sådana

personer rekommenderas för förordnande som äldste eller församlingstjänare ska kretstillsyningsmannen få reda på vilken situation personen befinner sig i. (Se *Bilaga till "Var herdard för Guds hjord"* (1 Petrus 5:2) för eventuella ytterligare anvisningar som kan gälla lokalt.)

7. Om en förkunnare som ansökt om uppehållstillstånd men inte får det beviljat ändå stannar kvar i landet illegalt, är han inte längre kvalificerad att vara äldste, församlingstjänare, reguljär pionjär eller hjälppionjär. Det skulle också vara oärligt av en förkunnare att använda förfalskade dokument eller att medvetet ge felaktig information i en ansökan till myndigheterna. Om de får reda på det skulle personen kunna bli straffad för bedrägeri, och det skulle bli till vanära för församlingen. Församlingen skulle då kunna behöva vidta åtgärder. Innan de går vidare i frågan ska de äldste skriva till tjänsteavdelningen för att få anvisningar. Men om någon ansökt om eller fått uppehållstillstånd med hjälpa metoder innan han fick kunskap om Bibelns principer, kommer de äldste inte att ta upp saken. (1 Kor. 6:11)

SOCIALA TILLSTÄLLNINGAR

8. Församlingen organiserar eller sponsrar inte några sociala tillställningar. Enskilda personer som ordnar sociala tillställningar ansvarar för vad som händer där. Sådana personer ska inte uppge eller antyda att de agerar på församlingens vägnar. De ska inte använda sådana uttryck som "församlingspicknick" eller "församlingsfest". (od 13:19) Inbjudningar ska alltså inte sättas upp på anslagstavlan, och pålysningar angående sociala tillställningar ska inte göras från podiet.

VÅRDNADSTVISTER

9. Om förkunnare blir inblandade i en rättegång som gäller en vårdnadstvist ska två äldste kontakta den juridiska avdelningen om svaret på alla nedanstående frågor är ja:

1. Är det troligt att förkunnarens religion kommer att vara en fråga som tas upp?
2. Har någon fått en kallelse att inställa sig i rätten?
3. Gäller ärendet två biologiska föräldrar?
4. Är den andra parten inte ett Jehovas vittne?
5. Har förkunnaren en god ställning i församlingen? (Se 2:4.)

VÄLGÖRENHETSGÅVOR

10. En del välgörenhetsgåvor kan vara acceptabla för en kristen. Här följer några korta beskrivningar och kommentarer om hur välgörenhetsgåvor kan fungera i vissa länder:

1. **Gåvor som matchar enskilda personers gåvor.**
Ibland vill ett företag utöka eller matcha en enskild persons gåva till en välgörenhetsorganisation. Företaget ger helt enkelt en extra frivillig gåva. Eftersom gåvan inte kräver att församlingen medverkar aktivt, är det ett personligt beslut om man vill utse den som välgörenhetsorganisationen i ett sådant arrangemang. Förkunnare ska inte ta initiativet till sådana arrangemang, men de kan dra nytta av befintliga arrangemang.
2. **Gåvor för volontärbete.** Ibland vill en givare ge en gåva till en välgörenhetsorganisation för vilken en person utfört en viss mängd volontärbete. Förkunnare ska inte ange att avdelningskontoret eller någon församling ska få gåvor som den välgörenhetsorganisation för vilka de utfört "volontärbete", och församlingar ska inte delta i sådana arrangemang. Det är det personliga överlämnandet åt Jehova och lydnad för Jesus

befallning som motiverar alla förkunnare att utföra sin tjänst; det är inte för församlingens eller någon organisations räkning som de utför den. Det gäller också tid som läggs på byggprojekt, hjälparbete eller någon annan verksamhet som görs för sanningen.

3. **Gåvor i samband med affärer.** Ibland erbjuder sig en givare att ge en välgörenhetsorganisation en gåva som bygger på att en person på något sätt gör affärer med givaren. Det kan till exempel vara en livsmedelsaffär som vill ge en viss procent av summan för en persons inköp som gåva. Arrangemangen kräver ofta att välgörenhetsorganisationen deltar aktivt, till exempel genom att uppmuntra personer att göra affärer med givaren. Församlingar ska inte stödja någon form av kommersiell verksamhet eller tigga om pengar. Förkunnare ska alltså inte utse avdelningskontoret eller en församling som mottagare av gåvor från sådana insamlingar, och församlingar ska inte delta i den här typen av arrangemang.

TILLÄGG A

Arbete som utförs på Rikets salar

(För ytterligare anvisningar om arbete som utförs på Rikets salar, se kapitel 21.)

Typ av arbete	Beskrivning	Ska församlingen kontakta LDC för godkännande?	Vilka står för kostnaden?	Vilka samordnar arbetet?
Schemalagt underhåll	<p>Arbete som inbegriper sådant som schemalagda besiktningar; justeringar, service, eller rengöring av befintliga byggnadsdelar och/eller utrustning; kontroll av att utrustning och installationer fungerar som de ska; byten av förbrukningsvaror vid regelbundna intervaller.</p> <p>Exempel: Byte av ventilationsfilter, rengöring av ventilationsöppningar, byte av lysrör, kontroll av rör, kontroll och justering av dörrbeslag, kontroll av ljus vid nödutgångar, byte av motorolja på gräsklippare och bättringsmålning.</p>	Nej	Församlingen	Församlingen
Reparationer	<p>Arbete som krävs för att återställa en befintlig byggnadsdel eller en del av en utrustning till ett acceptabelt tillstånd. Det kan inbegripa att byta ut olika komponenter, men det är inte ett fullständigt byte av enhet, om det inte bara gäller ett enkelt utbyte av mindre saker vars livslängd har passerats.</p> <p>Exempel: Reparation av trasiga armaturer eller liknande, läckande toaletter, takläckor, trasiga element eller lösa klinkers.</p>	Bara om arbetet kostar mer än tre månaders genomsnittliga driftskostnader	Församlingen	Församlingen
Mindre renoveringar, uppgraderingar och nya komponenter	<p>Arbete som inbegriper förändringar på byggnadens utformning, byte av gamla enheter/byggnadsdelar eller gamla ytskikt eller installation av ny mindre utrustning.</p> <p>Exempel: Byte av golv, ytskikt, tak, beläggning på parkeringsplats, stolar/möbler/inredning, värmepumpar, ventilationsutrustning, ändring av fasad, bygge av nytt staket, inköp av ny videoutrustning.</p>	Ja	Församlingen	LDC eller församlingen
Större renoveringar, uppgraderingar och nya komponenter	<p>Arbete som krävs för att göra en lokal som för närvarande inte betraktas som lämplig till en som är lämplig. Det kan inbegripa att byta ut flera byggnadsdelar eller arbete som innebär att man ändrar utformningen på byggnaden eller att man utvidgar den eller ändrar ändamålet med den.</p> <p>Exempel: Ersättning av det mesta av byggnadens ytskikt eller hela taket (takkonstruktion), flytt av utvändiga eller invändiga väggar.</p>	Ja	Avdelningskontoret	LDC
Nybygge	Arbete som inbegriper bygge av en ny lokal eller en omfattande utvidgning av en befintlig byggnad.	Ja	Avdelningskontoret	LDC

TILLÄGG A

TILLÄGG A

”VAR HERDAR FÖR GUDS HJORD”

Register

A

Andra språk: 24

bildande av förgrupper, grupper och församlingar: 24:2-5
distriktsbearbetning: 24:6-10
hjälp åt förkunnare: 24:24-26
inbjudningar: 24:28
kretssammanskomster: 24:27
moderförsamling: 24:11, 12
regionala sammankomster: 24:27
möten: 24:13-23
 förgrupper: 24:13
 grupper: 24:14, 15
 inspelningar: 24:17, 18
 ljud-/videouppkopplingar: 24:17, 18
 minneshögtiden: 24:22
 platser: 24:16
 räkning av mötesnärvaro: 24:20
 sånger: 24:21
 tolkning: 24:19, 23
 (Se också Teckenspråk)
 under kretsbesök: 24:23
skyltar: 24:28
årstext: 24:28

Anslagstavlan: 21:34

overksamma: 25:14
sociala tillställningar: 29:8

Ansökningar: 22:29-31

Anvisningar för hyrda lokaler vid teokratiska arrangemang (TO-19): 21:4

Anvisningar för Incidentrapport (TO-5i): 21:30, 31

Anvisningar för Riskanalys för församlingar (DC-85i): 21:29

Arbete

falsk religion: 12:39.5
hasardspel: 12:32
neutralitet: 18:3.4

Arkivering

(Se Korrespondens och arkivering)

Avfällighet: 12:39

Avgudadyrkan: 12:39.7

Avregistreringar

pionjärer: 9:4, 5, 11-19; 13:5, 6
äldste och församlingstjänare: 8
församlingens arkiv: 22:19
genomgång av kvalifikationer: 8:31-33
när förordnad broder flyttar från församlingen: 8:12
pornografi: 13:5, 6
på grund av kommittéfall eller död: 8:37
pålysningar: 8:38
rekommendationer mellan vanliga kretsbesök: 8:35
rekommendationer under vanliga kretsbesök: 8:34
träda tillbaka: 8:36
"Äldsteboken": Introduktion:3
överklagande: 8:39

Avståndstaganden: 18

B

Bedrägeri: 12:24-28

Begravningar: 2:3.11; 21:19; 27:5

Bekännelse

fastställa överträdelse: 12:40.1
för oskyldig äktenskapspartner: 15:14; 16:10.5

Bevis för att fastställa överträdelse: 12:40-42

Beteliter, överträdelser av: 12:43

Bibelenlig frihet att gifta om sig: 12:71-76

kontrollera före vigsel: 27:3.1, 2, 6.1
sällskapande: 12:17.2
återuppta det sexuella umgänget: 15:14
äktenskap som ingås utan att man är bibelenligt fri att gifta om sig: 12:10-12

Bibliotek: 21:39, 40

Bilaga till "Var herdor för Guds hjord"

(1 Petrus 5:2): Introduktion:2

Bild: 20:21

bild vid begravingar och bröllop: 27:5
godkännande av dem som arbetar med:
1:2.8

möten på andra språk: 24:17, 18

teckenspråk: 20:35, 36

tillsyn: 3:3.18

utrustning: 21:37, 38

Blanketter: 5:2.6

Anvisningar för hyrda lokaler vid teokratiska arrangemang (TO-19): 21:4

Anvisningar för Incidentrapport (TO-5i):
21:30, 31

Anvisningar för offentligt vittnande
(S-148): 23:13

Anvisningar för Riskanalys för församlingar (DC-85i): 21:29

Distriktsjustering (S-6): 23:2

Fängelseinformation (S-68): 28:6

förordnandebrev för pionjärer
(S-202): 9:9

Församlingens distriktstilldelning (S-54):
23:2

"Guds syn på ett ärbart äktenskap"
(S-41): 27:5

Hur föräldrar kan skydda sina barn mot
orätt användning av blod (S-55): 11:2

"Identitetskortet" (ic) 11:8.4

Incidentrapport (TO-5): 21:30, 31

Information till blivande mammor
(S-401): 11:2

Kort för distriktskarta (S-12) 23:12

Kretstillsynsmannens församlingsrapport (S-303): 1:6.1; 22:20

Meddelande om uteslutning eller
avståndstagande (S-77): 22:22

Pionjärsök (S-205): 9:1-3, 9

Påminnelser till föredragshållare (S-141):
20:1

Rapport om mötesnärvaro (S-3): 22:18

Registerkort för förkunnare (S-21)

förkunnare som regelbundet flyttar till

annan ort: 8:14; 22:5

introduktionsbrev: 22:5

kommittéfall: 22:21, 22

tillgodoräkning av timmar: 9:13, 14

ålderspionjärer: 9:19

Registerkort för mötesnärvaro (S-88):
22:18

Rekommendation om förordnande av
äldste och församlingstjänare (S-62):
8:15, 21

Riketssalsinformation (S-5): 21:33

Riskanalys för församlingar (DC-85):
21:29

Råd och tips till förkunnare som lär sig
ett nytt språk (S-394): 24:24

Samarbeta på ett säkert sätt – normer
för teokratiska bygg- och underhålls-
projekt (DC-82): 21:28

"Sjukvårdskortet" (dpa)

nydöpta: 11:1

sjukhuskommitté: 11:8.4; 20:15

sjukhusvistelse: 11:4

äldre: 11:3

Särskilt logibehov av medicinska skäl
(hlc-20): 11:10-15

Tablå över utlämnade distrikt (S-13):
23:3

Tjänsterapport (S-4)

förkunnare som regelbundet flyttar till
annan ort: 8:14; 22:5

insamling: 7:2.9

pionjärer: 9:10-17

Utrustning för offentligt vittnande (S-80):
23:10

"Vad bör jag tänka på när det gäller blod-
fraktioner och behandlingsmetoder som
inbegriper mitt eget blod?" (kmi 11/06):
11:1

välkomstbrev till pionjärer (S-236): 9:3

"Är du rustad att klara av en trosprövande
medicinsk situation?" (kmi 1/91): 11:1

Blinda: 5:2.4

Blod

(Se Hälsfrågor)

Boxning: 12:37

Brudpris: 12:34

Bröllop

(Se Vigslar)

Bygg- och projekteringsavdelningen (LDC)

användning av församlingens fastighet: 21:42

besiktningar: 21:25

hyrda anläggningar: 21:4

katastrofer: 26:12

larm: 21:26

större renoveringar och nybyggen: 21:23, 24; A

underhåll och reparationer: 21:8–14; A

uppgraderingar och mindre renoveringar: 21:22; A

videoutrustning: 21:37; A

Byggtjänare, överträdelser av: 12:43

Bön

offentliga: 1:2.8

äldstemöten: 1:1

C

Cannabis: 12:15.4

D

Distrikt

andra språk: 24:6–10

församlingens tilldelning: 23:1–3

tillsyn: 5:2.1

val av distriktstjänare: 1:2.7

Distriktsjustering (S-6): 23:2

Dop

dopfrågor: 3:3.3

fängelser: 28:15

giltighet: 12:60–62

material från sekreteraren: 11:1

möte ett år efter

inplanering: 3:3.6

påminnelse: 4:2.7

smittsamma sjukdomar: 11:16, 17

Droger: 12:15.4

Dryckenskap: 12:18, 19

Död:

uteslutna eller avståndstagare 19:10

äldste eller församlingstjänare 8:37

Dömande kommittéer

allvarliga överträdelser som skedde för många år sedan: 12:57–59

arkivering: 22:21–27

avståndstaganden

(Se Avståndstaganden)

bevis för att fastställa överträdelse: 12:40–42

bekännelse: 12:40.1

ögonvittnen: 12:40.2

kommittéförhör: 16:2, 3

överklagningsförhör: 17:6

bibelenlig frihet att gifta om sig: 12:10–12, 71–76

bjuda in den anklagade till förhör: 15:7–11

de som har vissa uppgifter: 12:43

de som inte varit verksamma på många år: 12:44–46

förberedelse av sinnet och hjärtat för att döma: 15:4–6

giltighet i överträdarens dop: 12:60–62

inspelningar: 16:1

märkning: 12:77–80

möten med döpta minderåriga och unga vuxna: 15:15

möten med sådana som sitter i fängelse: 28:22

möten med äktenskapspartner: 15:12–14

nyhetsmedia: 15:19

odöpta förkunnare: 12:47–56

overksamma: 25:18

psykiska eller känslomässiga problem: 16:12

restriktioner

introduktionsbrev: 22:7

tillrättavisning: 16:19, 22

återupptagande: 19:11, 12, 14

rättsliga åtgärder: 15:18–20

själv mord

försök: 12:81

hot om: 15:17

synder som behöver behandlas av de äldste: 12:2–39

REGISTER

avfällighet: 12:39
anställning: 12:39.5
avgudadyrkan: 12:39.7
avsiktligt sprida läror som strider mot Bibeln: 12:39.3
delta i religiösa aktiviteter tillsammans med andra religiösa organisationer: 12:39.2
högtider: 12:39.1
spiritism: 12:39.6
söndring, sekter: 12:39.4
bedrägeri: 12:24–28
dryckenskap: 12:18, 19
frosseri: 12:20
förolämpning: 12:29
förtal: 12:24–28
giftermål som innebär äktenskapsbrott: 12:10–12
girighet: 12:31–34
grov orenhet, orenhet som bedrivits utan att man fått nog: 12:14, 15
extrem fysisk orenhet: 12:15.5
missbruk av tobak, cannabis, läkemedel eller olagliga eller beroendeframkallande droger: 12:15.4
motbjudande former av pornografi: 13:3
omoraliska samtal via telefon eller internet: 12:15.2; 14:30
tillfälliga beröringar av intima kroppsdelar eller smekningar av bröst: 12:15.1
hasardspel: 12:31–33
lögn: 12:22, 23
pornografi: 13:2–4
skamlöst uppförande: 12:16, 17
onödigt umgänge med uteslutna eller sådana som tagit avstånd: 12:17.1
pornografi: 13:4
sexting: 14:30
stöld: 12:21
sexuell omoral (*porneja*): 12:3–6
starka omständighetsbevis för sexuell omoral (*porneja*): 12:7–9

sällskapande trots att man inte är bibelenligt fri att gifta om sig: 12:17.2
utpressning: 12:31–34
vredesutbrott: 12:36, 37
vulgärt språk: 12:15.2, 30
våld: 12:36, 37
vållande till annans död: 12:38
vägran att försörja familjen: 12:35
äktenskap som ingås utan att man är bibelenligt fri att gifta om sig: 12:10–12
övergrepp mot barn: 14:19; 16:2
tillrättavisning: 16:18–25
tillåtelse av att personer begår sexuell omoral i ens hem: 12:67–70
uteslutning: 16:26–31
val av kommittémedlemmar och ordförande: 15:1–3
vilken församling som ska behandla fallet: 12:63–65
ånger: 16:6–17
återupptagningar
(Se Återupptagningar)
överklagningar
(Se Överklagningar)
överträdelse som inbegriper personer från flera församlingar: 12:66
Döva: 5:2.4
(Se också Teckenspråk)

E

”En god ställning”: 2:4
Erkännande i domstol i utbyte mot mildare dom: 12:40.1

F

Falska läror: 12:39.3
Falsk religiös verksamhet: 12:39.2
Flytt
internier: 28:16
introduktionsbrev: 22:5–8
pionjärer: 9:6, 7
sådana som begått övergrepp mot barn: 14:26, 27

uteslutna och avståndstagare: 22:9
 äldste och församlingstjänare: 8:12–14
 överträdare: 12:64; 19:13–16

Formulär

(Se Blanketter)

Frosseri: 12:20

Fuktskador: 21:12

Fängelser: 28

internier och förordnande: 28:21
 kommittéförelhör: 28:22
 kommunikation med ansvariga för
 fängelset: 28:8
 kontaktförelsamling: 28:2–4
 kontakt med internier: 28:9
 korrespondens med avdelningskontoret:
 28:5–7

möten: 28:17–20

minneshögtiden: 28:19

utökade möten: 28:20

tjänst: 28:10–16

förelkunnare som flyttas till annan
 anläggning: 28:16

litteratur: 28:10–12

ordinationens bevis: 28:8

rapportering av dop: 28:15

rapportering av verksamhet:
 28:13, 14

övertgrepp mot barn: 14:9, 27

”Förelömlig”: 2:4

Förelgrupper

(Se Andra språk)

Förelkunnare som är bundna till hemmet:

20:24, 26, 27

Förelövingar: 27:4

Förelölämpning: 12:29

Förelordnanden

pionjärer: 9:1–3

äldste och församlingstjänare: 8

begrundning av kraven i Bibeln: 8:1–5

förelsamlingens arkiv: 22:19

förelsiktighet innan man rekommenderar
 vissa bröder: 8:6–11

döpta i många år men rekommenderas
 först nu: 8:11

skyldig till äktenskapsbrott
 tidigare: 8:8

separerad eller skild utan biblisk
 grund: 8:9

tillrättavisad, utesluten eller av-
 ståndstagare tidigare: 8:7

varit förordnad tidigare: 8:10; 13:8

internier: 28:21

när en förordnad bröder flyttar in
 i församlingen: 8:13, 14

rekommendationer mellan vanliga
 besöksveckor: 8:21

rekommendationer under vanliga
 besöksveckor: 8:15–20

Förelsamlingens arkiv

(Se Korrespondens och arkivering)

Förelsamlingens behov: 20:14, 15

kretssammankomster: 20:16

regionala sammankomster: 20:17

Förelsamlingens bibelstudium

godkännande av ledare och läsare: 1:2.8
 ledning: 20:19

Förelsamlingens distriktstilldelning (S-54):
23:2

Föreltal: 12:24–28

G

**Genomgång av kvalifikationer för äldste
 och församlingstjänare: 8:31–33**

högre utbildning: 8:30

konkurs: 8:29

medlem av hushållet inblandad i allvarlig
 överträdelse: 8:22

pornografi: 13:5, 6

stöd åt giftermål mellan döpt kristen och
 odöpt person: 8:24

tidigare uteslutningssynd som aldrig be-
 handlades: 8:25–27

tillåtelse av att personer begår sexuell
 omoral i ens hem: 12:67–70

utesluten eller avståndstagen familje-
 medlem i hemmet: 8:23

Girighet: 12:31–34

**Globala byggverksamheten med Rikets sa-
 lar och sammankomsthallar: 1:2.15**

REGISTER

Grov orenhet, orenhet som bedrivits utan att man fått nog: 12:14–15

pornografi: 13:3

sexting: 14:30

”Guds syn på ett ärbart äktenskap”

(S-41): 27:5

Gå med i annan religion: 18:3.2

H

Hamnvittnande: 23:20

Hasardspel: 12:31–33

Herdeverksamhet: 25

besök: 25:3

förkunnare som lär sig ett annat språk:
24:24–26

förlovade personer: 27:4

katastrofer: 26:11

overksamma: 25:13–18

pornografi: 13:7

råd: 25:9

se andlig svaghet: 25:7, 8

systrar: 25:12

uteslutna och avståndstagare: 25:20

äktenskapsproblem: 25:10, 11

övergrepp mot barn: 14:12–17

övning av församlingstjänare: 25:4–6

Hjälp åt förkunnare med behov

logi vid sammankomster: 2:3.5

äldstebroderns roll: 1:2.20, 6.3

Hur föräldrar kan skydda sina barn mot orätt användning av blod (S-55): 11:2

Hälsofrågor: 11

dop av personer med smittsamma sjukdomar: 11:16, 17

föräldrar och gravida systrar: 11:2

kommunikation med sjukvårdspersonal:
11:5

läggas in på sjukhus: 11:4

nydöpta: 11:1

patientbesöksgrupper: 11:6

resor för att få läkarvård: 11:10–15

sjukhuskommittén: 11:6–9

”Församlingens behov”: 20:15

ta emot blod: 18:3.3

äldre: 11:3

Högre utbildning: 8:30

Högtider: 12:39.1

I

”Identitetskortet” (ic): 11:8.4

Incidentrapport (TO-5): 21:30, 31

**Information till blivande mammor (S-401):
11:2**

Inspelningar

kommittéförhör: 16:1

läsning av paragrafer: 6:9

minneshögtiden: 20:10; 28:19

möten på andra språk: 24:17, 18

sammankomster: 24:27

specialföredraget: 20:10

Internet

kretstillsyningsmannen: 10:8

Rikets sal: 21:36, 38.3

Introduktionsbrev: 22:5–8

pionjärer: 9:6, 7

sådana som begått övergrepp mot barn:
14:26, 27

äldste och församlingstjänare: 8:12–14

J

Juridiska frågor: 29

hot om rättsliga åtgärder: 15:18–20

incidenter som resulterade i skada
eller död under teokratisk verksamhet:
21:30; 29:1.5

juridiska råd i personliga frågor: 29:2

nyhetsmedia: 15:19

odokumenterade invandrare: 29:3–7

offentligt vittnande: 23:7, 8

sociala arrangemang: 29:8

svårigheter att vittna: 23:22–24

vigsselförrättning: 27:2–5

vårdnad om barn: 29:9

välgörenhetsgåvor: 29:10

gåvor för volontärbete: 29:10.2

gåvor i samband med affärer:
29:10.3

gåvor som matchar enskilda personers
gåvor: 29:10.1

övergrepp mot barn: 14:6–10

REGISTER

”VAR HERDAR FÖR GUDS HJORD”

barnpornografi: 14:10
 interner: 14:9, 27
 sexting: 14:3, 10, 30

JW Broadcasting: 21:41

JW Library: 20:21

jw.org

ansökningar: 22:29
 domänadministratörer: 3:3.15; 4:2.12
 e-post: 22:1–4
 tilldela roller: 2:3.12

JW Stream: 20:25–27

andra språk: 24:17
 minneshögtiden och specialföredraget:
 20:10

K

Katastrofer och nödsituationer: 26

förberedelse: 26:1–6
 församlingens handlingar: 26:4
 genomgång av anordningar med
 äldstekretsar: 26:5
 kontaktuppgifter: 26:2
 särskilda behov: 26:3
 årlig punkt på veckomötet: 26:6
 åtgärder
 annat område: 26:13
 närområdet: 26:7–12
 herdeverksamhet: 26:11
 informera kretstillsyningsmannen:
 26:9
 informera äldstekretsen: 26:8
 praktisk hjälp: 26:12
 säkerhet: 26:10

Konkurs: 8:29

Kontaktförsamling: 21:2, 3

Korrespondens och arkivering: 22

e-post via jw.org: 22:1–4
 församlingens arkiv: 22:10–27
 förordnanden och avregistreringar
 av äldste och församlingstjänare:
 22:19
 katastrofberedskap: 26:4
 kategorier: 22:11
 kommittéärenden och andra konfiden-

tiella rapporter: 22:21–27
 konfidentialitet: 22:10
*Kretstillsyningsmannens församlings-
 rapport (S-303): 22:20*
Pionjäransökan (S-205): 9:2
*Registerkort över mötesnärvaro
 (S-88): 22:18*

sexuella övergrepp mot barn: 14:25
 säkerhet: 22:10

tjänsterapporter: 22:12–17

introduktionsbrev: 22:5–8

onlinelagringstjänster: 22:28

samordnarens och sekreterarens roll:
 3:3.1

tjänstekommitténs roll: 2:3.6, 7

tjänstetillsyningsmannens besök i tjänste-
 grupper: 5:2.5

uteslutna och avståndstagare som dör:
 22:10

uteslutna och avståndstagare som flyttar:
 22:9

Kort för distriktskarta (S-12): 23:2

Kretssammankomster: 20:16

andra språk: 24:27

fängelser: 28:20

JW Stream: 20:27

logi: 2:3.5

**Kretstillsyningsmannens församlings-
 rapport (S-303): 1:6.1; 22:20**

Kretstillsyningsmän

avregistreringsrekommendationer

mellan besöksveckor: 8:35

under besöksveckan: 8:34

förordnanderekommendationer

mellan besöksveckor: 8:21

under besöksveckan: 8:15–20

*Kretstillsyningsmannens församlings-
 rapport (S-303): 1:6.1; 22:20*

logi och måltider: 10:2–5

möten med förgrupper eller grupper
 under besöksveckan: 24:23

möte med äldste under
 besöksveckan: 1:4

utgifter under besöksveckan: 10:6–8

REGISTER

L

Litteratur

fängelser: 28:10–12
offentligt vittnande: 23:15
tillsyn: 5:2.4
uteslutna: 16:26.3
val av litteraturtjänare: 1:2.7

Ljud

godkännande av dem som arbetar med:
1:2.8
teckenspråksfilmer: 20:36
tillsyn: 3:3.18

Lögn: 12:22, 23

M

Meddelande om uteslutning eller avståndstagande (S-77): 22:22

Media och press: 15:19

Mikrofoner, bära: 1:2.8

Minneshögtiden: 20:6–12

andra möten under veckan: 20:9
böner: 20:7
fängelser: 28:19
förgrupper och grupper: 24:22
JW Stream: 20:10
mötetider: 20:8
ordförande och meddelanden: 20:12
overksamma: 25:15
talare: 20:6

Missionärer på fältet: 22:15

Mord: 12:38

Märkning: 12:77–80

Möten: 20

andra språk: 24:13–23
förgrupper: 24:13
grupper: 24:14, 15
inspelningar: 24:17, 18
ljud-/videoupkoppling: 24:17, 18
minneshögtiden: 24:22
platser: 24:16
räkning av mötesnärvaro: 24:20
sånger: 24:21
tolkning: 24:19, 23
(Se också Teckenspråk)

under kretsbesök: 24:23

bild: 20:21

godkännande av dem som arbetar
med: 1:2.8

teckenspråk: 20:36

tillsyn: 3:3.18

dop

dopkandidater: 3:3.3

ett år efter

påminnelse: 4:2.7

schemaläggning: 3:3.6

driftgruppen: 21:16

fängelser: 28:17–20

minneshögtiden: 28:19

utökade möten: 28:20

helgmötet

offentliga föredraget

föredragssamordnare

tillsyn: 3:3.18

val: 1:2.7

för många närvarande: 21:33

ordförande

godkännande: 1:2.8

minneshögtiden och special-

föredraget: 20:12

schemaläggning: 3:3.19

specialföredraget

JW Stream: 20:10

ordförande och meddelanden:

20:12

overksamma: 25:15

talare: 1:2.13

talare: 20:1–5

dela upp föredraget i två delar:

20:4

gästfrihet och resekostnader:

20:5

kvalifikationer: 20:1

tilldelningar: 20:2, 3

vaktornsstudiet

för många närvarande: 21:33

ledare: 6

ledning av studiet: 6:2–9

kvalifikationer: 6:1
 läsare av paragraferna
 godkännande: 6:9
 inspelningar: 6:9
 schemaläggning: 3:3.19
 inspelningar
 minneshögtiden: 20:10; 28:19
 specialföredraget: 20:10
JW Library: 20:21
JW Stream: 20:25–27
 minneshögtiden och specialföredraget:
 20:10
 möten på andra språk: 24:17
 ljud
 godkännande av dem som arbetar
 med: 1:2.8
 teckenspråksfilmer: 20:36
 tillsyn: 3:3.18
 minneshögtiden: 20:6–12
 andra möten samma vecka: 20:9
 böner: 20:7
 fängelser: 28:19
 förgrupper och grupper: 24:22
JW Stream: 20:10
 mötestider: 20:8
 ordförande och meddelanden: 20:12
 överksamma: 25:15
 talare: 20:6
 möten för tjänst
 ledare
 godkännande: 1:2.8
 grupp-tillsyningsmän: 7:2.2
 schemaläggning: 5:2.2
 platser och tider: 2:3.1
 mötestider: 21:19, 20, 33
 mötesvärdar
 godkännande: 1:2.8
 störande personer: 20:37, 38
 tillsyn: 3:3.18
 odöpta förkunnare
 de som önskar bli: 3:3.5
 föräldrar till omyndiga som blivit in-
 blandade i orätt uppförande: 12:55
 pionjärer

genomgång av ansökan: 9:1
 genomgång av tjänsteverksamhet:
 9:15–17
 med äldste i december/januari:
 1:2.12
 podium
 godkännande av dem som arbetar
 med: 1:2.8
 tillsyn: 3:3.18
 pornografi: 13:1
 pålysning om avregistrering: 8:34, 35
 pålysning om förordnande: 8:17–19
 rapporter över mötesnärvaro: 22:18
 fängelser: 28:17
 förgrupper och grupper: 24:20
 störande personer: 20:37, 38
 sådana som träder tillbaka: 8:36
 sånger: 20:21–23
 förgrupper och grupper: 24:21
 teckenspråk: 20:35
 teckenspråk: 20:28–36
 användning av naturligt teckenspråk:
 20:30, 31
 klädsel: 20:32–34
 ljud när filmer visas: 20:36
 sittplatser: 20:28, 29
 sånger: 20:35
 tolkning: 20:28–35
 visuella hjälpmedel: 20:20
 transport för uteslutna: 20:39
 utsändningssystem 20:24
 veckomötet
 biträdande rådgivare: 1:2.5
 bära mikrofoner: 1:2.8
 böner: 1:2.8
 "Församlingens behov": 20:14, 15
 kretssammankomster: 20:16
 regionala sammankomster: 20:17
 församlingens bibelstudium
 godkännande av ledare och läsare:
 1:2.8
 ledning: 20:19
 mötestillsyningsman: 1:2.4
 ordförande: 1:2.8
 pålysningar: 20:13

REGISTER

rådgivare i extraklasser: 1:2.5
uppgifter: 1:2.8; 3:3.17
årlig punkt om katastrofberedskap:
26:6

visuella hjälpmedel: 20:18
äldstemöten: 1:1, 3–11
dagordningen: 1:7
genomgång av kvalifikationer:
8:31–33
innehåll: 1:5, 6
längd: 1:3
när de ska hållas: 1:4
ordna med: 3:3.4
under mötet: 1:8–11

Mötesvärdar

godkännande: 1:2.8
störande personer: 20:37, 38
tillsyn: 3:3.18

N

Neutralitet: 18:3.4

Nödsituationer

(Se Katastrofer och nödsituationer)

O

**Odokumenterade invandrare: 27:6.1;
29:3–7**

Odöpta förkunnare

hantering av orätt uppförande: 12:47–56
möte med dem som önskar bli: 3:3.5
”Sjukvårdskort” (*dpa*) och *Identitetskort*
(*ic*): 11:8.4
sällskapande: 12:79
vigslar: 27:3, 6.1

Offentliga föredrag

föredragssamordnare
tillsyn: 3:3.18
val av föredrag: 1:2.7
ordförande
godkännande: 1:2.8
schemaläggning: 3:3.19
talare: 20:1–5
gästfrihet och resekostnader: 20:5
kvalifikationer: 20:1

tilldelningar: 20:2, 3
två talare tar hälften var: 20:4
specialföredraget
overksamma: 25:15
talare: 1:2.13

Offentligt vittnande: 23:5–17

elektroniska enheter: 23:16
litteratur: 23:15
medverkande: 23:11, 12
storstadsprojektet: 23:17
tillstånd och försäkringar: 23:7, 8
utrustning: 23:9, 10
val av lämpliga platser: 23:5, 6
övning: 23:13, 14

Omförordnande av äldste och försam- lingstjänare: 13:8

Omständighetsbevis: 12:7–9

Onani: 12:4

Onlinelagringstjänster: 22:28

Oregelbundna förkunnare: 7:2.9

Orenhet: 12:14, 15

Overksamma

herdeverksamhet: 25:13–18
minneshögtiden och specialföredraget:
25:15
tjänsterapporter: 22:12, 16
ångerfull överträdare: 25:18
överträdelser av: 12:44–46

P

Patientbesöksgrupper: 11:6

Pionjärsökkan (S-205): 9:1–3, 9

Pionjärer: 9

avregistreringar: 9:4, 5
förordnande: 9:1–3
förordnandebrev (S-202): 9:9
förändringar av information: 9:8
församlingsbyte: 9:6, 7
genomgång av verksamhet: 9:15–17
interner: 28:21
mötet med äldste i december/januari:
1:2.12
specialpionjärer

tjänsterapport: 22:15
 överträdelser av: 12:43
 särskild hänsyn: 9:14
 tillgodoräkning av timmar: 9:11–14
Tjänsterapport (S-4): 9:10
 välkomstbrev (S-236): 9:3
 ålderspionjärer: 9:18, 19

Podium: 3:3.18

godkännande av dem som arbetar med:
 1:2.8
 tillsyn: 3:3.18

Porneja: 12:3–9**Pornografi: 13**

barnpornografi: 14:3, 10
 bedömning av om kommittéåtgärder
 behövs: 13:2–4
 genomgång av förordnade personers
 kvalifikationer: 13:5, 6
 herdeomvårdnad: 13:7
 omförordnande av äldste och försam-
 lingstjänare: 13:8

Pålysningar

avregistreringar
 avståndstagande: 18:5
 pionjärer: 9:4
 äldste och församlingstjänare: 8:38
 godkännande: 20:13
 minneshögtiden: 20:12
 odöpta förkunnare: 12:49, 51, 54
 specialföredraget: 20:12
 tillrättavisning: 16:20, 21
 uteslutning: 16:29, 30
 vigslar: 27:6.3
 återupptagande: 19:12

**Påminnelser till föredragshållare (S-141):
20:1****R****Rapport om mötesnärvaro (S-3): 22:18****Regionala sammankomster: 20:17**

andra språk: 24:27
 fängelser: 28:20

JW Stream: 20:27

logi: 2:3.5

sekreterarens roll: 4:2.8

**Registerkort för förkunnare (S-21):
22:12–17**

de som är engagerade i ytterligare
 teokratiska uppgifter: 23:25
 förkunnare som regelbundet flyttar till
 annat land: 8:14; 22:5
 introduktionsbrev: 22:5
 kommittéärenden: 22:21, 22
 tillgodoräkning av timmar: 9:13, 14
 ålderspionjärer: 9:19

**Registerkort för mötesnärvaro (S-88):
22:18****Rekommendation om förordnande av
äldste och församlingstjänare (S-62):
8:15, 21****Rekommendationer**

(Se Förordnanden)

Renoveringar: 21:22–24; A**Restriktioner**

från avdelningskontoret: 14:22–24
 från dömande kommitté
 introduktionsbrev: 22:7
 tillrättavisning: 16:19, 22
 återupptagande: 19:11, 12, 14

Revision: 3:3.20**Rikets salar**

anslagstavlan: 21:34
 överksamma: 25:14
 sociala arrangemang: 29:8
 begravningar: 2:3.11; 21:19; 27:5
 besiktningar: 21:26
 bibliotek: 21:39, 40
 bygge: 21:23, 24; A
 driftgruppen: 21:15, 17, 18
 månatligt bidrag: 1:2.16
 fastighet: 21:42
 fuktproblem: 21:12
 hyrda lokaler: 21:4, 13
 incidenter: 21:30–32
 internet: 21:36, 38.3

REGISTER

kontaktförsamling: 21:2, 3
månadsprogram på JW Broadcasting:
21:41
mötestider: 21:19, 20, 33
renoveringar: 21:22–24; A
sammanslagning av församlingar: 21:22
skriftlig överenskommelse: 21:20
skyltar
mötestider: 21:33
verksamhet på andra språk: 24:28
årstext: 21:38.2; 24:28
städning: 21:5–7
driftgrupp: 21:15, 17
städsamordnare: 21:7
säkerhet: 21:27–29
städning: 21:6, 7, 17
underhåll: 21:8, 9, 14, 17
säkerhetssystem: 21:26
telefonsvarare: 21:35
underhåll och reparationer: 21:8–14; A
driftgruppen: 21:15, 18, 19
samordnare: 21:14
uppgraderingar: 21:22; A
utgifter: 21:20–22; A
videoutrustning: 21:37, 38; A
vigslar: 27:6
årstext: 21:38.2; 24:28
ägandeskap: 21:3
överlämnanden: 21:43
Riketssalsinformation (S-5): 21:33
**Riskanalys för församlingar (DC-85):
21:29**
Råd: 25:9
**Råd och tips till förkunnare som lär sig ett
nytt språk (S-394): 24:24**
Räkenskaper
driftgruppen: 21:20
lämplig användning av församlingens
medel: 10:9
revision: 3:3.20
tillsyn: 4:2.8
utgifter

godkännande: 3:3.20
gästfrihet och resekostnader när det
gäller besökande talare: 20:5
kretstillsyningsmannen: 10:6–8
Rikets sal: 21:20–21
val av räkenskapstjänare: 1:2.7
Rökning: 12:15.4

S

S-202-brev: 9:9
S-236-brev: 9:3
Sammanslagning av församlingar: 21:23
**Samarbeta på ett säkert sätt – normer för
teokratiska bygg- och underhållsprojekt
(DC-82): 21:28**
Samordnaren för äldstekretsen: 3
förordnande: 3:1
kvalifikationer: 3:2
uppgifter: 3:3
Sekreteraren: 4
kvalifikationer: 4:1
uppgifter: 4:2
Sekter: 12:39.4
Separation
hjälp åt dem som överväger: 25:11
påverkan på privilegier: 8:9; 25:11
vägran att försörja familjen: 12:35
Sexting: 12:15.2, 30
omyndiga: 14:3, 10, 30
Sexuell omoral (porneja)
att tillåta i ens hem: 12:67–70
uteslutningsorsak: 12:3–9
Sinnesändring
(Se Ånger)
Sjukhuskommittéer: 11:2, 6–15; 20:15
”Sjukvårdskortet” (dpa)
nydöpta: 11:1
sjukhus: 11:4
sjukhuskommittén: 11:8.4; 20:15
äldre: 11:3
Själv mord
försök: 12:81
hot om: 15:17

Skamlöst uppförande: 12:16, 7

onödigt umgänge med uteslutna eller
avståndstagare: 12:17.1
pornografi: 13:4
sexting: 14:30
sällskapande trots att man inte är bibel-
enligt fri att gifta om sig: 12:17.2

Skapa splittring: 12:39.4, 70**Skilsmässa**

bibelenlig frihet att gifta om sig:
12:71–76
kommittéförhör: 15:14
vigslar: 27:3.1, 2, 6.1
hjälp åt dem som överväger: 25:11
påverkan på rekommendation som äldste
eller församlingstjänare: 8:9; 25:11

Skolan i rikets tjänst: 8:13**Skriftlig överenskommelse: 21:20****Skyltar**

förgrupper och grupper: 24:28
mötestider: 21:33
årstext: 21:38.2; 24:28

Specialföredraget

JW Stream: 20:10
ordförande och meddelanden: 20:12
overksamma: 25:15
talare: 1:2.13

Specialpionjärer

tjänsterapport: 22:15
överträdelser av: 12:43

Spiritism: 12:39.6**Storstadsprojektet för offentligt**

vittnande: 23:17

Städning: 21:5–7

driftgruppen: 21:15, 17
städsamordnare: 21:7
säkerhet: 21:27–29

Stöld: 12:21**Störande personer: 20:37, 38****Svårigheter i samband med vittnande:
23:21–23****Sånger: 20:21–23**

förgrupper och grupper: 24:21

teckenspråk: 20:35

Säkerhet: 21:26; 22:10

katastrofer: 26:10
Rikets sal: 21:27–29
städning: 21:6, 7, 17
underhåll: 21:8, 9, 14, 17

Sällskapande

icke troende
märkning: 12:77–80
understöd av äldste eller församlings-
tjänare: 8:24
när man inte är bibel enligt fri att gifta om
sig: 12:17.2

**Särskilt logibehov av medicinska skäl
(hlc-20): 11:10–15****T****Tablå över utlämnade distrikt (S-13):
23:3****Teckenspråk: 20:28–36**

kläder: 20:32–34
ljud: 20:36
naturligt teckenspråk: 20:30, 31
sittplatser: 20:28, 29
sånger: 20:35
tolkning: 20:28–35
visuella hjälpmedel: 20:20

Telefonsvare: 21:35**Tillgodoräkning av timmar: 9:11–14****Tillrättavisning: 16:18–25****Tillåtelse av att personer begår sexuell
omoral i ens hem: 12:67–70****Tjänst där behovet är större: 2:3.7****Tjänstegrupper**

antal: 1:2.2
besök av tjänstetillsyningsmannen: 5:2.5
biträden: 7:1
fördelning av förkunnare: 2:3.1
genomgång av verksamhet: 7:2.6
tillsyningsmän: 7
kvalifikationer: 7:1
uppgifter: 7:2

REGISTER

Tjänstekommittén: 2

församlingstjänare som ersätter
medlemmar av: 2:2; 8:15
uppgifter: 2:1, 3

Tjänstetillsyningsmannen: 5

kvalifikationer: 5:1
uppgifter: 5:2

Tjänst på fältet: 23

andra språk: 24:1–10
bibelstudium med barn till kristen
förälder: 2:3.3
fängelser: 28:10–16
förekunnare som flyttas till annan an-
läggning: 28:16
litteratur: 28:10–12
rapportering av dop: 28:15
rapportering av verksamhet:
28:13, 14
församlingens distriktstilldelning: 23:1–4
genomgång av verksamhet
hänsyn mot dem som är engagerade
i annan teokratisk verksamhet:
23:25, 26
pionjärer: 9:14–17
tjänstegrupper: 7:2.6
hamn vittnande: 23:20
incidenter under tjänsten som resulterar
i skada eller död: 21:31; 29:1.5
litteratur
tillsyn: 5:2.4
val av tjänare: 1:2.7
möten för tjänst
ledare
godkännande: 1:2.8
grupper: 7:2.2
schemaläggning: 5:2.2
platser och tider: 2:3.1
offentligt vittnande: 23:5–17
elektroniska enheter: 23:16
medverkande: 23:11, 12
storstadsprojektet: 23:17
tillstånd och försäkringar: 23:7, 8
utrustning: 23:9, 10

val av lämpliga platser: 23:5, 6
visning av litteratur: 23:15
övning: 23:13, 14
overksamma: 25:17
rapporter och arkivering: 22:12–17
fängelser: 28:13, 14
förekunnare som regelbundet flyttar till
annan ort: 8:14; 22:5
insamling: 7:2.9
pionjärer: 9:10–17
svårigheter i samband med vittnande:
23:22–24
”vill inte ha besök”
när ansvariga ber om det: 23:23
när hushållet ber om det: 23:22
sådana som begått övergrepp mot
barn: 14:27, 28
universitet: 23:18
vårdhem: 23:19
äldreboenden: 23:19

Tobak: 12:15.4

Tolkning

teckenspråk: 20:28–35
kläder: 20:32–34
sittplatser: 20:28, 29
sånger: 20:35
naturligt teckenspråk: 20:30, 31
simultantolkning: 24:19, 23

Träda tillbaka: 8:36

U

Umgänge med sådana som blivit uteslutna eller har tagit avstånd: 12:17.1

Underhåll och reparationer: 21:8–14; A

driftgrupp: 21:15, 17, 18
säkerhet: 21:27–29
underhållssamordnare: 21:14

Uteslutna och avståndstagare

död: 19:10
flytt: 22:9
fängelseinterner: 28:17
förordnad broder tillåter bo hemma:
8:23

kontakt med äldstebröder: 25:20
 månadsprogram på JW Broadcasting:
 21:41
 transport till möten: 20:39
 umgänge med: 12:17.1

Uteslutning: 16:26–31

Utgifter

godkännande: 3:3.20
 kretstillsyningsmannen: 10:6–8
 Rikets sal: 21:20–22; A

Utländska språk

(Se Andra språk)

Utpressning: 12:31–34

Utsändningssystem: 20:24

V

”Vad bör jag tänka på när det gäller blodfraktioner och behandlingsmetoder som inbegriper mitt eget blod?” (*kmi 11/06*): 11:1

Vaktornsstudiet

ledare: 6
 kvalifikationer: 6:1
 ledning av studiet: 6:2–9
 läsare
 fördelning: 3:3.19
 godkännande: 6:9
 inspelningar: 6:9

Varnande tal: 12:77–80

avgöra behovet av och utse talare:
 1:2.11
 odöpt förkunnare: 12:50
 tillrättavisning: 16:23
 tillåter sexuell omoral i hemmet: 12:70

Veckomötet

biträdande rådgivare: 1:2.5
 församlingens bibelstudium
 godkännande av ledare och läsare:
 1:2.8
 ledning: 20:19
 ledning: 20:19
 mötestillsyningsman: 1:2.4

ordförande: 1:2.8
 rådgivare i extraklasser: 1:2.5
 uppgifter: 1:2.8; 3:3.17

Vigslar: 27

anslagstavlan: 21:34
 användning av Rikets sal: 27:6
 bibelenlig frihet: 27:3.1, 2, 6.1
 mottagningar: 27:4
 odokumenterade invandrare: 27:6.1
 odöpta förkunnare: 27:3, 6.1
 ordinationsbevis: 27:3.3
 stöd åt giftermål med icke troende: 8:24
 vigseltalare: 27:2–5

”Vill inte ha besök”

när ansvariga ber om det: 23:23
 när hushållet ber om det: 23:22
 sådana som begått övergrepp mot barn:
 14:27, 28

Visuella hjälpmedel: 20:20; 27:5

Voyeurism: 14:3

Vrede: 12:36, 37

Vredesutbrott: 12:36, 37

Vulgärt språk: 12:15.2, 30

Våld: 12:36, 37

Våldtäkt: 12:5, 41; 16:2

Vällande till annans död: 12:38

Vårdhem: 23:19

Vårdnad om barn: 29:9

Vägran att försörja familjen: 12:35

Välgörenhetsgåvor: 29:10

gåvor för volontärbete: 29:10.2
 gåvor i samband med affärer: 29:10.3
 gåvor som matchar enskilda personers
 gåvor: 29:10.1

Å

Ålderdomshem: 23:19

Ålderspionjärer: 9:18, 19

Ånger

kommittéförhör: 16:6–17
 återupptagningsförhör: 19:5–8

Årstext: 21:38.2; 24:28

Återupptagningar: 19

begäran om: 19:1–4

förhör: 19:5–8

om beslutet är att inte återuppta: 19:9

om beslutet är att återuppta: 19:10–12

samarbete mellan kommittéer: 19:13–16

övergrepp mot barn: 14:20, 21

Ä**Äktenskap**

bibelenlig frihet: 12:71–76

före vigsel: 27:3.1, 2, 6.1

giftermål när man inte är fri att gifta om sig: 12:10–12

herdeverksamhet: 25:10, 11

introduktionsbrev: 22:7, 8

kommittéhandlingar: 22:26, 27

stöd åt äktenskap med icke troende: 8:24

sällskapande: 12:17.2

återuppta sexuellt umgänge: 15:14

Äktenskapsbrott

bekännelse för partner: 15:14; 16:10.5

bibelenlig frihet att gifta om sig: 12:71–76

giftermål som ingås där någon av parterna inte är bibelenligt fri att gifta om sig: 12:10–12

introduktionsbrev: 22:7, 8

kommittéhandlingar: 22:26, 27

påverkan på rekommendation som äldste eller församlingstjänare: 8:8

tillrättavisning pålyses: 16:20.1

Äldstekretsen

sträva efter frid: 1:12, 13

uppgifter: 1:2

äldstemöten: 1:1, 3–11

”Är du rustad att klara av en trosprövande medicinsk situation?” (kmi 1/91): 11:1**Ö****Ögonvittnen**

bevisa överträdelser: 12:40.2

kommittéförhör: 16:2, 3

överklagningsförhör: 17:6

Övergrepp mot barn: 14

andlig hjälp: 14:12–17

arkivering: 14:25

barnpornografi: 14:3, 10

flytt till annan församling: 14:26, 27

frågor som ställs till nyförordnade bröder: 8:17

församlingen: 14:11

juridiska synvinklar: 14:4, 6–10

internier: 14:9, 27

kommittéärenden: 14:19; 16:11

meddelande från världsliga myndigheter: 14:28

orätt sexuellt uppförande mellan enbart omyndiga: 14:29, 30

rapportering: 14:4, 6–10

restriktioner: 14:22–24

sexting: 14:3, 10, 30

undersöka anklagelser: 14:18

återupptagningskommitté: 14:20, 21; 19:3

Överklagningar

avregistreringar: 8:39

avståndstagande: 18:6

odöpta förkunnare: 12:53

uteslutning: 17

information om rätten att överklaga: 16:26.2

om överklagningskommittéer instämmer i dömande kommittéers beslut: 17:9, 10

om överklagningskommittéer inte instämmer i dömande kommittéers beslut: 17:11–15

upptäckt av nya orsaker till uteslutning: 17:8

Övning: 1:6.4, 5

grupp tillsyningsmannen: 7:2.8

herdeverksamhet: 25:4–6

offentligt vittnande: 23:13, 14

äldstekretsen: 1:6.4, 5